

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΕ'

Τετάρτη 21 Μαΐου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9335
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Αιαντίου Σαλαμίνας, το Δημοτικό Σχολείο Ελάτειας Φθιώτιδας, το Δημοτικό Σχολείο Βασιλικής Τρικάλων, το 15^ο Δημοτικό Σχολείο Ρεθύμνου και το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, σελ. 9152, 9161, 9174, 9179, 9183

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 9139
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 9140
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Μαΐου 2008, σελ. 9146

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Σχεδίων Νόμων.
 - α) Οι Υπουργοί Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας», σελ. 9147
 - β) Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας», σελ. 9147
 - γ) Οι Υπουργοί Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας και του Διοικητικού Κανονισμού Εφαρμογής της», σελ. 9147
 - δ) Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, Εισοδηματική Πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις», σελ. 9170
 - ε) Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Μακεδονίας-Θράκης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τη διάνοιξη νέας συνοριακής διόδου και οδικής αρτηρίας μεταξύ των δύο χωρών, που θα συνδέει την πόλη Κυπρίνο της Ελληνικής Δημοκρατίας με την πόλη Ιβαϊλοβγκραντ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας», σελ. 9180
 - στ) Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Πολιτισμού, Τουριστικής Ανάπτυξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κατέθεσαν σχέδια νόμων:
 - i) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Μάλτας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος», σελ. 9180

ii) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Εσθονίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου», σελ. 9180

iii) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ισλανδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος», σελ. 9181

2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, της τροπολογίας και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα», σελ. 9147, 9185

3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημοσίων έργων», σελ. 9154

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 9151, 9176
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 9176
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 9164
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 9158
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 9170
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 9162
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ.,	σελ. 9161
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 9152, 9153, 9184
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 9172
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 9178, 9179, 9183, 9184
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ.,	σελ. 9159
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 9155
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ.,	σελ. 9179
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 9174
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ.,	σελ. 9160
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ.,	σελ. 9149, 9151
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 9154, 9155
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 9182, 9183
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 9177
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι.,	σελ. 9157
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 9166
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 9173, 9183
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 9181
ΤΖΑΚΡΗ Θ.,	σελ. 9165, 9166
ΤΣΑΒΛΑΡΙΔΗΣ Λ.	σελ. 9147
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ.,	σελ. 9167, 9172, 9174, 9183, 9184

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΕ'

Τετάρτη 21 Μαΐου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 21 Μαΐου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Λάζαρο Τσαβδαρίδη, Βουλευτή Ημαθίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία τα Εργατοϋπαλληλικά Κέντρα των Νομών Φωκίδας και Αργινίου ζητούν να παραμείνουν στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., οι δύτες των ιχθυοκαλλιεργειών.

2) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία μαζικοί φορείς του Θριασίου Πεδίου ζητούν να μη γίνει καμμία νέα βιομηχανική εγκατάσταση, στην περιοχή αυτή.

3) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αντιστασιακών Οργανώσεων ζητεί να χορηγηθεί στις συντάξεις των αντιστασιακών επίδομα 15% κ.λπ..

4) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ, Α' Αθηνών κ. ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων ζητεί να μονιμοποιηθούν όλοι οι αρχαιολόγοι που εργάζονται στα αρχαιολογικά έργα.

5) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Νήσου Ρόδου και Δωδεκανήσου ζητεί την εφαρμογή των διατάξεων του π.δ.170/96, για τις τοποθετήσεις της Σχολής Αρχιπυροσβεστών.

6) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την

οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Νήσου Ρόδου και Δωδεκανήσου ζητεί την άμεση πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων που υπάρχουν, στις Πυροσβεστικές Υπηρεσίες του Νομού.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γεωπόνων Αχαΐας, Κεφαλληνίας και Ζακύνθου ζητεί την απόληψη του χρονικού ορίου των είκοσι τεσσάρων μηνών, που προβλέπεται από το π.δ. 164/2004, για τις συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.

8) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ, Α' Πειραιώς κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ και Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η κ. Π.Β.Καββαδά, υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών ζητεί την αποκατάστασή της σε θέση Προϊσταμένου Τμήματος, του εν λόγω Υπουργείου.

9) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Συνεταιρισμός Επεξεργασίας και Πώλησης Φρούτων Όσσης, Επαρχίας Λαγκαδά ζητεί την αποζημίωση των φρουτοπαραγωγών της περιοχής για την απολεσθείσα παραγωγή, εξαιτίας των δυσμενών καιρικών συνθηκών.

10) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι απολυμένοι των Κλωστηρίων Πρέβεζας ζητούν τη συνταξιοδοτική τους αποκατάσταση, σύμφωνα με τους ίδιους όρους αποκατάστασης και των άλλων απολυμένων του κλάδου.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ζητεί την λήψη μέτρων, για την προστασία των πολιτών από την παράνομη υπαίθρια διαφήμιση.

12) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η επιτροπή χρηστών, γονέων και εργαζομένων του Προγράμματος Προαγωγής Αυτοβοήθειας ζητεί την άμεση χρηματοδότηση του προγράμματος αυτού.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις διαμαρτυρίες κατασκευαστών της Πάτρας για την υποχρέωση καταβολής τέλους ακινήτου, στα απούλγτα ακίνητά τους.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ζήτημα νομιμότητας που τίθεται, με την επέκταση στο Πικέρι της Ανατολικής Αττικής, των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της εταιρείας «ELBISCO».

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Κορθίου Άνδρου Νομού Κυκλάδων ζητεί την άμεση στελέχωση του Περιφερειακού Αγροτικού Ιατρείου στο Δήμο του.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Κοινότητα Οίας Νομού Κυκλάδων ζητεί την τοποθέτηση γιατρού στη Θηρασιά, για την εξυπηρέτηση των κατοίκων του νησιού.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την έγκριση ακτοπλοϊκών δρομολογίων της γραμμής Πειραιά-Σύρο-Πάρο-Ιο-Θήρα.

18) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Νομάρχης Κυκλάδων ζητεί να συνεχιστούν έμεσα οι εργασίες για την αποπεράτωση του λιμανιού της Σχοινούσας.

19) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την άμεση πλήρωση των κενών θέσεων Αγροτικών Ιατρών και Νοσηλευτών, στο Κέντρο Υγείας του νησιού.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου Κρήτης ζητεί να ληφθούν άμεσα μέτρα για τη λειτουργία των αρχαιολογικών χώρων της περιοχής του.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην οικονομική κατάσταση του Τ.Σ.Α.Υ..

22) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην υπολειπουμένη των ασθενοφόρων του Γενικού Νοσοκομείου στον Πύργο Ηλείας.

23) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Κηρέως Νομού Εύβοιας ζητεί την τοποθέτηση γιατρών στο Κέντρο Υγείας Μαντουδίου Ευβοίας και τον εξοπλισμό του με ασθενοφόρο.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 10196/10-4-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φίλιππου Σαχινίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1993B/2-5-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Για το παραπάνω θέμα, σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα:

Οι μελέτες πολεοδομίας των Περιοχών Βελίκας- Κάτω Σωτηρίτσας και Αγιοκάμπου- Κάτω Σωτηρίτσας του δήμου Μελιβοίας του Ν. Λάρισας περιλαμβάνονται στην ομάδα των 130 περίπου μελετών πολεοδομίας που ανατέθηκαν από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κατά τα έτη 1994 και 1995 με τη μορφή πακέτου, δηλαδή ταυτόχρονη εκπόνηση κτηματογράφησης-Πολεοδομικής Μελέτης και Πράξης Εφαρμογής.

Οι μελέτες αυτές αρχικά χρηματοδοτήθηκαν από το Β' ΚΠΣ αλλά επειδή δεν ολοκληρώθηκαν εγκαίρως δεν είχαν εξασφαλισμένη χρηματοδότηση.

Συγκεκριμένα, για την πρώτη εξ αυτών έχει παραδοθεί και η πράξη εφαρμογής, η οποία όμως χρήζει διόρθωσης μετά από τις οδηγίες της Δ/νους Υπηρεσίας, ενώ για τη δεύτερη έχει

δημοσιευτεί η Πολεοδομική Μελέτη, αλλά δεν έχει ξεκινήσει η Πράξη Εφαρμογής.

Μετά την από 24/1/08 ανακοίνωση τύπου του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, που αφορούσε τη χρηματοδότηση για την ολοκλήρωση των πιο πάνω μελετών, οι Διευθύνουσες Υπηρεσίες προχωρούν στην έκδοση των αποφάσεων χρηματοδότησης αυτών. Η χρηματοδότηση θα γίνει με βάση το από Φεβρουάριο 2007 πρακτικό της ομάδας εργασίας που συγκροτήθηκε με την αρ. πρωτ. Οικ. 2146/1.12.06 απόφαση του Γενικού Γραμματέα ΥΠΕΧΩΔΕ, με έργο την καταγραφή των προβλημάτων μελετών πολεοδομίας που ανατέθηκαν τα έτη 1994-1995.

Για τις μελέτες πολεοδομίας που αφορά η παραπάνω ερώτηση, προτείνεται η μεν μελέτη πολεοδομίας της περιοχής Βελίκας- Κ. Σωτηρίτσας να ολοκληρωθεί με την κύρωση της Πράξης Εφαρμογής, ενώ της περιοχής Αγιοκάμπου Κ. Σωτηρίτσας να παραληφθεί στη φάση που βρίσκεται (έγκριση Πολεοδομικής Μελέτης και η Πράξη Εφαρμογής να ανατεθεί από τον αρμόδιο για την εφαρμογή του σχεδίου φορέα (ΟΤ.Α)).

Η υπογραφή των αποφάσεων που εγκρίνουν τη διάθεση των πιστώσεων από το Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (ΕΤΕΡΠΣ), για κάθε μία από τις μελέτες πολεοδομίας θα γίνεται σταδιακά.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

2. Στην με αριθμό 10154/10-4-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ελευθερίου Αυγενάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1988B/2-5-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Για το παραπάνω θέμα, σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα:

Η περιοχή «Ανατολικά Αστερούσια», με κωδικό GR 4310008, έχει χαρακτηριστεί ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) της ορνιθοπανίδας βάσει της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ «περί διατήρησης των αγρίων πτηνών» και ως εκ τούτου εντάσσεται αυτοδίκαια (άρθρο 3, παρ. 1 της Οδηγίας 92/43/ΕΚ) στο Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο NATURA 2000.

Ο Τόπος Κοινοτικής Σημασίας (ΤΚΣ) «Αστερούσια (Κόφινας)», με κωδικό GR 4310005, (μερικής επικαλυπτόμενο με την προαναφερόμενη περιοχή ΖΕΠ) του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου NATURA 2000 διέπεται από το καθεστώς της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ).

Για τον ορεινό όγκο των Ανατολικών Αστερουσίων στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος LifeB4-3200/98/444 (Life 1998) «Προστασία του Γυπαετού στην Ελλάδα», έχει εκπονηθεί Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (Ε.Π.Μ), η οποία πρόκειται να επικαιροποιηθεί και να προωθηθεί για Προεδρικό Διάταγμα. Για τον ίδιο ορεινό όγκο, στο πλαίσιο του Κοινοτικού Προγράμματος Life02NAT/GR/8492 (Life 2000) «Δράσεις Προστασίας για τον Γυπαετό και τη Βιοποικιλότητα στην Κρήτη» έχει εκπονηθεί από τις Δ/σεις Δασών Ηρακλείου και Περιφέρειας Κρήτης, διαχειριστικό σχέδιο, που έχει εγκριθεί με την υπ' αρ. 1253/22.7.2004 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Κρήτης.

Η περιοχή «Δυτικά Αστερούσια» με κωδικό GR 4310007, έχει χαρακτηριστεί ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) της ορνιθοπανίδας βάσει της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ «περί διατήρησης των αγρίων πτηνών» και ως εκ τούτου εντάσσεται αυτοδίκαια (άρθρο 3, παρ. 1 της Οδηγίας 92/43/ΕΚ) στο Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο NATURA 2000.

Ο Τόπος Κοινοτικής Σημασίας (ΤΚΣ) «Δυτικά Αστερούσια (Από Αγιοφάραγγο έως Κόκκινο Πύργο)» με κωδικό GR 4310004, του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου NATURA 2000 διέπεται από το καθεστώς της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ).

Για τον ορεινό όγκο των Δυτικών Αστερουσίων δεν έχει εκπονηθεί Περιβαλλοντική μελέτη. Στη φάση όμως της επικαιροποίησης της Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης των Ανατολικών Αστερουσίων θα συμπεριληφθεί και η περιοχή των Δυτικών

Αστερουσίων.

Όσο αφορά την αναδάσωση του ορεινού αυτού όγκου, αυτή δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο οποίο διαβιβάζουμε αντίγραφο της Ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

3. Στην με αριθμό 9358/31-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Κουσελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-216/23-4-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δ. Κουσελάς, με θέμα «Σχέδια για κατάργηση του πλαφόν στα χονδρεμπορικά κέρδη», σας γνωστοποιούμε ότι σε ισχύ βρίσκεται το άρθρο 3 της Α.Δ. 14/89 που ισχύει μέχρι σήμερα με το οποίο καθορίζονται ποσοστά μικτού κέρδους για τα οπωρολαχανικά σε επίπεδο χονδρεμπόρου, λιανοπωλητή κατά περίπτωση, πλην των μήλων, αχλαδιών, πορτοκαλιών, μανταρινιών και λεμονιών των οποίων οι τιμές ελέγχονται για την ύπαρξη ή μη υπερβολικού κέρδους.

Από αγορανομικής πλευράς, στο επίπεδο παραγωγού οι τιμές πώλησης σε όλα τα οπωρολαχανικά διαμορφώνονται ελεύθερα. Προς τούτο ο παραγωγός των ειδών αυτών διαπραγματεύεται με το εμπόριο ελεύθερα την τιμή διάθεσης των προς επίτευξη της ικανοποιητικής γι' αυτόν τιμής, συνεκτιμώμενων προς τούτο και των βασικών συνθηκών, που κρατούν κάθε φορά στην αγορά (προσφορά-ζήτηση-ανταγωνισμός).

Η διαμόρφωση των τελικών τιμών καταναλωτή στα οπωρολαχανικά συναρτάται ευθέως και με το αληθές των τιμών, που αναγράφονται στα σχετικά τιμολόγια. Κάθε ενέργεια περί αναγραφής επί των τιμολογίων ανειλικρινών τιμών, ασφαλώς και βαίνει σε βάρος του καταναλωτή, και τιμωρείται ποινικά με το άρθρο 30 παράγρ. 7 του Αγορανομικού κώδικα.

Ο αγορανομικός έλεγχος ως προς την κανονικότητα ή μη των τιμών, υπό τη στενή του έννοια, διενεργείται μόνο στις τιμές των οπωρολαχανικών επειδή τα είδη αυτά, όπως προαναφέρεται, υπάγονται στην κατηγορία «των ελεγχόμενων ειδών».

Τέλος, ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού ισχυουσών Αγορανομικών Διατάξεων εντάσσεται μέσα στα ημερήσια καθήκοντα των Αρχών που ασκούν αγορανομικούς ελέγχους και όπου διαπιστώνονται παραβάσεις από τους υπόχρεους εφαρμογής των διατάξεων αυτών, κινούνται οι διαδικασίες εφαρμογής των νομίμων κατά των παραβατών.

Συνεπώς, μόνο εφόσον από τα αποτελέσματα των ανωτέρω ελέγχων προκύψει ότι έχει διαμορφωθεί κλίμα υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά των οπωροκηπευτικών, τότε θα μπορούσε να εξεταστεί μια συνολική ρύθμιση του καθεστώτος της σχετικής αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης ή μη του περιορισμού του χονδρεμπορικού κέρδους.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

4. Στην με αριθμό 2339/22-11-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-585/11-12-2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μανόλης Σοφ. Στρατάκης, με θέμα «Αντικατάσταση πλαστικής σακούλας για προστασία του περιβάλλοντος», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή (ΓΓΚ) του Υπουργείου Ανάπτυξης, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, έχει αναπτύξει τα τελευταία χρόνια σημαντικές πρωτοβουλίες σε συνεργασία και με άλλους φορείς, με στόχο την πληροφόρηση του πολίτη-καταναλωτή σε θέματα βιώσιμης κατανάλωσης.

Συγκεκριμένα:

Το Φεβρουάριο του 2005, η ΓΓΚ διοργάνωσε διημερίδα με

θέμα: «Η στρατηγική για τον καταναλωτή 2007-2013 / Η ελληνική πρόταση» στην οποία έγινε εκτενής αναφορά στην αξία της βιώσιμης κατανάλωσης ως της βασικής πρόκλησης του μέλλοντος σε ό,τι αφορά αφενός μεν την προστασία του φυσικού κεφαλαίου, αφετέρου τις νέες τεχνολογικές και επιχειρηματικές καινοτομίες για παραγωγή περισσότερο φιλικών προς το περιβάλλον προϊόντων.

Στο πλαίσιο ενδυνάμωσης της καταναλωτικής συνείδησης και ευαισθητοποίησης προς το περιβάλλον, εκδόθηκε πρόσφατα από τη ΓΓΚ ενημερωτικό φυλλάδιο με τίτλο «Βιώσιμη Κατανάλωση» όπου γίνεται αναφορά στο δεκάλογο της βιώσιμης κατανάλωσης για τον υπεύθυνο πολίτη-καταναλωτή και ειδικότερα προτρέπει τους καταναλωτές στην αποφυγή χρήσης πλαστικής σακούλας στο σούπερ-μάρκετ ή τη λαϊκή και την επιλογή υφασμάτινης σακούλας ή άλλων μέσων φιλικών προς το περιβάλλον (π.χ.: δίχτυ, καροτσάκι). Το συγκεκριμένο φυλλάδιο διανεμήθηκε σε νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, στα ΚΕΠ και καταναλωτικές ενώσεις.

Εκπρόσωποι της ΓΓΚ έχουν ήδη συμμετάσχει με εισηγήσεις τους για το συγκεκριμένο θέμα σε ημερίδες οι οποίες διοργανώθηκαν στην Περιφέρεια από καταναλωτικές οργανώσεις και Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.

Παράλληλα η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, συμμετέχει ενεργά και σε κοινές πρωτοβουλίες που προωθούν τις αρχές της βιώσιμης κατανάλωσης και ενισχύουν την έννοια της ευαισθητοποίησης και δραστηριοποίησης των πολιτών στον αέναο αγώνα της προστασίας και διατήρησης του φυσικού μας περιβάλλοντος, μέσα από μια σειρά «ορθών» καθημερινών πρακτικών.

Πιο συγκεκριμένα, η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, συμμετέχει σε ένα κοινό πρόγραμμα, του οποίου συντονιστής είναι ο Δήμος Αθηναίων και στο οποίο συμμετέχουν ενεργά και μια σειρά φορέων της αγοράς και της παραγωγικής διαδικασίας, με στόχο τον περιορισμό στην χρήση της πλαστικής σακούλας και την σταδιακή αντικατάσταση της από χάρτινες ή βιοδιασπώμενες, φιλικές προς το περιβάλλον σακούλες.

Με τέτοιους είδους ενέργειες η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, στοχεύει αφενός στην κινητοποίηση των επιχειρήσεων και την στροφή τους προς πιο φιλικές προς το περιβάλλον συμπεριφορές, ενώ ταυτόχρονα δραστηριοποιεί τον πολίτη-καταναλωτή καθιστώντας τον ενεργό συμμετοχό της πολιτικής για την προστασία του περιβάλλοντος και την αειφόρο ανάπτυξη.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

5. Στην με αριθμό 7700/3-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1035736/920/27-3-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ.7700/3.3.08 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Η. Καλλιώρας, σχετικά με το ανωτέρω θέμα σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 21 του ν. 3634/08 ΦΕΚ 9Α' «Κατάργηση φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών - Απαλλαγή πρώτης κατοικίας - Ενιαίο τέλος ακινήτων - Αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις» ορίζεται ότι, από το έτος 2008 και για κάθε επόμενο έτος θα επιβάλλεται ενιαίο τέλος στην ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στην Ελλάδα και ανήκει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα την 1 η Ιανουαρίου κάθε έτους.

Το ενιαίο τέλος ακινήτων επιβάλλεται με στόχο τη σταδιακή ενσωμάτωση σε αυτό, φόρων που έχουν καταργηθεί ή θα καταργηθούν στο μέλλον, οι οποίοι επιβαρύνουν τα ακίνητα έτσι ώστε το φορολογικό μας σύστημα να καταστεί δικαιότερο, σύγχρονο και ορθολογικό για το λόγο αυτό προβλέπονται ιδιαίτερα χαμηλοί συντελεστές φορολόγησης και ευρεία φορολογική βάση.

Στο πλαίσιο όμως της ενίσχυσης του αγροτικού πληθυσμού προβλέπεται απαλλαγή από το τέλος ακινήτων, των γηπέδων τα

οποία βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, επί των οποίων έχουν δικαίωμα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας φυσικά πρόσωπα.

Επιπρόσθετα, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα κατά τον υπολογισμό του τέλους για τα γεωργικά κτήρια καθώς και για τα κτίσματα τα οποία βρίσκονται σε δημοτικά ή κοινοτικά διαμερίσματα με πληθυσμό σύμφωνα με την τελευταία απογραφή κάτω των χιλίων κατοίκων, περιοχές που διαμένει και δραστηριοποιείται ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας.

Β. Σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4, του άρθρου 22 του ν.3634/2008 (ΦΕΚ 9/Α') ορίζεται από 15 Φεβρουαρίου 2008, για χρήση αποκλειστικά στη γεωργία, πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων.

Ειδικότερα με τις νέες ρυθμίσεις, οι οποίες προβλέπονται από σχετικές κοινοτικές διατάξεις (Οδηγία 2003/96/ΕΚ) εφεξής χρησιμοποιείται στη γεωργία, πετρέλαιο κινητήρων, με συντελεστή ΕΦΚ εικοσιένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Συνεπώς εξακολουθεί να ισχύει ο μειωμένος ελάχιστος συντελεστής για τη γεωργία, ως εκ τούτου, οι αγρότες θα χρησιμοποιούν πετρέλαιο κινητήρων το οποίο θα έχει φορολογηθεί με τον υψηλό συντελεστή ΕΦΚ αλλά θα επιστρέφεται σε αυτούς η διαφορά μεταξύ του υψηλού και του ελάχιστου συντελεστή των 21 ευρώ ανά χιλιόλιτρο, με καθιέρωση διαδικασίας επιστροφής που θα καθορίζεται ανά δικαιούχο πρόσωπο η ως άνω διαφορά του Ε.Φ.Κ. για το πετρέλαιο κινητήρων, η διαδικασία επιστροφής του Ε.Φ.Κ. και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης της ποσότητας για την ποία χορηγείται η επιστροφή.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ»

6. Στην με αριθμό 7921/5-3-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30088/ΙΗ/27-3-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 792/15-3-08, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνι Γεωργιάδης σχετικά με την εκπαίδευση των ατόμων με προβλήματα όρασης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σε ό,τι αφορά την παροχή όλων των αναγκαίων τεχνικών βοηθημάτων καθώς και την ανάπτυξη του εθνικού τυπογραφείου για εκτύπωση βιβλίων στη γραφή Braille, το 2002 ανανεώθηκαν ο εξοπλισμός και οι εφαρμογές ακολουθώντας την εξέλιξη της τεχνολογίας και ιδιαίτερα των ηλεκτρονικών υπολογιστών με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι δυνατότητες μεταγραφής και ο όγκος των εκτυπώσεων.

Η ηλεκτρονική βιβλιοθήκη σήμερα διαθέτει σε ακουστική μορφή περί τους 1850 τίτλους Πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, 60 τίτλους βιβλίων Γυμνασίου και Λυκείου και συνεχώς εμπλουτίζεται. Επίσης, διαθέτει 100 τίτλους παραμυθιών για μικρά παιδιά. (Κατάλογος με τους τίτλους των Πανεπιστημιακών συγγραμμάτων βρίσκεται στην Ιστοθεσία του Κ.Ε.Α.Τ. - www.keat.gr, από όπου μπορούν να υποβληθούν αιτήματα δανεισμού). Η βιβλιοθήκη βιβλίων με γραφή Braille περιλαμβάνει όλα τα σχολικά βιβλία του Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου. Επίσης, περιλαμβάνει 260 τίτλους εξωσχολικών βιβλίων.

Επιπλέον, βρίσκεται σε εξέλιξη έργο που αφορά την παροχή τεχνολογικών βοηθημάτων, διασφάλιση ψηφιακής προσβασιμότητας και προσαρμοσμένο υλικό στην κατηγορία της αναπηρίας και ήδη έχει γίνει καταγραφή των μαθητών με προβλήματα όρασης - 328 μαθητές, 49 τυφλο-κωφοί μαθητές - για την παροχή Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Ειδικού Εξοπλισμού (όλοι οι παραπάνω μαθητές φοιτούν σε σχολεία Γενικής Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής).

Σε ό,τι αφορά την προμήθεια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στο πλαίσιο του Μέτρου 1.1. του Ε.Π της Κοινωνίας της Πληροφο-

ρίας, «Εξοπλισμός και δικτύωση σε όλες της βαθμίδες της εκπαίδευσης», το ΥΠ.Ε.Π.Θ. υλοποίησε την προμήθεια και εγκατάσταση υπολογιστικού, δικτυακού και ειδικού εξοπλισμού για την κάλυψη των αναγκών των μονάδων Ειδικής Αγωγής στην Ελλάδα. Στόχος του έργου ήταν η δημιουργία εργαστηρίων υποστηρικτικού εξοπλισμού στις μονάδες Ειδικής Αγωγής που να εξυπηρετούν την διδασκαλία και τη μάθηση στις εξειδικευμένες κατηγορίες ειδικών ατόμων. Έχει ήδη γίνει ο εξοπλισμός του εργαστηρίου του ΚΕΑΤ με δίκτυο υπολογιστών (υπολογιστές και server) και ειδικό εξοπλισμό (εκτυπωτές Braille, Braille monitors και CCTVs).

Τέλος, με το νέο Νομοσχέδιο για την Ειδική Αγωγή θα διευθετηθούν σύντομα αρκετά θέματα που απασχολούν τα άτομα με προβλήματα όρασης σε ό,τι αφορά την Ειδική Αγωγή.

Ο Υπουργός
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»

7. Στην με αριθμό 9258/25-3-2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αχιλλέα Κανταρτζή, Δημητρίου Τσιόγκα και Νικολάου Γκατζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40027/ΙΗ/15-4-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 9258/28-3-08, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Αχιλλέας Κανταρτζής, Τάκης Τσιόγκας και Νίκος Γκατζής σχετικά με τη λειτουργία του ΤΕΦΑΑ Τρικάλων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Η κάλυψη διδακτικού προσωπικού των Πανεπιστημίων της χώρας γίνεται με τους ακόλουθους τρόπους:

α) Κάθε χρόνο αποστέλλεται, στο πλαίσιο του ετήσιου προγραμματισμού, έγγραφο του ΥΠ.Ε.Π.Θ., σύμφωνα με το οποίο ζητείται η υποβολή προτάσεων από τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα με βάση την αξιολόγηση των πραγματικών αναγκών και λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των φοιτητών, των υπηρετούντων μελών Δ.Ε.Π. και του αριθμού των κενών θέσεων μελών Δ.Ε.Π. από ετήσιο προγραμματισμό.

Μετά την υποβολή των ανωτέρω προτάσεων, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. υποβάλλει το αίτημα για εξασφάλιση των σχετικών πιστώσεων από τον τακτικό προϋπολογισμό και στη συνέχεια προβαίνει στην κατανομή των θέσεων των ιδρυμάτων σύμφωνα με τις ανάγκες τους.

Όσον αφορά στον προγραμματισμό του ακαδημαϊκού έτους 2007-2008, σας γνωρίζουμε ότι με την αριθμ. Φ.121.1/1/75702/Β2/16-8-2007 Υπουργική Απόφαση εγκρίθηκαν πιστώσεις για όλα τα Πανεπιστήμια, ενώ με την αριθ. Φ.121.1/2/128642/12-11-2007 Υπουργική Απόφαση εγκρίθηκαν επιπλέον πιστώσεις για τα Περιφερειακά Πανεπιστήμια.

β) Θέσεις που κενούνται από αποχωρήσεις μελών Δ.Ε.Π για οποιαδήποτε αιτία μπορούν να επαναπροκηρυχθούν εκτός ετήσιου προγραμματισμού σε οποιαδήποτε βαθμίδα.

Επίσης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν έκτακτες και επείγουσες διδακτικές ανάγκες των Τμημάτων των Πανεπιστημίων εγκρίνεται από το ΥΠ.Ε.Π.Θ., με Υπουργικές Αποφάσεις, η διάθεση πιστώσεων έκτακτου διδακτικού προσωπικού (βάσει των διατάξεων του π.δ. 407/1980 και των παρ. 1 & 3, αρθ.18 του ν. 1268/1982) από τον τακτικό προϋπολογισμό. Για το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας έχουν διατεθεί 84 πιστώσεις από τον τακτικό προϋπολογισμό και 16 από το ΕΠΕΑΕΚ (Γ' ΚΠΣ), οι οποίες κατανέμονται στα Τμήματα με ευθύνη του Πρύτανη του Ιδρύματος.

Σε ό,τι αφορά το ακαδημαϊκό έτος 2008-2009, σας ενημερώνουμε ότι με το αριθ.Φ.122.1/312/147376/Β2/20-12-2007 έγγραφό του ΥΠ.Ε.Π.Θ. έχουν ζητηθεί οι προτάσεις των Τμημάτων όλων των Πανεπιστημίων, προκειμένου, μετά την αξιολόγησή τους, να γίνουν οι απαιτούμενες ενέργειες προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για την εξασφάλιση των σχετικών πιστώσεων από τον τακτικό προϋπολογισμό για την πλήρωση θέσεων μελών Δ.Ε.Π..

Β. Σχετικά με την ανάπτυξη υποδομών για το Τμήμα Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, σας πληροφορούμε ότι στον τετραετή σχεδιασμό (2005-2008) για

το Εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που έγινε μεταξύ του εν λόγω Ιδρύματος και του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για την ανάπτυξη υποδομών, δόθηκε προτεραιότητα από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στη σύνταξη μελετών, για να προετοιμασθεί η κατασκευή των έργων. Στο νέο τετραετή προγραμματισμό ανάπτυξης υποδομών του εν λόγω Ιδρύματος, που θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3549/2007, αναμένονται οι νέες προτάσεις - προτεραιότητές του.

**Ο Υφυπουργός
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ***

8. Στην με αριθμό 7238/26-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αναστασίου Κουράκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 26120/ΙΗ/16-3-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 7238/26-2-08, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Τ. Κουράκης, και αφορά στο Βιβλίο της Κοινωνικής Πολιτικής Αγωγής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το αριθμ. ΦΕΚ 1366 τ.Β'/18-10-2001, δημιουργήθηκε το Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (ΔΕΠΠΣ). Όπως και στα άλλα μαθήματα, έτσι και στο μάθημα «Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή» έγινε προσπάθεια για «Ενιαίο» Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών στην υποχρεωτική εκπαίδευση.

Στο προηγούμενο βιβλίο της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής της Γ' Γυμνασίου, στο κεφάλαιο «Κοινωνικά Προβλήματα» γινόταν αναφορά στο πρόβλημα των ναρκωτικών. Όμως, και στο νέο βιβλίο της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής υπάρχει κεφάλαιο με τίτλο «Κοινωνικά Προβλήματα», στο οποίο γίνεται αναφορά και στα ναρκωτικά, ως ένα από τα κοινωνικά προβλήματα.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, αναγνωρίζει ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι σημαντικό αλλά και ευαίσθητο. Γι' αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στην αντιμετώπισή του.

Η πρόληψη χρήσης ναρκωτικών και γενικά εξαρτησιογόνων ουσιών δεν είναι μόνο ενημέρωση. Με την ενημέρωση απλώς τοποθετούμε το θέμα στον κοινωνικό ορίζοντα, χωρίς τις περισσότερες φορές το άτομο να αλλάζει συμπεριφορές. Αντίθετα οι ειδικοί ισχυρίζονται, ότι κάποτε εξάπτεται η περιέργεια του εφήβου και μπορεί να αναζητήσει τα ναρκωτικά. Επομένως εκτός από την ενημέρωση, χρειάζονται δράσεις μέσα από την ενεργητική ομαδοσυνεργατική μάθηση που αναπτύσσουν τις ατομικές και κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών όπως αυτοεκτίμηση, υπευθυνότητα, επικοινωνία κ.α. ώστε να υιοθετήσουν θετικές στάσεις και συμπεριφορές στη ζωή τους.

Το Π.Ι. και το ΥΠ.Ε.Π.Θ. ευαισθητοποιημένα σε θέματα που αφορούν στην πρόληψη και προαγωγή της υγείας των μαθητών, έχουν εντάξει την πρόληψη χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών στο πλαίσιο της Αγωγής Υγείας σε δύο βασικούς άξονες, τον άξονα «Ψυχική Υγεία - Διαπροσωπικές Σχέσεις» και τον άξονα «Πρόληψη χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών».

Προγράμματα Αγωγής Υγείας που αφορούν στην Ψυχική Υγεία - Διαπροσωπικές Σχέσεις και την Πρόληψη χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, εφαρμόζονται στα σχολεία Π/θμιας και Δ/θμιας Εκπ/σης, με σκοπό την ανάπτυξη προσωπικών και κοινωνικών δεξιοτήτων για επιλογές που προασπίζουν και προάγουν την ψυχική, σωματική και κοινωνική υγεία των μαθητών, με την υιοθέτηση θετικών στάσεων και συμπεριφορών.

Για τα θέματα αυτά έχει παραχθεί από το ΥΠΕΠΘ εκπαιδευτικό υλικό με θέμα «Ψυχική Υγεία - Διαπροσωπικές Σχέσεις» και έχει αγοραστεί το εκπαιδευτικό πακέτο «Στηρίζομαι στα πόδια μου» του ΟΚΑΝΑ-ΕΠΙΨΥ, τα οποία έχουν εγκριθεί από το Π.Ι. ως εργαλεία στήριξης των εκπαιδευτικών και των μαθητών που συμμετέχουν σε προγράμματα πρόληψης. Επίσης, τα θέματα πρόληψης χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών έχουν συμπεριληφθεί και εγκριθεί με τις Πράξεις 17/4-12-2001 του τμήματος Π/θμιας, 21/24-09-2001 του τμήματος Δ/θμιας και 24/6-09-2001 του τμήματος ΤΕΕ του Π.Ι. στα Προγράμματα Σπουδών Π/θμιας και Δ/θμιας Εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων και στο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών, τα οποία έχουν

διαβιβαστεί στα σχολεία.

**Ο Υφυπουργός
ΑΝΔΡΕΑΣ Θ. ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ***

9. Στην με αριθμό 7654/3.3.2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Λιάνας Κανέλλη, Κωνσταντίνου Αλυσανδράκη, Ιωάννη Ζιώγα, Γεωργίου Μαυρίκου και Βέρας Νικολαΐδου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/5783/9546/27.3.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 7654/03-03-2008 ερώτησης της Βουλής των

Ελλήνων, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. Λιάνα Κανέλλη, κ. Κώστας Αλυσανδράκης, κ. Γιάννης Ζιώγας, κ. Γιώργος Μαυρίκος και η κ. Βέρα Νικολαΐδου σχετικά με τα προληπτικά μέτρα του ΥΠ.ΕΘ.Α για τη χρήση εθιστικών ουσιών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠ.ΕΘ.Α. και η Πολεμική Αεροπορία (Π.Α.) έχουν θέσει ως πρωταρχικό στόχο κατά την υλοποίησή του έργου τους την πρόληψη κάθε είδους ατυχήματος. Στο πλαίσιο της επίτευξης αυτού του στόχου συμπεριλήφθηκαν στα προληπτικά μέτρα δειγματοληπτικοί έλεγχοι κατανάλωσης αλκοόλ και χρήσης ναρκωτικών ψυχοτρόπων ουσιών, οι οποίοι αποσκοπούν στην πρόληψη των επαγγελματικών κινδύνων, στην προστασία της ασφάλειας και της υγείας, στην εξάλειψη των συντελεστών κινδύνου των εργατικών ατυχημάτων καθώς και στην ενημέρωση του προσωπικού για τους κινδύνους που ελλοχεύουν για την υγεία και την ασφάλειά του.

Η ΠαΔ 10-2/2007 δεν προσβάλλει, κατ' ουδέν τρόπο, τα ατομικά και προσωπικά δικαιώματα των εργαζομένων καθώς δεν αποδεικνύεται συγκεκριμένα ο μη σεβασμός και η μη προστασία της αξίας του ανθρώπου ούτε η απαγόρευση άσκησης του δικαιώματος για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και την ελεύθερη συμμετοχή στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος), ούτε προκύπτει ότι η εφαρμογή της εν λόγω διαταγής έχει ως σκοπό την προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή την άσκηση ψυχολογικής βίας κατά ατόμων ή την οποιαδήποτε είδους μεταχείριση τιμωρητικού χαρακτήρα (άρθρο 7 του Συντάγματος). Αντιθέτως, λαμβάνονται τα προληπτικά εκείνα μέτρα που εξασφαλίζουν τον σεβασμό όλων των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων.

Πιο συγκεκριμένα, σε ότι αφορά τις ομάδες ελέγχου, η σύσταση και ο έλεγχος αυτών είναι ευθύνη του κάθε Διοικητή, η δε διασφάλιση των προσωπικών ιατρικών δεδομένων προκύπτει από την ανωνυμία η οποία εξασφαλίζεται μέσω της χρήσης ειδικού προγράμματος αλγορίθμων και χορήγησης ειδικού κωδικού αριθμού για τον κάθε εξεταζόμενο. Η συσχέτιση κωδικών και ονομάτων είναι γνωστή μόνο στους Διοικητές των Μονάδων και τους υπεύθυνους ιατρούς. Όλα τα αποτελέσματα των ελέγχων κατανάλωσης αλκοόλ και χρήσης ναρκωτικών Ψυχοτρόπων ουσιών (αρνητικά και θετικά) τίθενται στους ατομικούς ιατρικούς φακέλους των εξεταζομένων και τηρούνται στις υγειονομικές υπηρεσίες των Μονάδων. Αποτελούν έγγραφα που διέπονται από τη νομοθεσία περί ιατρικού απόρρητου.

Επιπρόσθετα, προς εξασφάλιση της εγκυρότητας των ελέγχων για χρήση ναρκωτικών ψυχοτρόπων ουσιών, κάθε εξεταζόμενος που εντοπίζεται θετικός, παραπέμπεται (μαζί με το δείγμα) άμεσα στο 251 Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας (ΓΝΑ) για περαιτέρω έλεγχο, ενώ το δείγμα αποστέλλεται και στο τοξικολογικό εργαστήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών προς εξέταση της ουσίας που έχει ανιχνευθεί.

Αναφορικά με τη δυνατότητα εκτέλεσης των ελέγχων κατά τις ετήσιες περιοδικές εξετάσεις του προσωπικού από τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία ή Δημόσιες Μονάδες, σας κάνουμε γνωστό ότι ο συγκεκριμένος έλεγχος δεν δύναται να εκτελεσθεί, διότι με αυτό τον τρόπο θα επηρεαστεί σαφώς η αποτελεσματικότητα του μέτρου το οποίο αποβλέπει στην αποτροπή χρήσης ψυχοτρόπων ουσιών. Ο χρήστης γνωρίζοντας τον χρόνο εξέτασης δύναται να προχωρήσει σε προσωρινή αποχή και κατόπιν να συνεχίσει στη χρήση ψυχοτρόπων ουσιών έως το επόμενο

έτος όταν θα προγραμματισθεί ξανά για έλεγχο.

Από τα άρθρα 180 και 183 του Κ.Π.Δ (αυτοψία και πραγματογνωμοσύνη αντίστοιχα) προκύπτει αβίαστα ότι πρόκειται για δικονομικές ποινικές διαδικασίες οι οποίες διατάσσονται από τα κατά νόμο αρμόδια όργανα για να βεβαιωθούν η τέλεση και οι περιστάσεις τελεσθέντος εγκλήματος. Δεν πρόκειται για διαδικασίες οι οποίες εφαρμόζονται για τη λήψη μέτρων εντός στρατιωτικών μονάδων με σκοπό την ασφάλεια.

Εκτός αυτού, η μεν χρήση αλκοόλ δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα, η δε χρήση ναρκωτικών ουσιών αποτελεί μεν ποινικό αδίκημα, πλην όμως, αφενός στην πλειονότητα των περιπτώσεων αφήνει τον χρήστη ατιμώρητο (άρθρο 29 παρ. 3 ν. 3459/2006), αφετέρου δημιουργεί την υποχρέωση στην πολιτεία να επιθυμεί την καλή υγεία των πολιτών, πολλώ δε μάλλον εκείνων εξ' αυτών που έχουν ως κύρια αποστολή την άμυνα και ασφάλεια της χώρας (Α.Π. 2011/04 Π.Χρ. 2005.262 με σχετ. σημείωμα και Ανδρουλάκης, Γεν. Μ, 2006 σ. 361.). Η πολιτεία δεν αποδέχεται την άποψη του χρήστη περί δικαιωμάτων του να διαχειρίζεται τη ζωή και τον θάνατό του αγνοώντας τη δυναμική των σχέσεων της κοινωνίας (Χ. Γιανναράς «Εμείς και τα Ναρκωτικά» Τ. 12, 1995 σ. 14 καθώς και Α. Κονταξής «Η ποινική αντιμετώπιση των ναρκωτικών», Α. Σάκουλας 2007, σ. 206 και 207).

Προς επίρρωση των παραπάνω, η υγεία δεν αναγνωρίζεται από το δικαίωμα μας σύστημα μόνον ως θεμελιώδες ατομικό και κοινωνικό δικαίωμα αλλά και ως θεμελιώδες δημόσιο καθήκον (π.δ. 16/00, π.δ. 133/02, π.δ. 53/03, ν. 3421/05) για την εκπλήρωση του οποίου το κράτος οφείλει (και επιτρέπεται) να λαμβάνει μέτρα (άρθρα 5 παρ. 2, 25 παρ. 1 γ και 4 Σ., άρθρο 2 ΕυρΣΔΑ), υπόκειται δε σε ορισμένους περιορισμούς στην περίπτωση που ο σεβασμός της αυτονομίας του ατόμου θέτει σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία άλλων, στο μέτρο που το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να διαθέτει ελεύθερα τα Έξω Όρα αγαθά του περιορίζεται από τα δικαιώματα των άλλων (Α. Κονταξής, ό.π., σ. 207).

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα και την εφαρμογή της ανωτέρω Πάγιας Διαταγής οι όποιες αιτιάσεις οι οποίες αντικρούονται εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα, ενώ επισημαίνεται η ιδιαίτερη βαρύτητα που δόθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση στην προστασία των προσωπικών δεδομένων (ν. 2472/97 έτσι όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3471/2006) και του ιατρικού απορρήτου (Β.Δ. 25-5/67-1955).

Τέλος, και κατόπιν των ανωτέρω, η ΠΑ με τις διαδικασίες που περιγράφονται στην Πάγια Διαταγή (ΠαΔ10-2/2007) έχει διασφαλίσει την τήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και ως εκ τούτου κρίνεται ότι δεν υφίσταται λόγος ανάκλησής της.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

10. Στις με αριθμό 6251/13.2.2008 και 6304/14.2.2008 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Μαρίας Δαμανάκη και Βαίτση Αποστολάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 171-172/27-3-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 6251/13-2-2008 ερώτησης της Βουλευτού κ. Μ. Δαμανάκη και της με αριθ. πρωτ. 6304/14-02-2008 ερώτησης του Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτου, που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων και μας διαβιβάστηκαν με το ανωτέρω σχετικό, σύμφωνα και με σχετική ενημέρωση από τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς Α.Ε. (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Στις εγκαταστάσεις του Ο.Λ.Π. Α.Ε. δεν υπάρχουν επικίνδυνα απόβλητα προς αναμονή φόρτωσης, ενώ δεν επιτρέπεται γενικά η παραμονή αποβλήτων στους χώρους δικαιοδοσίας του Οργανισμού δεδομένου ότι δεν υφίστανται αντίστοιχοι αδειοδοτημένοι χώροι.

2. Ειδικότερα, ο Ο.Λ.Π. Α.Ε. εμπλέκεται σε διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων μόνο ως λιμένας εξαγωγής, όπου ακολουθείται η διαδικασία άμεσης φόρτωσης στο πλοίο των εμπορευματοκιβωτίων που περιέχουν τα συσκευασμένα απόβλητα

χωρίς να επιτρέπεται παραμονή τους στους χώρους του Οργανισμού. Σημειώνεται ότι, διασυνοριακή μεταφορά είναι η διαδικασία με την οποία γίνεται εξαγωγή επικίνδυνων αποβλήτων από τις εγκαταστάσεις παραγωγής (κυρίως βιομηχανικές εγκαταστάσεις) προς αδειοδοτημένες εγκαταστάσεις του εξωτερικού για επεξεργασία και τελική διάθεση.

Για την εξαγωγή επικίνδυνων αποβλήτων απαιτείται σχετική άδεια του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. και λοιπών εμπλεκόμενων αρχών καθώς και κατάλληλος συντονισμός εργασιών για την επίτευξη άμεσης φόρτωσης των εμπορευματοκιβωτίων με τα απόβλητα στο πλοίο. Σύμφωνα με σχετικά στοιχεία του Ο.Λ.Π. Α.Ε. το τελευταίο χρονικό διάστημα δεν έχουν πραγματοποιηθεί διασυνοριακές μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων μέσω του λιμένα Πειραιά και στις Υπηρεσίες του Οργανισμού δεν έχει υποβληθεί καμία αίτηση άμεσης φόρτωσης.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

11. Στην με αριθμό 9338/31.3.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8137/21.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. ΣΚΟΥΛΑΣ, σας γνωρίζουμε ότι, για το θέμα της χορήγησης, καθώς και του εξοπλισμού και της προμήθειας υλικών και μέσων στο εποχικό πυροσβεστικό προσωπικό, ενημερώσαμε την 20-03-2008 την Εθνική Αντιπροσωπεία, κατά τη συζήτηση της 743/ 17-03-2008 επίκαιρη ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. ΒΟΡΙΔΗΣ, καθώς και την 26-03-2008, κατά τη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑΣ.Ο.Κ..

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι οι 5.500 πυροσβέστες εποχική ε απασχόλησης ήδη επαναπροσλήφθηκαν από 01-04-2008, ενώ εγκρίθηκαν και τα επί πλέον 22,4 εκατομμύρια ευρώ για την κάλυψη της 8μηνιας απασχόλησής τους. Επισημαίνεται ότι, με τις διατάξεις του π.δ. 121/2007, ανανεώθηκε η θητεία του εν λόγω προσωπικού για πέντε (5) χρόνια ακόμα, με δυνατότητα ανανέωσης, ανεξαρτήτως ηλικίας, ενώ και η διάρκεια της υπηρεσίας που θα παρέχουν από πεντάμηνη γίνεται οκτάμηνη κατ' έτος, γεγονός πολύ σημαντικό για το ίδιο το προσωπικό, αλλά και για την αποτελεσματικότητα της Υπηρεσίας. Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη προκήρυξη για την κάλυψη των κενών θέσεων εποχικών πυροσβεστών.

Για το θέμα του εθελοντισμού, επισημαίνεται ότι η εμπειρία στη χώρα μας, αλλά και παγκοσμίως, έχει αποδείξει ότι, σε περιπτώσεις μεγάλων φυσικών καταστροφών (πυρκαγιές, πλημμύρες κ.ο.κ.), η βοήθεια που παρέχουν οι εθελοντές στις κρατικές Υπηρεσίες είναι σημαντική. Για το λόγο αυτό από το Πυροσβεστικό Σώμα καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση όλων των πολιτών σε θέματα πυροπροστασίας και την καλλιέργεια σε αυτούς του εθελοντισμού, τη δημιουργία φιλοδοσικού πνεύματος, καθώς και την ενεργοποίηση και συμμετοχή αυτών, τόσο στην πρόληψη όσο και την καταστολή των πυρκαγιών, μέσα από θεσμοθετημένες ή μη εθελοντικές ομάδες, με την πεποίθηση ότι η συμμετοχή αυτή θα αποτελέσει ουσιαστικό παράγοντα για την επιτυχία του έργου. Πρόσφατα δε (29-03-2008), με πρωτοβουλία του Πυροσβεστικού Σώματος, πραγματοποιήθηκε ημερίδα στις εγκαταστάσεις του 199 Σ.Ε.Κ.Υ.Π.Σ. με θέμα «Συνεργασία και εμπλοκή των εθελοντικών ομάδων στην αντιπυρική περίοδο του 2008», στην οποία συμμετείχαν διάφοροι υπηρεσιακοί παράγοντες, καθώς και εκπρόσωποι των εθελοντικών οργανώσεων και ομάδων. Στην ημερίδα αυτή κατατέθηκαν απόψεις και προτάσεις για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των εθελοντών πυροσβεστών, καθώς και για τη συνεργασία με το Πυροσβεστικό Σώμα.

Πέραν αυτών, στο πλαίσιο της προσπάθειας για καλύτερη αξιοποίηση των εθελοντών πυροσβεστών, με απόφαση του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος συγκροτείται επιτροπή για την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τη λει-

τουργία των Εθελοντικών Πυροσβεστικών Σταθμών και Κλιμακίων και των εθελοντών πυροσβεστών, με στόχο την ορθολογική διαχείριση αυτών, αλλά και τη δημιουργία εθελοντικής παιδείας.

Επίσης, για την ενίσχυση του θεσμικού και οργανωτικού πλαισίου του Εθελοντισμού Πολιτικής Προστασίας, με την παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 3613/2007, όπως αντικατέστησε την παρ. 2βι του άρθρου 14 του ν. 3013/2002, το πεδίο ένταξης των εθελοντικών οργανώσεων διευρύνεται έτσι ώστε να μπορούν να περιληφθούν στο Μητρώο Εθελοντικών Οργανώσεων Πολιτικής Προστασίας νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθώς και ομάδες που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο των Ο.Τ.Α., των οποίων ο σκοπός επικεντρώνεται σε δράσεις Πολιτικής Προστασίας, όπως προκύπτει είτε από καταστατικό τους είτε από την αποδεδειγμένη συμμετοχή τους κατά το πρόσφατο παρελθόν σε δράσεις που αφορούν την πρόληψη, αντιμετώπιση και αποκατάσταση φυσικών και τεχνολογικών καταστροφών. Ήδη, βρίσκεται σε στάδιο τελικής επεξεργασίας, σχέδιο Υπουργικής Απόφασης που αφορά τη θεσμοθέτηση διαδικασιών και κριτηρίων για την ένταξη, κατάταξη σε κατηγορίες και αξιολόγηση της δράσης των εθελοντικών οργανώσεων, που βρίσκονται ήδη ενταγμένες στο Εθνικό Μητρώο Εθελοντισμού Πολιτικής Προστασίας.

Σχετικά με το θέμα των πιστώσεων πυροπροστασίας των Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, σας ενημερώνουμε ότι, κατά το τρέχον έτος, για την καλύτερη προετοιμασία των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης, οι εν λόγω πιστώσεις θα είναι σημαντικά αυξημένες. Επιπρόσθετα και για λόγους ελέγχου διάθεσης των πιστώσεων αυτών αποκλειστικά σε δράσεις πρόληψης πυροπροστασίας, θα εκδοθούν ειδικές οδηγίες προς τους Γ.Γ. Περιφερειών.

Σε ό,τι αφορά το προληπτικό έργο της δασοπροστασίας και κυρίως τη λήψη των ενδεικνυόμενων μέτρων για την αποτροπή εκδήλωσης των δασικών πυρκαγιών, καθώς και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, όπως η σύνταξη των σχετικών μελετών και η υλοποίηση των προβλεπόμενων έργων διάνοιας αντιπυρικών ζωνών, κατασκευής πυροφυλακίων και υδατοδεξαμενών, διανοίξεις δασικών οδών, καθαρισμοί δασικών εκτάσεων, αραιώσεις της υπορόφου βλάστησης, απομάκρυνσης υπολειμμάτων καθαρισμού της βλάστησης Κ.Ο.Κ., σας πληροφορούμε ότι και μετά την εφαρμογή του ν. 2612/1998 «Ανάθεση της δασοπροστασίας στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις», σε συνδυασμό και με την 12030 Φ.109.1/ 10-5-1999 Κοινή Υπουργική Απόφαση, τα θέματα αυτά ανήκουν στην αρμοδιότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με τις οποίες οι Πυροσβεστικές Υπηρεσίες συνεργάζονται στενά.

Όμως, το Πυροσβεστικό Σώμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και στον τομέα αυτόν συμβάλλει αποφασιστικά και λαμβάνει μέτρα. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας, στα πλαίσια της κοινής προσπάθειας και συνεργασίας για την αποτροπή εκδήλωσης δασικών πυρκαγιών και την αποτελεσματική αντιμετώπισή τους, πραγματοποιούν στα δάση, στις δασικές εκτάσεις και στο δασικό οδικό δίκτυο συστηματικούς ελέγχους και για τα προβλήματα που εντοπίζονται ενημερώνουν άμεσα τις αρμόδιες για την αποκατάστασή τους Υπηρεσίες.

Τέλος, προς το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, διαβιβάζουμε φωτοαντίγραφο της ερώτησης προκειμένου να σας ενημερώσει σχετικά με το θέμα της συντήρησης των δασικών δρόμων και των πυροφυλακίων.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

12. Στην με αριθμό 9572/3.4.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιλιτιάδη Βέρρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8163/21.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντησή:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. ΒΕΡΡΑΣ, σας γνωρίζουμε ότι επιδίωξη του Υπουργείου μας είναι η εξασφάλιση καλύτερων συνθηκών κράτησης των κρατουμένων στα αστυνομικά κρατητήρια, αλλά και των

συνθηκών εργασίας των αστυνομικών στα αστυνομικά καταστήματα. Για το σκοπό αυτό καταβάλλονται συντονισμένες προσπάθειες, ώστε να επιλύονται τα προβλήματα που επισημαίνονται σε ορισμένες Υπηρεσίες και οφείλονται στην υπάρχουσα κτιριακή υποδομή, σε συνδυασμό, πολλές φορές, με τον μεγάλο αριθμό κρατουμένων. Στόχος μας είναι να υπάρξει σε όλη τη χώρα μία κατάσταση, στον τομέα αυτόν, όπως αρμόζει στον ελληνικό πολιτισμό και την ευαισθησία που έχουμε όλοι έναντι των κρατουμένων.

Σε όσους χώρους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αξιοπρεπούς παραμονής των κρατουμένων, γίνονται οι απαραίτητες βελτιωτικές παρεμβάσεις, με την έγκριση των αναγκαίων κονδυλίων για συντηρήσεις και επισκευές των κτιρίων που διαθέτουν κρατητήρια, καθώς και για την πραγματοποίηση καθαρισμών, πέραν των συνήθων και απολυμάνσεων στα κρατητήρια και τους λοιπούς κοινοχρήστους χώρους, ενώ παράλληλα επιδιώκεται και η μεταστέγαση Υπηρεσιών σε κατάλληλα κτίρια.

Το στεγαστικό πρόβλημα των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας απασχολεί σοβαρά το Υπουργείο μας και επιδιώκεται η σταδιακή επίλυσή του με τη στέγασή τους σε κατάλληλα κτίρια, που θα διαθέτουν σύγχρονους, άνετους και υγιεινούς χώρους εργασίας και διαμονής του προσωπικού και των προσερχόμενων σε αυτές πολιτών, καθώς και χώρους κατάλληλους για την ασφαλή και αξιοπρεπή κράτηση των κρατουμένων. Προς τούτο από το Υπουργείο μας αναπτύσσεται μεγάλη κλίμακας κτιριολογικό πρόγραμμα, σε συνεργασία με την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ.). Στα πλαίσια δε του προγράμματος αυτού αξιοποιείται και η νέα δυνατότητα που παρέχεται με τον ν. 3389/2005 «Σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα» (Σ.Δ.Ι.Τ.).

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά το στεγαστικό πρόβλημα των Υπηρεσιών μας στην Πάτρα, πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτό υφίσταται από ετών και παρά τις καταβληθείσες μέχρι σήμερα προσπάθειες δεν κατέστη δυνατό να επιλυθεί, αφού οι διενεργηθείσες δημοπρασίες για μεταστέγαση αυτών σε άλλα κτίρια απέβησαν άκαρπες.

Στα πλαίσια αυτά, για την οριστική επίλυση του στεγαστικού προβλήματος που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω Υπηρεσίες, αποφασίσθηκε η ανέγερση σύγχρονου αστυνομικού μεγάρου συνολικής επιφάνειας 7.318 τ.μ. σε δημόσιο οικόπεδο έκτασης 4,5 στρεμμάτων που βρίσκεται επί της οδού Αμερικής της Πάτρας και προς τούτο διενεργήθηκε από την Κ.Ε.Δ. διαγωνισμός για την ανάδειξη αναδόχου εκτέλεσης του έργου, ο οποίος όμως ακυρώθηκε την 07-11-2005, καθόσον οι κατατεθείσες προσφορές αξιολογήθηκαν ως μη ανταποκρινόμενες στη διακήρυξη.

Στη συνέχεια ο Δήμαρχος Πατρέων την 28-02-2007 εξέφρασε εγγράφως προς το Υπουργείο μας την αντίθεσή του για την κατασκευή του κτιρίου στο προαναφερθέν δημόσιο ακίνητο, διότι κρίνει αταίριαστη τη γειτνίαση του αστυνομικού μεγάρου με την έκταση του μουσείου και υποστηρίζει ότι ο χώρος πρέπει να παραμείνει αδόμητος και να αναδειχθεί σε πάρκο παιδείας, τέχνης και πολιτισμού. Πρότεινε δε, την ανταλλαγή του ανωτέρω οικοπέδου με άλλη οικοπεδική έκταση 6 στρεμμάτων ιδιοκτησίας του Δήμου που βρίσκεται στη, «Μίνι Περιμετρική Πατρέων», η οποία κρίνεται από τις Υπηρεσίες μας κατάλληλη. Κατόπιν τούτου, βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαδικασίες ανταλλαγής των οικοπέδων, με την ολοκλήρωση των οποίων το προτεινόμενο οικόπεδο θα περιέλθει στην κυριότητα της Ελληνικής Αστυνομίας, ώστε στη συνέχεια μέσω της Κ.Ε.Δ., να γίνει η δημοπράτηση του έργου, για το οποίο έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση.

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι, μέχρι την κατασκευή του νέου κτιρίου, οπότε θα αντιμετωπισθεί οριστικά το πρόβλημα, στις Υπηρεσίες μας στην Πάτρα δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες, ώστε να εντείνουν τις προσπάθειές τους, σε συνεργασία με την Κτηματική Υπηρεσία του νομού, για την εξεύρεση κατάλληλων οικημάτων προς μίσθωση. Παράλληλα, για την αντιμετώπιση της υπάρχουσας κατάστασης και δεδομένης της αντικειμενικής αδυναμίας παρεμβάσεων στα μισθωμένα κτίρια, θα καταβληθεί κάθε προσπάθεια για την έγκριση των απαιτούμενων κονδυλίων, προς εξωραισμό των κρατητηρίων

των εν λόγω Υπηρεσιών, ώστε να παρέχονται οι όσο το δυνατό καλλίτερες συνθήκες διαβίωσης και διαμονής των φιλοξενούμενων και εργαζόμενων στους χώρους αυτούς, σύμφωνα και με τις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά των Βασανιστηρίων και Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (C.P.T.).

Αναφορικά με την ασθένεια της αναφερόμενης στην ερώτηση αστυνομικού, σας πληροφορούμε ότι αυτή την 17-03-2008 εισήχθη στη δερματολογική κλινική του νοσοκομείου Ρίου, όπου διεγνώσθη ότι πάσχει από «παρασπική κνήφη» και όχι «ψώρα», όπως αναφέρεται στην ερώτηση. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσουμε ότι, σύμφωνα με τους υπηρεσιακούς ιατρούς, το «άκαρι της ψώρας» είναι παράσιτο και όχι, ιός, όπως επίσης αναφέρεται στην ερώτηση. Στη συνέχεια την 20-03 έλαβε εξιτήριο, της συνεστήθη θεραπευτική αγωγή και παράλληλα έλαβε 14ήμερη αναρρωτική άδεια. Πάντως, για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα η ασθένεια της εν λόγω αστυνομικού και της σχέσης αυτής με την Υπηρεσία, διατάχθηκε ένορκη διοικητική εξέταση, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. Επισημαίνεται ότι, μέχρι σήμερα, κανένας άλλος, από τους υπηρετούντες στην ίδια Υπηρεσία, αστυνομικός, δεν ανέφερε παρόμοιο περιστατικό, αλλά ούτε και οι δύο (2) αλλοδαπές που κρατήθηκαν κατά το επίμαχο διάστημα στην εν λόγω Υπηρεσία ανέφεραν κάτι σχετικό. Ωστόσο η Υπηρεσία, για προληπτικούς λόγους, προέβη την 22-03-2008 σε απολύμανση, τόσο του κρατητηρίου όσο και των λοιπών χώρων του Γ' Αστυνομικού Τμήματος Πατρών.

Σχετικά με το ζήτημα της υγιεινής και ασφάλειας των αστυνομικών, σας ενημερώνουμε ότι το θέμα αυτό αντιμετωπίζεται αποτελεσματικότερα με τις διατάξεις του σχεδίου προεδρικού διατάγματος με θέμα «Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας», που προωθούμε. Στις διατάξεις του εν λόγω σχεδίου π.δ., μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι το προσωπικό που διατίθεται για εκτέλεση καθηκόντων δεσμοφύλακα, βοηθού δεσμοφύλακα και μεταγωγής κρατουμένων ενημερώνεται απαραίτητως και για την κατάσταση υγείας των κρατουμένων και προς τούτο συντάσσεται σχετικό σημείωμα. Σε περίπτωση φρουρησης ή μεταγωγής κρατουμένου για τον οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι πάσχει από μεταδοτικό νόσημα, το προσωπικό φέρει πλαστικά γάντια μιας χρήσεως και υποβάλλεται σε εύλογο χρονικό διάστημα στις απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις. Τα οχήματα των Υπηρεσιών μεταγωγών κρατουμένων διαθέτουν χημική τουαλέτα, καθαρίζονται μετά από κάθε μεταγωγή και απολυμαίνονται αμέσως, ενώ τα αστυνομικά κρατητήρια απολυμαίνονται, τουλάχιστον, μία φορά κάθε μήνα, είτε αμέσως μετά την αποχώρηση του κρατουμένου που νοσεί. Επίσης προβλέπεται ότι στην έδρα κάθε Αστυνομικής Διεύθυνσης συγκροτείται επιτροπή υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας.

Πέραν αυτών, η αρμόδια Διεύθυνση Υγειονομικού του Αρχηγείου της Αστυνομίας, θεωρώντας ως βασικό παράγοντα την πρόληψη, έχει εκδώσει κατά καιρούς οδηγίες προς όλες τις Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, ως προς τα μέτρα προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνουν οι αστυνομικοί, για την αποτροπή του κινδύνου μόλυνσης από όλα τα λοιμώδη νοσήματα, τόσο σε ατομικό επίπεδο (όπως εμβολιασμός κατά της φυματίωσης, Ηπατίτιδας Β κ.λπ., χρήση γαντιών, συχνό πλύσιμο χεριών κ.λπ.) όσο και σε χωροταξικό επίπεδο (καθαρισμός και απολύμανση χώρων, αραίωση κρατουμένων στους χώρους κράτησης κ.λπ.), σύμφωνα πάντα και με τις υποδείξεις των κατά τόπους Διευθύνσεων Υγιεινής των Νομαρχιών. Θεωρεί δε, η ανωτέρω Υπηρεσία ότι η τήρηση αυτών, καθώς και των ατομικών όρων υγιεινής, προφυλάσσει τους αστυνομικούς, κατά μεγάλο βαθμό, από πιθανούς κινδύνους.

Τέλος, για το θέμα της παραμονής των παράνομων μετανα-

στών (ενηλίκων και ανηλίκων) στην Πάτρα, ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία την 04-02-2008, κατά τη συζήτηση των 523/29-01-2008 και 530/29-01-2008 επικαίρων ερωτήσεων, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Ν. ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ και Ν. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, αντίστοιχα.

Ο Υφυπουργός ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Μαΐου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 931/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μπούγα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη χορήγηση γονικής άδειας στο αστυνομικό προσωπικό κ.λπ..

2. Η με αριθμό 934/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αναστασίας-Συλβάνας Ράπτη προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Εσωτερικών, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της παρυσίας εξαρτημένων ατόμων στον πεζόδρομο της Τσιτάτα κ.λπ..

3. Η με αριθμό 947/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις διαπραγματεύσεις για την Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας μεταξύ Ο.Τ.Ο.Ε. και της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών κ.λπ..

4. Η με αριθμό 944/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με την είσπραξη οφειλών από δανειολήπτες μέσω εισπρακτικών εταιρειών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 939/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την έλλειψη ελληνόγλωσσων σχολικών βιβλίων για τους Πομάκους της Θράκης κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 937/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Τιμοσίδη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη λειτουργία του νέου κολυμβητηρίου Καβάλας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 946/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη διεκδίκηση από την εταιρεία «ΣΕΚΑ Α.Ε.» του ομίλου Βαρδινονιάννη, εκτάσεων γης στην περιοχή του Δήμου Σιθωνίας Χαλκιδικής κ.λπ..

3. Η με αριθμό 943/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γρηγορίου Ψαριανού προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία των Κέντρων Πρόληψης του Ο.ΚΑ.ΝΑ. κ.λπ..

4. Η με αριθμό 940/19-5-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δημήτρας Αράπογλου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις προσλήψεις ευπαθών ομάδων μέσω Ο.Α.Ε.Δ., σύμφωνα με το ν. 2643/98.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Δικαιοσύνης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Θέματα Ειδικών Επιδοτήσεων Ανεργίας και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας».

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Πολιτιστικό Κέντρο Ελληνικής Αστυνομίας».

Οι Υπουργοί Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας και του Διοικητικού Κανονισμού Εφαρμογής της».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Επίσης, εστάλη επιστολή από το Κ.Κ.Ε. προς τον Πρόεδρο της Βουλής, βάσει της οποίας για τη συζήτηση του σχεδίου νόμου: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα» ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο συνάδελφος κ. Αλυσανδράκης.

Ομοίως με επιστολή του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αστέριος Ροντούλης ορίζει ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Θανάση Πλεύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 8ης Μαΐου 2008, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Καλώ στο Βήμα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Λάζαρο Τσαβαριδίδη.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγούμαι εκ μέρους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας –και ευχαριστώ γι' αυτό ιδιαίτερα τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκη– ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο, αυτό για την κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και την αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις μέρες μας, που πολλοί επαγγέλλονται οικονομική ανάπτυξη, κοινωνική ευημερία, ισότητα έναντι όλων, να αναπτύξουμε πρωτοβουλίες και αποτελεσματικές δράσεις απέναντι σε καταστάσεις ανομίας και αδιαφάνειας. Και αυτό διότι η διαφθορά πάντοτε και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια της αλματώδους οικονομικής ανάπτυξης αποτελούσε και εξακολουθεί να αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο που απειλεί τη σταθερότητα και την ασφάλεια των κοινωνιών, υπονομεύει τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας, τις ηθικές αξίες

και τη δικαιοσύνη και διακυβεύει τη διαρκή ανάπτυξη και την επικράτηση του δικαίου. Γι' αυτούς τους λόγους απαιτείται η διεθνής συνεργασία για την πρόληψη και τον αποτελεσματικό έλεγχο της διαφθοράς.

Στα πλαίσια, λοιπόν, αυτά η διεθνής κοινότητα, επιδεικνύοντας τεράστια ευαισθησία και ενδιαφέρον για την πάταξη της διαφθοράς, προχώρησε στην ψήφιση και άλλων συμβάσεων πλην της παρούσας.

Κάνοντας μια αναδρομή, θα αναφέρω τη Σύμβαση για την Καταπολέμηση της Δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, που υπογράφηκε από τα κράτη-μέλη του Ο.Ο.Σ.Α. και κυρώθηκε με το ν. 2656/1998, καθώς επίσης και αυτή για την Καταπολέμηση της Δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των ευρωπαϊκών κοινοτήτων ή των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κυρώθηκε με το ν. 2802/2000 και πρόσφατα η Ποινική Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της διαφθοράς που κυρώθηκε με το ν.3560/2007.

Με την κυρούμενη με τον παρόντα νόμο σύμβαση που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 31 Οκτωβρίου του 2003, τα αδικήματα της διαφθοράς αντιμετωπίζονται πλέον σε διεθνές επίπεδο.

Πρόκειται, δηλαδή, για μια διεθνή σύμβαση που ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο και σκοπό έχει να προβλέψει και να θεσπίσει τρόπους, αλλά και μέσα πρόληψης και καταπολέμησης της διαφθοράς.

Η δομή και οι προβλέψεις της κυρούμενης με τον παρόντα νόμο σύμβασης, έχουν σε γενικές γραμμές ως εξής:

Στο πρώτο κεφάλαιο προσδιορίζονται οι σκοποί και το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης για τη διεθνή συνεργασία, την πρόληψη και την καταστολή της διαφθοράς

Στο δεύτερο κεφάλαιο προβλέπονται μέτρα για την πρόληψη της διαφθοράς, όπως πολιτικές και πρακτικές πρόληψης, κώδικες συμπεριφοράς των δημοσίων λειτουργών κ.λπ..

Στο τρίτο κεφάλαιο προβλέπεται η λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο για την ποινικοποίηση και την επιβολή του νόμου σε ορισμένα αδικήματα, όπως αυτό της δωροδοκίας εθνικών λειτουργών, της ιδιοποίησης δημόσιας περιουσίας, της κατάχρησης εξουσίας κ.λπ..

Στο τέταρτο κεφάλαιο προβλέπεται η διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών της σύμβασης σε θέματα όπως αυτό της έκδοσης και της μεταφοράς καταδίκων, της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής κ.λπ..

Στο πέμπτο κεφάλαιο προβλέπεται η διευκόλυνση της συνεργασίας στην ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων που αποτέλεσαν προϊόντα του εγκλήματος.

Στο έκτο κεφάλαιο προβλέπεται η εκπαίδευση και η τεχνική συνδρομή του προσωπικού των φορέων που ασχολούνται με την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Στο έβδομο κεφάλαιο της σύμβασης προβλέπονται οι μηχανισμοί υλοποίησης αυτής, όπως η διάσκεψη των κρατών-μελών της σύμβασης και η γραμματεία της.

Τέλος στο όγδοο κεφάλαιο προβλέπεται ο τρόπος υλοποίησης της σύμβασης, όπως είναι η υπογραφή, επικύρωση, έγκριση αλλά και η προσχώρηση σ' αυτήν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση συμμεριζόμενη την ανάγκη πρόληψης και πάταξης της διαφθοράς και επιθυμώντας να βάλει το μαχαίρι στο κόκαλο, προχωρά σήμερα, όχι μόνο στην αυτούσια κύρωση της εν λόγω σύμβασης, αλλά και στην προσαρμογή της ελληνικής ποινικής νομοθεσίας, προς τις απαιτήσεις της σύμβασης και των καιρών, με στόχο τη δημιουργία ενός αυστηρού νομοθετικού πλαισίου που θα παρέχει τις ασφαλιστικές δικλίδες αποτελεσματικής καταπολέμησης της διαφθοράς, χωρίς ταυτόχρονα να θίγονται ανθρώπινα δικαιώματα.

Η σημερινή Κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή έδωσε έμφαση στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην καταπολέμηση της διαφθοράς. Έδωσε μεγάλη σημασία στη βελτίωση και θεσμική αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών, με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας και την ικανοποίηση του αισθήματος δικαίου των πολιτών απέναντι στο κράτος.

Με τον πρώτο νόμο που ψήφισε αυτή η Κυβέρνηση, το ν. 3242/2004, αναγάγαμε το αδίκημα της απιστίας, άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα σε κακούργημα.

Αναβαθμίσαμε τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των στελεχών που υπηρετούν σε νευραλγικές θέσεις ευθύνης, προϊστάμενοι εφοριών, πολεοδομιών κ.λπ.. Με το νέο Υπαλληλικό Κώδικα συμβάλλαμε στην αντιμετώπιση πολλών διαρθρωτικών προβλημάτων, όπως κακή οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών, έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών, αναξιοκρατία, απουσία ελέγχου και κυρώσεων και στην αντιμετώπιση της διαφθοράς. Καθιερώσαμε ως πειθαρχικά παραπτώματα την άρνηση παροχής πληροφόρησης στους πολίτες και την άρνηση σύμπραξης, συνεργασίας και χορήγησης στοιχείων ή εγγράφων, κατά τη διεξαγωγή έρευνας, επιθεώρησης ή έλεγχου από τα αρμόδια Σώματα. Ενεργοποιήσαμε τον υποχρεωτικό προληπτικό έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο των δαπανών των δήμων και κοινοτήτων με πληθυσμό άνω των πέντε χιλιάδων κατοίκων. Αναλάβαμε πρωτοβουλίες για την εμπέδωση της διαφάνειας στις χρηματοδοτήσεις των Ο.Τ.Α., καθώς το αναπτυξιακό Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» έχει πλέον αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια κατανομής των πόρων του και τηρεί ενιαία βάση, δεδομένων, η οποία επιτρέπει σε κάθε ενδιαφερόμενο να ενημερώνεται ανά πάσα στιγμή για τη ροή των χρηματοδοτήσεων. Προωθήσαμε την εντατικοποίηση των ελέγχων του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, με στόχο την εφαρμογή των νόμων. Και οι έλεγχοι αυτοί ως μηχανισμοί διασφάλισης της νομιμότητας πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές της ακεραιότητας, της εχεμύθειας και της ουδετερότητας και στοχεύουν στην καταπολέμηση της διαφθοράς και τον εντοπισμό των τομέων της Δημόσιας Διοίκησης που χρειάζονται βελτίωση.

Τέλος δώσαμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην ενθάρρυνση των καταγγελιών και αναφορών των πολιτών, θέτοντας σε λειτουργία ειδική υπηρεσία τηλεφωνικών καταγγελιών, γραμμή 1564 η οποία λειτουργεί επτά μέρες την εβδομάδα σε εικοσιτετράωρη βάση για περιπτώσεις διαφθοράς και κακοδιοίκησης.

Οι διαρκείς προσπάθειες της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έχουν δημιουργήσει στους πολίτες αίσθημα ασφάλειας και εμπιστοσύνης, με αποτέλεσμα να μη διστάζουν να καταγγείλουν συμπτώματα διαφθοράς και αδιαφάνειας.

Ο αγώνας για την πάταξη της διαφθοράς αποτελεί διαχρονικό χρέος της πολιτείας απέναντι στον πολίτη και το δημοκρατικό μας πολιτεύμα. Σε ένα κοινωνικό κράτος δικαίου η διαφάνεια αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την απρόσκοπτη άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας. Ο αγώνας αυτός είναι για μας διαρκής και τίθεται πάντα σε πρώτη προτεραιότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό η ελληνική πολιτεία κάνει βήματα μπροστά, κάτι που η κοινωνία μας το ζητούσε επιτακτικά. Και με το άρθρο 2 του παρόντος νομοσχεδίου εμπεδώνεται επιτέλους αίσθημα νομιμότητας, διά της αναβάθμισης των αδικημάτων της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας υπαλλήλων, των μελών του Κοινοβουλίου και των συμβούλων των Ο.Τ.Α., τόσο των εθνικών όσο και των αλλοδαπών, από πλημμελήματα σε κακούργημα, στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες η κάθε άνομη συμπεριφορά, όπως δώρα ωφελήματα, ανταλλάγματα ή πλεονεκτήματα, υπερβαίνουν το ποσό των 73.000 ευρώ.

Επίσης, αντιμετωπίζεται η ενεργητική και παθητική δωροδοκία των δικαστών, έτσι ώστε να είναι ανάλογη μ' αυτήν των λοιπών ημεδαπών και αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών. Σωστά λοιπόν, λόγω της μέγιστης κοινωνικής απαξίας των αδικημάτων της δωροδοκίας αλλά και της έξαρσης σε διεθνές επίπεδο των σχετικών αδικημάτων, κρίθηκε απαραίτητο να τιμωρείται αυστηρότερα η δωροδοκία με κλιμάκωση σε κακούργημα, ανάλογα με την αξία των δώρων.

Περαιτέρω η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας επί των αυστηρότερων των παραπάνω πράξεων δωροδοκίας επιβάλει την ίδια ποινική μεταχείριση της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας και στον ιδιωτικό τομέα, όπως ισχύει με το ν. 3560/2007, αφού κι αυτές έχουν την ίδια ποινική απαξία και δεν

υπάρχει λόγος αυτές να εξαιρεθούν και να παραμείνουν πλημμεληματικής μορφής.

Με το ίδιο άρθρο τροποποιούνται διατάξεις νόμων έτσι ώστε να είναι της ίδιας βαρύτητας οι απειλούμενες ποινικές κυρώσεις για τις πράξεις δωροδοκίας όλων των δημοσίων λειτουργών, τόσο των εθνικών, όσο και των αλλοδαπών.

Επίσης η σοβαρότητα των εγκλημάτων δωροδοκίας καθιστά αναγκαία για την αντιμετώπιση και την πάταξή τους την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών, η οποία άρση είναι επίσης αναγκαία, τόσο στις κακούργηματικής μορφής παραβάσεις του ν. 2331/1995 περί νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, όσο και στις περιπτώσεις εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 342 και 348 Α' του Ποινικού Κώδικα περί παιδεραστίας και παιδικής πορνείας.

Στο τέταρτο άρθρο ορίζεται ότι οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και στην περίπτωση δωροδοκίας από και προς δημοσίου λειτουργούς άλλου κράτους -μέλους της σύμβασης.

Επίσης με τον ίδιο νόμο προστίθεται εδάφιο για το ξέπλυμα χρημάτων από τα εγκλήματα διαφθοράς έτσι ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού, αφ' ενός ως πρόσθετη ποινική κύρωση, αλλά και για την κατάσχεση, πάγωμα, δήμευση περιουσιακών στοιχείων.

Με το άρθρο 7 λαμβάνεται πρόνοια για την προστασία των μαρτύρων, των θυμάτων κ.λπ. από εκφοβισμό ή πιθανή εκδίκηση εκ μέρους των εμπλεκόμενων σε πράξεις διαφθοράς προσώπων.

Με το άρθρο 8 καθιερύεται η ευθύνη των νομικών προσώπων για τα αδικήματα διαφθοράς που τελέστηκαν προς όφελός τους.

Με το άρθρο 10 προβλέπεται η καθιέρωση της δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων, όπως οριοθετείται από τα άρθρα 42 και 23 της σύμβασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση αποδεικνύει έμπρακτα ότι αναπτύσσει οργανωμένες και αποτελεσματικές δράσεις απέναντι στις όποιες εστίες ανομίας. Αντιμετωπίζει δραστικά την παρανομία και την εγκληματικότητα. Γνώμονά μας είναι ο σεβασμός στο χρήμα του φορολογούμενου, ο σεβασμός στον πολίτη, ο σεβασμός στις αξίες της κοινωνίας. Γνώμονάς μας είναι η ισότητα όλων απέναντι στους νόμους. Δεν γίνονται ανεκτές παράνομες συμπεριφορές, δεν υπάρχει ανοχή σε πρακτικές που υπηρετούν ιδιοτελή συμφέροντα σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Δεν έχουν θέση στο κράτος -δικαίου πρόσωπα που εκμεταλλεύονται τα προνόμια του λειτουργήματός τους. Πλανώνται όσοι εμπλέκονται στα κοινά λησμονώντας αρχές και αξίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας κτίζουμε γέφυρα για να περάσουμε τον ποταμό της διαφθοράς με αποκλειστικό προορισμό την οριστική ρήξη με λογικές συναλλαγής και εξωθεσμικών παρεμβάσεων.

Νομοθετούμε τομές σε όλα τα επίπεδα. Σε όλους τους τομείς δημιουργούμε συνθήκες διαφανούς επιχειρηματικότητας, δίνοντας στον Έλληνα τη δυνατότητα της ισονομίας, της ισοπολιτείας, της αυτόνομης δραστηριοποίησής του αποκλείοντας το στραγγαλισμό των δυνατοτήτων της Ελλάδας και του Έλληνα, της περιφέρειας και του κέντρου. Αυτός είναι ο δρόμος που απαιτούν οι πολίτες και εμείς στη Νέα Δημοκρατία, αυτόν το δρόμο ακολουθούμε.

Η βούλησή μας είναι ισχυρή, η θέση μας ξεκάθαρη: Νομιμότητα παντού. Χρηστή διοίκηση παντού. Διαφάνεια παντού. Είμαστε και θα είμαστε σε διαρκή σύγκρουση με κάθε νοσηρό φαινόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αποφασισμένοι να αλλάξουμε τα πράγματα που ταλαιπωρούν και πικραίνουν τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Για όλα αυτά φέρνουμε το παρόν νομοσχέδιο ενώπιον της Ολομέλειας του ελληνικού Κοινοβουλίου και σας καλούμε να το υποστηρίξετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ

πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω, όπως ήδη ανακοίνωσα, ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε το παρόν νομοσχέδιο να συζητηθεί σε μία συνεδρίαση. Συνεπώς συζητούμε και επί της αρχής και επί των άρθρων, αλλά και την υπ' αριθμόν 210/11/8.5.2008 υπουργική τροπολογία.

Επιπλέον, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ορίζει ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Καλώ τον εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πεταλωτή να έρθει στο Βήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητείται ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής το παρόν σχέδιο νόμου με το οποίο κυρώνεται και εφαρμόζεται η σύμβαση κατά της διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 31 Οκτωβρίου 2003. Η σύμβαση αυτή προσθέτει άλλο ένα δικαίωτο κανόνα στη σειρά των νομοθετημάτων που αντιμετωπίζουν τα φαινόμενα της διαφθοράς σε διεθνικό επίπεδο, μετά τη σύμβαση των κρατών -μερών του Ο.Ο.Σ.Α. στο Παρίσι για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, που κυρώθηκε με τον ν.2656/98, τη σύμβαση των Βρυξελλών για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στην οποία δέχονται οι υπάλληλοι των ευρωπαϊκών κοινοτήτων, που κυρώθηκε με το ν.2802/2000 και τέλος την ποινική σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της διαφθοράς, που κυρώθηκε με το ν.3560/2007.

Στο προσοίμιό της η σύμβαση ανάγει τη διαφορά σε απειλή για την κοινωνία και τη δημοκρατία και αξιολογώντας την την κατατάσσει μαζί με άλλες προηγμένες και σύγχρονες μορφές εγκληματικότητας, όπως είναι το οργανωμένο και οικονομικό έγκλημα. Τη θεωρεί διεθνικό φαινόμενο και θέτει ζήτημα διαφύλαξης των δημοκρατικών θεσμών.

Σκοπό της σύμβασης ορίζει την ενίσχυση μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της διαφθοράς και τη διεθνή συνεργασία για τεχνική αρωγή εναντίον της.

Με σεβασμό στις αρχές της μη παρέμβασης σε εσωτερικά ζητήματα άλλων κρατών -της προστάδιας της κυριαρχίας δηλαδή- κατευθύνει τα κράτη -μέλη στην υιοθέτηση πολιτικών και πρακτικών πρόληψης της διαφθοράς με τη δημιουργία ικανών οργάνων πρόληψής της.

Δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στον τρόπο επιλογής, πρόσληψης, διατήρησης, προαγωγής, εκπαίδευσης και συνταξιοδότησης των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα με άκρως αντικειμενικά κριτήρια που να διασφαλίζουν τη διαφάνεια και την αποδοτικότητα.

Και σ' αυτό ειδικά το ζήτημα, σ' αυτήν τη γενική οδηγία που θέτει η σύμβαση, δεν θα μπορούσα να πω ότι θα πρέπει να είμαστε και πολύ ευτυχής ως πολιτεία γιατί ακριβώς αυτά τα αντικειμενικά κριτήρια τα οποία είναι ζητούμενα, βλέπουμε από τη συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική να καταστρατηγούνται συνεχώς.

Θέτει ακόμη ζήτημα διαφανούς χρηματοδότησης των υποψηφίων και των πολιτικών κομμάτων, ζήτημα το οποίο κάποτε πρέπει να συζητήσουμε εκτενέστερα.

Επιλαμβάνεται σχετικά με τη δημιουργία κώδικα συμπεριφοράς των δημοσίων υπαλλήλων, τις δημόσιες προμήθειες, τη διαφάνεια στη Δημόσια Διοίκηση και μέτρα ενίσχυσης της δικαστικής ανεξαρτησίας αλλά και πρόληψης των ευκαιριών για διαφθορά δικαστών και εισαγγελέων.

Αναγνωρίζει το μέγιστο θέμα της διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα, το ρόλο της συμμετοχής της κοινωνίας και προτείνει μέτρα για την πρόληψη νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Ποινικοποιεί τη δωροδοκία εθνικών και ξένων δημόσιων λειτουργών, την κατάχρηση από δημόσιο λειτουργό, την προσφορά για άσκηση επιρροής, τον παράνομο εμπλουτισμό, τη δωροδοκία και ιδιοποίηση στον ιδιωτικό τομέα, τη νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος, την απόκρυψη και παρεμπόδιση της

δικαιοσύνης, την ευθύνη νομικών προσώπων -ένα σημαντικό ζήτημα- τη συμμετοχή και απόπειρα, το πάγωμα, κατάσχεση, δήμευση, προστασία μαρτύρων και άλλα.

Λαμβάνει μέτρα για τη διεθνή συνεργασία, για την τύχη των περιουσιακών στοιχείων σε περιπτώσεις διαφθοράς καθώς και τους μηχανισμούς υλοποίησης της συνεργασίας αυτής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαφώς και δεν είμαστε αντίθετοι στα άρθρα της παρούσας σύμβασης. Το αντίθετο μάλιστα. Θα ήθελα, όμως, να κάνω και κάποιες παρατηρήσεις.

Στα άρθρα 5 και 6 της σύμβασης περιγράφονται οι πολιτικές και πρακτικές πρόληψης της διαφθοράς που θα πρέπει τα κράτη -μέλη να αναπτύξουν και τα όργανα πρόληψης της διαφθοράς που θα πρέπει αυτά να συστήσουν και να ενισχύσουν προκειμένου να προλάβουν τη διαφθορά. Και εδώ έρχεται ο ρόλος των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών τις οποίες το Σύνταγμά μας προβλέπει ως εγγυητές των ατομικών δικαιωμάτων, η λειτουργία των οποίων υπονομεύεται δυστυχώς καθημερινά με τις κυβερνητικές πολιτικές, που όχι μόνο δεν προλαβαίνουν τη διαφθορά, αλλά όταν απαξιώνουμε αυτές τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές τότε εμμέσως την ενισχύουμε και τη διαωινίζουμε.

Στο άρθρο 13 αναφέρονται τα μέτρα τα οποία πρέπει να λάβει κάθε κράτος, προκειμένου να ενισχύσει τη γνώση της κοινωνίας σχετικά με την ύπαρξη, τις αιτίες, τη σοβαρότητα και την απειλή που συνιστά η διαφθορά. Θέτει θέμα εκπαίδευσης και θέμα σχολικών προγραμμάτων που θα πρέπει να συμβάλουν στη μη ανοχή της διαφθοράς.

Τα άρθρα αυτά είναι πολύ σημαντικά καθώς εντοπίζουν το πρόβλημα της διαφθοράς στη σωστή βάση και στοχεύουν στην πρόληψή της. Θα ήθελα εδώ να υπογραμμίσω ότι τα επίπεδα της διαφθοράς σε μια χώρα αντικατοπτρίζουν τα επίπεδα του πολιτισμού και της ανάπτυξής της. Και γι' αυτό ακριβώς έχουμε την αντίθεση ανάμεσα στις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης και στις αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας και της Αφρικής, όπου πραγματικά η διαφθορά χτυπάει κόκκινο και είναι ένα θέμα που αφορά όλη την ανθρωπότητα πλέον. Και αυτό γιατί κατ' αρχήν οι κυβερνήσεις αυτές των αναπτυσσόμενων χωρών οι ίδιες είναι διεφθαρμένες ή ανέχονται τη διαφθορά. Γιατί δυστυχώς η διαφθορά είναι απαραίτητο εξάρτημα στη μηχανή της Δημόσιας Διοίκησης που εξυπηρετεί την εκάστοτε κυβέρνηση. Και μ' αυτό το σκεπτικό πραγματικά πρέπει να προβληματιστούμε σήμερα και εμείς εδώ σε ποια κατηγορία χωρών θέλουμε να ανήκει η χώρα μας. Είμαστε δημοκρατική, σαφώς ευνομούμενη χώρα με γοργούς ρυθμούς ανάπτυξης, όπως θέλουμε να λέμε, αλλά δυστυχώς σε επίπεδο διαφθοράς είμαστε μαζί με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Αφρικής. Και εδώ έχουν να κάνουν και τα τελευταία δημοσκοπικά ευρήματα όπου το θέμα της διαφθοράς βρέθηκε ότι είναι τρίτο μετά την ακρίβεια και την ανεργία νομίζω στις προτιμήσεις των πολιτών ως προς την αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να καταλήξω ότι η αυστηρή νομοθεσία είναι απλή προϋπόθεση του σχεδίου κατά της διαφθοράς. Η με την ανοχή της πολιτείας αλλά και η άμεση, ουσιαστική και αποτελεσματική της δράση, αποτελεί εγγύησή του. Και η σωστή παιδεία και εκπαίδευση των πολιτών αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο.

Δυστυχώς το παρόν νομοσχέδιο δεν αγγίζει όσο θα έπρεπε τον ευαίσθητο χώρο της πρόληψης. Η Κυβέρνηση έκρινε ότι δεν απαιτείται ειδική νομοθέτηση σε σχέση με τις διατάξεις της σύμβασης που αφορούν στην πρόληψη. Και σε επίπεδο καταστολής όμως και πέρα από τη σύμβαση, η Κυβέρνηση έχει αποτύχει παταγωδώς στην αντιμετώπιση του προβλήματος, που πλέον έχει αναχθεί σε μάστιγα. Η Κυβέρνηση εδώ και τέσσερα χρόνια ισχυρίζεται ότι δείχνει μηδενική ανοχή στη διαφθορά, εδώ και τέσσερα χρόνια ακούει και ως φράση είναι πολυσυζητημένη πλέον, ότι βάζει βαθιά το μαχαίρι στο κόκαλο, εδώ και τέσσερα χρόνια δίνει τον υπέρ πάντων αγώνα για να τσακίσει υποτίθεται τη διαπλοκή.

Το γεγονός, όμως, ότι από την αρχή αυτής της νέας διακυβέρνησης βλέπουμε στελέχη της -και πολλά στελέχη της- να σύρονται στα δικαστήρια ή να αποπέμπονται από κρατικές

θέσεις, προκειμένου να μη χρεωθεί η Κυβέρνηση τις παρανομίες της, το γεγονός ότι η χώρα επί νέας διακυβέρνησης κατρακύλησε στις τελευταίες θέσεις του σχετικού πίνακα, συναγωνιζόμενη τα αφρικανικά κράτη, το γεγονός ότι η ομάδα των λεγόμενων νταβατζήδων αντί να εξαφανιστεί απέκτησε και άλλα μέλη, είναι δυστυχώς ασήμαντες λεπτομέρειες.

Με στομφώδεις εξαγγελίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αντιμετωπίζεται το πράγματι πολύπλοκο αυτό ζήτημα της διαφθοράς και πρέπει να αντιμετωπιστεί με συνέπεια και αποφασιστικότητα και όχι με αποσπασματικά και πρόχειρα μέτρα.

Πώς άλλωστε να δικαιολογήσει κανείς ότι μαζί με την κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς βολεύεται και η αντικατάσταση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα; Κατά την άποψή μας, θα έπρεπε να έχει έρθει ένα ξεχωριστό νομοσχέδιο το οποίο να τροποποιεί το σύνολο των διατάξεων, ένα νομοσχέδιο που θα εξασφάλιζε συνολική αντιμετώπιση του μείζονος αυτού ζητήματος. Επιβάλλεται δε, κατά την άποψή μας, να επιχειρηθεί και η κωδικοποίηση των νόμων και των υπουργικών αποφάσεων που αφορούν στη Δημόσια Διοίκηση έτσι ώστε να μπορούμε να μιλάμε για περιορισμό τουλάχιστον της διαφθοράς.

Έρχομαι στα άρθρα του νομοσχεδίου που αφορούν στην τροποποίηση και αντικατάσταση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα. Προς συμμόρφωση στην παρούσα σύμβαση αντικαθίστανται τα άρθρα 159, 235, 236, 237 του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν στη δωροδοκία Βουλευτών κ.λπ., σε εκλογή ή ψηφοφορία, στην παθητική και ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου, στη δωροδοκία δικαστή, στη δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημοσίων συνελύσεων και δημοσίων λειτουργιών καθώς και στην ενεργητική και παθητική δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα.

Χαρακτηριστικό των ρυθμίσεων αυτών είναι ότι για ποσόν δωροδοκίας που υπερβαίνει τις 73.000 ευρώ ένα ποσόν που ίσως τέθηκε με αυθαίρετο τρόπο, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, δηλαδή, το αδικήμα μετατρέπεται σε αδικήμα. Συμφωνούμε, αλλά διαφωνούμε με τη λογική ότι όταν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ένα ζήτημα το κάνουμε κακούργημα και τελειώνουμε εκεί πέρα. Επίσης, κρίνει την πράξη ατιμώρητη αν συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις, αναγγελία προτού εξεταστεί ο δωροδοκούμενος από οποιαδήποτε αρχή. Εδώ στη Σύμβαση υπάρχει βέβαια η δικλίδα της μείωσης της ποινής και της ασυλίας στην περίπτωση που υπάρχει συνεργασία. Εδώ όμως, κατά την άποψή μου, δεν είναι συνεργασία, αλλά είναι μια απλή αναγγελία του δωροδοκούμενου. Εδώ δεν μένει παρά να εκφράσω τις αμφιβολίες γι' αυτήν τη διάταξη γιατί όπως είπα και στην επιτροπή, δεν μπορώ να διανοηθώ δικαστή ο οποίος δέχθηκε να δωροδοκηθεί και προτού εξεταστεί από οποιαδήποτε αρχή, ίσως και όταν αντιλαμβάνεται ότι θα αποκαλυφθεί, αναγγέλλει τη δωροδοκία του, με αποτέλεσμα η πράξη του να κρίνεται ατιμώρητη και ο δικαστικός λειτουργός να είναι ατιμώρητος τουλάχιστον σε ποινικό επίπεδο. Νομίζω ότι και ως πρότυπο και ως παράδειγμα δεν είναι το ευτυχέστερο αν θέλουμε να μιλάμε για περιορισμό της διαφθοράς.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για το απόρρητο των επικοινωνιών, στην παράγραφο 7 του δεύτερου άρθρου αναφέρω τα εξής: Κατ' αρχήν, για το τυπικό του θέματος, αν αντιλήφθηκα καλά, όλες οι παραπομπές των άρθρων του εδαφίου Α' και κάποιες των εδαφίων Β', είναι λάθος. Απ' αυτό φαίνεται η προχειρότητα με την οποία επεξεργάστηκε η Κυβέρνηση το παρόν νομοσχέδιο. Ενδεικτικά αναφέρω ότι η διάταξη του άρθρου 348Α παράγραφος 3, για το οποίο λέτε ότι πρέπει να ισχύει η άρση του απορρήτου, απλά αναφέρει τον ορισμό του υλικού παιδικής πορνογραφίας και δεν περιγράφει καμιά αξιόποινη πράξη. Και δεν είναι το μοναδικό λάθος. Στο εδάφιο Α' προτείνεται η εισαγωγή νέων διατάξεων για τις οποίες θα ισχύει η άρση του απορρήτου. Προτείνετε, κύριε Υπουργέ, την περαιτέρω διεύρυνση της άρσης του απορρήτου και μάλιστα διεύρυνση χωρίς ιδιαίτερη σκέψη και αιτιολογία και σύνεση. Πιο συγκεκριμένα πιστεύουμε, ότι η άρση του απορρήτου πρέπει να γίνεται με εξαιρετική φειδώ, να μην καταστρατηγείται και μόνον διά ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα και για εγκλήματα που έχουν κάποια ιδιαίτερη κοινωνική απαξία.

Δεν πιστεύουμε ότι πρέπει η λίστα γενικώς των εγκλημάτων στα οποία ισχύει η άρση του απορρήτου να διευρυνθεί περισσότερο απ' όσο είναι αναγκαίο προκειμένου να οδηγηθούν οι αρχές στον εντοπισμό του δράστη. Αυτό ως γενική αρχή και εκτίμηση. Πρέπει να έχουμε πάντοτε στο μυαλό μας ότι ο δικαιολογητικός λόγος της θέσπισης της άρσης του απορρήτου, είναι ο εντοπισμός του δράστη και όχι απλώς ο ευκολότερος εντοπισμός του, γιατί τότε θα οδηγηθούμε στην παντελή άρση του απορρήτου σε μια σκέψη στην οποία είμαστε παντελώς αντίθετοι.

Αντίθετα συμφωνούμε στην άρση του απορρήτου στις περιπτώσεις του άρθρου 342 παράγραφοι 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στην κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια και του άρθρου 348Α που αναφέρεται στην πορνογραφία ανηλίκων.

Θα αναφερθώ και στην άρση του απορρήτου που προτείνετε, κύριε Υπουργέ, για τις κακουργηματικής μορφής παραβάσεις του άρθρου 2 του ν. 2331/1995 και στη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες από τη δράση σε τρομοκρατικές οργανώσεις. Αναφέρομαι σ' αυτό, γιατί αφ' ενός δεν ξέρω τι σχέση έχουν αυτές οι διατάξεις με την καταπολέμηση της διαφθοράς και αφ' ετέρου γνωρίζουμε πόσο εύκολο είναι να καταστρατηγηθούν αυτές οι διατάξεις. Ποια άραγε μπορεί να θεωρηθεί τρομοκρατική ομάδα ή οργάνωση; Εκφράζουμε τις αμφιβολίες μας και γι' αυτήν τη διάταξη. Θέλουμε να υπάρχει περισσότερη φειδώ. Δεν δικαιολογείται η άρση του απορρήτου σε περιπτώσεις τόσο γενικευμένες και αόριστες και όταν δεν είναι ξεκάθαρος ο σκοπός της άρσης, δηλαδή, το καλώς εννοούμενο δημόσιο συμφέρον και η ενδεχόμενη αποκάλυψη σοβαρών εγκληματικών πράξεων.

Κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία της Οργάνωσης Διεθνής Διαφάνεια από το έτος 2004 έως το 2006, η χώρα μας κατρακύλησε από την τεσσαρακοστή έκτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης στην πεντηκοστή τέταρτη. Το δε 2007, η Ελλάδα βρέθηκε στην πεντηκοστή έκτη θέση, ενώ το 2000 βρισκόταν στην τριακοστή πέμπτη θέση. Σε ευρωπαϊκό δε επίπεδο, βρισκόμαστε στην τελευταία θέση της Ευρώπης των «15» και σε μια από τις τελευταίες της Ευρώπης των «25». Αυτά τα αποτελέσματα αποδεικνύουν ότι η διαφθορά στην πάταξη της οποίας επένδυσε η Νέα Δημοκρατία και κέρδισε τις εκλογές με το γνωστό «σεμνά και ταπεινά», όχι μόνον δεν μειώθηκε στη χώρα μας επί των ημερών της, αλλά δυστυχώς αυξάνεται.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πέρα απ' όλα αυτά και μη αποποιούμενο τις όποιες ευθύνες, έχει έγκαιρα προτείνει υπεύθυνα δέσμη μέτρων κατά της διαφθοράς τα οποία η Κυβέρνηση, δυστυχώς, έχει απορρίψει ασυζητητί. Εμείς πιστεύουμε ότι για την καταπολέμηση της διαφθοράς πρέπει η εξουσία να αυτοπεριοριστεί, να κόψει τον ομφάλιο λώρο που τη συνδέει με τη Δημόσια Διοίκηση, να ενισχύει τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, να επιτρέψει στη δικαιοσύνη να επιλέγει η ίδια την ηγεσία της, να καταργήσει τους ειδικούς λογαριασμούς που διαχειρίζεται, με τρόπο αδιαφανή, να γίνουν σεβαστές οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και να μην απαξιώνονται.

Ο καλύτερος δρόμος, κύριοι συνάδελφοι, είναι οι πολιτικές πρωτοβουλίες για τον περιορισμό του φαινομένου. Χρειάζεται διαρκής και μακροχρόνιος αγώνας. Είναι κοινός τόπος ότι το σύστημα παράγει τη διαφθορά. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλουμε αλλαγή στις δομές του κράτους, θέλουμε επιλεκτική κυβέρνηση με λιγότερα Υπουργεία, μικρότερο αριθμό περιφερειών, λίγους και ισχυρούς δήμους, υποχρεωτικό στάδιο δημόσιας διαβούλευσης για κάθε σχέδιο νόμου και έλεγχο ποιότητας, Δημόσια Διοίκηση με στόχους και αποτελέσματα για τους πολίτες, μια Δημόσια Διοίκηση η οποία ακριβώς θα αποτρέπει αυτό το τεράστιο φαινόμενο που είναι φαινόμενο χωρίς σύνορα.

Κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε ότι η κατάσταση είναι εξαιρετικά κρίσιμη. Είμαστε υπέρ των μέτρων, κατά της διαφθοράς. Όμως πιστεύουμε, ότι όσο επικίνδυνο είναι να μη λαμβάνουμε μέτρα, τόσο επικίνδυνο είναι να μιλάμε για τη διαφθορά άνευρα, αχρωμάτιστα, ουδέτερα και φιλολογικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το ψηφίζετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ναι, με τις επιφυλάξεις που διατυπώσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε., κ. Αλυσανδράκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κατάλαβα καλά από τον εισηγητή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., όσο το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ήταν στην κυβέρνηση δεν υπήρχε θέμα διαφθοράς, αλλά το πρόβλημα της διαφθοράς είναι κάτι που εμφανίζεται περιοδικά και έχει να κάνει με την απουσία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. από την κυβέρνηση. Φοβάμαι ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Το θέμα της διαφθοράς είναι πολύ σοβαρό και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αν δεν αντιμετωπιστούν οι αιτίες που την προκαλούν.

Για εμάς η διαφθορά αποτελεί ένα φαινόμενο το οποίο είναι εγγενές με τις εκμεταλλευτικές κοινωνίες, όπως η τωρινή φάση που διανύουμε με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Όταν εμπλέκονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα, δεν είναι περίεργο ορισμένοι να χρησιμοποιούν μη συμβατικούς τρόπους για να τα εξυπηρετήσουν. Όταν η κοινωνία ολόκληρη μετατρέπεται σε μπακάλικό όπου τα πάντα πωλούνται και τα πάντα αγοράζονται, δεν είναι περίεργο να υπάρχουν και τρωκτικά. Στην πολιτική ζωή της χώρας μας δεν είναι σπάνια τα φαινόμενα της διαφθοράς. Είναι αξιοσημείωτο ότι η συζήτηση ανάμεσα στις κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας που αλληλοκατηγορούνται για διαφθορά, επικεντρώνονται όχι στο ποιος είναι αδιάφθορος, αλλά στο ποιος είναι λιγότερο διεφθαρμένος. Θεωρούμε ότι με νομοθετικές ρυθμίσεις που επιχειρούν να λύσουν το πρόβλημα στο επίπεδο του εποικοδομηματος χωρίς να θίγεται η βάση, είναι αδύνατον να καταπολεμηθεί η διαφθορά.

Ως κοινωνικό φαινόμενο η διαφθορά κινείται στη λογική της εξυπηρέτησης του ιδιωτικού συμφέροντος μέσω της εκμετάλλευσης της δημόσιας εξουσίας.

Είναι μια διαδικασία που αποκομίζει όφελος τόσο για εκείνον που δωροδοκεί όσον και για εκείνον που δωροδοκείται. Αποτελεί στοιχείο ελέγχου του αστικού πολιτικού συστήματος από τα μονοπώλια και αναπτύσσεται ανεξαρτήτως σε όλες τις βαθμίδες ανάπτυξης των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, δηλαδή, και σε ανεπτυγμένα και σε αναπτυσσόμενα κράτη. Φαίνεται, κατά συνέπεια, αντιφατικό το γεγονός ότι ζητείται από τα αστικά κράτη να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της διαφθοράς όταν η ίδια η εξουσία τους το συντηρεί και το αναπαράγει.

Όσον αφορά το κείμενο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών επισημαίνουμε ότι κινείται στη λογική της εναρμόνισης και προσαρμογής του εσωτερικού δικαίου των μερών της Σύμβασης, με τις κατευθυντήριες γραμμές που περιέχει. Απ' αυτήν την πλευρά έχει ένα χαρακτηριστικό ευχολόγιο, εν τούτοις περιλαμβάνει κι άλλες ρυθμίσεις σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη-μέρη που το υπογράφουν έχουν συγκεκριμένες υποχρεώσεις, όπως παραδείγματος χάρι ρυθμίσεις γύρω από τη διακρατική συνεργασία.

Με μια σειρά από ρυθμίσεις που περιλαμβάνει η σύμβαση δεν θα μπορούσε κανείς να διαφωνήσει, αν τις προσεγγίσει αποκομμένες από το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο υπάγονται. Και στο επίπεδο όμως αυτών των ρυθμίσεων υπάρχουν ζητήματα που δημιουργούν εύλογες επιφυλάξεις.

Με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου, παραδείγματος χάρι, το οποίο έχει σχέση με το άρθρο 28 της Σύμβασης, καθιερύεται η ευθύνη νομικών προσώπων για αδικήματα διαφθοράς που τελέστηκαν προς όφελός τους. Μ' αυτόν τον τρόπο ανοίγει ο δρόμος της συλλογικής ευθύνης του νομικού προσώπου για κάποια πράξη που τελέστηκε από στέλεχός του, ανεξάρτητα αν αυτό το νομικό πρόσωπο είναι κερδοσκοπικό ή όχι.

Είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση, μολοντί εκ πρώτης όψεως φαίνεται να αφορά επιχειρήσεις, μπορεί θαυμάσια να τύχει εφαρμογής και σε άλλες περιπτώσεις, όπως παραδείγματος χάρι σε πολιτικά κόμματα, σωματεία, κοινωνικές οργανώσεις και να χρησιμοποιηθεί ως πρόσχημα για επιβολή κυρώσεων και παρακώλυση της ελεύθερης λειτουργίας τους.

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση είχαμε αντιρρήσεις και στην ψήφιση του νομοσχεδίου που κύρωσε το Συμβούλιο της Ευρώπης τη σύμβαση για τη διαφθορά. Ήταν ένας από τους λόγους που δεν το υπερψήφισαμε.

Δεύτερον, υπάρχουν διάσπαρτες ρυθμίσεις, οι οποίες, με το πρόσχημα της πάταξης της διαφθοράς, είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην περιστολή δικαιωμάτων. Για παράδειγμα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 44 της Σύμβασης παρέχεται κατ' εξαίρεση η δυνατότητα έκδοσης προσώπου για έγκλημα που καλύπτει η σύμβαση, το οποίο έγκλημα όμως δεν τιμωρείται βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του κράτους από το οποίο ζητείται η έκδοση.

Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσε μια κυβέρνηση, παραδείγματος χάρι η κυβέρνηση του Πακιστάν, να ζητήσει την έκδοση από την Ελλάδα, με το πρόσχημα της διαφθοράς, κάποιου Πακιστανού υπηκόου ακόμα και αν ο ελληνικός νόμος δεν θεωρεί τη συγκεκριμένη πράξη ως αδικήμα.

Επίσης, με το άρθρο 50 της Σύμβασης εισάγονται ειδικές ανακριτικές μέθοδοι, όπως ηλεκτρονικές ή άλλες, προκειμένου να ληφθούν αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο δικαστήριο, ενώ με το άρθρο 7 του νομοσχεδίου παρέχεται, στα πλαίσια της αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 9 παράγραφος 2 και 3 του ν. 2928/2001, προστασία μαρτύρων μέσω της κατάθεσης με ηλεκτρονικά μέσα.

Ο ν. 2928 είναι ο λεγόμενος «τρομονόμιος» με τον οποίο είχαμε κάθετα διαφωνήσει. Εδώ γίνεται λόγος για ειδικές μορφές κατάθεσης. Στην ουσία, θα γίνεται κατάθεση από μάρτυρες, χωρίς να υπάρχει μάρτυρας, χωρίς να εμφανίζεται ο ίδιος στο δικαστήριο για λόγους -υποτιθέται- προστασίας του. Ήταν και αυτός ένας λόγος που δεν είχαμε ψηφίσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τρίτον, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 6 παράγραφος 2 και 13 της Σύμβασης προκύπτει ότι στοχεύει, αφενός μεν στη δημιουργία ανεξάρτητων αρχών, ως οργανών πρόληψης της διαφθοράς, αφετέρου δε στη συμμετοχή της κοινωνίας μέσω της δραστηριοποίησης των λεγόμενων μη κυβερνητικών οργανώσεων, που θα συμβάλουν και αυτές στην πάταξη της διαφθοράς.

Γενικότερα, κατά πόσο οι λεγόμενες ανεξάρτητες αρχές είναι πραγματικά ανεξάρτητες, είναι ένα ερώτημα, η δε συμμετοχή της κοινωνίας μέσω μη κυβερνητικών οργανώσεων στην πάταξη της διαφθοράς έχει ορισμένες πλευρές που χρειάζεται να σκεφθεί κανείς.

Παραδείγματος χάρι, με τον τρόπο αυτό φεύγει από το κράτος ένα μέρος της ευθύνης για την πάταξη της διαφθοράς και πηγαίνει γενικά στην κοινωνία. Άλλη πλευρά είναι ότι ορισμένες επιχειρήσεις θα μπορούσαν να φτιάξουν μη κυβερνητικές οργανώσεις για την πάταξη της διαφθοράς των ανταγωνιστών τους. Μια τρίτη πλευρά είναι ότι ορισμένοι συμπολίτες μας ενδεχομένως μπορεί να φτιάξουν οργανώσεις για να κυνηγούν, ως νέοι σταυροφόροι, τους διεφθαρμένους και τους διαφθορείς.

Τέταρτο, με το άρθρο 12 της Σύμβασης ρυθμίζεται η διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα. Κάτι τέτοιο ακούγεται οξύμωρο, δεδομένου ότι στον ιδιωτικό τομέα επικρατεί ο ανταγωνισμός έτσι και αλλιώς, στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς και ως εκ τούτου φαίνεται να μη χρειάζεται προστασία. Ωστόσο, η συγκεκριμένη παρέμβαση του κράτους είναι χαρακτηριστική του ρόλου που αυτό παίζει ως συλλογικός καπιταλιστής, ως ρυθμιστής των κανόνων της ελεύθερης αγοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που συμπεριλαμβάνονται στο νομοσχέδιο εντάσσονται στη λογική εναρμόνισης με την παρούσα σύμβαση. Βέβαια, εδώ υπάρχει ένα θέμα σε σχέση με τη διαδικασία: γιατί έρχονται στο ίδιο νομοσχέδιο με τη Σύμβαση, πράγμα που συνεπάγεται τη συνοπτική συζήτησή τους; Κατά τη γνώμη μας έπρεπε να συζητηθούν ξεχωριστά ως ιδιαίτερο νομοσχέδιο.

Βέβαια, για μας το κύριο ζήτημα δεν είναι η διαδικασία. Επί της ουσίας, με την αλλαγή των άρθρων του Ποινικού Κώδικα επιχειρείται μια αυστηροποίηση των ποινών, πράγμα για το οποίο δεν έχουμε αντίρρηση. Εισάγεται κακουργηματική διάταξη, μ' ένα κριτήριο ομολογουμένως αρκετά γενικό και αόριστο

–το ποσό των 73.000 ευρώ ή περίπου 100.000 δολαρίων- αλλά δεν είναι φανερό πώς επελέγη αυτό το όριο.

Φυσικά, δεν θα είχε νόημα μια συζήτηση για το αν θα έπρεπε να είναι λίγο παραπάνω ή λίγο παρακάτω, θα περίμενε όμως κανείς να υπάρχουν άλλα κριτήρια, πιο αντικειμενικά, για το χαρακτηρισμό μιας πράξης ως πλημμεληματικής ή κακουργηματικής.

Με ορισμένες απ' αυτές τις διατάξεις, επαναλαμβάνω, δεν θα είχαμε αντίρρηση, ωστόσο θεωρούμε ότι η καταπολέμηση της διαφθοράς δεν επιλύεται με νομοθετικά μέτρα από τη στιγμή που δεν χτυπιέται η ρίζα του προβλήματος.

Επιπλέον, θα ήθελα να σημειώσω ότι στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου προτείνεται η συμπλήρωση της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994, καθώς και η τροποποίηση του ν. 2331/1995 για το απόρρητο των επικοινωνιών, δηλαδή προτείνεται η άρση του απορρήτου προκειμένου να προληφθούν ορισμένα αδικήματα. Είμαστε ξεκάθαρα αντίθετοι σε οποιαδήποτε τέτοια μεθόδευση, δεδομένου ότι η πείρα έχει δείξει ότι τέτοια μέτρα χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για να περιορίζονται στοιχειώδη δικαιώματα και λαϊκές ελευθερίες.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι ειδικά στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες ενέργειες εντάσσεται και η τρομοκρατία. Έχουμε πει σ' αυτή την Αίθουσα πάρα πολλές φορές το πώς χρησιμοποιείται η λέξη «τρομοκρατία», με το να συμπεριλαμβάνει μορφές δράσης του μαζικού κινήματος, αλλά και εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Βεβαίως, δεν αγνοούμε ορισμένες ανάγκες σε σχέση μ' αυτό που λέμε ηλεκτρονικό έγκλημα, αλλά απ' ό,τι καταλαβαίνω, κύριε Υπουργέ, ετοιμάζεστε ένα νομοσχέδιο το οποίο θα ασχοληθεί συνολικότερα με το θέμα. Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, τη σπουδή να μπουν τέτοιες ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο που εξετάζουμε σήμερα.

Εν κατακλείδι, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Θα το καταψηφίσουμε επί της αρχής. Καταψηφίζουμε οπωσδήποτε και τα άρθρα που ανέφερα πριν, δηλαδή το άρθρο 1 που ενσωματώνει τη σύμβαση, τα άρθρα 7 και 8 αλλά και το εδάφιο 7α του άρθρου 2.

Για τα άρθρα που αλλάζουν τον Ποινικό Κώδικα θέλω να πω ότι είναι σε θετική κατεύθυνση, αλλά θεωρούμε ότι το αποτέλεσμα δεν θα είναι μετρήσιμο.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να αναφερθώ στην τροπολογία που καταθέσατε. Θεωρούμε ότι αναφέρεται σ' ένα υπαρκτό πρόβλημα, το θέμα δηλαδή των πολλαπλών αιτήσεων εξαίρεσης. Εν τούτοις, υπάρχει ένα σημείο το οποίο μας ανησυχεί και μας εμποδίζει να την υποστηρίξουμε.

Πιο συγκεκριμένα, το σημείο αυτό βρίσκεται στο εδάφιο 3, που αναφέρεται στο άρθρο 57. Η πρώτη παράγραφος δεν μας ενοχλεί. Εκεί λέει «αίτηση εξαίρεσης, η οποία υποβάλλεται παρά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται από το ίδιο το δικαστήριο το οποίο ζητεί εξαίρεση των μελών».

Αυτό δεν μας ενοχλεί. Μας ενοχλεί όμως το επόμενο, ότι «η αίτηση δεν αποτελεί λόγο αποχής από την άσκηση των καθηκόντων τους» –των δικαστών εννοεί- «για τα πρόσωπα των οποίων ζητείται η εξαίρεση». Θεωρούμε ότι αυτή η πρόταση περιορίζει το δικαίωμα της αυτοεξαίρεσης του δικαστή, κάτι το οποίο μπορεί να δημιουργήσει ζήτημα συνειδήσης σε κάποιες περιπτώσεις. Ενδεχομένως κάποιος δικαστής να θεωρεί, ακριβώς για λόγους συνειδήσης που είπα προηγουμένως, ότι πρέπει να αυτοεξααιρεθεί και αυτή εδώ η φράση τού το απαγορεύει.

Κατά συνέπεια, δεν θα στηρίξουμε και αυτή την τροπολογία για το συγκεκριμένο λόγο που ανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι μαθητρίδες και μαθητές και δύο συνοδοί δασκάλες από το Δημοτικό Σχολείο Αιαντίου Σαλαμίνας. Καλωσορίζουμε τα παιδιά και τις δασκάλες.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θέλουμε ευθύς εξ' αρχής, ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς να αποσαφηνίσουμε, όπως κάναμε και στην Επιτροπή, την επιφύλαξή μας για τη συζητούμενη Σύμβαση και το νομοσχέδιο που συνοδεύεται και από τις αλλαγές, τις τροποποιήσεις στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα, την επιφύλαξή μας για την αποτελεσματικότητα, για τη σημαντικότητα, για την ειλικρίνεια, αν θέλετε, σε τελευταία ανάλυση, όχι των προσώπων εκ των οποίων εκπορεύονται τέτοιου είδους ιδέες, αλλά ενός ολόκληρου συστήματος που προσπαθεί να αντιμετωπίσει ζητήματα τόσο σοβαρά και θέματα τόσο νοσηρά, όπως είναι η διαφθορά.

Δεν πιστεύουμε - θέλουμε να το θέσουμε και στην Ελληνική Βουλή και στην ελληνική κοινωνία- ότι μπορεί κανείς να προσεγγίσει με σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων και με αυστηροποίηση νομοθετικών ρυθμίσεων -πολλές από τις οποίες είναι σωστές- και να αντιμετωπίσει φαινόμενα νοσηρά που αναπαράγονται στο δημόσιο βίο και που αναπαράγονται γιατί έχουν αιτίες, οι οποίες από αυτού του είδους τις αντιμετωπίσεις μένουν εντελώς άθικτες. Κανείς, από την αυστηροποίηση ενός νομοθετικού πλαισίου, δεν αποφάσισε να απέχει από πράξεις, παραλείψεις, ενέργειες και δράσεις εμπλοκής σε συναλλαγές με προσωπικό όφελος. Δεν έχουμε έναν επαρκή και αξιόπιστο απολογισμό που να μας λέει κάτι τέτοιο. Και δεν το έχουμε ούτε από το 2003 που ψηφίστηκε αυτή η Σύμβαση. Δεν λέμε, βέβαια, ότι δεν χρειάζεται ένα νομοθετικό πλαίσιο. Λέμε όμως ότι ήδη τέτοιου τύπου πλαίσια έχουν ψηφιστεί και η ελληνική νομοθεσία τα έχει και η διεθνής νομοθεσία τα έχει και το φαινόμενο της διαφθοράς, όχι μόνο δεν μας αφήνει χρόνους, αλλά αναπαράγεται, οξύνεται και χρησιμοποιείται κιόλας, εντάσσεται –και θα μιλήσω παρακάτω γι' αυτό- στο πολιτικό παιχνίδι και στον τρόπο άσκησης της εξουσίας.

Απ' αυτήν την άποψη δεν πρέπει κανείς να μην τα τονίζει αυτά τα ζητήματα. Δεν είναι δυνατόν ο εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να προσπαθεί να μας πείσει και να καταθέτει ότι δι' αυτής της νομοθετικής ρυθμίσεως που συζητάμε σήμερα στέλνουμε το μήνυμα ότι δεν υπάρχει ανοχή κι ότι πλανώνται όσοι εμπλέκονται στα κοινά, χωρίς να αποφασίσουν ότι εμπλεκόμενοι στα κοινά θα υπηρετούν αρχές και αξίες και εν πάση περιπτώσει, στεντορεία τη φωνή, να προσπαθεί να μας πείσει επίσης ότι με τη Νέα Δημοκρατία η νομιμότητα, η διαφάνεια, η χρηστή διοίκηση, επικρατούν παντού σ' αυτήν τη χώρα και σ' αυτό τον τόπο και η Νέα Δημοκρατία το εγγυάται αυτό.

Δεν μπορεί να το εγγυηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και δεν κρίνω προθέσεις ούτε προσώπων ούτε κομμάτων. Και δεν τις κρίνω, όχι γιατί δεν υπάρχουν ένοχες συμπεριφορές και πράξεις ή συγκεκριμένες στάσεις στις οποίες κανείς μπορεί να αποδώσει ακόμα και δόλο, ακόμα και βαρύτατες ευθύνες σε πρόσωπα ή σε πολιτικές παρατάξεις κατά περίπτωση, αλλά διότι είμαι βέβαιος ότι αδικούμε τη σοβαρότητα του ζητήματος αν εμπλακούμε στο ποιος είναι διεφθαρμένος και ποιος δεν είναι. Εγώ δεν πιστεύω ότι συλλήβδην τα κόμματα ή τα πρόσωπα, οι πολιτικοί, είναι διεφθαρμένοι. Δεν πρόκειται περί αυτού και αυτό είναι νομίζω κάτι που, εάν κανείς δεν το θέσει, ανοίγει κερκόπορτα για την υποκρισία και για τη διαφθορά.

Όντως, η πολιτική, η οικονομική και η κοινωνική ζωή πολύ συχνά παράγει διαφθορά, παρά τις προθέσεις των κυβερνήσεων. Και αυτό δίνει μεγαλύτερη σοβαρότητα και μεγαλύτερη διάσταση στο ζήτημα, αλλά από την άλλη αναδεικνύει μια ατελές πορφη –να μην πω υποκριτική- και αδιέξοδη και ανέξοδη εντέλει στάση όταν απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο βγάζουμε άλλο έναν νόμο. Έχουμε διαφθορά; Πολύ αρνητικό! Πώς απαντάμε σ' αυτό; Ψηφίζουμε ένα πιο αυστηροποιημένο νομοθετικό πλαίσιο. Ε, κλείνουμε τα μάτια!

Προς αυτή την κατεύθυνση η Διεθνής Σύμβαση του Ο.Η.Ε., παρά το γεγονός ότι έχει θετικά στοιχεία κι εν πάση περιπτώσει περισσότερο αποτελεί, όπως είπα και στην Επιτροπή, μία έκθε-

ση θετικών προσδοκιών παρά το γεγονός ότι συμπεριλαμβάνει –καλώς τα είτε ο συνάδελφος του Κ.Κ.Ε. κ. Αλυσανδράκης- και επίδικα σημεία στα οποία κανείς πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός, παρ' όλα αυτά η Διεθνής Σύμβαση του Ο.Η.Ε. κατά της Διαφθοράς αποτελεί αυτό που λέμε «μέσο όρο συναφών διεθνών κι ευρωπαϊκών συμβάσεων» που έχουν ψηφιστεί για το ίδιο θέμα και έχουν κυρωθεί κι από τη χώρα μας. Αναφέρομαι –ειπώθηκαν και στις προηγούμενες συνεδριάσεις- στη Διεθνή Σύμβαση που υπογράφηκε από τα κράτη-μέλη του Ο.Ο.Σ.Α. και κυρώθηκε από τη χώρα μας με το ν. 2656/1998. Αναφέρομαι στα θέματα δωροδοκίας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κυρώθηκε με το ν. 2802/2000, στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της διαφθοράς που κυρώθηκε με το ν. 3560/2007 και σήμερα έρχεται να κυρωθεί και η Σύμβαση του Ο.Η.Ε., που ήδη έχει ψηφιστεί από το 2003. Κάθε διεθνής συνασπισμός δηλαδή ή κάθε εθνικό Κοινοβούλιο ή κάθε θεσμική τέλος πάντων λειτουργία θεωρεί υποχρέωσή της, όπως συμβαίνει και για άλλα θέματα –για την τρομοκρατία, για τα ναρκωτικά- να καταγράψει τη βούλησή της για την πάταξη επί του προκειμένου της διαφθοράς. Όμως είναι πλαίσιο προσδοκιών. Και είναι πλαίσιο προσδοκιών και δεν είναι επαρκής νομοθετική ρύθμιση, γιατί δεν θίγει αιτίες.

Θα μου πείτε: μπορεί ένας νόμος να θίγει αιτίες; Ίσως όχι.

Όταν, όμως, το πολιτικό πλαίσιο δεν βοηθά σε καμμία κατεύθυνση για τη διαφάνεια, όταν το Ελληνικό Κοινοβούλιο επικυρώνει και δεν νομοθετεί, όταν οι δικαστικές αποφάσεις στην πλειοψηφία τους δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες –επαναλαμβάνουν συνήθως το κείμενο πολλές φορές και αυτοόσιο, με το οποίο παραπέμπεται η υπόθεση στο δικαστήριο- όταν οι δίκες γίνονται μετά από τέσσερα, πέντε, έξι και δεν ξέρω πόσα χρόνια, όταν καμμία δημόσια διοίκηση, κανένας δήμαρχος, κανένα Υπουργείο δεν είναι υποχρεωμένο από τον ίδιο τον πολιτικό και κοινωνικό συσχετισμό να απολογείται, όταν ακόμα και οι ερωτήσεις στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου απαντώνται μ' έναν ασαφή και γενικόλογό τρόπο που κανέναν δεν δεσμεύει, όπου οι μεν Βουλευτές ασκούν κοινοβουλευτικό έλεγχο, εκπροσωπούν τους πολίτες, τους ψηφοφόρους τους κ.λπ., η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται στον έλεγχο –και με συγχωρείτε για τον τόνο, αλλά έτσι είναι κατά 70%, 80%, 90%- εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, αναπαράγεται μια υποκριτική διαδικασία που συντελεί στη αδιαφάνεια και σε όλα αυτά.

Πώς θα έρθει, λοιπόν, ένας αυστηροποιημένος νόμος και ένα αυστηροποιημένο πλαίσιο να μας απαλλάξει, να μας εμβαπτίσει στην κολυμπήθρα του Σιλβάμ, να πούμε κι εμείς ότι δεχόμαστε ως Βουλευτές, ως Υπουργοί να έχουμε και αυστηρές ποινές και άρα, είμαστε αθώοι.

Εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, δεν θέλουμε να συντελέσουμε σ' αυτό το άκρως συντηρητικό –για να μην πω άλλη λέξη- ιδεολογικό μίνιμα προς την κοινωνία. Και προς αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να τα τονίσουμε αυτά.

Ακόμα, θέλουμε να τονίσουμε ότι χωρίς φαντασία ή πρωτοτυπία αντιγράφεται και σε αυτό το κείμενο ο σκληρός κατασταλτικός πυρήνας από το συνολικό νομοθετικό πλαίσιο, η άρση του απορρήτου, η μακριά παραγραφή, η προστασία των μαρτύρων, η μετατροπή όλων των συναφών πράξεων σε κακούργημα, παρά το γεγονός ότι εδώ έρχεται η ελληνική Κυβέρνηση να αναβαθμίσει κάτι –και θα πω γι' αυτό αργότερα- που η ίδια η Σύμβαση δεν το ζητά και δεν το προβλέπει, η διαδικασία της έκδοσης που είναι σημαντικό ζήτημα και ένας νεωτερισμός: η ποινική ευθύνη νομικών προσώπων.

Στη διαδικασία στην επιτροπή είπα ότι όλα αυτά δεν είναι μόνο ατελέσφορα ή και υποκριτικά, αλλά αναπαράγουν ένα στοιχείο του πολιτικού παιχνιδιού και της άσκησης της πολιτικής εξουσίας, όπως γίνεται πλέον στις συνθήκες του νεοφιλελευθερισμού διεθνώς. Είναι πολύ επικίνδυνο φαίνεται, μια Κυβέρνηση να καταψηφιστεί και να πέσει για την πολιτική που άσκησε για τα δικαιώματα, για τους μισθούς, για την ισονομία, για την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό είναι επικίνδυνο. Αποκτά ισχύ η κοινωνία, γιατί κρίνει πολιτικές και καλείται να καταψηφίσει μια πολιτική που ασκήθηκε και να επιλέξει μια άλλη. Και εκεί η κοινωνία παίρνει μπρος, η δημοκρατία αποκτά

ουσία, ο λαός δεν μένει στη γωνία.

Όταν, όμως, οι κυβερνήσεις πέφτουν λόγω των σκανδάλων, λόγω της διαφθοράς, αυτό είναι ανώδυνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και έχει αποδειχθεί παγκοσμίως, από την Ιαπωνία, ως τον Καναδά, στην Ευρώπη, παντού. Ο πιο ανώδυνος τρόπος για να αναπαράγεται το σύστημα με τη διαδοχή κομμάτων εξουσίας είναι η προβολή της διαφθοράς και οι αλληλοκατηγορίες μεταξύ των ισχυρών πολιτικών δυνάμεων σε κάθε χώρα για το ποιος είναι πιο διεφθαρμένος. Και αυτό έχει εναλλαγή και αυτό αφήνει την κοινωνία στη γωνία, παρά το γεγονός ότι θεριεύει το ενδιαφέρον πάρα πολλών ανθρώπων για να δουν μέσα από την κλειδαρότρυπα, αν ήρθαν οι σακούλες, αν οι σακούλες ήταν μαύρες ή πράσινες, αν ήταν του τάδε ή του δείνα σούπερ-μάρκετ, αν ήταν βαλίτσες, πράσινες, κόκκινες, μαύρες και όλα αυτά τα περίεργα και περίφημα στοιχεία που κατά καιρούς και στη χώρα μας έχουμε όλοι και όλες παρακολουθήσει.

Έτσι δεν αντιμετωπίζεται η διαφθορά. Χρησιμοποιείται αντιθέτως για να αναπαράγεται ένα αντιλαϊκό, άδικο πολιτικό σύστημα. Και προς αυτή την κατεύθυνση –το έχουμε δει- με όλο τη διαφθορά καλύπτονται τα κενά και οι αδυναμίες του πολιτικού συστήματος με την ικανοποίηση στοιχειωδών κοινωνικών αναγκών και το έχουμε δει, πριν από κάθε ιδιωτικοποίηση να αποκαλύπτεται η διαφθορά ενός δημόσιου οργανισμού ή κάποιων κρατικών αξιωματούχων, πριν από κάθε ξεπούληση να υπάρχουν αλληλοκατηγορίες σε πολιτικούς για μίζες και δωροδοκίες και δεν συμμαζεύεται. Υπάρχουν πάρα πολλές εφαρμογές αυτής της πολιτικής επιλογής.

Και πολλές φορές βλέπουμε τις ίδιες τις επιχειρήσεις, όπως στην περίπτωση της «SIEMENS», να πρωτοστατούν στην αποκάλυψη σκανδάλων, ακριβώς για να απαλλαγούν από τα βαρίδια από τις σχέσεις τους με πολιτικές δυνάμεις ή με πολιτικούς, που μια άλλη προηγούμενη περίοδο τα είχαν ανάγκη για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους και τώρα πια δεν τα χρειάζονται ή μέσα στα πλαίσια του ίδιου του οικονομικού ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, θα ήθελα ένα λεπτό παραπάνω από το χρόνο μου.

Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, ενώ είχαμε δηλώσει και στην επιτροπή ότι ψηφίζουμε τη διεθνή σύμβαση για τη διαφθορά επί της αρχής, ως προσδοκία και εξακολουθούμε να παραμένουμε σ' αυτό, γιατί είναι ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και εν πάση περιπτώσει, διατηρεί ακόμα κάποια ψήγματα κύρους και προσδοκίας και για μας ότι μπορεί να παίξει σε μια άλλη στροφή ένα άλλο ρόλο, είναι ένα γενικό κείμενο, εν τούτοις είχαμε θέσει το ζήτημα ότι δεν μπορεί να συνοδεύεται από την τροποποίηση των άρθρων του Ποινικού Κώδικα, ενταγμένη σ' αυτό το σχέδιο νόμου. Πρέπει να έρθουν αυτές οι τροποποιήσεις των άρθρων του Ποινικού Κώδικα χωριστά, να κληθεί ο νομικός κόσμος της χώρας να καταθέσει τη γνώμη του, να κληθεί η κοινωνία, να γίνει ξεχωριστή συζήτηση. Αντί γι' αυτό, έρχεται μια τροπολογία σχετικά με την εξαίρεση των δικαστών και κάνει αυτά τα πράγματα πολύ χειρότερα.

Ως εκ τούτου, επιφυλασσόμεθα και κρατάμε μια συνολικότερα αρνητική στάση απέναντι στο προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δηλαδή ο Συνασπισμός το ψηφίζει ή δεν το ψηφίζει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Αν κατάλαβα εγώ καλά, διατηρεί μια επιφυλακτική στάση.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αυτό δεν σημαίνει τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Δρίτσα, ο Υπουργός σας απευθύνει μια ερώτηση. Ψηφίζετε ή δεν ψηφίζετε το νομοσχέδιο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν το ψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Άρα, δεν έχετε επιφυλακτική στάση. Δεν το ψηφίζετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημοσίων έργων».

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα της διαφθοράς, είναι ένα θέμα που μας έχει απασχολήσει κατά κόρον, διότι δυστυχώς η χώρα μας δεν έχει τις καλύτερες δυνατός προοπτικές ως προς αυτήν την κατεύθυνση. Και θα διαφωνήσω ελαφρώς με αυτό που έχει ειπωθεί, ότι η έντονη διαφθορά είναι χαρακτηριστικό μόνο των αφρικάνικων χωρών. Είναι διαφορετική η αξιακή μορφή της διαφθοράς. Στις πιο χαμηλές οικονομικά χώρες, η διαφθορά μπορεί να είναι στα χαμηλά στρώματα. Δηλαδή σε σταματάει ο αστυνομικός σε μια αφρικάνικη χώρα, του δίνεις κάτι και αυτομάτως λύνεις το πρόβλημά σου. Όσο ανεπτυγμένη είναι η χώρα, η διαφθορά βρίσκεται σε άλλα επίπεδα. Μπορεί να μη βρίσκεται στη βάση της δημόσιας πυραμίδας, αλλά μπορεί να βρίσκεται στην κορυφή.

Διότι, άλλωστε, και στο θέμα «SIEMENS» που μας έχει απασχολήσει και η οποία προέρχεται από μία ανεπτυγμένη χώρα, τη Γερμανία, είδαμε ότι η όλη υπόθεση της διαφθοράς ήταν σ' ένα επίπεδο κορυφής. Συνεπώς, όλες οι χώρες αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της διαφθοράς ανάλογα με τα επίπεδα που αναφέρονται, ενώ δεν πιστεύω ότι η διαφθορά είναι μόνο μία παθολογία του φιλελεύθερου συστήματος.

Η πραγματικότητα είναι ότι στο καπιταλιστικό σύστημα οπωσδήποτε θα υπάρχουν μεγαλύτερα κρούσματα διαφθοράς, διότι υπάρχει κίνηση του χρήματος. Όμως, αντίστοιχα και στον υπαρκτό Σοσιαλισμό, υπήρχε το φαινόμενο της διαφθοράς με άλλες μορφές. Μπορεί να μην ήταν αναγκαστικό ότι έδινες κάποια χρήματα, αλλά και η εξυπηρέτηση των «ημετέρων» αποτελεί ουσιαστικά ένα φαινόμενο που πλήττει την αξιοκρατία. Άρα, φθάνουμε πάλι στο φαινόμενο της διαφθοράς.

Εμείς θα υπερψηφίσουμε τη σύμβαση η οποία έρχεται, γιατί κατά την άποψή μας, αποτελεί ένα ευχολόγιο στο οποίο συμφωνούμε. Είναι μία κύρωση σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών. Πράγματι, όλα τα θέματα που αναφέρει είναι ορθά και πράγματι, αποτελεί μία προσπάθεια καταπολέμησης της διαφθοράς. Όμως το θέμα είναι το εξής: Με νομοθετικά κείμενα θα λύσουμε το θέμα της διαφθοράς; Είναι δυνατόν να συμβεί κάτι τέτοιο;

Και όσον αφορά το θέμα της επαύξησης του αξιοποιήσιμου στο οποίο αναφέρεται η σύμβαση, θεωρούμε πράγματι ότι θα έπρεπε η δωροδοκία να έχει και κακουργηματική μορφή -όπως έχει- ενώ επίσης θεωρούμε ότι πράγματι το ποσό των 73.000 ευρώ είναι εύλογο, αν αναλογιστούμε ότι λίγο-πολύ σε όλα τα αδικήματα του Ποινικού Κώδικα όπου υπάρχει επαύξηση του αξιοποιήσιμου λόγω ποσού, ως ποσό αναφέρονται οι 73.000 ευρώ.

Όμως, γνωρίζετε πολύ καλύτερα από εμένα, κύριε Υπουργέ, ότι δεν μπορούμε να επαναπαυθούμε επειδή έχουμε ένα καλύτερο νομικό σύστημα αντιμετώπισης. Το πρόβλημα είναι στο θέμα της πρόληψης και της καταστολής. Δεν θα πρέπει να μειούμε στο γεγονός ότι η δωροδοκία έγινε κακούργημα και δεν θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι έτσι αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα, γιατί γνωρίζετε ότι η διαφθορά θα συνεχίσει να υπάρχει.

Και μπορώ να σας αναφέρω πάρα πολλά αδικήματα για τα οποία αν κάποιος ελέγξει τον Ποινικό Κώδικα, θα δει ότι πράγματι έχουμε ένα πολύ αυστηρό πλαίσιο, όπως είναι τα ναρκωτικά, η λαθρομετανάστευση, η εισαγωγή λαθρομεταναστών στην ελληνική επικράτεια. Γι' αυτά τα αδικήματα, λοιπόν, υπάρχει ένα πολύ αυστηρό νομικό πλαίσιο. Όμως, βλέπουμε ότι αυτά τα εγκλήματα ανθούν στην ελληνική επικράτεια.

Συνεπώς, πέρα από το νομικό περίγραμμα που κάνουμε, πέρα από την επαύξηση του αξιοποιήσιμου, θα πρέπει να υπάρχουν και αυτές οι δυνατότητες, με τις οποίες οι ελεγκτικοί μηχανισμοί θα έχουν πραγματικά τη δυνατότητα να επιλύουν όλα αυτά τα προβλήματα.

Μιας και αναφερόμαστε σε ελεγκτικούς μηχανισμούς, πρέπει να αναφερθώ στο άρθρο 6 της Σύμβασης, όπου ουσιαστικά φωτογραφίζεται η ανεξάρτητη αρχή του κ. Ζορμπά. Ξέρετε, εμείς ως

κόμμα έχουμε μεγάλη επιφύλαξη όσον αφορά στις δυνατότητες δράσεως και εμβέλειας των ανεξάρτητων αρχών. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει στο σκληρό πυρήνα του κράτους, στο σκληρό πυρήνα των τριών εξουσιών να παραμένουν αυτοί οι έλεγχοι. Όμως, από τη στιγμή που υπάρχουν ανεξάρτητες αρχές, αυτές θα πρέπει να λειτουργούν, κύριε Υπουργέ.

Και είναι πολύ λυπηρό το γεγονός ότι την προηγούμενη εβδομάδα ήρθε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ο κ. Ζορμπάς και μας ανέφερε -δεν ξέρω αν είναι αλήθεια, αλλά θα το επιβεβαιώσετε εσείς εδώ- ότι έστειλε επιστολές και σε εσάς και στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών για όλα τα θέματα που άπτονται της Αρχής από τα τέλη του προηγούμενου έτους και μέχρι σήμερα δεν έχει πάρει απάντηση. Το θέμα δεν είναι αν έχετε απαντήσει θετικά ή αρνητικά, αλλά ότι δεν του έχετε απαντήσει καθόλου.

Παράλληλα, μας ανέφερε ότι προωθεί ένα σχέδιο νόμου -που βέβαια δεν είναι της παρούσης να το συζητήσουμε, γιατί δεν έχει έρθει ως σχέδιο νόμου, αλλά απλά υπάρχει το προσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών- που εμμέσως πλην σαφώς, όπως μας ανέφερε ο κ. Ζορμπάς -και δεν πιστεύω ότι έχει κάποιο λόγο να μας λέει ψέματα- τροχοπεδεί την ανεξαρτησία της Αρχής και ουσιαστικά δυσχεραίνει το ρόλο.

Πέρα από όλα όσα ειπώθηκαν, υπάρχει πρόβλημα στελέχωσης της Αρχής -θα μπορούσε να είχε πενήντα μέλη και έχει δεκαεπτά- αλλά και προβλήματα υλικοτεχνικής υποδομής, τα οποία σιγά-σιγά μας είπε ότι επιλύονται, ενώ συνεχίζουν να υπάρχουν. Εν τέλει, υπάρχει πρόβλημα και στη βαθμολογία, στην αξιολόγηση. Δηλαδή, η Αρχή που έχουμε και που ουσιαστικά είναι η Αρχή που θα πρέπει να «πολεμήσει» τη διαφθορά, βρίσκεται στην τελευταία θέση στα αξιολογικά κριτήρια βαθμολόγησης.

Συνεπώς, πέρα από το νομοθετικό πλαίσιο, πέρα από την κύρωση της Συνθήκης, θα πρέπει πραγματικά να υπάρχει η πολιτική βούληση η οποία, όμως, δεν θα πρέπει να είναι μόνο σε ένα επίπεδο αρχής, αλλά σ' ένα επίπεδο υπαρκτό να αντιμετωπιστεί η διαφθορά.

Όταν, λοιπόν, μία ανεξάρτητη αρχή -και επιμένω, με όσες επιφυλάξεις έχουμε πει εμείς για τις ανεξάρτητες αρχές- που είναι κατά της διαφθοράς αναφέρει ότι έχει τόσα προβλήματα στη λειτουργία της, αυτό μας κάνει να πιστεύουμε ότι και τη Σύμβαση να κυρώσουμε και τα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που αυξάνουν το αξιόποινο να ψηφίσουμε, δεν θα αλλάξει κάτι την επόμενη μέρα, αν πραγματικά δεν δοθούν οι δυνατότητες που πρέπει, για να οδηγηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Και όσο προβληματισμό και αν εκφράσουμε για τις ανεξάρτητες αρχές, πολύ μεγαλύτερο προβληματισμό μας δημιουργεί το άρθρο 13 της Σύμβασης.

Το άρθρο 13 αναφέρεται στη συμμετοχή της κοινωνίας, στην κοινωνία των πολιτών και στις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Δεν είναι δυνατόν η πολιτική εξουσία να μεταφέρει το «παιχνίδι» στην κοινωνία. Δεν μπορούμε να έχουμε απαίτηση από μη κυβερνητικές οργανώσεις ή από την κοινωνία των πολιτών να δραστηριοποιηθούν για να αντιμετωπίσουν τη διαφθορά. Δηλαδή, κάθε φορά που εμείς εδώ ως νομοθετικό Σώμα και εσείς ως εκτελεστική εξουσία δεν μπορείτε να λύσετε κάποιο πρόβλημα, θα ζητάμε τις ευθύνες από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις; Πέρα από το γεγονός ότι, αν κάναμε έναν έλεγχο διαφθοράς, εγώ πιστεύω ότι θα διαπιστώναμε πως το πιο διεφθαρμένο σώμα -ακόμα και από αυτό που λέμε «κρατικό μηχανισμό»- είναι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες κατά βάση είναι «αμαρτωλές» μη κυβερνητικές οργανώσεις. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, μέσα από αυτές τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, που πολλές χρηματοδοτούνται από τράπεζες για να προάγουν τη διαφάνεια, να λύσουμε τα προβλήματα της διαφθοράς στην ελληνική επικράτεια.

Προβληματική ως προς τη Σύμβαση, έχουμε και στο άρθρο 44 που αναφέρεται στην έκδοση. Βέβαια, όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο, δεν δημιουργεί κάποιο πρόβλημα. Όμως, και μόνο που αναφέρει ότι δίνεται η δυνατότητα -εάν βέβαια το εγχώριο δίκαιο το επιτρέπει- να υπάρξει η έκδοση ανθρώπου που δεν τιμωρείται στη χώρα όπου διαμένει, στη χώρα που βρί-

σκεται, -δηλαδή στη χώρα στην οποία ζητείται να τον εκδώσει- αλλά αναφέρεται σε αδικήματα της Σύμβασης, μας δημιουργεί έναν προβληματισμό.

Σας είπα, κύριε Υπουργέ, ότι δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα στη διατύπωση, διότι προφανώς το ελληνικό ποινικό σύστημα δεν επιτρέπει την έκδοση, αν η πράξη δεν τιμωρείται και στην ελληνική επικράτεια. Όμως, και μόνο που γίνεται αναφορά, αν θέλετε, από άποψη δογματικού ποινικού δικαίου, μας βρίσκει αντίθετους.

Για εμάς, έκδοση θα πρέπει να υπάρχει, όταν και στη χώρα που ζητά την έκδοση είναι αξιόποινη πράξη και στη χώρα από την οποία ζητείται η έκδοση είναι αξιόποινη πράξη. Διαφορετικά, δημιουργείται ένας έντονος προβληματισμός κατά πόσο μία χώρα στην οποία ένα αδίκημα δεν τιμωρείται, μπορεί να εκδώσει κάποιον πολύτιμο σε μία άλλη χώρα, η οποία ζητά την έκδοσή του και μόνο εκεί πέρα τιμωρείται το αδίκημα.

Επιμένω, λοιπόν, ότι το άρθρο 44 δεν δημιουργεί προβληματική, αλλά κατά την άποψή μας, θα πρέπει ξεκάθαρα να μην έχουμε ούτε τη διατύπωση ότι αν το επιτρέπει το εγχώριο δίκαιο, θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε.

Παράλληλα, κύριε Υπουργέ, το άρθρο 11 της Σύμβασης αναφέρεται και στην ανάγκη της δικαστικής ανεξαρτησίας. Πράγματι, εμείς πιστεύουμε απόλυτα στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και θεωρούμε λανθασμένη την οποία ενέργεια παρέμβασης του Υπουργείου προς την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης είτε αυτή γίνεται με επιστολή προς τον Επιθεωρητή των Δικαστηρίων -πράγμα που κάνατε πριν από λίγο καιρό αναφορικά με ένα βιβλίο σε διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων- είτε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

Και επειδή πιστεύω ότι εσείς έχετε την πολιτική βούληση, κατά την άποψή μου και κατά την άποψή μας, κύριε Υπουργέ, δεν σας τιμά καθόλου το γεγονός ότι από τη μία πλευρά έρχεται μία ανεξάρτητη αρχή και μας αναφέρει ότι σας έχει στείλει επιστολές ο κ. Ζορμπάς από τα τέλη του έτους -και σε εσάς και στον κ. Αλογοσκούφη- και δεν έχετε απαντήσει και ότι αυτή τη στιγμή η Αρχή ουσιαστικά υπολειτουργεί και δεν μπορεί να εκτελέσει τα καθήκοντά σας και από την άλλη πλευρά ότι όταν εσείς διαφωνείτε με το σκεπτικό μιας απόφασης, στέλνετε μία επιστολή στον Επιθεωρητή των Δικαστηρίων. Δεν πιστεύω ότι ταιριάζει με το ήθος σας και με τη διαδρομή σας να μένει έστω και μία εικόνα τέτοιων κατηγοριών από ανεξάρτητες αρχές ή από την ανεξάρτητη δικαιοσύνη.

Όσον αφορά στα άρθρα σας αναφέραμε ότι εμείς πιστεύουμε στην επαύξηση του αξιοποίνου, όχι γιατί αυτό θα λύσει το πρόβλημα, αλλά διότι θεωρούμε ότι η δωροδοκία θα πρέπει να έχει και κακουργηματική μορφή. Συνεπώς, καλώς έρχεται αυτή η επαύξηση του αξιοποίνου, η οποία όπως σας είπαμε, από μόνη της δεν μπορεί να οδηγήσει σε καμμία επίλυση προβλήματος και αντιθέτως, δεν πρέπει να εφησυχάσει το Υπουργείο σας ότι εσείς κάνατε το καθήκον σας με την επαύξηση του αξιοποίνου, διότι άμα μείνουμε μόνο σε αυτό θα συνεχίσει να ανθεί δυστυχώς η διαφθορά στη χώρα μας.

Ένα άλλο άρθρο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ -σας το είχα πει και στην Επιτροπή- και αυτό μας κάνει ουσιαστικά να οδηγηθούμε και στην κύρωση της Συνθήκης, είναι το άρθρο 4, που δείχνει ακριβώς την άποψή μας, ποια θα πρέπει να είναι η συμμετοχή της χώρας μας τους διεθνείς οργανισμούς και τις συμβάσεις και δείχνει αν θέλετε την μεγάλη απόσταση της EUROJUST που ψηφίσαμε πριν από λίγο καιρό με αυτή τη σύμβαση. Το άρθρο 4 αναφέρεται ξεκάθαρα στις αρχές της κυριαρχίας ισότητας, της εδαφικής ακεραιότητας και της μη παρέμβασης στα εσωτερικά των κρατών.

Εμείς πιστεύουμε ότι τέτοιες φύσεως διακρατικές συμφωνίες θα πρέπει να επιδιώκουμε, όχι συμβάσεις του τύπου EUROJUST που θα μας φτάσει στον απόλυτο βαθμό όπως λέει και η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία συζητείται τώρα στη Γερουσία, να υπάρχει μια ευρωπαϊκή εισαγγελία και τελικώς τα ελληνικά δικαστικά όργανα να παίρνουν εντολές από αυτήν την ενιαία ευρωπαϊκή εισαγγελία.

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα σε όλο το φάσμα του Ποινικού Δικαίου με τέτοιες φύσεως συν-

θήκες, όπου ξεκάθαρα θα αναφέρεται ότι υπάρχει η κυριαρχία του εθνικού κράτους στη δικαστική εξουσία και ότι εν τέλει, μπορούμε μέσα από συνεργασίες -γιατί κι εδώ αναφέρονται ομάδες επαφών- χωρίς όμως να δίνονται τα δικαιώματα που δίνει η EUROJUST, ότι πραγματικά μπορούν τα εθνικά κράτη, διατηρώντας την πλήρη αυτονομία τους στη δικαστική ιεραρχία μέσα από γόνιμη συνεργασία να αντιμετωπίσουν όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία σήμερα είναι τόσο κοινά, χρειάζεται η αντιμετώπιση μέσα από τη συνεργασία και για να μην πλήττεται ο ανταγωνισμός αλλά και όλο το σύστημα της υγιούς δημόσιας λειτουργίας, θα πρέπει να υπάρχουν όλες αυτές οι ρυθμίσεις που αναφέρονται στην παρούσα σύμβαση.

Εκεί που θα ήθελα να αναφερθώ κι αν θέλετε μας δημιουργεί έναν προβληματισμό, είναι κατά πόσο υπάρχει η δυνατότητα στο κράτος να παρεμβαίνει, με τη μεταφορά που γίνεται στον ιδιωτικό τομέα; Δεν ξέρω, λοιπόν, κατά πόσο το κράτος έχει τη δυνατότητα να παρεμβαίνει και να ποινικοποιεί θέματα αμιγώς σε μια ιδιωτική εταιρεία, είναι θέμα που μπορεί να απασχολεί τη δικαστική εξουσία, χωρίς να βρούμε ποιος είναι ο θιγόμενος από τη συγκεκριμένη πράξη; Θιγόμενος μπορεί να είναι η εταιρεία στην οποία βρίσκεται ο άλλος διευθύνων σύμβουλος και άρα, παίρνοντας κάποια χρήματα προσβάλλει τα δικαιώματα αυτής της εταιρείας, οπότε θα έπρεπε να υπήρχε ένα αδίκημα κατ' έγκληση. Ή εάν θεωρήσουμε ότι θιγόμενος είναι ο ανταγωνισμός, τότε πιστεύουμε ότι υπάρχουν επαρκείς διατάξεις από τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Συμφωνούμε με τη φιλοσοφία και γι' αυτό το υπερψηφίζουμε, απλώς θέλουμε να προκαλέσουμε τον προβληματισμό, ποιο έννομο αγαθό προστατεύουμε, όταν τη διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα, κατά κάποιο τρόπο, την εξομοιώνουμε με τη διαφθορά στο δημόσιο τομέα. Πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι δυο τελείως διαφορετικά αντικείμενα. Η διαφθορά στο δημόσιο τομέα είναι ένα θέμα της πολιτείας, ενώ η διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα είναι θέμα του ατόμου του οποίου πλήττεται το έννομο αγαθό. Πλήττονται έννομα αγαθά της πολιτείας από μια διαφθορά που μπορεί να υπάρχει στη «SIEMENS» και δεν αφορά το δημόσιο ή και οποιαδήποτε ιδιωτική εταιρεία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δώσατε ένα λεπτό και στους άλλους συναδέλφους, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ για δέκα δευτερόλεπτα στην τροπολογία, γιατί είναι μια η συζήτηση.

Εμείς θεωρούμε ότι υπήρξε μια κατάχρηση, πραγματικά, των διατάξεων για τη δυνατότητα εξαίρεσης των δικαστών και είναι σε πολύ σωστή κατεύθυνση, διότι υπήρχε εκμετάλλευση από τους διαδίκους πολλές φορές και φοβερή καθυστέρηση των υποθέσεων. Συνεπώς, εκτός από τη σύμβαση, τα άρθρα τα οποία υπερψηφίζουμε, θα υπερψηφίσουμε και την τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Για την ιστορία, κύριε συνάδελφε, μίλησε δεκατρία λεπτά ο κ. Τσαβαλάρης, δεκαέξι λεπτά ο κ. Πεταλωτής, δεκατρία λεπτά ο κ. Αλυσανδράκης, δεκαπεντέμιση λεπτά ο κ. Δρίτσας. Δεν είναι αυτονόητο ότι δίνουμε ένα λεπτό. Έχω το χρέος να σας το υπενθυμίζω. Δεχτείτε το με ευγένεια.

Ευχαριστώ.

Εισερχόμεστε στον κατάλογο των ομιλητών των κομμάτων.

Ο κ. Μπούγας έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η διαφθορά επηρεάζει την καθημερινή ζωή των ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο, ανεξάρτητα από τη χώρα που ζουν και ανεξάρτητα από το εισόδημα το οποίο έχουν. Πλήττονται όλες οι χώρες και οι αναπτυσσόμενες και οι αναπτυσσόμενες. Όμως -και αυτό νομίζω αποτελεί κοινό τόπο- από τη διαφθορά πλήττονται κατά τρόπο χειρότερο οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν μεγάλα εισοδήματα, διότι αυτοί είναι πιθανότερο να ενδώσουν σε ζητήματα τα οποία έχουν σχέση με τη διαφθορά, εξαιτίας της αδύναμης οικονομι-

κής, αλλά και κοινωνικής τους θέσης.

Ακριβώς επειδή η διαφθορά μεγαλώνει, όπου η οικονομική δυνατότητα των ατόμων, αλλά και των κρατών μικραίνει, επιδρά και αυτό έχει λεχθεί κατά κόρον από τους οικονομολόγους, ως αρνητικός ή αντίστροφος φόρος που αυξάνει τις εισοδηματικές ανισότητες. Είναι, λοιπόν, μια παράμετρος την οποία οφείλουμε να έχουμε υπόψη μας όταν μιλούμε για την καταπολέμηση φαινομένων διαφθοράς.

Όπως εύγλωττα καταγράφεται στο παγκόσμιο βαρόμετρο διαφθοράς για το έτος 2007, περίπου ένας στους δέκα έχει υποχρεωθεί να καταβάλει κάποιο ποσό σε δημοσίου λειτουργούς για να εξυπηρετήσει ένα νόμιμο λόγο. Η δωροδοκία είναι ιδιαίτερα εκτεταμένη σε συναλλαγές με υπηρεσίες, όπως είναι η αστυνομία, η διοίκηση, αλλά και οι δικαστικές αρχές. Επίσης, με βάση τα στοιχεία της έρευνας, η κοινή γνώμη αντιμετωπίζει –και αυτό είναι σημαντικό– τα πολιτικά κόμματα, το Κοινοβούλιο, την αστυνομία, το δικαστικό και το νομικό σύστημα, ως τους πλέον διεφθαρμένους θεσμούς. Και οι μισοί από τους ερωτηθέντες αναμένουν αύξηση της διαφθοράς στη χώρα τους στα προσεχή χρόνια, ενώ θεωρούν ανεπαρκή τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται για την καταπολέμησή τους. Και στην άποψη αυτή συγκλίνουν ακόμη και όσοι ερωτήθηκαν από προηγμένες χώρες όπως της Βόρειας Αμερικής ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου με βάση τα στοιχεία η διαφθορά εμφανίζεται χαμηλή. Ιδίως η καθολική εκτίμηση ότι η διαφθορά δεν αντιμετωπίζεται σήμερα αποτελεσματικά και πρόκειται στο εγγύς μέλλον να αυξηθεί, καταδεικνύει το δύσκολο έργο, το οποίο έχουν και οι κυβερνήσεις, αλλά επιτρέψτε μου να πω και τα κοινοβούλια όλων των χωρών, ως χρέος έναντι των κοινωνιών τους, να λάβουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για να καταπολεμήσουν τα προβλήματα διαφθοράς στις χώρες τους. Και βέβαια κάθε χώρα, αντιμετωπίζει μεν διαφθορά, αλλά σε διαφορετικά πεδία, σε διαφορετικά επίπεδα. Έτσι, για παράδειγμα, στις χώρες της Αφρικής ή της Άπες Ανατολής, ως πλέον διεφθαρμένος θεσμός και υπηρεσία στιγματίζεται η αστυνομία, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το πρόβλημα εντοπίζεται κυρίως στις ιατρικές υπηρεσίες.

Όσο όμως είναι αλήθεια ότι η διαφθορά διαφέρει από χώρα σε χώρα, ποιοτικά και ποσοτικά και απαιτεί διαφορετικά μέτρα αντιμετώπισης της, άλλο τόσο ισχύει ότι οι κοινές, γενικές κατευθύνσεις και δεσμεύσεις, πρέπει να αναλαμβάνονται σε διακυβερνητικό επίπεδο με στόχο τη διαμόρφωση ενός κοινού πλαισίου βασικών μέτρων καταπολέμησής της. Ιδίως σε μια εποχή που το έγκλημα, κυρίως το οικονομικό έγκλημα, δεν γνωρίζει σύνορα που μπορεί να τελείει σε οποιοδήποτε κράτος του κόσμου, όπως επίσης μπορεί και οι καρποί του εγκλήματος να διαφεύγουν σε ασφαλείς, καμιά φορά και εξωτικούς προορισμούς, θα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ότι η αποτελεσματική καταπολέμηση αυτών των φαινομένων προϋποθέτει συνεργασία σε διεθνές επίπεδο.

Και σε αυτήν τη λογική, εντάσσεται και η σύμβαση, την οποία σήμερα καλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία να κυρώσει, των Ηνωμένων Εθνών για την αντιμετώπιση της διαφθοράς ερχόμενη να συμπληρώσει και εκείνες που προηγήθηκαν, στο πλαίσιο του Ο.Ο.Σ.Α., της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, συμβάσεις τις οποίες ήδη έχει η χώρα μας κυρώσει.

Εύστοχα, λοιπόν, η σύμβαση, την οποία σήμερα κυρώνουμε, προτάσσει το σκοπό της διεθνούς συνεργασίας στην πρόληψη και καταστολή της διαφθοράς, προβλέποντας, μεταξύ άλλων, μηχανισμούς διαβίβασης πληροφοριών για το προϊόν εγκλημάτων διαφθοράς, την ανάκτηση και επιστροφή περιουσιακών στοιχείων που απετέλεσαν προϊόντα εγκλήματος, την εκπαίδευση και τεχνική συνδρομή του προσωπικού των φορέων που έχουν ως καθήκον τους να ασχολούνται με την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Σχετικά με τα μέτρα που προβλέπει για την πρόληψη, όπως η ρύθμιση προμηθειών, και την καταστολή της διαφθοράς, μέσω της ποινικοποίησης ορισμένων συμπεριφορών, όπως η υπεξαίρεση ή παράβαση καθήκοντος, είναι αλήθεια και νομίζω ότι αυτό ομολογείται απ' όλους, ότι το νομικό μας οπλοστάσιο διαθέτει επαρκή μέσα αντιμετώπισής τους.

Όπου όμως εντοπίστηκε, με βάση την κυρούμενη σύμβαση, η

δυνατότητα βελτίωσής του προκειμένου να τροποποιηθούν διατάξεις και να εισαχθούν νέες στο ελληνικό δίκαιο, αυτό γίνεται. Η δωροδοκία των υπαλλήλων, μελών δημοσίων συνελεύσεων και δικαστών, εφόσον τα ανταλλάγματα υπερβαίνουν το ποσό των 73.000 ευρώ, αναβαθμίζεται σε κακούργημα και νομίζω ότι ορθώς γίνεται αυτό, όπως άλλωστε απ' όλες τις πλευρές που συμφωνούν με την κύρωση, ελέγχθη. Το ίδιο επίσης προβλέπεται και για τη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα.

Επιτρέψτε μου να πω πως η δωροδοκία, η διαφθορά και όλα τα συναφή εγκλήματα δεν γνωρίζουν σύνορα, ούτε μπορεί κάποιος να βάλει στεγανά μεταξύ του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα. Όταν κάποιος προσεγγίζει έναν Βουλευτή προκειμένου να προωθήσει ένα ατομικό του ζήτημα, ένα ζήτημα για το οποίο έχει προσωπικό ενδιαφέρον και εκεί μπορεί να υπάρξει πρόβλημα.

Άρα και σε αυτό το επίπεδο θα πρέπει να αντιμετωπισθεί –και ορθώς– το Υπουργείο Δικαιοσύνης εισήγαγε σειρά ποινικών διατάξεων για την αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων.

Όμως, με την ευκαιρία αυτή, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σημειώσω ότι η θέσπιση σημαντικών διατάξεων που προσφάτως ψηφίστηκαν από το Κοινοβούλιο, όπως είναι η δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα, ή η σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας, ίσως θα ήταν συστηματικά ορθότερο να είχαν ενταχθεί στα οικεία κεφάλαια του Ποινικού Κώδικα για να μην δημιουργείται μια πολυδιασπορά όλων αυτών των διατάξεων, που αντιλαμβάνεστε ότι καθιστά εξαιρετικά δύσκολη την ανεύρεση του εκάστοτε εφαρμοζόμενου κανόνα δικαίου.

Επίσης, ιδιαίτερα θετική είναι η επέκταση με το παρόν σχέδιο νόμου της δυνατότητας άρσεως του απορρήτου των επικοινωνιών στις περιπτώσεις κακούργηματικής δωροδοκίας, ξεπλύματος βρώμικου χρήματος και κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια καθώς και πορνογραφίας ανηλίκων.

Ειδικά για τις δύο αυτές τελευταίες περιπτώσεις, καθώς επίσης και για τη διευκόλυνση ακολασίας ανηλίκων, η δυνατότητα άρσεως του απορρήτου απετέλεσε και αίτημα της Επιτροπής Έρευνας και Τεχνολογίας της Βουλής. Είχαμε πρόσφατα καλέσει τον Προϊστάμενο Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, ο οποίος μας είπε ότι ενώ η υπηρεσία του εντοπίζει την ηλεκτρονική τέλεση αυτών των εγκλημάτων, κωλύεται να φθάσει μέχρι το δράστη λόγω έλλειψης σχετικής πρόνοιας άρσεως του απορρήτου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 του ν. 2225/1994.

Σήμερα βλέπουμε –και μάλιστα το βλέπουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση– ότι και για τέτοιες περιπτώσεις, μια εκ των οποίων βλέπει το φως της δημοσιότητας και στα σημερινά φύλλα των εφημερίδων, κύριε Υπουργέ, αίρεται –με τη διαδικασία, βέβαια, που προβλέπει ο νόμος– το απόρρητο, έτσι ώστε να μπορούν και αυτά τα ιδιαίτερω σοβαρά εγκλήματα να εξηγιαστούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δεν θα κάνω κατάχρηση του χρόνου. Σας παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό για να κλείσω. Σας ευχαριστώ πολύ.

Βεβαίως, είναι αλήθεια ότι δεν αντιμετωπίζονται όλα αυτά τα φαινόμενα με νόμους. Και εδώ χρειάζεται να δείχνουμε υπευθυνότητα και σοβαρότητα και τα πολιτικά κόμματα. Είπα πριν ότι βασικούς φορείς διαφθοράς οι πολίτες θεωρούν και τα πολιτικά κόμματα. Θα έπρεπε, λοιπόν, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης να ξανασκεφτούν πόσο κακό προκάλεσαν στο πολιτικό μας σύστημα, αποφεύγοντας να συμμετάσχουν στην αναθεωρητική διαδικασία, όπου θέλαμε την καλύτερη ρύθμιση των οικονομικών των κομμάτων, θέλαμε να δημιουργήσουμε όλες εκείνες τις θεσμικές εγγυήσεις, προκειμένου να εξαλείψουμε δυσάρεστα φαινόμενα, και πόσο κακό κάνουν στον πολιτικό βίο, όταν συλλήβδην δημιουργούν μια συζήτηση γύρω από σκάνδαλα που προσπαθούν να εφεύρουν και να κατηγορήσουν την Κυβέρνηση.

Νομίζω ότι αυτές είναι συμπεριφορές που θα πρέπει ο πολιτικός κόσμος να μην τις υιοθετεί και θα πρέπει όλοι μας να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να τις αποφεύγουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Μπούγα.

Το λόγο έχει ο κ. Σκουλάς Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφθορά στην Ελλάδα αποτελεί, δυστυχώς, ένα τεράστιο πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο γιατί η χώρα μας βρίσκεται σε μια από τις τελευταίες θέσεις στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε ιδιαίτερα χαμηλή θέση στις μετρήσεις της διεθνούς διαφάνειας, αλλά κυρίως γιατί η διαφθορά στην Ελλάδα δυστυχώς –ξανά το τονίζω– διαχέεται σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής.

Επιπλέον οι πολίτες πιστεύουν ότι για την εξυπηρέτησή τους είναι αναγκαίος είτε ο χρηματισμός των δημοσίων λειτουργιών είτε η γνωριμία τους με κάποιον εργαζόμενο που θα μπορέσει, με συνοπτικές διαδικασίες, να ξεμπλοκάρει τα γρανάζια της γραφειοκρατίας, η οποία και αποτελεί σημαντικό παράγοντα του φαινομένου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με την έρευνα της Public Issue για τη μη κυβερνητική οργάνωση «Διεθνής Διαφάνεια-Ελλάδα» πάνω από οχτακόσιες χιλιάδες Έλληνες προχώρησαν το 2007 στην καταβολή χρηματικών ποσών για την άμεση εξυπηρέτησή τους. Στο δημόσιο τομέα τα περιστατικά της διαφθοράς φθάνουν, σύμφωνα με αυτήν τη μέτρηση, στο 8% με κόστος τα 1.313 ευρώ για κάθε περίπτωση, ενώ στον ιδιωτικό τομέα το ποσοστό φθάνει στο 4% -με ανοδική όμως τάση- με κόστος 1.554 ευρώ. Συνολικά, λοιπόν, στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα το κόστος της διαφθοράς υπολογίζεται μεταξύ 500.000.000 ευρώ και 674.000.000 ευρώ, ποσό αναμφίβολα τεράστιο.

Μεγάλο πρόβλημα εντοπίζεται στον πολύπαθο τομέα της υγείας, γεγονός που καταδεικνύει το μέγεθος της σήψης που υπάρχει ακόμα εκεί. Το γνωστό σε όλους μας «φακελάκι» δίνει και παίρνει στα δημόσια νοσοκομεία. Από δημόσιο και δωρεάν αγαθό, η υγεία έχει καταλήξει σε θλιβερό προνόμιο προς πώληση. Όσοι δεν έχουν χρήματα και γνωριμίες αδυνατούν πλέον να εξεταστούν, να νοσηλευθούν και να θεραπευθούν. Όμως, οι προμήθειες των νοσοκομείων αποτελούν τη μαύρη τρύπα και πεδίο συναλλαγής υπογειών διαδρομών και διαφθοράς.

Προβληματικός εμφανίζεται και ο χώρος της πολεοδομίας, καθώς –όπως είναι γνωστό– στην Ελλάδα ο καθένας κτίζει όπου θέλει και όπως θέλει. Από αναψυκτήρια μέχρι απλές εξοχικές κατοικίες, στελέχη της Κυβέρνησης δείχνουν το δρόμο και το παράδειγμα.

Η περίπτωση των παρανόμων κτισμάτων στον Εθνικό Δρυμό της Πάρνηθας που ήλθαν στο φως της δημοσιότητας την προηγούμενη εβδομάδα όχι μόνο σοκάρουν, αλλά και δημιουργούν εύλογα ερωτήματα. Τελικά το ερώτημα «ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο» παραμένει διαχρονικό, επίκαιρο και όχι ρητορικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2004 έκανε σημαία της τον αγώνα ενάντια στη διαφθορά και τη διαπλοκή. Οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή στο Μπαϊράκτάρη για νταβατζήδες που ελέγχουν τη χώρα μας, παραμένουν ακόμα και σήμερα εμβληματικό σημείο αναφοράς.

Τι όμως πραγματικά συνέβη μέσα στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής σας; Απολύτως τίποτα! Οι νταβατζήδες αντικαταστάθηκαν από τη συμπαθή τάξη των κουμπάρων, η εξυπηρέτηση των ημετέρων με την παράκαμψη του Α.Σ.Ε.Π. και των Ανεξαρτήτων Αρχών έδωσε το πραγματικό στίγμα της επανίδρυσης του κράτους, ενώ η υπόθεση Ζαχόπουλου κατέληξε από μείζον σκάνδαλο στις τελευταίες σελίδες των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης.

Σκάνδαλα στελεχών σας και πολιτικών σας φίλων παίρνουν το δρόμο για το αρχείο και ξεχνιούνται από τα επόμενα που θα έλθουν στη δημοσιότητα. Αλήθεια, ποια είναι η πορεία των ερευνών στην υπόθεση του Υπουργείου Πολιτισμού και τότε θα ενημερωθεί η Εθνική Αντιπροσωπεία και ο ελληνικός λαός για τις πραγματικές διαδικασίες και τις οικονομικές πτυχές των έργων και των ημερών του Γενικού Γραμματέα;

Την ίδια στιγμή, το πόρισμα Ζορμπά για τα ομόλογα φέρνει

σε δύσκολη θέση την Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να έχουν επιδοθεί οι αρμόδιοι Υπουργοί σε επικοινωνιακή αντιμετώπιση, προκειμένου να κερδίσουν τις εντυπώσεις. Αναφοράς, βέβαια, χρήζει και το γεγονός ότι σύμφωνα με τις δηλώσεις του κ. Ζορμπά, το έργο του ήταν πολύ δύσκολο, αφού δεν είχε στη διάθεσή του ούτε τα στοιχειώδη.

Όσον αφορά το μέλλον του κ. Ζορμπά, αυτό είναι μάλλον προδιαγεγραμμένο μετά τις ενοχλήσεις που έχει προκαλέσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιστορικά έχουν διατυπωθεί τρεις τρόποι για το θρίαμβο της αρετής απέναντι στην κακία: Ο «ηθικολογικός», που θέλει την ηθική ανάταση των ανθρώπων, ο «κατασταλτικός», που υπολογίζει μόνο στους διωκτικούς μηχανισμούς και ο «ρεαλιστικός», που, χωρίς να αποκλείει τους άλλους, προσπαθεί να ελαχιστοποιήσει τις ευκαιρίες διαφθοράς, κυρίως μέσω της πρόληψης.

Στην Ελλάδα κυριαρχεί η ηθικολογική άποψη. Πολλοί πιστεύουν ότι η ηθική είναι από μόνη της ικανή και αναγκαία συνθήκη για τη διαφάνεια. Έχουν δίκιο κατά το ήμισυ. Η ηθική είναι αναγκαία, αλλά όχι ικανή συνθήκη για την καταπολέμηση της διαφθοράς, γιατί το σχήμα είναι απλό. Η διαφθορά φύεται σε κάθε ανθρώπινη σύμπραξη. Φουντώνει, όμως, στις πολύπλοκες δομές. Το κράτος, για παράδειγμα, αποτελεί θερμοκήπιο για τέτοιου είδους φαινόμενα, επειδή αφ' ενός είναι δαιδαλώδες και αφ' ετέρου οι λειτουργοί του διαχειρίζονται ξένο χρήμα.

Σε μια κοινωνία που θέλει να κοιτάξει μπροστά πρέπει να αποκεντρωθούν αρμοδιότητες προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με ρυθμίσεις, όμως, που θα ελέγχουν αυστηρά τις διαδικασίες, αφού και εδώ το παράδειγμα της κατάχρησης 22.000.000 ευρώ από στελέχη του Δήμου Θεσσαλονίκης είναι χαρακτηριστικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν διάφορες προσεγγίσεις για τα αίτια της διαφθοράς. Μια απ' αυτές είναι ότι σε μεταβατικές περιόδους των κοινωνιών, όπως τώρα, που περνάμε από την κρατική οικονομία, αν θέλετε, στην οικονομία της αγοράς, παρουσιάζεται αστάθεια στις αξίες, στις αρχές, στο κανονιστικό και στο θεσμικό πλαίσιο διευθετήσεων μιας κοινωνίας. Μια άλλη άποψη υποστηρίζει ότι η ταξική διαστρωμάτωση και οι διαχωρισμοί στην κοινωνία αποτελούν την αιτία της διαφθοράς. Επίσης, τελευταία αναπτύσσεται και ο μύθος της παγκοσμιοποίησης, ότι τάχα έριξε τα σύνορα και διαμορφώθηκε μια κατάσταση εκτεταμένης διαφθοράς.

Όποια και αν είναι τα αίτια, λύσεις υπάρχουν, λύσεις εφικτές που άλλα κράτη –ευρωπαϊκά και όχι μόνο– έχουν ήδη προτείνει.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχει καταθέσει προτάσεις σε ανύποπτο χρόνο, όπως τη διαμόρφωση ισχυρών αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου όλων των δημοσίων προμηθειών και των δημοσίων έργων. Την όσο δυνατόν μεγαλύτερη εμπλοκή της Βουλής σε όλη τη διαδικασία ελέγχου, κυρίως των μεγάλων δημοσίων συμβάσεων, καθώς και των εξοπλιστικών δαπανών, που πρέπει και αυτές να περάσουν από τον έλεγχο του Κοινοβουλίου. Τη διαμόρφωση ολοκληρωμένου νομοθετικού πλαισίου, που να αποτρέπει αφ' ενός το μονοπωλιακό έλεγχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τον έλεγχο του λεγόμενου «πολιτικού χρήματος» για την εξυγίανση της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων, τον έλεγχο των δηλώσεων «πόθεν έσχες» των πολιτικών και όσων άλλων υποχρεούνται να υποβάλουν τη δήλωση και να είναι αυτός ο έλεγχος πραγματικός. Τέλος, την καθιέρωση μόνιμης υπερκομματικής διαβούλευσης στα όρια μιας εθνικής επιτροπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καταπολέμηση της διαφθοράς είναι υπόθεση εθνική. Είναι υπόθεση δημοκρατίας. Είναι υπόθεση προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών. Χρειαζόμαστε δέσμη μέτρων στρατηγικού χαρακτήρα, που θα συνοδεύεται από μια συστηματική προσπάθεια της πολιτείας για την εφαρμογή τους, ενώ απαιτείται και ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός. Κυρίως όμως χρειάζεται πολιτική βούληση, για να ξεπεράσουμε τα προβλήματα. Τα παραπάνω είναι λόγια του Προέδρου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Γιώργου Παπανδρέου και δείχνουν το δρόμο που εμείς θα ακολουθήσουμε.

Με τις παραπάνω επισημάνσεις ψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ,

κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα αναφερθώ μ' έναν τελείως διαφορετικό τρόπο στο θέμα της διαφθοράς, διότι φαντάζομαι ότι όλοι συμφωνούμε σε πολλά απ' όσα λέχθηκαν εδώ μέσα.

Κατά τη δική μας άποψη, διαφθορά δεν είναι θέμα καταστολής, κύριε Υπουργέ. Είναι θέμα αγωγής. Είναι θέμα παιδείας. Και αυτή είναι η δική μας άποψη.

Να δούμε λίγο στην ελληνική κοινωνία πώς μεγαλώνουμε καθημερινά τα παιδιά μας, για να καταλάβουμε ποιους φτιάχνουμε πολίτες του αύριο. Οι περισσότεροι, η ελληνική κοινωνία –αν θέλετε– κύριε Υπουργέ, λέει στο παιδί «Με το λιγότερο κόπο το μεγαλύτερο κέρδος». Η ελληνική κοινωνία έχει εθιστεί σ' ένα μιθριδατισμό, που αφορά –και το υπογραμμίζω αυτό– το φιλοτομαρισμό. Δεν με ενδιαφέρει τι κάνουν δίπλα. Πάση θυσία η νίκη και πάση θυσία, με οποιοδήποτε κόστος, να «κονομήσω».

Άρα, ξεκινάμε να δομήσουμε μια κοινωνία διεφθαρμένη. Και η διαφθορά είναι διαστρωματωμένη από τα πολύ χαμηλά μέχρι και τα πολύ ψηλά σημεία. Και εγώ διαφωνώ –ξέρετε, κύριε Υπουργέ– με τη λογική των συναδέλφων που μίλησαν προηγουμένως, ότι η διαφθορά εξ ορισμού αφορά μόνο το δημόσιο. Όχι! Αφορά και τους ιδιώτες.

Να σας δώσω ένα απλό παράδειγμα: Πόσοι δικηγόροι παίρνουν χρήματα, για να τα δώσουν κάπου αλλού και να κερδίσουν υποθέσεις; Πόσοι γιατροί στον ιδιωτικό τομέα παίρνουν φακελάκι, για να βάλουν κάποιον άλλο σ' ένα νοσοκομείο, να αλλάξουν ή να δώσουν ένα κρεβάτι; Σε πόσες Τράπεζες δεν δίνουμε στο διευθυντή ένα φακελάκι, για να μας κάνει μια εξυπηρέτηση μ' ένα χαρτί που δεν δικαιούμαστε, για να πάρουμε ένα δάνειο; Άρα, αποδεικνύεται ότι η διαφθορά είναι διαστρωματωμένη από τα πολύ χαμηλά μέχρι τα πολύ ψηλά.

Ξέρετε, δεν είμαι απ' αυτούς που θα πουν ότι «όλα είναι καλά καμωμένα», αλλά συνολικά από το άλφα μέχρι το ωμέγα στο δημόσιο τομέα υπάρχει πρόβλημα.

Πόσοι από εμάς ή πόσοι εκ των προηγούμενων κυβερνήσεων δεν έβαλαν ρουσφετολογικά –διαφθορά– ανθρώπους στο ελληνικό δημόσιο, χωρίς να έχουν τις προϋποθέσεις;

Πόσοι από εμάς «βόλεψαν» στο ελληνικό κράτος άτομα που δεν είχαν προϋπόθεση ούτε να εργαστούν σε οποιοδήποτε σημείο στον ιδιωτικό τομέα;

Πόσοι «ψευδοπροοδευτικοί» βολεύτηκαν –το λέω και το υπογραμμίζω αυτό, αν θέλετε– στο ελληνικό δημόσιο τις προηγούμενες δεκαετίες;

Πόσοι «ψευδοπροοδευτικοί», δήθεν καθηγητές έγιναν καθηγητές και πώς έγιναν καθηγητές, κύριε Υπουργέ;

Γιατί η διαφθορά δεν αφορά μόνο την οικονομική συναλλαγή. Αφορά την ηθική τάξη. Και το υπογραμμίζω. Καθηγητές οι οποίοι γίνονται καθηγητές, γιατί έχουν κάποιους φίλους και οι οποίοι φίλοι τους βοηθούν. Και δεν έχουν –και το τονίζω αυτό– τις προϋποθέσεις και εκείνο το επιστημονικό υπόστρωμα. Ο καθηγητής αυτός που μπήκε –κατά πώς μπήκε, αν θέλετε– στην έδρα –μπήκε με τη γνωστή κομματική ή προσωπική σχέση κάποιων– σήμερα διδάσκει τα παιδιά μας. Άρα, είναι συνολικότερο το πρόβλημα και αφορά την ελληνική παιδεία. Η ηθική, η αξία και κυρίως η αγωγή πρέπει να έχει παιδευτικό χαρακτήρα και να ξεκινά από το σχολείο, από την κοινωνία, από το σπίτι μας ξεχωριστά.

Δεν θέλω να πω όσα είπαν οι συνάδελφοι. Πιστέψτε με ότι ήταν πολύ ενδιαφέροντα. Θέλω να πούμε κάτι διαφορετικό. Να βγάλουμε ένα συμπέρασμα. Δεν είναι απλώς να νομοθετείς. Νόμοι υπάρχουν, κύριε Υπουργέ. Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν εφαρμόζονται.

Ένα απλό παράδειγμα: Είχαμε κάποιον που πριν από έντεκα χρόνια δολοφόνησε στην Κρήτη έναν, κύριε Υπουργέ, και ο οποίος περιέργως βγήκε από κάποιους. Πώς βγήκε; Και πήγε και δολοφόνησε ένα παιδί μετά από λίγο καιρό για ένα σουβλάκι! Δηλαδή αυτή η διαδικασία, του ότι βγήκε κάποιος με κάποια «πλάτη» δείχνει ότι η διαφθορά δεν έχει ηθική αξία. Δεν ενδιαφέρει αυτόν που μπαίνει στη διαδικασία το κόστος της ηθικής. Τον ενδιαφέρει να κάνει αυτό που θέλει να κάνει. Και βγήκε έξω

και δολοφόνησε ένα αθώο παιδί και οι γονείς του σήμερα είναι εκνευρισμένοι, είναι θλιμμένοι, είναι αγανακτισμένοι με τη δική μας λογική, τη λογική δηλαδή του να λέμε πράγματα και να μην τα κάνουμε.

Επίσης θα ήθελα να πω μερικά παραδείγματα, για να καταλάβουν και οι συνάδελφοι εδώ πού μπορεί να υπάρχει διαφθορά. Γιατί καμιά φορά φαίνεται το πράγμα από την αρχή του. Πριν από ενάμιση χρόνο εσείς αγοράσατε την «COSMOTΕ». Αγοράσατε από την «COSMOTΕ» το «ΓΕΡΜΑΝΟ», με 1.600.000.000 ευρώ. Σήμερα οι Γερμανοί έρχονται και αγοράζουν όλο το πακέτο με 435.000.000 ευρώ. Εδώ ο πολίτης σου λέει ότι δεν μπορεί το κράτος να αγοράζει με 1.600.000.000 και μετά από ενάμιση χρόνο να πουλάει για 435.000.000! Κάτι δεν πάει καλά. Υπάρχει ουρά. Υπάρχει υπόνοια. Υπάρχει υποψία. Άρα, και να φαινόμαστε, αλλά και να είμαστε τίμιοι. Και να φαινόμαστε, αλλά και να μην είμαστε διεφθαρμένοι!

Επίσης, είναι αυτό που λέω καθημερινά. Μιλάμε για τα αυτονόητα. Σαράντα εκατομμύρια ευρώ ανελαστικές δαπάνες στο Υπουργείο Εξωτερικών για δεξιώσεις και εκδηλώσεις. Κανείς δεν τις ελέγχει! Διακόσιες πενήντα χιλιάδες ευρώ στην Ε.Υ.Π. για να κάνουν «εκδρομούλες» οι υπάλληλοι της Ε.Υ.Π.. Θα το ξαναπώ ακόμη μια φορά. Κανείς δεν τους ελέγχει! Όμως, και από εδώ, κύριε Υπουργέ, υπάρχει υπόνοια και υποψία ότι κάτι δεν πάει καλά. Δεν υπάρχει ο έλεγχος. Αυτό εννοώ.

Ανελαστική δαπάνη. Τι θα πει ανελαστική δαπάνη; Ποιος ελέγχει αυτούς; Έχετε ποτέ πάει σε δήμους, να δείτε τι γίνεται, κύριε Υπουργέ; Εκεί να δείτε! Έτσι και μπουν εκεί επιθεωρητές Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να πάρουν αλυσοδεμένους πολλούς! Εκεί γίνεται το μεγάλο πάρτι της διαφθοράς! Στους δήμους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όμως, δεν τα λέμε εδώ. Εδώ ερχόμαστε και συζητάμε, λέμε ωραία πράγματα, ικανοποιούμεθα όλοι και φεύγουμε. Όχι! Πρέπει, επιτέλους, να γίνει αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας: Η επανίδρυση του κράτους σε σωστά θεμέλια. Αλλιώς, σε δέκα χρόνια θα ξανασυζητάμε τα ίδια.

Επίσης, έχουμε και εμείς μερίδιο ευθύνης. Το έχω πει και άλλη φορά. Βουλευτές στην Α' και Β' Αθηνών ή στην Α' και Β' Θεσσαλονίκης, για να κάνουν προεκλογική περίοδο, χρειάζονται, κύριε Υπουργέ, μίνιμουμ 200.000 ευρώ. Μιλάω για τους Βουλευτές των μεγάλων κομμάτων. Όχι των μικρών, για τους οποίους δεν υπάρχει λόγος. Όμως, τα μεγάλα κόμματα δαπανούν τεράστια ποσά.

Ερωτώ, λοιπόν: Δεν είναι διαφθορά το να παίρνω κρυφά χορηγία από ένα διαπλεκόμενο, από έναν μεγαλοεπιχειρηματία; Δεν είμαι δέσμιος της οποιασδήποτε δικής του διαδικασίας, με την οποία θα θελήσει να κάνει κάτι παράνομο;

Δεν είναι διαφθορά αυτό; Αυτό τι είναι; Χορηγία, κατά το αρχαίο ελληνικό; Δεν είναι χορηγία, Υπουργέ μου, είναι διαφθορά. Και αυτό αποδεικνύεται καθημερινά.

Θέλω και θέλουμε επιτέλους να βάλουμε τα πράγματα στη σωστή τους θέση. Δεν θα πω για τον κ. Βγενόπουλο, γιατί έχει συνηθίσει τώρα να απειλεί και με αγωγές, θα πω όμως τούτο: Είναι λίγο περίεργη η ιστορία. Υπάρχει μια υπόνοια, μία υποψία ότι κάτι δεν πήγε καλά. Δεν μπορεί ο κ. Βγενόπουλος να είναι ευφυέστερος όλων των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας και να προλαβαίνει και να παίρνει ως μεσάζοντας ποσά. Δεν μπορεί να μην υπάρχει ένας εγκέφαλος τύπου Βγενόπουλου στη Νέα Δημοκρατία καλύτερος από το Βγενόπουλο. Τότε να πάμε όλοι σπίτι μας και να διοικήσει ο Βγενόπουλος. Είναι απλά τα πράγματα. Να διοικήσει αυτός, διότι έχει και το μαχαίρι και το καρπούζι, αποφασίζει, προαποφασίζει και απειλεί στο τέλος.

Και μόνο που απειλεί το πολιτικό σύστημα, κύριε Υπουργέ, είναι κατάντια για όλους μας. Δεν μπορεί κανένας Βγενόπουλος, κανένας Βελόπουλος να απειλεί οποιονδήποτε πολιτικό, οποιοδήποτε Βουλευτή ή Υπουργό με αγωγές. Αυτό είναι φίμωση της δημοκρατίας. Αυτό είναι ανεπίτρεπτο και μόνο που το επιτρέπουμε. Και εδώ έχει ευθύνη και το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μου θυμίζει τον ατόχειρα που πυροβολείται και μετά ζητά να συλληφθεί το πιστόλι. Τον τυποκτόνο νόμο τον έκαναν αυτοί και ήταν κυβέρνηση και δεν τον γύρισαν πίσω. Αυτό είναι το δυστύχημα.

Και εμείς ήλθαμε εδώ για να τα λέμε. Θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά πράγματα για τις θέσεις που έχουμε στη διαφθορά, θα μπορούσαμε να πούμε πολύ περισσότερα για το τι κάνουμε καθημερινά. Θα πω όμως τούτο, γιατί θέλω να τοβάλουμε καλά στο μυαλό μας. Εμείς μπήκαμε στη Βουλή για να στεκόμαστε αρωγοί σε κάθε τι θετικό, για να στεκόμαστε δίπλα σε κάθε τι, αν θέλετε, ουσιαστικό. Είναι καλό το νομοσχέδιο, όπως το βλέπουμε, ή αυτή η ιστορία που επαναλαμβάνω αφορά τη διαφθορά. Όμως, δεν φτάνει μόνο αυτό. Πρέπει να υπάρχει και πρόθεση. Μια πρόθεση που ακούστηκε μέσα στη Βουλή από τον Πρωθυπουργό, δεν υλοποιήθηκε πέντε χρόνια και βλέπω από τη Νέα Δημοκρατία φαινόμενα –το τονίζω αυτό– διαφθοράς, σήψης, υπονοίας και αν θέλετε και υποψίας, τα οποία καταλογίστηκαν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επαναλαμβάνονται σήμερα.

Δώστε, λοιπόν, τη λύση για να μην είστε και εσείς μια κυβέρνηση της πιο διεφθαρμένης χώρας. Γιατί δυστυχώς η Ελλάδα είναι η πιο διεφθαρμένη χώρα με τους πιο διεφθαρμένους πολιτικούς. Γιατί αν οι πολιτικοί δεν μπορούν να πατάξουν τη διαφθορά, σημαίνει ότι είμαστε και εμείς μέρος του προβλήματος.

Το πρόβλημα όμως δεν είναι η διαφθορά, είναι η παραφθορά εννοιών, αξιών και ιδανικών στην ελληνική κοινωνία, που δεν υπάρχουν, κύριε Υπουργέ και πρέπει να ξεκινήσει από την ελληνική παιδεία.

Αν η παιδεία γίνει έτσι ώστε να παταχθεί η διαφθορά, ώστε να καλλιεργήσουμε ηθικές αξίες και οράματα στον Έλληνα, από τον μικρότερο στο μεγαλύτερο, τότε δεν θα υπάρχει διαφθορά. Αλλιώς θα λέμε τα ίδια και τα ίδια και μετά από τριάντα χρόνια, αν εγώ είμαι εδώ, γιατί δεν έχω συνηθίσει και ούτε περιμένω να μεϊνω εδώ για τριάντα χρόνια και να είμαι Βουλευτής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κουβεντιάσουμε σήμερα μία διεθνή σύμβαση με καθυστέρηση, λένε ορισμένοι. Δεν αποδίδω ιδιαίτερη σημασία σε αυτήν την κριτική. Εκεί που θέλω να σχολιάσω με την τοποθέτησή μου και γι' αυτό πήρα το λόγο, είναι ότι σε εφαιρογία αυτής της σύμβασης έρχεται η Κυβέρνηση να τροποποιήσει ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και να αυστηροποιήσει διαδικασίες και ποινές, θεωρώντας ότι με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της διαφθοράς. Δηλαδή, έρχεται η Κυβέρνηση να παρέμβει στο εμφανιζόμενο και όχι στην ουσία του συστήματος που παράγει τη διαφθορά, που τροφοδοτεί τις συνειδήσεις των πολιτών με ιδέες και απόψεις, που είναι σε βάρος ηθικών αξιών και λειτουργιών, που οφείλει να προάγει και να προστατεύει το πολιτικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.)

Θα έλεγα μεταφέροντας εδώ μια άλλη συζήτηση, ότι όπως δεν αντιμετωπίζεις μεγάλα κοινωνικά προβλήματα με αστυνομικούς και με αστυνομικού χαρακτήρα διατάξεις, αλλά με πολιτικές που παρεμβαίνουν στη βάση εκεί που δημιουργούνται τα προβλήματα, έτσι και στη συγκεκριμένη περίπτωση η Κυβέρνηση ψηφίζει μία σύμβαση στην οποία ουσιαστικά είναι ανακόλουθη. Το λέω αυτό διότι το άρθρο 5 της σύμβασης που κυρώνουμε, αναφέρεται στην υποχρέωση του κράτους για τη λήψη μέτρων. Και είναι εδώ ο Υπουργός Δικαιοσύνης και σε ό,τι αφορά εξαντλεί το ρόλο του με την τροποποίηση των σχετικών άρθρων του Ποινικού Κώδικα.

Πού είναι, όμως, ο συνάδελφός του, ο Υπουργός Εσωτερικών, στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 7 της συνθήκης που κυρώνουμε;

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτήν τη συνθήκη εισάγεται για πρώτη φορά –και καλώς εισάγεται κατά την άποψή μου– η έννοια της διαφθοράς και στον ιδιωτικό τομέα. Διότι μέχρι σήμερα ορισμένοι νόμιζαν ότι η διαφθορά είναι μόνο στο δημόσιο τομέα και αφορά τη συναλλαγή ενός υπαλλήλου μ' έναν ταλαίπωρο πολίτη που θέλει να εξυπηρετηθεί ή έναν ξύπνιο και αεριτζή που νομίζει ότι αγοράζει τους

πάντες και παραγνώριζαν το γεγονός ότι σε μία καπιταλιστική οικονομία, σε μία οικονομία της αγοράς η διαφθορά παράγεται από το ίδιο το σύστημα και τις βασικές του λειτουργίες. Και έχουμε δει πολλά φαινόμενα τον τελευταίο καιρό.

Μια και άνοιξα αυτήν την παρένθεση να πω το εξής. Δηλαδή, το φαινόμενο Βγενόπουλου και η μεσολάβησή του, δεν έχει τέτοια στοιχεία; Και δεν έχουν ακουστεί εδώ, στους διαδρόμους της Βουλής ότι αυτοί απειλούν το πολιτικό σύστημα «ή δώστε μας τον Ο.Τ.Ε. ή σας κρατάμε μέσω των στοιχείων που έχουμε για τους πολιτικούς που εξαγοράσαμε»; Κλείνω την παρένθεση.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα αυτή η σύμβαση με το άρθρο 7 και βάζει τα κεντρικά ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία του δημόσιου τομέα, ώστε να μη δημιουργεί συνειδήσεις που είναι ευάλωτες και να μην καλλιεργεί ένα κλίμα το οποίο τελικά περνάει στον πολίτη ότι όλα εξαγοράζονται.

Έχω μιλήσει και άλλη φορά από αυτό το Βήμα. Πού εντοπίζεται το ζήτημα της διαφθοράς στο δημόσιο τομέα; Εντοπίζεται στο σύστημα με το οποίο εισάγονται στο δημόσιο τα στελέχη, στο σύστημα με το οποίο εξελίσσονται στο δημόσιο τα στελέχη. Εάν αυτός που σήμερα εισάγεται στο δημόσιο και αύριο θα το υπηρετήσει από μία θέση κορυφής, δεν αισθάνεται ότι πατάει γερά στα πόδια του, ότι βρίσκεται σε αυτήν τη θέση γιατί το αξίζει, ότι είναι ο καλύτερος έναντι των συναδέλφων του, ότι δημιουργεί στους άλλους, τους οποίους διοικεί, τον απαραίτητο σεβασμό για να υλοποιήσουν τις αποφάσεις της διοίκησης και όλοι έχουν την αίσθηση ότι βρίσκεται σε αυτήν τη θέση επειδή διορίστηκε γιατί είχε μπάρμπα στην Κορώνη, επειδή πέρασε από μία κατάπτυστη διαδικασία εξετάσεων με προφορική συνέντευξη, ότι πήρε τη θέση του τμηματάρχη και του διευθυντή επειδή ανήκε στη φιλοκυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη, την οποία υπηρετήσε και στα ψηφοδέλτιά της συνδικαλιστήκε, εάν είναι αυτή η ποιότητα και ο χαρακτήρας του στελέχους της Δημόσιας Διοίκησης, τότε δημιουργείται το αίσθημα και στο εσωτερικό της διοίκησης και στους πολίτες ότι όλα είναι ζητήματα μιας συναλλαγής και κατά συνέπεια μπορούμε αυτήν τη συναλλαγή να τη χρησιμοποιήσουμε καταδολιεύοντας τις αποφάσεις της διοίκησης.

Λέει πολύ καθαρά το άρθρο 7 ότι πρέπει το κράτος να δημιουργήσει συστήματα πρόσληψης και εξέλιξης του προσωπικού του τέτοια που να εγγυώνται την αμεροληψία της διοίκησης και την ανεξαρτησία της.

Και θα έλεγα, κύριε Υπουργέ μια και έχετε μια μεγάλη εμπειρία, ότι μπορείτε να δείτε και παραδείγματα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου το πολιτικό σύστημα είχε προβλήματα με πάρα πολλές εναλλαγές κυβερνήσεων, όπου πήγαν μπροστά αυτές οι χώρες, επειδή είχαν δημιουργήσει ένα πλαίσιο ανεξαρτησίας στο εσωτερικό της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, την οποία οφείλει η Κυβέρνησή σας να προστατεύσει και να προάγει, αλλά κάνει το αντίθετο. Για παράδειγμα, είχαμε πρόσφατα την πρόσληψη των πυροσβεστών και μάθαμε ότι πήγαν τα θέματα με SMS στους ενδιαφερόμενους. Είχαμε την πρόσληψη των λιμενικών, τους οποίους πήρατε με προφορική συνέντευξη, καταργώντας το προηγούμενο σύστημα. Είχαμε τις αλλαγές των διευθυντών με νομοθετική παρέμβαση στο δημόσιο. Και σας λέει το συνδικαλιστικό κίνημα, εφαρμόστε ένα σύστημα μετρήσιμων κριτηρίων και δεν το κάνετε. Αυτό λέει η σύμβαση.

Άρα, λοιπόν, θα απολογηθεί για το γεγονός ότι δεν την εφαρμόζει ο συνάδελφός σας Υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης; Τι άλλο λέει; Λέει για τη δημόσια ενημέρωση. Αναφέρθηκε και άλλες φορές από αυτό το Βήμα στην ποιότητα του νομοθετικού έργου. Ποιος απλός πολίτης έχει τη δυνατότητα μέσα από την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας μας να ενημερωθεί για το τι ισχύει, χωρίς να νοιώθει την ανάγκη να προστρέξει σε ενδιαμέσους και μεσολαβητές, οι οποίοι θα του δείξουν τον πιο εύκολο δρόμο για να προχωρήσει στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει πολλές φορές χρησιμοποιώντας πλάγιους τρόπους και μη αποδεκτές μεθόδους.

Είχαμε πρόσφατα στη χώρα μας μία μεγάλη εξέλιξη που έβαλε την τεχνολογία στη διοίκηση, τα Κ.Ε.Π., και εμείωσε το χρόνο και τους διαμεσολαβητές. Άρα, χτυπά τη διαφθορά.

Έχουμε, όμως, μία Κυβέρνηση, η οποία δεν προάγει αυτό το σύστημα των νέων τεχνολογιών στο δημόσιο. Χιλιάδες αγρότες το προηγούμενο διάστημα αναζητούσαν ενημέρωση για τα δικαιώματα που τους αναλογούν από την εφαρμογή της νέας Κ.Α.Π.. Ήταν μια πολύ εύκολη υπόθεση να μπει μία λίστα στο καφενείο του χωριού για να μην υπάρχουν υπόνοιες ότι ο διπλάνος πήρε περισσότερα από αυτά που δικαιούται. Όμως, η πολιτεία δεν μπόρεσε να την δώσει.

Χρησιμοποίησα αυτά τα δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα για να πω ότι την κρίση που περνά σήμερα το πολιτικό σύστημα και την άποψη που έχουν οι πολίτες ότι εδώ στη Βουλή τα πολιτικά κόμματα της εξουσίας κάνουν μία διαχείριση και τακτοποίηση εσωτερικών προβλημάτων, ότι το μήνυμα που δίνει η πολιτική εξουσία για σκάνδαλα που έχουν δώσει μια βαθιά δυσοσμία σε όλη τη χώρα, οφείλει να την αντιμετωπίσει υπεύθυνα η ηγεσία της χώρας. Δεν την αντιμετωπίζει ψηφίζοντας συμβάσεις. Την αντιμετωπίζει με το παράδειγμα και δυστυχώς, σήμερα το παράδειγμα είναι σε λάθος κατεύθυνση. Όσες τέτοιες συμβάσεις και να ψηφίσουμε, όσες αυστηροποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και να κάνουμε, να έχετε υπ' όψιν σας ότι το φαινόμενο θα αναπαράγεται και θα δηλητηριάζει συνολικά την κοινή γνώμη και την εικόνα που έχει για τους πολιτικούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η κ. Πατριανάκου έχει το λόγο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο της διαφθοράς δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Η διεθνοποίησή του και οι εκρηκτικές διαστάσεις που έχει λάβει, έχουν υποχρεώσει την διεθνή κοινότητα και με την παρούσα σύμβαση, την οποία καλούμεθα να κυρώσουμε να μην την εκλαμβάνει ως μία εθνική ιδιαιτερότητα, αλλά να προσπαθεί να την επιλύσει πέρα από τα στενά εθνικά όρια, πέρα από τις στενές πολιτικές πρακτικές που μπορούν να αναπτυχθούν στα πλαίσια ενός κράτους. Η διαφθορά είναι ο καρικατωδής όγκος που κατατρύχει την υπόσταση του κράτους δικαίου, την κοινωνική συνοχή, την ισοπολιτεία και την ισονομία, την προοπτική, την πρόοδο ενός λαού. Υπονομεύει τις κατακτήσεις του λαού μας στην υγεία, στην παιδεία, στο περιβάλλον. Υπονομεύει την αειφορική διαχείριση του οικολογικού αποθέματος της χώρας. Υπονομεύει την ανάπτυξη της χώρας.

Από άρθρο του καθηγητή Εγκληματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Πανούση διαβάζω ένα απόσπασμα, το οποίο με καλύπτει απόλυτα: «Η πολιτική διαφθορά ως ανάρμοστη σχέση μεταξύ αγοράς και πολιτικής, δηλαδή ως διαπλοκή, κατέστη μέρος της πολιτικής κουλτούρας. Κουλτούρα της διαφθοράς και κουλτούρα του δημόσιου βίου που συμπορεύονται». Μία χώρα με εκτεταμένο δημόσιο τομέα και με εκτεταμένα φαινόμενα διαφθοράς δείχνει να παλεύει κόντρα σ' έναν άνιστο εχθρό.

Σύμφωνα με την έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας την οποία επικαλέστηκαν όλοι οι προαληψαντες συνάδελφοι προκύπτει -θα επικεντρωθώ στη πανελλαδική έρευνα- ότι στο 26% των ερωτηθέντων νοικοκυριών, έχει ζητηθεί να συμμετάσχουν σε πράξη διαφθοράς εκ των οποίων το 20% αφορά το δημόσιο και το 9% τον ιδιωτικό τομέα. Όμως, το 2007 και αυτό είναι το ενθαρρυντικό αυτά τα ποσοστά μειώθηκαν εντυπωσιακά. Είναι 12% στο σύνολο των νοικοκυριών. Το 8% αφορά το δημόσιο έναντι του 9% που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια και το 4% αφορά τον ιδιωτικό τομέα. Κατά συνέπεια για την Ελλάδα ο δείκτης αντίληψης της διαφθοράς που δίνει τη βαθμολογία της κλίμακας 1-10 με άριστα το 10 για κάθε χώρα διαμορφώθηκε το 2007 στο 4,6, δηλαδή, ήταν ανεβασμένη κατά 0,2 μονάδες τον τελευταίο χρόνο και κατά 0,3 από τότε που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας. Το 2007 ξεπεράσαμε στο δείκτη κατάταξης της διεθνούς διαφάνειας εκατόν τριάντα τέσσερις χώρες, έναντι εκατόν εννέα το 2006 και ενενήντα επτά το 2004. Είμαστε ικανοποιημένοι; Φυσικά και όχι. Ο αγώνας είναι πολυμέτωπος, είναι δύσκολος και χρειάζεται να είμαστε όλοι αρωγοί και συμπαραστάτες. Ο αγώνας αυτός δεν έχει ιδεολογική χαρακτηριστικά και χρώμα. Η διαφθορά προσβάλλει κατά κύριο λόγο χώρες με χαμηλό βιοτικό επίπεδο που δεν έχουν αναπτυγμένους δημοκρατικούς θεσμούς. Εξαίρεση στις κατατά-

ξεις αυτές αποτελούν η Ιταλία, οι Η.Π.Α. και η χώρα μας.

Κατά συνέπεια το πρώτο συμπέρασμα που βγάζουμε είναι ότι όταν μία κοινωνία δεν έχει καταδικάσει στη συνείδησή της την διαφθορά είναι πάρα πολύ δύσκολο αυτή να καταπολεμηθεί. Έτσι πέρα από τα πολιτισμικά φαινόμενα και εμποδία που πρέπει να προτάξουμε στο φαινόμενο οι αυστηρότερες ποινές που προωθούνται με το παρόν νομοσχέδιο είναι απόλυτα αναγκαίες. Με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση κυρώνει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς και προβαίνει σε αντικατάσταση τροποποίηση και συμπλήρωση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα. Σκοπός της παρούσας σύμβασης όπως αποδεικνύεται από τα 71 άρθρα της είναι πρώτον, να προάγει και να ενισχύσει τα μέτρα πρόληψης και καταπολέμησης της διαφθοράς ικανοποιητικότερα και αποτελεσματικότερα. Δεύτερον, να προωθήσει διευκολύνει και στηρίξει τη διεθνή συνεργασία και την τεχνική και τεχνολογική αρωγή για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς συμπεριλαμβανομένης της ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων.

Τρίτον, να προωθήσει την ακεραιότητα, την υπευθυνότητα και την ορθή διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων και της δημόσιας περιουσίας. Με τις εισαγόμενες διατάξεις για την προσαρμογή της νομοθεσίας μας στη σύμβαση η Κυβέρνηση για μια ακόμη φορά δηλώνει την πρόθεσή της στην ανάδειξη του προβλήματος της διαφθοράς ως ζητήματος μηδενικής ανοχής. Έτσι οι σημαντικότερες τροποποιήσεις που επιφέρονται στον Ποινικό μας Κώδικα είναι πρώτον, η θεσμοθέτηση συγκεκριμένης μορφής εγκλήματος στην περίπτωση που η αξία δώρων, ωφελημάτων ή ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ. Αυτό το αδίκημα αποτελεί πλέον κακούργημα που τιμωρείται με ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα έτη για μέλη του Κοινοβουλίου, μέλη των δημαρχιακών κοινοτικών συμβουλίων, δικαστές, αλλοδαπούς, δημόσιους λειτουργούς, υπαλλήλους κατά τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα.

Επέκταση της προστασίας κατά την ποινική διαδικασία, όπως και των συνεργατών της δικαιοσύνης και μαρτύρων και στα θύματα αδικημάτων διαφθοράς, δωροδοκίας στους συγγενείς τους ή σε άλλα πρόσωπα που συνδέονται στενά με αυτούς, και στους πραγματογνώμονες. Προσθήκη στο άρθρο 4 του ν. 2225/1994 και επανακαθορισμός των κακούργημάτων για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών, ώστε να συμπεριλάβει τα ως άνω αδικήματα. Προστίθεται εδάφιο για τα έσοδα από αδικήματα διαφθοράς. Λαμβάνονται μέτρα για τη διευκόλυνση της συλλογής αποδείξεων για την προστασία συνεργατών δικαιοσύνης και μαρτύρων. Λήψη μέτρων για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των καταγγελλόντων μαρτύρων πραγματογνωμόνων θυμάτων συγγενών ή άλλων ανάλογα με εκείνα που προβλέπονται στο νόμο περί οργανωμένου εγκλήματος.

Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν και για τις ανακριτικές πράξεις επί εγκληματικών οργανώσεων. Επεκτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 10 του ν. 3560/2007 για τα αδικήματα της σύμβασης με τις οποίες προβλέπεται η επιβολή συγκεκριμένων διοικητικών κυρώσεων σε νομικά πρόσωπα σε περίπτωση τέλεσης από φυσικά πρόσωπα των αδικημάτων της ενεργητικής δωροδοκίας, προσφοράς για άσκηση επιρροής ή ξεπλύματος χρήματος προς όφελος των εν λόγω νομικών προσώπων.

Τέλος, παράλληλα με τα αρμόδια -σύμφωνα με τον κώδικα Ποινικής Δικονομίας- όργανα, οι ανακριτικές πράξεις στα εν λόγω αδικήματα διεξάγονται από τα αρμόδια όργανα της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, προφανώς τα ποινικά μέτρα και ο εξορθολογισμός του ποινικού δικαίου μας συστήματος δεν είναι αυτά που μπορούν από μόνα τους να καταπολεμήσουν τη διαφθορά. Η πολυνομία, η κακοδιοίκηση, η γραφειοκρατία είναι φαινόμενα τα οποία οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε και οφείλουμε να τα πατάσουμε.

Οφείλουμε όλοι να είμαστε συνεργάτες και αρωγοί στο έργο της Κυβέρνησης. Το παρόν θέμα δεν μπορεί να αποτελεί αφορ-

μή και αιτία για αντιπολιτευτικές κραυγές. Ο εχθρός είναι κοινός. Δεν έχει ιδεολογικό χρώμα. Η ηθική απαξίωση αυτών που μετέχουν στη διαδικασία, είτε προέρχονται από το δημόσιο είτε από τον ιδιωτικό τομέα, πρέπει να συνοδεύει όλες τις πολιτικές και δράσεις και την υπευθυνότητά μας ως πολιτικά πρόσωπα και πολιτικά κόμματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δασκαλοί από το Δημοτικό Σχολείο Ελάτειας Φθιώτιδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Θάλεια Δραγώνα, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ **ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο μας δίνει την ευκαιρία να συζητήσουμε για ένα φαινόμενο που δυστυχώς στην Ελλάδα φαίνεται να έχει προσλάβει τεράστιες διαστάσεις, για τη διαφθορά. Σύμφωνα με την έκθεση του 2007 της μη κυβερνητικής οργάνωσης Διεθνής Διαφάνεια για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, βρεθήκαμε στην πεντηκοστή έκτη θέση σε σύνολο εκατόν ογδόντα χωρών, ακολουθούμενοι από την Ιορδανία, το Ομάν, την Ναμίμπια, και τις Σεϋχέλλες.

Ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα κατατάσσεται στις πιο διεφθαρμένες. Σε χειρότερη από την Ελλάδα βρίσκονται μόνο η Πολωνία, η Βουλγαρία και η Ρουμανία, ενώ η μικρότερη διαφθορά καταγράφεται στη Δανία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία.

Η καθόλου τιμητική θέση της Ελλάδος προέκυψε από μετρήσεις σχετικές με το «γρηγορόσημο», τη διαφθορά στις εφορείες, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα κόμματα, το εκπαιδευτικό σύστημα, το στρατό και τους νομοθετικούς θεσμούς. Στην ερώτησή που τέθηκε σε ειδικούς το 59% θεωρεί αναποτελεσματικά τα μέτρα της Κυβέρνησης για την καταπολέμηση της διαφθοράς, η οποία προβλέπουν ότι θα αυξηθεί τα επόμενα χρόνια. Μόνο το ένα τέταρτο των ερωτηθέντων απήντησε θετικά.

Η διαφθορά θέτει σε κίνδυνο τις οικονομικές προοπτικές και την ανάπτυξη της χώρας, αντιστρατεύεται κάθε έννοια δημόσιου συμφέροντος και έχει σοβαρές συνέπειες στην αναδιανομή του πλούτου. Η διαφθορά θίγει τους φτωχότερους, οδηγεί το χρήμα στους πλουσιότερους, διογκώνει το κόστος κάθε δραστηριότητας και κατατρώει τους δημόσιους πόρους. Είναι ένας παραθεσμός αλληλένδετος με το σύστημα διακυβέρνησης και λειτουργεί εναντίον της κοινωνίας. Η διαφθορά υποσκάπτει τη δημοκρατία.

Το κυριότερο όμως θαρρώ είναι ότι υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών στο πολιτικό σύστημα και προκαλεί διάχυτο κυνισμό. Η φυσικοποίηση της διαφθοράς και ο εθισμός στα σκάνδαλα είναι ίσως από τις πιο διαβρωτικές επιπτώσεις τόσο στις συνειδήσεις όσο και στην κοινωνική λειτουργία.

Μόνο τους τελευταίους μήνες η ελληνική κοινωνία έγινε θεατής ενός ορυμαγδού καταγγελιών περί διαφθοράς κρατικών και κομματικών αξιωματούχων της Νέας Δημοκρατίας. Παρακολούθησε την προσπάθεια συγκάλυψης της κατασπατάλησης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, τη συζήτηση γύρω από το σκάνδαλο του τέως Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού, την ανεξήγητη άρνηση του Πρωθυπουργού να καταθέσει ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής και τη δήθεν ευφυή έμπνευση αντ' αυτού να κληθούν οι πρώην Υπουργοί του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την άρνηση της Κυβέρνησης για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής του σκανδάλου «SIEMENS», την αποπομπή του επικεφαλής του Σώματος Ειδικών Ελέγχων, την κάλυψη παραγωγής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών στα Ζωνιανά.

Και το χειρότερο δεν είναι συγκάλυψη σκανδάλων ή η αδια-

φάνεια, είναι το πώς συγκροτείται η υπερασπιστική τακτική. Είναι η συστηματική χρήση της πολιτικής του συμψηφισμού, που εκτείνεται μέσα στο χρόνο και που απαξιώνει όχι μόνο την Κυβέρνηση, αλλά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα.

Η σημερινή Κυβέρνηση ήρθε στην εξουσία χρησιμοποιώντας έναν εξόχως ηθικολογικό λόγο. Όταν όμως η συζήτηση μεταφέρεται στο επίπεδο της ηθικολογίας, το φαινόμενο της διαφθοράς συσκοτίζεται. Αναμφίβολα όπου υπάρχει δωροδοκούμενος υπάρχει και ο αντίστοιχος δωροδοκός. Οι ελαστικές συνειδήσεις και οι περιορισμένες ηθικές αντιστάσεις συναντούν η μία την άλλη.

Ασφαλώς, είμαστε όλοι υπεύθυνοι –ο καθένας από το πόστο του- για τον τρόπο που αναπαράγουμε τη διαφθορά. Ωστόσο, το φαινόμενο της διαφθοράς είναι πολύ πιο σύνθετο και όσο σημαντική και αν είναι η ατομική ευθύνη, δεν αρκεί για να αφανίσει την Λερναία Ύδρα της διαφθοράς, όπως δεν αρκούν μόνο οι νόμοι, όσο καλοί και αν είναι ή η αύξηση των απειλούμενων κυρώσεων.

Το φαινόμενο της διαφθοράς συναρτάται με πολύ συγκεκριμένες λειτουργίες του κοινωνικού και πολιτικού μας συστήματος, με απηρχαιωμένα μοντέλα Δημόσιας Διοίκησης, με τη φοβερή γραφειοκρατία που η χώρα μας έχει τα πρωτεία, με την πολυνομία και τη μη ορθολογική κατανομή αρμοδιοτήτων που καλλιεργεί την αδιαφάνεια, με την απαξίωση των ανεξάρτητων αρχών και των ελεγκτικών μηχανισμών, με την καχεκτική κοινωνία πολιτών και το διογκωμένο κράτος, με τους αναιμικούς θεσμούς λογοδοσίας. Συναρτάται ακόμα με τους χαμηλούς μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, χωρίς, βέβαια, αυτό να σημαίνει ότι όλοι οι χαμηλόμισθοι χρηματίζονται. Συναρτάται πάνω από όλα με την κομματικοκρατία που ενέχει και αναπαράγει την αναξιοκρατία και τις πελατειακές σχέσεις σε όλους τους τομείς της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

Ασφαλώς, η διαφθορά δεν αποτελεί ελληνική ιδιομορφία. Και στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον δεν γνωρίζει γεωγραφικά σύνορα. Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς, που καλούμαστε σήμερα να κυρώσουμε, έχει προστιθέμενη αξία ότι ενέχει το στοιχείο της συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση φαινομένων διαφθοράς, φαινομένων που στις μέρες μας δεν περιορίζονται στα στενά όρια των κρατών και απαιτούν συντονισμένες προσπάθειες για την καταπολέμησή τους.

Σκοπός της Σύμβασης δεν είναι μόνο η καταπολέμηση αλλά και η υιοθέτηση πολιτικών πρόληψης της διαφθοράς. Έμφαση δίνεται στα συστήματα πρόσληψης, διατήρησης, προαγωγής και συνταξιοδότησης δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών με την εφαρμογή αντικειμενικών κριτηρίων που θα προωθούν τις αρχές της αποδοτικότητας και διαφάνειας.

Ωστόσο, σ' αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι, δεν μπορώ παρά να σκεφτώ τις πρόσφατες προσπάθειες υπονόμησης του Α.Σ.Ε.Π., καθώς και άλλων ανεξάρτητων αρχών, που ως θεσμικά αντίβαρα της κρατικής εξουσίας προάγουν τη διαφάνεια και προκαλούν ρήγματα στον κομματισμό που διατρέχει τη Δημόσια Διοίκηση. Ενδεικτικά, αναφέρω την ετήσια έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για το έτος 2007, όπου επισημαίνεται η αμφισβήτηση των αποφάσεων του Α.Σ.Ε.Π. από τους εμπλεκόμενους διοικητικούς φορείς, το σκάνδαλο με το διαγωνισμό πρόσληψης εκατόν σαράντα οκτώ υπαλλήλων στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά και το νόμο για την επιτάχυνση των διαδικασιών διοικητικής δίκης, όπου παρά την αντίδραση σύσσωμης της Αντιπολίτευσης, η Κυβέρνηση ενέμεινε στις διατάξεις για την πρόσληψη υπαλλήλων με ειδικούς διαγωνισμούς εκτός των διαδικασιών της Ανεξάρτητης Αρχής.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς δίνει επίσης ιδιαίτερη βαρύτητα στην ενεργό συμμετοχή ατόμων και ομάδων εκτός του δημόσιου τομέα, στον αγώνα κατά της διαφθοράς, αναγνωρίζοντας εμμέσως ότι τέτοια φαινόμενο ευδοκμούν περισσότερο σε κοινωνίες όπως η ελληνική, όπου το κράτος είναι υπερτροφικό και η κοινωνία των πολιτών εξαιρετικά καχεκτική.

Το παρόν νομοσχέδιο, με τα θετικά σημεία που ενδεικτικά ανέφερα, δεν θα μπορούσε παρά να ψηφιστεί κατ' αρχήν από

την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα. Ωστόσο, το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου και τα επόμενα που προβλέπουν τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και άλλων διατάξεων θέτουν καίρια ζητήματα, όπως το σκόπιμο της διερεύνησης της δυνατότητας άρσης του απορρήτου και σε άλλα από τα ήδη προβλεπόμενα αδικήματα.

Επίσης, απαιτείται διευκρίνιση κατά πόσο το ατιμώρητο δωροδοκίας δικαστή σε περίπτωση αναγγελίας της πράξης, πριν αυτή εξεταστεί από την αρμόδια αρχή, ισχύει όχι μόνο για τον δωροδοκούντα αλλά και τον ίδιο τον δωροδοκούμενο δικαστή. Τέλος, όπως είπε ο εισηγητής μας, οι τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα θα ήταν προτιμότερο να αποσυνδεθούν από την κύρωση της Σύμβασης και να έρθουν με μια πιο ολοκληρωμένη επεξεργασία.

Τελειώνοντας, επανέρχομαι στο επιχείρημα ότι οι καλύτεροι και αυστηρότεροι νόμοι δεν επαρκούν ούτε οι αρμόδιες δικαστικές αρχές μπορούν μόνες τους να ξεριζώσουν τη διαφθορά. Χρειάζεται τοποθέτηση του προβλήματος στην πλήρη μικρο-και μακρο-κοινωνική πολυπλοκότητά του.

Ενώ η διαφθορά είναι η εθνική μας ασθένεια, οι κοινωνίες δεν είναι στατικές. Βαθιές πολιτικές και κοινωνικές τομές στη Δημόσια Διοίκηση προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της κοινωνίας των πολιτών και την αποδυνάμωση της κομματικοκρατίας, είναι σε θέση να συμπαρασύρουν συμπεριφορές και -να πούμε αισιόδοξα- ότι μπορούμε να τις αλλάξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι για μια ακόμη φορά συζητώντας σ' αυτή την Αίθουσα ένα συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είμαστε υποχρεωμένοι σ' έναν ορισμένο βαθμό να ξεφυγούμε από τα στενά όρια αυτού του σχεδίου νόμου και να ανοίξουμε μια ευρύτερη συζήτηση για το φαινόμενο το οποίο υποτίθεται ότι επιθυμεί να αντιμετωπίσει αυτό το σχέδιο νόμου, δηλαδή το φαινόμενο της διαφθοράς. Και για να τελειώσω σχετικά σύντομα μ' αυτό το σχέδιο νόμου θα πω το εξής. Τοποθετηθήκαμε, θα το υπερψηφίσουμε, προφανώς είναι σε θετική κατεύθυνση, αλλά σε τελευταία ανάλυση, ας μην κοροϊδευόμαστε. Πιστεύει κάποιος σ' αυτή την Αίθουσα ότι πρόκειται να αντιμετωπιστούν ή να μειωθούν τα φαινόμενα της διαφθοράς επειδή θα ψηφιστεί αυτό το σχέδιο νόμου ή ακόμη και μ' αυτή την περιφέρη επαύξηση του αξιοποίνου, η οποία έχει αποτελέσει σήμερα την πανάκεια; Όπου κάτι δεν μπορεί να λειτουργήσει εκείνο το οποίο λέμε είναι: «ας το κάνουμε κακούργημα» και πιστεύουμε ότι κάνοντας κακούργημα κάτι τάχα θα μπορούσαμε να σταματήσουμε τη διάδοσή του ή την ύπαρξή του.

Εγώ θα πω κάτι το οποίο έχω πει αρκετές φορές. Υπάρχει πλέον δρακόντεια νομοθεσία, από τη νομοθεσία, για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών; Σάματις σταμάτησε τίποτε; Συνεχίζεται η διάδοση των ναρκωτικών και συνεχίζεται το πρόβλημα. Παρά ταύτα, οι ποινές είναι σκληρότερες και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλονται και σκληρά.

Θα πω λοιπόν, ότι θα ψηφίσουμε την επαύξηση του αξιοποίνου, καθώς γίνονται κακούργηματικές οι πράξεις, αλλά το μείζον εδώ είναι το εξής. Πρώτα να αναρωτηθούμε τι είναι εκείνο το οποίο δημιουργεί την έκταση αυτού του φαινομένου. Άκουσα προηγούμενες τοποθετήσεις, οι οποίες κατά τη γνώμη μου προσπαθούν να ωραιοποιήσουν το θέμα, δημιουργείται πρόβλημα για το πολιτικό μας σύστημα, απαξιώνεται είμαστε όλοι μαζί στην αντιμετώπιση του θέματος αυτού. Λοιπόν, να τα ξεκαθαρίσουμε. Όχι, δεν είμαστε όλοι μαζί. Και δεύτερον, εμάς, επειδή δεν είμαστε κομμάτι του πολιτικού συστήματος, δεν μας νοιάζει να περισώσουμε το πολιτικό σύστημα ούτε το πολιτικό κατεστημένο. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό. Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι να λειτουργήσει το δημόσιο και να λειτουργήσει το κράτος. Ρηματικώς, λεκτικώς εδώ αυτό το εξαγγέλλουν όλοι. Όλοι υποτίθεται ότι κόπτονται κι όλοι ενδιαφέρονται κι όλοι νοιάζονται για το να λειτουργήσει και να λειτουργήσει με αkéριο

τρόπο το δημόσιο. Εγώ έρχομαι και λέω: «Αυτό το Δημόσιο ποιος το εφτιαξε; Ποιος και πώς»;

Και να πω και κάτι ακόμα. Το άκουσα από συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το είπα και κατ' ιδίαν σε προλαλήσαντα συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν άκουσα αυτοκριτικές τοποθετήσεις από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διότι εξετράφη το συγκεκριμένο κράτος, αυτός ο δημόσιος τομέας εξετράφη κυρίως και με βασική ευθύνη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν λέω ότι δεν έχει την ευθύνη η Νέα Δημοκρατία για τη διατήρησή του, όμως ένα τεράστιο κομμάτι του αναπτύχθηκε τότε. Οι νοοτροπίες και οι συμπεριφορές αναπτύχθηκαν τότε και δεν άκουσα εδώ μια κριτική αποτίμηση. Ακούω ξανά κουβέντες και λόγια, ακούω ευχολόγια, αλλά δεν ακούω κριτικές αποτιμήσεις και μάλιστα με τη σκληρότητα που πρέπει να υπάρχει, για να πειστούμε σε τελευταία ανάλυση ότι πηγαίνει κάτι και σε διαφορετική κατεύθυνση.

Τονίζω, δε, το εξής. Καλό είναι οι συνάδελφοι να μιλούν καταθέτοντας την προσωπική τους άποψη αλλά και ενθυμούμενοι ότι είναι μέρος ενός πολιτικού συνόλου. Διότι εδώ δεν έχουν εκλεγεί ως ανεξάρτητοι Βουλευτές, έχουν εκλεγεί ως Βουλευτές κομμάτων και υπ' αυτή την έννοια φέρουν την ευθύνη και της προηγούμενης συμπεριφοράς. Ούτε θα ξεκινάμε πάντα από μηδενικό σημείο εκκινήσεως σαν να μην υπάρχει ιστορία. Υπάρχει ιστορία, υπάρχει πορεία και όποιος, σε τελευταία ανάλυση, είναι μέλος ενός κομματικού φορέα αυτή την ιστορία κι αυτή την πορεία την επωμίζεται, σ' έναν ορισμένο βαθμό. Δεν καταλογίζονται εδώ ατομικές ευθύνες, αλλά προφανώς οι πολιτικές ευθύνες βεβαίως και υπάρχουν και αυτοί οι οποίοι είναι τμήματα αυτών των οργανισμών, αυτών των πολιτικών φορέων κι αυτών των κομμάτων στο βαθμό που τις έχουν οι φορείς τους τις φέρουν κι οι ίδιοι στο κομμάτι που τους αντιστοιχεί. Άρα, όχι παρθενογένεση κι όχι συζήτηση από το μηδέν. Υπάρχουν, λοιπόν, αυτά.

Τι είναι εκείνο που το εξέθρεψε αυτό που σήμερα όλοι περιγράφουμε ως προβληματικό φαινόμενο; Τι είναι εκείνο που έκανε το δημόσιο διεφθαρμένο, τι είναι εκείνο που έκανε, σε τελευταία ανάλυση, τις πραγματικότητες αυτές προβληματικές;

Υπήρξε μια απόπειρα από την πλευρά της Αριστεράς να πει ότι σε τελευταία ανάλυση αυτό είναι ένα ενδημικό φαινόμενο του καπιταλιστικού συστήματος, ένα ενδημικό φαινόμενο των σχέσεων της παραγωγής και ούτως ή άλλως έτσι είναι και παρά μόνο αν αλλάξουμε το κοινωνικοοικονομικό μας σύστημα θα αλλάξει και το φαινόμενο αυτό. Θα σας θέσω μια πάρα πολύ απλή και γρήγορη ερώτηση. Στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού το φαινόμενο της διαφθοράς δεν υπήρχε; Διότι, βεβαίως, ήταν κατεξοχήν διεφθαρμένες χώρες και μάλιστα σε σημείο νοσηρότητας και παραλύσεως διεφθαρμένες χώρες. Δεν είναι, λοιπόν, το ζήτημα του κοινωνικοοικονομικού συστήματος. Μπορεί να έχει να κάνει με το φαινόμενο της εξουσίας. Εδώ, λοιπόν, θα μπορούσε να ασκηθεί μια τέτοια κριτική, ότι δηλαδή στο βαθμό που υπάρχουν σχέσεις εξουσίας υπάρχει το πολύ σοβαρό ενδεχόμενο να αναπτυχθούν συνθήκες και καταστάσεις διαφθοράς. Ωραία. Για να μην πάμε, λοιπόν, στην ανεδαφική θέση ότι πλέον θα πρέπει να καταργήσουμε το φαινόμενο της εξουσίας για να καταργήσουμε το φαινόμενο της διαφθοράς, εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να δώσουμε τις συγκεκριμένες μάχες κάθε στιγμή, συγκεκριμένες όμως σε όλο το επίπεδο, αν θέλετε, που διαπερνά τη λειτουργία της δημόσιας ζωής, προκειμένου να περιοριστεί το φαινόμενο αυτό.

Μία συγκεκριμένη παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Από τα βασικότερα προβλήματα είναι το ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να διακριβθούν οι υποθέσεις της διαφθοράς. Και τούτο γιατί; Διότι στην πραγματικότητα ειδικά σε ό,τι αφορά στο δημόσιο βίο τι είναι εκείνο το οποίο συμβαίνει; Υπάρχει κάποιος ο οποίος θέλει να χρησιμοποιήσει την όποια δημόσια εξουσία του, ακόμα και τη στοιχειώδη -να κάνει μια υπόθεση να κυλήσει πιο γρήγορα- προκειμένου να έχει ο ίδιος οικονομικά ανταλλάγματα. Υπάρχει και ο ενδιαφερόμενος που ενδιαφέρεται να παρακάμψει ακριβώς αυτό το δημόσιο σύστημα, που πάλλι θέλει να χρησιμοποιήσει τη δημόσια εξουσία του δημόσιου υπαλλήλου ή του δημόσιου λειτουργού για να κάνει ταχύτερα τη δουλειά

του, στην καλύτερη περίπτωση, ή για να ευνοηθεί ή για να έχει μια διακριτική μεταχείριση. Ποιος είναι εκείνος που χάνει; Το δημόσιο. Το δημόσιο όμως ως αφηρημένη έννοια, το δημόσιο υπό την έννοια μιας συλλογικότητας. Όμως έχει κερδίσει ο συγκεκριμένος δημόσιος λειτουργός ή δημόσιος υπάλληλος ο οποίος, παραδείγματος χάριν, δωροδοκήθηκε και βεβαίως έχει κερδίσει και το άλλο εμπλεκόμενο μέρος, είτε είναι κάποιος ιδιοκτήτης αυθαιρέτου, όπου δεν εφαρμόζονται οι ποινές εναντίον του, είτε είναι κάποιος φοροφυγάς όπου δεν εφαρμόζονται οι νόμιμες κυρώσεις ή εφαρμόζονται μικρότερες, ή ό,τι είναι αυτό το οποίο λέμε διαφθορά.

Πώς το διαπιστώνει κανείς αυτό; Αυτή δεν ήταν η βασική δυσκολία στο παραδικαστικό; Αφού τα εμπλεκόμενα μέρη κερδίζουν από αυτήν την πρακτική, ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα καταγγείλει, ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα τα αναδείξει; Χάνει μόνο το δημόσιο, ενώ όλοι οι εμπλεκόμενοι στο κύκλωμα αυτό κερδίζουν. Αυτή είναι η αποδεικτική του δυσκολία. Είναι η δυσκολία του να αναδειχθεί.

Πώς μπορεί, λοιπόν, αυτό να αντιμετωπιστεί; Μόνο με την κατάσχεση ενός ολόκληρου δικτικού μηχανισμού που θα στοχεύει σε αυτό το φαινόμενο δημιουργώντας υπό τον τύπο πλέον agent provocateur, υπό τον τύπο προκλήσεως των περιστατικών, την προσπάθεια εντοπισμού αυτών των φαινομένων. Αυτό σε επίπεδο λειτουργίας.

Όσο δεν γίνεται αυτό, όσο δηλαδή δεν λειτουργούν οργανωμένα και συστηματικά οι εισαγγελίες ή αν θέλετε και οι Ανεξάρτητες Αρχές –δεν τις πιστεύω, έστω όμως και οι Ανεξάρτητες Αρχές– όσο δεν λειτουργούν πιεστικά σ' αυτή την κατεύθυνση τότε θα σας πω εγώ επαυξήστε, μην επαυξάνετε, κάντε ευχολόγια, προσυπογράψτε συμβάσεις, κάντε ό,τι θέλετε, αλλά δουλειά, πρακτικά, δεν πρόκειται να γίνει στην κατεύθυνση της μείωσης. Και τούτο γιατί; Διότι αν είναι χίλιες οι ημερήσιες περιπτώσεις διαφθοράς και πιάνουμε μία το μήνα, είναι προφανές ότι είτε βάλετε δέκα χρόνια φυλακή σ' αυτόν τον ένα, είτε δεν του τα βάλετε, υπάρχουν άλλες είκοσι εννιά χιλιάδες εννιακόσιες ενενήντα εννιά περιπτώσεις που κέρδισαν απ' αυτήν τη δουλειά και θα συνεχίσουν να το κάνουν ελπίζοντας ότι δεν θα είναι ο ένας στους τριάντα χιλιάδες που θα πιαστεί. Είναι πάρα πολύ απλά τα μαθηματικά και σε επίπεδο «επιχειρηματικού κίνδυνου» είναι σχετικά καλή δουλειά. Συμφέρει να κάνεις αυτή τη δουλειά γιατί δεν σε πιάνουν, τελικώς. Άρα, λοιπόν, αυτή είναι μια πραγματικότητα. Όσο δεν οργανώνεται συστηματικά η δίωξη αυτού του φαινομένου δεν πρόκειται να αντιμετωπιστεί.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο είναι κατεξοχήν πολιτικό. Γιατί δεν υπάρχει -και δεν πιστεύω ότι υπάρχει- αυτή η πολιτική βούληση να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο; Γιατί, κακά τα ψέματα, όλοι βολεύονται πίσω από αυτή τη διεργασία. Όλοι κάνουν τις δουλειές τους με έναν τρόπο που βλάπτει μεν το σύνολο, βλάπτει μεν το δημόσιο, αλλά εντέλει υπάρχει εδώ μια διαχείριση αυτού του πράγματος. Και να πω και κάτι, γιατί εμένα δεν μου αρέσει να χαϊδεύω κανέναν, ούτε τους πολίτες ούτε την κοινωνία; Και οι πολίτες είναι συμμετοχοί σ' αυτό, διότι σε τελευταία ανάλυση, και αυτοί κάνουν τη δουλειά τους μέσα απ' αυτόν το μηχανισμό. Άρα, λοιπόν, ερχόμαστε και λέμε τώρα ότι είναι ένα πρόβλημα του πολιτικού συστήματος, εν τη ευρεία έννοια φυσικά και είναι, όμως σ' αυτό που λέμε πολιτικό σύστημα δεν θα πάρουμε μόνο τις ηγεσίες, ούτε θα πάρουμε μόνο τις κορυφές, αλλά θα κάτσουμε να δούμε και το πώς είναι όλοι εμπλεκόμενοι. Και τι μας λείπει, τελικώς, στην Ελλάδα για να πούμε πού είναι το θέμα; Μας λείπει ένας πολιτισμός, «βαρβαριστί» μία κουλτούρα, της Δημοσίας Διοικήσεως. Δηλαδή τι; Μας λείπει εκείνη η αντίληψη, η οποία λέει ότι όταν ασκείς Δημόσια Διοίκηση οφείλεις να έχεις την ακεραιότητα, οφείλεις να ενσαρκώνεις αξίες και ιδανικά τα οποία πρέπει να ριζωμένα μέσα σου και πρέπει να το καταλάβεις ότι αυτός είναι ο ρόλος σου.

Ο ρόλος σου δεν είναι να οδηγείς «Porsche», ο ρόλος σου δεν είναι να αποκτήσεις σπίτι με πισίνα, ο ρόλος σου δεν είναι να γίνεις πλούσιος, διότι τότε μπορείς να πας να γίνεις επιχειρηματίας ή να δοκιμάσεις να το κάνεις ή να λειτουργήσεις μέσα στην ελεύθερη αγορά.

Εκείνος που είναι ο ρόλος σου είναι παίρνοντας την καλή σου

αμοιβή για τις καλές σου υπηρεσίες να υπερασπίζεσαι το δημόσιο συμφέρον. Το έχουμε αυτό; Δεν το έχουμε. Και δεν το έχουμε επειδή αφήσαμε ακριβώς να αναπτυχθεί μια αντίληψη για το κράτος, όπου το κράτος είναι κάθε φορά εργαλείο είτε ιδιωτικών συμφερόντων είτε πολιτικών συμφερόντων. Και όλο το πολιτικό κατεστημένο βολεύτηκε πίσω απ' αυτήν την αντίληψη. Βολεύτηκε επί χρόνια! Κυρίαρχη ήταν αυτή η αντίληψη.

Άρα, λοιπόν, ερχόμαστε σήμερα έχοντας διαμορφώσει αυτήν την κατάσταση. Όμως είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει η νοοτροπία, όταν επί τόσα χρόνια έτσι λειτουργήσε το πράγμα.

Εκεί, λοιπόν, θα σας πω και κάτι ακόμα, γιατί επιστημάνθηκε ότι δεν είναι ενδημικό φαινόμενο της Ελλάδας, αλλά είναι μια διεθνής παθογένεια. Και πράγματι, δεν εξωραίζει ούτε κλείνει κάποιος τα μάτια στην πραγματικότητα που υπάρχει στις άλλες χώρες. Και εκεί υπάρχει αυτό.

Κάτι ακόμα, το οποίο εδώ οφείλει να σημειωθεί. Όσο περισσότερο εκτεταμένο το κράτος, όσο δηλαδή αυξάνεις την εξουσιαστική λειτουργία, τόσο περισσότερο ανοίγει τις δυνατότητες υπέρβας διαφθοράς. Η πολυνομία, η γραφειοκρατία, η αδιαφάνεια, η παρέμβαση του κράτους σε όλους τους τομείς ανοίγει τη δυνατότητα ουσιαστικά να υπάρξουν τέτοια φαινόμενα, τα οποία είναι ανεξέλεγκτα.

Ερώτημα συγκεκριμένο προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Τέσσερα χρόνια μετά έχετε εξαγγείλει –και εγώ θεωρώ ότι ήταν από τα εντυπωσιακότερα συνθήματα του Πρωθυπουργού– την επανίδρυση του κράτους. Και έχετε, επίσης, ομολογήσει ότι το κράτος είναι ο «μεγάλος ασθενής». Ποια είναι η διοικητική μεταρρύθμιση τέσσερα χρόνια μετά για το μείζον θέμα για το οποίο εκλεγθήκατε, για αυτή τη διοικητική μεταρρύθμιση;

Ποιες είναι οι τομές εκείνες που έφερε η Νέα Δημοκρατία στη διοίκηση, προκειμένου –πρώτον– να περιορίσει το κράτος; Να κάτι σημαντικό. Εγώ θα περίμενα να φέρντε σχέδια νόμου, στα οποία θα λέτε: «καταργείται αυτό, καταργείται εκείνο, καταργείται το άλλο». Να καταργήσετε και την πολυνομία, να καταργήσετε και τις αρμοδιότητες του δημοσίου και να αφήσετε περισσότερο ελεύθερο χώρο μέσα στην κοινωνία! Πού είναι αυτό;

Δεύτερον, η κωδικοποίηση των νομοθεσιών –να ξέρουμε, πείτε πέντε κουβέντες!– η απλοποίηση. Πού είναι αυτά; Σε τομείς που κατ' εξοχήν, αν θέλετε, πάσχουν από πλευράς διαφθοράς.

Φορολογική νομοθεσία. Πόσες φορές έχω πει εδώ τι γίνεται με το ζήτημα αυτό; Τι γίνεται με τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, τι γίνεται με τη φορολογία εισοδήματος, πότε θα απλοποιηθεί –σε τελευταία ανάλυση– όλο το φορολογικό σύστημα, ώστε να καταστεί διαφανές; Πότε θα το κάνετε αυτό; Διάγετε ήδη τον πρώτο χρόνο της δεύτερης σας θητείας και ακόμα είναι ζήτημα!

Να σας αναφέρω κάτι ακόμα. Γιατί δεν απλοποιείτε την ίδια τη λειτουργία της Δημόσιας Διοικήσεως; Καταργήστε τα χαρτιά! Προχωρήστε και καταργήστε πράγματα, τα οποία δεν χρειάζονται να γίνονται και μπορούν να γίνουν ευκολότερα. Υπάρχει αυτή η κριτική προσέγγιση σήμερα στη Νέα Δημοκρατία; Να μπει, δηλαδή, κάποιος Υπουργός μέσα στο Υπουργείο του και όχι να κάτσει και να πει: «γνωρίστηκα με τους υπαλλήλους, ξέρω τι κάνουν τα τμήματα, αυτή είναι η κατάσταση, πάμε να τη διαχειριστούμε», αλλά να γυρίσει και να πει: «για φέρτε μου εδώ corpus της νομοθεσίας που με αφορά, για φέρτε μου εδώ παρακαλώ πολύ τι ακριβώς κάνουν όλες αυτές οι υπηρεσίες, για να κάνω την ερώτηση. Χρειάζονται όλες αυτές οι λειτουργίες; Μήπως μπορούμε να περιορίσουμε την κατάσταση;».

Και θα σας πω εγώ πώς φτάνετε μέσα σε λίγο χρόνο ένα ευέλικτο κράτος, ένα αποτελεσματικό κράτος, ένα κράτος που παράγει ακριβώς τα ίδια, με λιγότερο κόσμος, με λιγότερη διαπλοκή, με περισσότερη διαφάνεια, γιατί μπορείτε να το ελέγξετε καλύτερα. Όμως, όχι! Έχουμε αφήσει το status quo έτσι όπως είναι και περιορίζετε σε μια διαχείριση και πιστεύετε τώρα ότι θα ξεορκίσετε το κακό –στην κυριολεξία– με ευχολόγια. Εμ, δεν ξεορκίζεται με ευχολόγια το κακό!

Και να σας πω και κάτι; Πόσο αναξιόπιστο φαίνεται, από το σύνολο εδώ των συναδέλφων, όταν βγαίνουν και κάνουν αυτές

τις κριτικές, την ίδια ώρα που δεν προχωρούν σε καμμία τομή, την ίδια ώρα που οι κυβερνήσεις –δεν μιλώ μόνο τώρα για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πρωτίστως και κυρίως για τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- δεν έχουν ουσιαστικά μια τέτοια προσέγγιση του ζητήματος, μια προσέγγιση απελευθερώσεως της κοινωνίας, απελευθερώσεως της αγοράς από ασφυκτικά δεσμά, τα οποία δεν έχουν κανένα νόημα, καμμία λειτουργία.

Αυτά είναι που γεννούν τη διαφθορά. Αυτά είναι που τελικώς ωθούν τους πολίτες στο να προσπαθούν να παρακάμψουν αυτή τη δημόσια λειτουργία και ο τρόπος με τον οποίο παρακάμπεται, βεβαίως, είναι με την εξαγορά των συνειδήσεων. Εδώ, λοιπόν, θέλουμε μια τελείως διαφορετική προσέγγιση, την οποία εγώ τουλάχιστον δεν έχω διαπιστώσει, αυτό το χρονικό διάστημα, από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή τελειώνει ο χρόνος και για να καταλήξω, θα πω το εξής. Το σχέδιο νόμου είπαμε ότι θα το ψηφίσουμε. Έχει κάποιες γενικές κατευθύνσεις στο κομμάτι της συμβάσεως, οι οποίες σωστές είναι και τα σωστά πράγματα λένε. Λεπτομέρειες ανέφερε και έκανε κριτική ο εισηγητής μας –δεν αναφέρομαι σ' αυτό- πλην όμως, το μείζον, στο βαθμό που θα διατηρείται ένα μεγάλο διογκωμένο κράτος, στο βαθμό που οι ίδιοι δεν αποφασίζουν να απελευθερώσετε τον πολιτικό βίο απ' αυτού του τύπου τις εξαρτήσεις και που επιμένετε να χρησιμοποιείτε αυτό το κράτος για να αναπαράγετε την πολιτική σας εξουσία –γιατί αυτό είναι που στην πραγματικότητα γίνεται- ένα τέτοιο δύσκαμπο κράτος σας είναι απαραίτητο, ακριβώς γιατί με αυτό τον τρόπο καλλιεργείτε τις πελατειακές σας σχέσεις.

Έρχεστε, λοιπόν, ρηματικά και καταδικάζετε τη διαφθορά, στην πραγματικότητα όμως διατηρείτε όλους τους μηχανισμούς που την αναπαράγουν στο απυρόβλητο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει τώρα, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την κύρωση μιας ιδιαίτερα σημαντικής Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της διαφθοράς. Η διαφθορά δεν έχει εθνική ταυτότητα, δεν περιορίζεται στα όρια ενός κράτους.

Δυστυχώς, αποτελεί φαινόμενο διεθνούς διαστάσεως και εμφανίζεται σε διαφορετικές κοινωνίες και ποικίλα πολιτιστικά συστήματα και νοοτροπίες. Δυστυχώς, πρόκειται για ένα διεθνές φαινόμενο που απασχολεί όχι μόνο τα κράτη, αλλά και διεθνείς οργανισμούς. Το νοσηρό φαινόμενο της διαφθοράς έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις όχι μόνο στα οικονομικά, αλλά και στα κοινωνικά, στις αξίες και στην ποιότητα της ζωής των ανθρώπων.

Είναι σε όλους μας γνωστές οι συνέπειες της διαφθοράς. Πλήττει την κοινωνική δικαιοσύνη και διαρρηγγύνει τον κοινωνικό ιστό. Δημιουργεί ανισότητες και άνιση μεταχείριση. Έχει τεράστιο οικονομικό κόστος και εμποδίζει την αναπτυξιακή πορεία. Υπονομεύει τη λειτουργία του κράτους. Πλήττει την ίδια τη δημοκρατία και τους θεσμούς της.

Το πιο δύσκολο όμως είναι ότι δεν αντιμετωπίζεται εύκολα ή καθόλου εύκολα. Στηρίζεται σε ριζωμένες αντιλήψεις και νοοτροπίες. Παράλληλα, όμως, ευνοείται από γραφειοκρατικές διαδικασίες, από αδυναμίες στις δομές και τις υποδομές του κράτους, από την απουσία αυστηρών ελεγκτικών και κυρωτικών διαδικασιών. Πρόκειται για ένα καρκίνωμα της κοινωνίας που απαιτεί πολυεπίπεδη και συστηματική αντιμετώπιση.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών έρχεται να συμβάλει με σημαντικές ρυθμίσεις στη διεθνή προσπάθεια για την καταπολέμηση της διαφθοράς. Δεν είναι μια καινούργια προσπάθεια. Βεβαίως, έχουν υπάρξει παρόμοιες προσπάθειες στο παρελθόν, όπως η Σύμβαση του Ο.Ο.Σ.Α. για την καταπολέμηση της δωροδοκίας ή η Σύμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλλη-

λοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή των κρατών-μελών.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών που κυρώνουμε σήμερα, λειτουργεί συμπληρωματικά προς τις παραπάνω Συνθήκες. Η χρησιμότητά της έγκειται αφενός στην αντιμετώπιση της διαφθοράς σε διεθνές επίπεδο και αφετέρου στην ανάδειξη του φαινομένου της διαφθοράς και της αντιμετώπισής της σε θέμα μεγάλης σημασίας που απαιτεί διεθνή συνεργασία.

Σύμφωνα με τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, τα αδικήματα της διαφθοράς απειλούν τη σταθερότητα και την ασφάλεια των κοινωνιών, υπονομεύει τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας, τη δικαιοσύνη και την επικράτηση του δικαίου και διακυβεύει την ίδια την ανάπτυξη. Η Σύμβαση καλύπτει τα θέματα πρόληψης και καταστολής της διαφθοράς, καθώς και τα θέματα συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών-μελών που έχουν κυρώσει τη Σύμβαση αυτή.

Δεν θα σας κουράσω, κύριοι συνάδελφοι, με λεπτομέρειες. Όλοι γνωρίζουμε το περιεχόμενο της Σύμβασης, άλλωστε δεν το επιτρέπει και ο χρόνος μας. Θα σταθώ μόνο επιλεκτικά σε κάποια σημεία που θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικά.

Κατ' αρχήν στο άρθρο 4 διασφαλίζεται η προφύλαξη της εθνικής κυριαρχίας των κρατών-μελών κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας από τη Σύμβαση. Δεν τίθεται θέμα εκχώρησης κρατικών εξουσιών προς τις αρχές ή τις υπηρεσίες ενός κράτους.

Στο άρθρο 5 ρυθμίζονται θέματα και πολιτικές πρόληψης, δίνοντας έτσι έμφαση όχι μόνο στην καταστολή, αλλά στην πρόληψη των φαινομένων διαφθοράς.

Στο άρθρο 13 προβλέπεται η λήψη μέτρων για την παραγωγή της ενεργούς συμμετοχής ατόμων και ομάδων, δηλαδή της κοινωνίας των πολιτών, στην πρόληψη και τον αγώνα κατά της διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η συμμετοχή της κοινωνίας είναι κρίσιμη για την καταπολέμηση της διαφθοράς. Και αυτό, γιατί η διαφθορά συντηρείται από βαθειά ριζωμένες κοινωνικές αντιλήψεις. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι οι αρχές, οι ανώτεροι δημόσιοι λειτουργοί και πολύ περισσότερο εμείς, οι πολιτικοί, δεν φέρουμε ευθύνη. Φυσικά και έχουμε ευθύνες. Η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών δεν απαλλάσσει εμάς από τις ευθύνες μας, αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Στο κεφάλαιο 3, από το άρθρο 15 έως το άρθρο 42, προβλέπεται η λήψη μέτρων για την ποινικοποίηση και την επιβολή του νόμου σε αδικήματα διαφθοράς. Με μεγάλη ικανοποίηση διαπιστώνω, κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλές από αυτές τις ρυθμίσεις έχουν ήδη προβλεφθεί στο εθνικό μας δίκαιο και ειδικότερα στον Ποινικό Κώδικα και στους Κώδικες περί Ποινικής και Πολιτικής Δικονομίας.

Στα κεφάλαια 4 και 5 της Σύμβασης ρυθμίζονται θέματα για τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών, ενώ στο κεφάλαιο 6, καλύπτονται θέματα εκπαίδευσης του προσωπικού και ανταλλαγής πληροφοριών. Η ανταλλαγή πληροφοριών και τεχνογνωσίας, η εκπαίδευση εξειδικευμένου προσωπικού και η συνεργασία μεταξύ χωρών αποτελούν σημαντικά εργαλεία καταπολέμησης της διαφθοράς.

Η κρισιμότητα αυτών των διατάξεων είναι ακόμα μεγαλύτερη, αν αναλογιστούμε ότι η διαφθορά έχει διεθνείς διαστάσεις και λειτουργεί σ' ένα διεθνές και παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Οι ρυθμίσεις που εισάγονται στο εθνικό μας δίκαιο με την κύρωση της παρούσας Σύμβασης ενδυναμώνουν την προσπάθειά μας για την καταπολέμηση της διαφθοράς και στη χώρα μας, την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς η χώρα μας βρίσκεται αρκετά υψηλά σε διεθνή κατάταξη των χωρών με φαινόμενα διαφθοράς. Τα τελευταία χρόνια, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει κάνει αρκετές προσπάθειες για τον έλεγχο και την καταστολή της διαφθοράς. Ενδεικτικά μόνο αναφέρω τις συζητήσεις της περασμένης εβδομάδας για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, όπου προτείναμε ρυθμίσεις για την ενδυνάμωση των δημοκρατικών θεσμών, τον έλεγχο του πολιτικού χρήματος, τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και των πολιτικών, καθώς και την ενδυνάμωση της ανεξαρτησίας της

δικαιοσύνης. Δυστυχώς, όμως, η προσπάθεια αυτή δεν στηρίχθηκε όπως έπρεπε απ' όλους και όπως περίμεναν όλοι οι Έλληνες από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ενισχύθηκε το αποτρεπτικό και κατασταλτικό νομικό πλαίσιο. Μετατρέψαμε την απιστία περί της υπηρεσίας από πλημέλμα σε κακούργημα. Ψηφίσαμε σχέδιο νόμου για την ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης. Θεσπίσαμε αυστηρά μέτρα για τα αδικήματα της δωροδοκίας και την αυτοτελή ευθύνη των νομικών προσώπων. Ενισχύσαμε το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και το Σώμα Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης. Ψηφίσαμε το νέο Υπαλληλικό Κώδικα. Με αυστηρότερο πειθαρχικό δίκαιο εισαγάγαμε νομικό πλαίσιο για τη διαφανή λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο. Ενισχύσαμε τους ελέγχους του «πόθεν έσχες» των στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης. Καταστήσαμε υποχρεωτική τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεων όλων των πράξεων διορισμού, αμοιβών και συμμετοχής σε επιτροπές. Ορίσαμε αυστηρές και διαφανείς διαδικασίες, όσον αφορά την αναθεώρηση και τις αναθέσεις έργων και προμηθειών του δημοσίου. Δεν αρκούν αυτά τα μέτρα από μόνα τους για να φέρουν αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι, η διαφθορά είναι μια παθογένεια που τροφοδοτείται από τη διαιώνιση βαθειά ριζωμένων αντιλήψεων και νοοτροπιών. Όπως δήλωσε και η κ. Λαμπέλ, επικεφαλής της Διεθνούς Διαφάνειας: «οι λαοί της υψηλότερης πιστεύουν ότι η διαφθορά είναι βαθειά ριζωμένη, σχεδόν εγγενής στις χώρες τους. Όταν κάποιος πιστεύει ότι η εξασφάλιση κοινωνικών υπηρεσιών προϋποθέτει χρηματισμό των αρμοδίων αρχών, τότε οι ελπίδες τους για το μέλλον εξανεμίζονται». Ωστόσο, συνεχίζει η κ. Λαμπέλ: «η διαφθορά μπορεί να ξεριζωθεί, όταν οι πολίτες συσπειρωθούν για να αλλάξουν το σύστημα που τη γιγαντώνει».

Το πρόβλημα της διαφθοράς είναι πολύπλοκο και σύνθετο. Βασική παράμετρος του, όμως, είναι και το γεγονός ότι είναι κοινωνικά αποδεκτή. Στηρίχθηκε σε αντιλήψεις, με τις οποίες οι δημόσιοι λειτουργοί μπορούσαν να δέχονται «δωράκια». Το θυμόμαστε καλά όλοι μας. Το θεσμικό πλαίσιο θωρακίζει τη διαφάνεια και δημιουργεί επαρκείς μηχανισμούς και διαδικασίες πρόληψης, ελέγχου και καταστολής της διαφθοράς.

Η σημερινή κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών έρχεται να προσθέσει σ' αυτήν τη θωράκιση. Οι θεσμοί, όμως, όσο καλοί και αν είναι, από μόνοι τους δεν αρκούν για να θεραπεύσουν το φαινόμενο της διαφθοράς. Χρειάζεται έμπυχο υλικό για να λειτουργήσουν σωστά. Και σ' αυτό είναι που πρέπει να συστρατευούμε όλοι μας, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων, κομματικών διαφορών, ιδιότητας ή θέσης και να κόψουμε το γόρδιο δεσμό της διαφθοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Μισό λεπτό θα ήθελα ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Και είμαι σίγουρος, κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορούμε να το κάνουμε, αν πραγματικά το θελήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Είναι καιρός να επιβραβεύσουμε το καθαρό, το έντιμο, το αξιοκρατικό και όχι το σκοτεινό, το διεφθαρμένο, το πονηρό, που βεβαίως πολλές φορές επικρατεί.

Κύριε Υπουργέ, είστε μπροστάρης σ' αυτήν την προσπάθεια διαφάνειας και αξιοκρατίας. Στεκόμαστε δίπλα σας και συνδράμουμε και στηρίζουμε. Άλλωστε, αυτό απαιτεί και η κοινωνία, αυτό ζητά απ' όλους εμάς τους νέους πολιτικούς στο δημόσιο βίο. Αυτό ζητά η κοινωνία ολόκληρη και όλοι οι πολίτες, για να έχουμε μια καλύτερη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα, η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι συνάδελφοι, η υπό επικύρωση Σύμβαση για την καταπολέμηση της διαφθοράς που κυρώθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη στις 31 Οκτωβρίου 2003 συνιστά ένα νέο δικαϊκό κανόνα που έρχεται να προστεθεί στη σωρεία των

νομοθετημάτων που η διεθνής κοινότητα έχει υιοθετήσει για την αντιμετώπιση της διαφθοράς που κατά κοινή γνώμη και κατά κοινή ομολογία είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο που απειλεί την ασφάλεια και τη σταθερότητα των κοινωνιών και υπονομεύει τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας.

Και επειδή ο χρόνος μου είναι περιορισμένος, θα σταθώ μόνο στα κεφάλαια της επίμαχης Σύμβασης που καλούμαστε να επικυρώσουμε και μάλιστα να της προσδώσουμε την αυξημένη νομοθετική ισχύ του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, από τα οποία, κατά την άποψή μου, ανακύπτουν προβλήματα.

Έτσι, στο δεύτερο κεφάλαιο προβλέπονται μέτρα για την πρόσληψη, προαγωγή, εκπαίδευση και συνταξιοδότηση των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα με αντικειμενικά και μόνον κριτήρια, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια και η αποδοτικότητα στη λειτουργία τους. Τα μέτρα αυτά κείνται στη σωστή κατεύθυνση, διότι ο κύριος μοχλός της διαφθοράς και συνακόλουθα της καθυστέρησης στην ανάπτυξη βρίσκεται στη Δημόσια Διοίκηση. Αν αυτή μάλιστα στελεχωθεί με κριτήρια διαφάνειας και αξιοκρατίας, θα έχουμε καταπολεμήσει σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό το πρόβλημα στη ρίζα του.

Σε ολόκληρο το δεύτερο κεφάλαιο μάλιστα η Σύμβαση παρέχει μια σειρά κατευθυντήριων οδηγιών στα κράτη-μέλη, ώστε σύμφωνα πάντα με το δικαϊκό του σύστημα έκαστο, να εφαρμόζουν πολιτικές αντιμετώπισης της διαφθοράς, ξεκινώντας από τον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης και ζητά μάλιστα τη θέσπιση κανόνων και κριτηρίων για τη στελέχωση της διοίκησης και την επιλογή των υπαλλήλων, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια.

Αναρωτιέμαι στο σημείο αυτό, πώς η Κυβέρνηση φέρνει προς επικύρωση σήμερα μια τόσο συγκεκριμένη και ξεκάθαρη στην οδηγία της για τη συγκρότηση της Δημόσιας Διοίκησης Σύμβαση και ζητά μάλιστα να της προσδώσουμε την υπερνομοθετική ισχύ του άρθρου 28 παράγραφος 1, που το Σύνταγμα επιφυλάσσει στις συμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν στο πολύ πρόσφατο παρελθόν, η ίδια η Κυβέρνηση θέσπισε νομοθετικά την περιβόητη «συνέντευξη» ως κριτήριο και μάλιστα ουσιαστικά για την πρόσληψη δημοσίων υπαλλήλων σε ορισμένες τουλάχιστον κατηγορίες.

Άραγε έχετε κατανοήσει, κύριε Υπουργέ, την υπό επικύρωση σύμβαση; Διότι η Σύμβαση είναι ολόσωστη και στην ουσία της επιβραβεύει την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ήδη προ πολλών ετών με τη θέσπιση του Α.Σ.Ε.Π. τόλμησε και ανέλαβε το τεράστιο πολιτικό κόστος να ξεκαθαρίσει τη χώρα από την αδιαφάνεια και την αναξιοκρατία.

Εσείς ήρθατε και στο βωμό των πολιτικών και κομματικών σκοπιμοτήτων καταστρατηγήσατε τον Α.Σ.Ε.Π. με τεχνάσματα, όπως η προφορική συνέντευξη και τα ερωτηματολόγια που δεν έχουν καμιά σχέση με την προκρουσόμενη θέση του δημόσιου τομέα και το διαγωνισμό του δημοσίου και ήρθε τόσο σύντομα η Ευρωπαϊκή Ένωση να σας απογυμνώσει και να σας αναγκάσει να εισάγετε για επικύρωση την παρούσα Σύμβαση, που στο δεύτερο κεφάλαιό της ζητά από τα κράτη-μέλη να αποφεύγουν μέτρα πρόσληψης στο δημόσιο τομέα μιας χώρας, ακριβώς όπως αυτά που εσείς θεσπίσατε, ήτοι άσχετα με την πρόσληψη ερωτηματολόγια και ύποπτες και αδιαφανείς προφορικές συνεντεύξεις.

Και θέλετε να σας πω και κάτι ακόμα; Μετά την ψήφιση και επικύρωση της Σύμβασης –που φυσικά και πρέπει να επικυρωθεί και εμείς την είχαμε κάνει πράξη πολύ πριν η Ευρωπαϊκή Ένωση τη ζητήσει– οι εργατολόγοι θα τρίβουν τα χέρια τους από την ευχαρίστηση. Διότι η συγκεκριμένη σύμβαση έχει υπερνομοθετική ισχύ, πράγμα που σημαίνει ότι καταργεί κάθε αντίθετη προηγούμενη διάταξη του εσωτερικού δικαίου, είτε πρόκειται για νόμο είτε πρόκειται για υπουργική απόφαση, που έρχεται σε σύγκρουση με τους σκοπούς και τις αρχές της παρούσας Σύμβασης.

Πόσο δύσκολο είναι πιστεύετε να ακυρωθεί ένας διαγωνισμός στον οποίο επιλέχθηκαν διαγωνιζόμενοι που επιδοτήθηκαν με μόρια από μια αδιαφανή προφορική συνέντευξη, ενώ ανθυποψήφιοί τους είχαν περισσότερα μόρια λόγω πτυχίου,

μεταπτυχιακού και ή ενδεχομένως και διδακτορικού τίτλου, που όμως δεν επιλέγησαν γιατί δεν πέτυχαν στην προφορική συνέντευξη; Εμείς βεβαίως και θα υπερψηφίσουμε τη Σύμβαση αυτή, γιατί δεν τη φοβόμαστε. Εσείς άραγε την έχετε σκεφθεί καθόλου;

Μάλιστα, σε συμμόρφωση με την οδηγία αυτή, καλούμαστε να επικυρώσουμε τις νέες διατάξεις των άρθρων 159, 235, 236 και 237, του Ποινικού Κώδικα που αφορούν τη δωροδοκία των Βουλευτών και των λοιπών προσώπων που υπόκεινται σε εκλογή και ψηφοφορία, την παθητική και ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου, τη δωροδοκία δικαστή, τη δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημοσίων συνελεύσεων και δημοσίων λειτουργών και την ενεργητική και παθητική δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα. Μάλιστα, όταν το ποσό δωροδοκίας ξεπερνά τα 73.000 ευρώ, η πράξη καθίσταται κακούργημα και επιβάλλεται ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης πέντε έως δέκα ετών.

Στις διατάξεις αυτές παρατηρούμε ότι αφενός αναβαθμίζονται τα αδικήματα ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας υπαλλήλων και μελών των δημοσίων συνελεύσεων –του Κοινοβουλίου και των συμβουλίων των Ο.Τ.Α.- από πλημμελήματα σε κακούργημα όταν τα δώρα, τα ωφελήματα ή τα ανταλλάγματα που ζητούν, υπερβαίνουν τα 73.000 ευρώ.

Μάλιστα, για την τήρηση της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας, τροποποιείται εξαιρετικά ευνοϊκά και για τους δικαστές η ποινική αντιμετώπιση της δωροδοκίας, που μόλις πριν λίγα έτη είχε καταστεί κακούργημα ασχέτως ποσού και θεσπίζεται ως πλημμέλημα αν το αντικείμενό της αφορά ποσό έως 73.000 ευρώ και κακούργημα από το όριο αυτό και πάνω.

Αυτό πρακτικά τι σημαίνει; Έτσι πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικότητας;

Κατ' αρχήν, είναι γνωστό ότι αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε δικαστική εξέλιξη σωρεία υποθέσεων δικαστών που κατηγορούνται ότι χρηματίστηκαν ή δωροδοκήθηκαν και αντίστοιχα σωρεία υποθέσεων πολιτών ή δικηγόρων που κατηγορούνται ότι δωροδοκώσαν ή ότι χρημάτισαν δικαστές.

Οι διώξεις σε βάρος των ανωτέρω προσώπων ασκήθηκαν σε βαθμό κακούργηματος, λόγω του άρθρου 237 παράγραφος 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει σήμερα.

Μόλις ψηφίσετε την παρούσα τροποποίηση, οι πράξεις των ανωτέρω, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα, θα καταστούν πλημμεληματικές και άλλες από αυτές είτε θα παραγραφούν είτε θα οδηγηθούν σε παραγραφή είτε, στην καλύτερη περίπτωση, θα οδηγήσουν στην επιβολή πολύ μικρών ποινών.

Έρχεστε σήμερα και ζητάτε να χαρακτηριστούν μαζί με τις πράξεις δωροδοκίας των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα που θα κρίνονται ως πλημμεληματικές όταν το προτεινόμενο ή ληφθέν ανταλλάγμα δεν θα ξεπερνά τα 73.000 ευρώ και κακούργηματος όταν ξεπερνά το ποσό αυτό, να υπόκεινται στον ίδιο κανόνα και οι πράξεις δωροδοκίας των μελών των δημοσίων συνελεύσεων –των μελών των Κοινοβουλίων και των συμβουλίων των Ο.Τ.Α.- και, βεβαίως, των δικαστών.

Θέλω, κύριε Υπουργέ, να θέσω το εξής ερώτημα: Σκεφθήκατε πώς εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικής ισότητας του Συντάγματος; Ίδια ποινή για την ίδια πράξη, όταν την τελεί ένας δημόσιος υπάλληλος που διορίζεται με βάση με τους νόμους και τους κανόνες που ψηφίζουν τα μέλη του Κοινοβουλίου και των Ο.Τ.Α. και δικάζεται από δικαστές της Ελληνικής Δικαιοσύνης και με την ίδια πράξη όταν την τελεί ένας εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου ή το μέλος ενός Ο.Τ.Α. ή ακόμη περισσότερο ένας δικαστής!

Η αναλογική ισότητα σημαίνει ότι τιμωρώ κάποιον για το ίδιο αδίκημα, ανάλογα με τη θέση που αυτός έχει στο δικαιοπολιτικό σύστημα της χώρας μας. Και τούτο σημαίνει ότι για ένα δικαστή ή για έναν εκπρόσωπο του Κοινοβουλίου ή ενός Ο.Τ.Α. η ποινή πρέπει να είναι κατά πολύ βαρύτερη από την ποινή ενός υπαλλήλου. Και τούτο, αν θέλουμε να αποδείξουμε ότι θέλουμε να βάλουμε το μαχαίρι στο κόκαλο και να τελειώνουμε για πάντα με τέτοια αδικήματα και με τέτοιους δράστες.

Όμως, αν θέλουμε να μιλάμε για κάθαρση στην πολιτική και τη δικαιοσύνη, να απασχολούμε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

για μακρό χρονικό διάστημα και σε ανύποπτο χρόνο να ψηφίζουμε διατάξεις που να ελαχιστοποιούν την ποινική απαξία των αδικημάτων των προσώπων αυτών, τότε να ψηφίσουμε τις τροποποιήσεις ως έχουν και να συνεχίσουμε να στρουθοκαμηλίζουμε.

Τέλος, θα θέσω και έναν ακόμα προβληματισμό: Την έμπρακτη μετάνοια που στο Ποινικό Δίκαιο είναι λόγος άρσης του αξιόποινου –και πρακτικά σημαίνει ότι ένα αδίκημα δεν διώκεται και αντιμετωπίζεται σαν να μην έγινε- και η οποία στον παρόντα νόμο θεσπίζεται στην περίπτωση που ένας δωροδοκηθείς δικαστής μετανοήσει για την πράξη του πριν κληθεί από ανακριτική αρχή για να εξεταστεί γι' αυτήν –όχι πριν η πράξη καταγγελθεί, οπότε να μιλάμε για πραγματική μετάνοια- και αναγγείλει την πράξη σε αρμόδια αρχή ή εισαγγελέα και τότε ο δράστης ούτε τιμωρείται ούτε χάνει και το αντίτιμο της δωροδοκίας που τυχόν έδωσε.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όταν κάποιος δωροδοκεί ένα δικαστή και μετά η μεταξύ τους συμφωνία διαλύεται για οποιονδήποτε λόγο –για παράδειγμα, ο πολίτης απειλεί των δωροδοκηθέντα δικαστή και για άλλες υποθέσεις- τότε ο δικαστής μπορεί να καταγγείλει τη γενομένη δωροδοκία και να μην αντιμετωπίσει κυρώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και να δεχθώ να μην αντιμετωπίσει ποινικές κυρώσεις. Τι θα γίνει, όμως, στην προκειμένη περίπτωση, κύριε Υπουργέ, με το δικαστικό μέλλον του συγκεκριμένου δικαστή; Θα υποστεί πειθαρχική δίωξη ή το ατιμώρητο θα τον καλύψει και διοικητικά; Και τι είδους κύρωση θα είναι αυτή; Θα απολυθεί ή απλώς θα παραιτηθεί ή ακόμα καλύτερα θα μεταταχθεί σε άλλη θέση του δημόσιου τομέα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Τζάκρη, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Όλα τα ανωτέρω ζητήματα, κατά τη γνώμη μου, καταδεικνύουν ότι ερχόμαστε σήμερα βιαστικά και χωρίς σοβαρή προετοιμασία να κυρώσουμε μια πολύ σοβαρή συνθήκη, την οποία υιοθετούμε φραστικά, αλλά όχι ουσιαστικά και στην πράξη.

Οι δε προτεινόμενες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα για προσαρμογή στην οδηγία είναι ελλιπείς και προβληματικές και πολύ φοβάμαι ότι κρύβουν περισσότερο σκοπούς συγκάλυψης παρά σκοπούς προσαρμογής στην οδηγία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Τζάκρη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, γιατί υπάρχουν άλλοι οκτώ συνάδελφοι που περιμένουν.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Χαιρετίζουμε την επικύρωση της σύμβασης. Ωστόσο πιστεύουμε ότι πρέπει να συγκροτηθεί επιτροπή που να συντάξει ένα σχέδιο νόμου που θα περιλάβει σειρά ρυθμίσεων για την υλοποίηση των μέτρων που προτείνει η οδηγία. Διαφορετικά αυτά θα μείνουν κενό γράμμα και δεν θα έχουν κανένα απολύτως αποτέλεσμα.

Οι αποσπασματικές τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα δεν δίνουν κανένα συγκεκριμένο στίγμα επί του πνεύματος και του σκοπού της οδηγίας και στην πραγματικότητα απλώς θα ταλαιπωρήσουν τους δικαστές με τα θέματα εφαρμογής διαχρονικού δικαίου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, υπερψηφίζουμε κατ' αρχήν το παρόν σχέδιο νόμου. Όμως σας τονίζουμε τις ελλείψεις και τις ανεπάρκειες και κρίνουμε σκόπιμη τη σύσταση επιτροπής για επεξεργασία ενός πληρέστερου συμπληρωματικού νόμου προς την αντιμετώπιση όλων των ζητημάτων της οδηγίας.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου με το οποίο

κυρώνεται η Σύμβαση του Ο.Η.Ε. κατά τη διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευσή του τον Οκτώβριο του 2003.

Η σύμβαση αυτή αντιμετωπίζει τη διαφθορά ως απειλή για την κοινωνία και τη δημοκρατία. Την κατατάσσει στις προηγμένες και σύγχρονες μορφές εγκληματικότητας και για το λόγο αυτόν κατευθύνει τα κράτη να υιοθετήσουν πολιτικές και πρακτικές πρόληψης και καταπολέμησής της και να συνεργαστούν σε διεθνές επίπεδο, με στόχο τη διαφύλαξη των δημοκρατικών θεσμών.

Πιστεύω ότι κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν διαφωνεί ότι η πολιτεία πρέπει να θεσπίσει ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την πάταξη της διαφθοράς. Κανείς, όμως, δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φαινόμενο που έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις απειλώντας τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, η διαφθορά στη χώρα μας φαίνεται ότι επιδεινώνεται ραγδαία τα τελευταία χρόνια, γεγονός που καταδεικνύεται και από τα στοιχεία που δίνει στη δημοσιότητα η μη κυβερνητική οργάνωση «Διεθνής Διαφάνεια».

Σύμφωνα με την πρόσφατη έρευνα αυτής της οργάνωσης, η χώρα μας μέσα στην τετραετία 2004-2007 κατρακύλησε από την τεσσαρακοστή έκτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης στην πεντηκοστή έκτη, ενώ βρισκόταν στην τριακοστή πέμπτη θέση το έτος 2000.

Βρισκόμαστε στην τελευταία θέση των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε και σε μία από τις τελευταίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι πέντε.

Σαφώς είναι μία κατάσταση που θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους έντονα και πολύ περισσότερο την Κυβέρνηση και προσωπικά τον Πρωθυπουργό, που επένδυσαν πολιτικά στην πάταξη της διαφθοράς, προκειμένου να έρθουν στην εξουσία.

Η επανίδρυση του κράτους, που έκανε σημαία της η Νέα Δημοκρατία, αποδείχθηκε στην πράξη εγκαθίδρυση κομματικού κράτους, διαφθορά, συγκάλυψη, διασπάθιση του δημοσίου χρήματος. Οι πελατειακές σχέσεις και ο κομματισμός κυριαρχούν σε όλο τον κρατικό μηχανισμό. Η Κυβέρνηση έχει καταφέρει να διαμορφώσει ένα κράτος ευνοιοκρατίας και γενικευμένης αυθαιρεσίας, ένας κράτος «κουμπάρων».

Αντί να ενισχύει τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, αντί να επιτρέψει στη δικαιοσύνη να επιλέγει η ίδια την ηγεσία της, έχει συγκεντρώσει όλη σχεδόν την κρατική εξουσία κομματικοποιώντας τις κρατικές υπηρεσίες και εγκαθιστώντας τη συναλλαγή και τη διαφθορά παντού.

Πρέπει να «χτίσουμε» μία αξιόπιστη Δημόσια Διοίκηση, όπου οι άξιοι και οι ικανοί, ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουν, θα πρέπει να πηγαίνουν μπροστά και να καταλαμβάνουν τις θέσεις. Έτσι θα συγκλίνουμε, κύριε Υπουργέ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τα προηγμένα κράτη και η χώρα μας θα πάει μπροστά. Διαφορετικά δεν έχουμε μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για την κύρωση της σύμβασης -παρ' ότι είναι ευπρόσδεκτη και κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει μ' αυτήν επί της αρχής- πιστεύω ότι πρέπει να συνοδεύεται από μία πολύ ισχυρή, αποφασιστική και συντονισμένη συλλογική προσπάθεια για να είναι και αποτελεσματική.

Είναι σε όλους μας γνωστό ότι όταν η διαφθορά έχει αναχθεί σε ένα κανονικό, συστηματικό και ανατροφοδοτούμενο σύστημα με ευρείες διασυνδέσεις, τότε καθίσταται εξαιρετικά δύσκολο να ξεριζωθεί χωρίς ευρεία συναίνεση στην πολιτική και την κοινωνία.

Επίσης, είναι γνωστό ότι η διαφθορά διογκώνεται όπου υπάρχουν πολύπλοκες δομές και γραφειοκρατικές διαδικασίες. Το ελληνικό κράτος αποτελεί «θερμοκήπιο» για τέτοιου είδους φαινόμενα, επειδή εκτός των άλλων, έχει δαιδαλώδη νομοθεσία, μη κωδικοποιημένη.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα, την πολεοδομική νομοθεσία, που ίσως είναι από τις πιο δαιδαλώδεις νομοθεσίες. Με νόμο -το ν. 2508/2003- έχει συσταθεί επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είχε ως έργο την απλοποίηση και την κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Ακόμη αυτή η επιτροπή δεν έχει φέρει τη δουλειά της, δηλαδή την κωδικοποίηση της πολεοδομικής νομοθεσίας και, βέβαια,

στις πολεοδομίες όλοι γνωρίζουμε τι διαφθορά υπάρχει.

Τα φακελάκια και το «γρηγορόσημο» για τη διεκπεραίωση υποθέσεων των πολιτών είναι μεγάλη πληγή, όπως φαίνεται και από τα στοιχεία της πρόσφατης έρευνας που έγινε με εντολή του ελληνικού τμήματος της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Διεθνής Διαφάνεια», σύμφωνα με την οποία ο αριθμός κρουσμάτων διαφθοράς το έτος 2007 αγγίζει τις οκτακόσιες χιλιάδες και αποτιμάται στα 613.000.000 ευρώ.

Όμως, για την καταπολέμηση της διαφθοράς δεν αρκεί μόνο η λήψη νομοθετικών μέτρων ούτε οι πανηγυρικές εξαγγελίες, στις οποίες μας έχει συνηθίσει η Κυβέρνηση. Απαιτείται συγκεκριμένο σχέδιο που θα έχει βάθος χρόνου και πάνω απ' όλα συναίνεση των πολιτικών κομμάτων. Απαιτούνται ελεγκτικοί μηχανισμοί. Απαιτείται απλοποίηση των διαδικασιών, κωδικοποίηση της νομοθεσίας και αποκέντρωση των δομών του κράτους.

Όσο η Κυβέρνηση κρατά τη Δημόσια Διοίκηση καθηλωμένη στις παραδοσιακές δομές της και γραφειοκρατικές λειτουργίες, κάθε πρωτοβουλία θα είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Όσο το πολιτικό μας σύστημα εμμένει στην παγιωμένη αντίληψη ότι ο νομοθέτης μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα, θα οδηγούμαστε σε αδιέξοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει προ πολλού προτείνει μια δέσμη μέτρων κατά της διαφθοράς, ένα διαφορετικό πλαίσιο, το οποίο, όμως, η Κυβέρνηση απέρριψε α συζητητή.

Εμείς, παρ' όλα αυτά και παρά την εμμονή της Κυβέρνησης να μην προχωρά σε ένα γόνιμο διάλογο για την αντιμετώπιση της διαφθοράς, επειδή δίνουμε ιδιαίτερη σημασία και προτεραιότητα σε οτιδήποτε έχει να κάνει με την καταπολέμηση και τον περιορισμό της, ψηφίζουμε, κατ' αρχήν, το σχέδιο νόμου, με τις επιφυλάξεις που έθεσε και ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί συγκεκριμένων άρθρων του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο τώρα έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα στερεότυπο, το οποίο ελέγχθη και υπογραμμίστηκε σχεδόν απ' όλους τους ομιλητές σήμερα στην Αίθουσα αυτή, ότι το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε είναι μια εναρμόνιση της χώρας μας σε μια Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Γιατί αναγκάζομαι να το πω αυτό; Διότι ενώ είναι μια σύμβαση την οποία αποδέχεται μια πλειάδα κρατών, είναι μια σύμβαση στην οποία κατέληξαν μετά από εργώδεις προσπάθειες, ενέργειες και λειτουργίες αρκετού χρονικού διαστήματος πολλά κράτη, σήμερα βρεθήκαμε στην Αίθουσα αυτή, βλέποντας ότι παρ' όλες τις διαφορές -πρέπει να το πω- δύο κόμματα της Αντιπολίτευσης το ψηφίζουν και είναι προς τιμή τους. Κάνουν, βέβαια, τις παρατηρήσεις τους. Είναι θετικό το γεγονός ότι η Αντιπολίτευση παίζει το ρόλο της και κάνει τις παρατηρήσεις της. Μιλώ για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για το ΛΑ.Ο.Σ..

Από την άλλη πλευρά, όμως, έχουμε τα δύο άλλα κόμματα, τα κόμματα της Αριστεράς, που καταψηφίζουν ένα νομοσχέδιο, το οποίο στη χειρότερη περίπτωση, με τους χειρότερους χαρακτηρισμούς που ελέγχθηκαν σε αυτήν την Αίθουσα, είναι πιθανόν να αποδειχθεί μη ικανό να αντιμετωπίσει πλήρως και αποτελεσματικά τη διαφθορά.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω, πριν μπω στο νομοσχέδιο, ότι τα δύο κόμματα της Αριστεράς αντιμετωπίζουν -και γι' αυτό το απορρίπτουν- το νομοσχέδιο από δύο διαφορετικές θέσεις.

Το μεν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο, όπως αντιμετωπίζει όλες τις άλλες ιδέες που κατατίθενται υπό τη μορφή σχεδίου νόμου στην παρούσα Βουλή. Το αντιμετωπίζει κάτω από μια δογματική αντίληψη, κάτω από την αντίληψη ότι για όλα φταίει ο φιλελευθερισμός, η παγκοσμιοποίηση, ο καπιταλισμός, οι ελεύθερες κοινωνίες κ.ο.κ.. Και

όπως πολύ σωστά ελέγχθη από κάποιον από τους συναδέλφους μας, που μίλησε προηγουμένως, το φαινόμενο της διαφθοράς είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο, το οποίο ισχύει από καταβολής κόσμου, αλλά είναι και ένα φαινόμενο που ίσχυσε κατ' εξοχήν σε χώρες οι οποίες είχαν άλλα καθεστώτα, ολοκληρωτικού τύπου.

Γιατί, όπως ελέγχθη από το συνάδελφο –νομίζω ότι το είπε ο κ. Βορίδης– στις χώρες του πρώην υπαρκτού σοσιαλισμού δεν υπήρχε διαφθορά; Ή άλλες χώρες που είχαν τέτοια καθεστώτα δεν είχαν διαφθορά; Η διαφθορά ανακαλύφθηκε από τις χώρες που έχουν καθεστώτα –όπως το λέτε, κύριοι της Αριστεράς– καπιταλιστικά ή –όπως το λέμε εμείς– φιλελεύθερα, που λειτουργούν κάτω από το πνεύμα και την αντίληψη του φιλελευθερισμού;

Το λέω αυτό, διότι εμένα δεν μου αρέσουν οι δογματισμοί. Και θα έλεγα ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα οι προσεγγίσεις που γίνονται σε τόσο μεγάλα και σοβαρά ζητήματα θα πρέπει να γίνονται κάτω από διαφορετική αντίληψη και να έχουν μια πολύ διαφορετική προσέγγιση.

Δεν κατάλαβα γιατί το απορρίπτει το Συνασπισμός. Διότι να μην όλοι μιλάμε γενικά εναντίον της διαφθοράς, υπέρ της διαφάνειας και υπέρ του καλού δημόσιου βίου, αλλά όταν έρχεται η ώρα να κάνουμε ένα βήμα και να πάρουμε ένα μέτρο το οποίο βοηθάει προς την κατεύθυνση αυτή, διαπιστώνουμε μετά λύτης και ότι υπάρχει αντίρρηση και απορρίπτεται, χωρίς να καταλαβαίνω για ποιους λόγους.

Όπως πάλι, βέβαια, ελέγχθη, η διαφθορά είναι μια υπόθεση που εκκολάφθηκε, δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε μέσα στους αιώνες και μέσα στις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας. Πιστεύω ότι η διαφθορά στην Ελλάδα μεταξύ των άλλων εξωγενών παραγόντων είναι και μια υπόθεση που οφείλεται στην ταχεία ανάπτυξη, που πέρασε η ελληνική επικράτεια, το ελληνικό κράτος, η ελληνική πολιτεία, τα τελευταία χρόνια. Δηλαδή οι χρονικές περιόδους που πέρασε η ελληνική πολιτεία τα τελευταία πενήντα-εξήντα χρόνια ήταν στην ουσία χρόνοι που διήνυσε η Δύση επί δύο-δυόμισι αιώνες. Και είναι επόμενο, μέσα απ' αυτήν την ταχεία ανάπτυξη της χώρας μας, να προκύψουν, όπως προέκυψαν, πολλές δυσπλασίες, πολλές δυσκολίες και να δημιουργηθούν διάφορα τέτοια φαινόμενα, τα οποία ήρθαν αναπόδραστα ως ένα φυσικό φαινόμενο.

Το λέω αυτό, όχι για να δικαιολογήσω κάποια κατάσταση, αλλά γιατί πολλές φορές καταδικάζουμε τη διαφθορά και ανάλογα φαινόμενα. Όμως, βεβαίως θα πρέπει να βλέπουμε και τις αιτίες. Θα πρέπει να βλέπουμε, επίσης, και τους τρόπους αντιμετώπισής της.

Σήμερα το νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται, δεν είναι κανένα φάρμακο-πανάκεια. Δεν είναι κανένα νομοσχέδιο με το οποίο εμείς είπαμε ότι θα λύσουμε το φαινόμενο της διαφθοράς. Και νομοθετήματα μπορεί να θέλει η διαφθορά, για να αντιμετωπιστεί, και μέτρα και αντίληψη και να εμπνεύσουμε έναν παιδευτικό χαρακτήρα στον ελληνικό λαό. Χρειάζεται μια σειρά πραγμάτων. Όμως, δεν καταλαβαίνω γιατί να μην εγκολπωθούμε θετικά ένα νομοσχέδιο που κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση, που βοηθάει προς αυτήν την κατεύθυνση, κατ' άλλους λίγο, αλλά κατ' εμάς αρκετά. Αυτό είναι εκείνο το οποίο θέλω να υπογραμμίσω δυσάρεστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα, εμείς δεν πιστεύουμε και δεν είπαμε ποτέ ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα λύσουμε μιας και διά παντός το θέμα της διαφθοράς. Ωστόσο η Κυβέρνηση, στην οποία έχω την τιμή να είμαι μέλος, και το Υπουργείο Δικαιοσύνης τον τελευταίο καιρό έχουν πάρει μια σειρά μέτρων. Έχουν λάβει έναν αρκετά μεγάλο αριθμό μέτρων, τα οποία, όπως λέει και το νομοσχέδιο που σήμερα τίθεται ενώπιον της κρίσης της Εθνικής Αντιπροσωπείας, αντιμετωπίζουν άμεσα ή έμμεσα το θέμα της διαφθοράς.

Φερ' ειπείν με προηγούμενες νομοθετικές μας πρωτοβουλίες προστατεύσαμε την προσωπικότητα των πολιτών και της ιδιωτικής ζωής από σύγχρονες εγκληματικές ενέργειες. Θα φέρουμε τώρα νομοσχέδιο για την ολοκλήρωση, για τις παράνομες βιντεοσκοπήσεις και μαγνητοσκοπήσεις, από την εγκληματική δραστηριότητα στο διαδίκτυο. Είναι νομοσχέδια τα οποία θα

έρθουν οσονούπω, πολύ σύντομα, ετοιμάζονται, έχουν περάσει από τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και έρχονται.

Επίσης, πήραμε μία σειρά μέτρων τα οποία στηρίζουν τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, τις γυναίκες, τα παιδιά, τις μονογονεϊκές οικογένειες. Υπάρχει και σχετικό νομοσχέδιο, αλλά υπάρχει και νομοσχέδιο, το οποίο το ψηφίσαμε πριν από μερικούς μήνες. Αυτό βέβαια μπορεί να μην πλήττει άμεσα το φαινόμενο της διαφθοράς, είναι όμως ένα σημαντικό βήμα, το οποίο προσεγγίζει το φαινόμενο αυτό και δίδει σημαντικές λύσεις.

Επίσης, παίρνουμε μία σειρά μέτρων που αφορούν το σωφρονιστικό σύστημα. Και αυτό είναι ένα βήμα, το οποίο βοηθάει στα πράγματα και έμμεσα βοηθάει και στην επίλυση ορισμένων ζητημάτων διαφθοράς.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μία σημαντική αιτία δημιουργίας της διαφθοράς είναι και οι καθυστερήσεις. Και αυτό είναι εν γνώσει μας. Υπάρχουν καθυστερήσεις στο δημόσιο, ακόμα και στη δικαιοσύνη. Όμως, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι πριν από ένα μήνα φέραμε στη Βουλή νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης. Και μ' αυτό τον τρόπο επιδιώξαμε και πετύχαμε σε μεγάλο βαθμό να υπάρξει αυτή η επιτάχυνση, με αποτέλεσμα έμμεσα να αποφεύγεται ένας μεγάλος όγκος καθυστερήσεων και να αντιμετωπίζεται έτσι το θέμα της διαφθοράς.

Τελικά, προσπαθούμε με μία σειρά νομοθετικών μέτρων να εναρμονίσουμε τη νομοθεσία μας, το εθνικό μας δίκαιο προς τις παραδόσεις της κοινωνίας μας αλλά και να κάνουμε ορισμένα σημαντικά προοδευτικά βήματα, τα οποία θα βοηθήσουν και το παιδί και την οικογένεια και γενικότερα την κοινωνία.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως βλέπετε η Κυβέρνηση έχει βάλει πλώρη να αντιμετωπίσει τη διαφθορά. Έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό με σοβαρά, σταθερά βήματα να αντιμετωπίζει και να επιλύει αυτό το θέμα. Θεωρώ ότι είμαστε σε καλή πορεία και θα δείτε και στο μέλλον ότι τα νομοσχέδια, τα οποία θα έρθουν στο Κοινοβούλιο, εκτός των άλλων θα αντιμετωπίζουν και αυτό το πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγιναν διάφορες αναφορές στις οποίες επί τροχάδην θα αναφερθώ.

Κατ' αρχάς, πρέπει να σας πω ότι σε ό,τι αφορά την υπόθεση και τις διάφορες καταγγελίες από διάφορους παράγοντες που κατά καιρούς κατηγορούν τη δικαιοσύνη, τη λειτουργία της, εμάς δεν μας βρίσκουν σύμφωνους. Ούτε αναγνωρίζουμε ότι ο άλφα ή ο βήτα παράγων της δημόσιας ζωής μπορεί να ανακηρυχθεί ως κήνος ή ως τιμητής του πολιτεύματος, του συστήματός μας και κατά καιρούς με διάφορα αποφθέγματα, με διάφορες αρές και κατάρες εναντίον προσώπων και πραγμάτων να δημιουργείται ένα κλίμα εις βάρος ορισμένων θεσμών και ορισμένων διαδικασιών, οι οποίες δόξα τω θεώ λειτουργούν άριστα. Και αναφέρομαι κατ' αρχάς στις διάφορες κατηγορίες που κατά καιρούς εκτοξεύονται εναντίον της δικαιοσύνης, κατηγορίες βεβαίως τις απορρίπτουμε. Έχουμε μία άριστη δικαιοσύνη, με άριστους λειτουργούς, η οποία λειτουργεί άριστα και ανεξάρτητα έξω από τις δαγκάνες οποιασδήποτε άλλης εξουσίας. Και πιστεύουμε ότι στην Ελλάδα σήμερα το σύστημα των τριών εξουσιών με τη βοήθεια των ανεξαρτήτων αρχών λειτουργεί κατά τρόπο απόλυτα σωστό.

Όσον αφορά την παρατήρηση, η οποία, αν δεν απατώμαι, έγινε από το συνάδελφο κ. Μπούγα, ότι ορισμένες απ' αυτές τις ρυθμίσεις έπρεπε να μπει στον ποινικό κώδικα, θα πρέπει να σας διαβεβαιώσω κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα ενσωματωθούν στο νέο Ποινικό Κώδικα.

Όπως έχω τονίσει κατ' επανάληψη στην Αίθουσα αυτή αλλά και εκτός της Αιθούσης, ήδη είναι στο δρόμο για να τροποποιηθεί ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας και ο Ποινικός Κώδικας, όπως και ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας. Επομένως πιστεύω ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχουμε συγκεκριμένα κείμενα στα οποία θα εφαρμοστούν και θα ενταχθούν και οι σημερινές διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν θα επιχειρούσε κανείς να δώσει έναν ορισμό στη λέξη «διαφθορά» θα δυσκολευόταν. Θα διερωτάτο κανείς, αλήθεια τι είναι η διαφθορά; Ποια είναι εκεί-

να τα στοιχειά τα οποία τη συνθέτουν; Ποιος είναι ο πυρήνας ο οποίος την αποτελεί; Ποια είναι τα μέσα με τα οποία μπορεί να την αντιμετωπίσει κανείς; Και σε τελική ανάλυση, πώς μπορεί να αντιμετωπίσει το γενικότερο αυτό φαινόμενο που πραγματικά ταλανίζει τις κοινωνίες, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Η παραδοσιακή αντίληψη του όρου της διαφθοράς λέει ότι είναι η χρήση της εξουσίας με σκοπό το προσωπικό όφελος. Αυτός, όμως, ο ορισμός κατά την άποψή μου δεν είναι πλήρης. Συνδέεται στην προκειμένη περίπτωση με τη διαφθορά στο κράτος και στον κρατισμό. Θεωρώ, όμως, ότι μόνο η διαφθορά η οποία αναπτύσσεται στο κράτος και εξαιτίας του κρατισμού, δεν είναι εκείνη η οποία μπορεί να καλύψει, να προσδιορίσει την αντικειμενική υπόσταση αυτής της έννοιας. Δεν είναι μόνο το κράτος, δεν είναι μόνο ο κρατισμός, ο οποίος δημιουργεί και από τον οποίο πηγάζει η διαφθορά. Υπάρχουν και άλλες, πολύ βαθιές και βαριές μορφές διαφθοράς και συναλλαγής. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Η διαφθορά ενός οργάνου της πολιτείας που χρηματίζεται για να ενεργήσει ή να μην ενεργήσει, είναι διαφορετικό πράγμα από τη διαφθορά ενός δικαστού, φερ' ειπείν, που ορίζει με την κρίση του και με βάση έξωθεν πιέσεις μία υπόθεση.

Ο ορισμός, λοιπόν, δεν περιλαμβάνει μόνο αξιωματούχους του δημοσίου αλλά καλύπτει και ιδιώτες. Και αυτό ακριβώς κάνει το νομοσχέδιο. Φερ' ειπείν, μορφές συναλλαγής που πραγματοποιούνται από στελέχη μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών, αδικήματα τα οποία διαπράττονται από μεγάλες ανώνυμες εταιρείες καθώς και από ορισμένους ελεύθερους επαγγελματίες, οι οποίοι συμπεριφέρονται ως επίορκοι πολίτες ή ως ασυνειδήτοι, έρχεται αυτό το σχέδιο νόμου να το αντιμετωπίσει.

Συνεπώς, όταν μιλάμε για διαφθορά, δεν πρέπει να αναφερόμαστε μόνο σε ασθένεια του δημοσίου. Υπάρχει και η διαφθορά που πηγάζει από την ίδια τη φύση των συμφερόντων, πηγάζει από την ίδια τη φύση των επιχειρήσεων, πηγάζει από τον ιδιώτη, αλλά πηγάζει κυρίως από τη νοοτροπία ορισμένων πολιτών. Τότε θα λέγαμε ότι έχουμε τη σκουριά της κοινωνίας, ένα φαινόμενο το οποίο δείχνει τη βαθιά κρίση την οποία διέρχεται μία κοινωνία.

Αν προχωρήσουμε και στοχαστούμε το θέμα ακόμα περισσότερο, θα διαπιστώσουμε ότι η διαφθορά δεν είναι μόνο η δωροδοκία. Δεν είναι μόνο το αδίκημα της δωροδοκίας εκείνο που καλύπτει όλο το πλάτος, όλο το φάσμα της έννοιας της διαφθοράς. Η κάλυψη, για παράδειγμα, ενός συναδέλφου που για να αποφύγει τις συνέπειες του νόμου επιχειρούμε να τον καλύψουμε, είναι και αυτό πράξη διαφθοράς. Η αλλοίωση αποτελεσμάτων με σκοπό την άνοδο σε θέση επιτυχίας ενός υποψηφίου είναι και αυτό θέμα διαφθοράς.

Η διαφθορά συνεπώς δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται απλά, αλλά και δεν πρέπει να ταυτίζεται μόνο με το οικονομικό έγκλημα. Από πλευράς φιλοσοφίας του δικαίου μία τέτοια προσέγγιση της διαφθοράς, θεωρώ ότι είναι ελλειμματική, γιατί αφήνει εκτός της πορείας, εκτός της απόχης και πολλές περιπτώσεις ωμής διαφθοράς και ωμής συναλλαγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ζούμε σε μία καινούργια εποχή, σε έναν καινούργιο κόσμο, σε μία εποχή ελεύθερων κοινωνιών, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, στην εποχή, αν θέλετε, όπως τη λένε ορισμένοι συγγραφείς, του ύστερου του ώριμου καπιταλισμού.

Η νέα αυτή εποχή δημιουργεί αναπόδραστα πολλά ωφέληματα, δημιουργεί, όμως και επιφέρει και πολλούς κινδύνους. Και βέβαια σ' αυτό το σημείο βρίσκεται η πρόκληση της πολιτικής.

Εμείς ως πολιτικοί καλούμαστε να αξιοποιήσουμε όλα τα θετικά εκείνα στοιχεία τα οποία η νέα εποχή μάς προσφέρει, η εποχή της παγκοσμιοποίησης, αλλά και να απορρίψουμε, να ακυρώσουμε όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία είναι αρνητικά, τα οποία μας δημιουργούν δυσκολίες. Δυστυχώς πολλές φορές αξιοποιούνται σήμερα τα κακά, ενώ ορισμένες θετικές πλευρές δεν αξιοποιούνται. Αυτό, όμως, δεν πρέπει να μας οδηγήσει στην εγκατάλειψη της προσπάθειας. Αν ως πρώτο λόγο, ως πρώτη αιτία θέλουμε να χτυπήσουμε τη διαφθορά, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να παραδεχθούμε ότι μπορούμε να τη νικήσου-

με, ότι μπορούμε να τη χτυπήσουμε, ότι δεν είναι ένα φαινόμενο το οποίο είναι πάνω από τις δυνάμεις μας, πάνω από τις δυνάμεις των κοινωνιών. Και θα πρέπει να γίνει κανόνας μας ότι ο αγώνας αυτός θα πρέπει να είναι αγώνας ζωής.

Οι κανόνες αυτοί που συνθέτουν αυτόν τον αγώνα, μπορούν να γίνουν είτε με προσπάθειες κυρίως των πολιτικών, δηλαδή ημών, είτε με προσπάθειες των κομμάτων είτε με προσπάθειες ακόμη και των διεθνών οργανισμών υψηλού κύρους. Γιατί η διαφθορά σήμερα εμφανίζεται πολυπρόσωπη. Στον καιρό μας οι ευκαιρίες διαφθοράς είναι περισσότερες. Αντίθετα, τα μέσα τα οποία έχουμε για να αντιμετωπίσουμε τη διαφθορά είναι λιγότερα. Στην πράξη η καταστατική, η θεσμική και η δικαϊκή υποστήριξη του αγώνα κατά της διαφθοράς είναι αναγκαία και πρέπει να είναι απόλυτα θωρακισμένη. Διαφορετικά η διαφυγή των ενόχων θα είναι εύκολη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι έννοιες της δικαιοσύνης και της διαφθοράς είναι έννοιες που όχι μόνο απλά είναι ασυμβίβαστες μεταξύ τους αλλά βρίσκονται πάγια και συνεχώς σε μια κατάσταση ανοιχτού πολέμου. Όπως είπα, η διαφθορά είναι η σκουριά της κοινωνίας και αυτή τη σκουριά οφείλει να την καθαρίσει πρώτιστα η δικαιοσύνη. Η διαφθορά και η παράνομη συναλλαγή, είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, αποτελεί την ακραία έκφραση της ανομίας και της καταφρόνησης του νόμου, αποτελεί την πιο βάνουση πρόκληση απέναντι στο κοινωνικό σύνολο.

Η δικαιοσύνη, λοιπόν, και η δική μας δικαιοσύνη ιδιαίτερα, με το ήθος των λειτουργιών της και τις αποφάσεις της, αποτελεί όχι μόνο το μεγάλο τιμωρό αυτού του φαινομένου, αλλά και την πρωτοπόρα διαπλαστική δύναμη σε όλες τις κοινωνίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης επανειλημμένως έχω υπογραμμίσει ότι εκτός των θεσμικών και κοινωνικών μέτρων τα οποία έχουμε πάρει μέχρι σήμερα, μέτρα τα οποία εκφράζονται είτε με τις πράξεις μας είτε με νομοθετικές πρωτοβουλίες, ένας κυρίαρχος και βασικός ρόλος είναι ο παιδευτικός ρόλος τον οποίο δεχτήκαμε μόνοι μας να αναλάβουμε. Πιστεύουμε, όπως και άλλες φορές είπα, ότι η δικαιοσύνη είναι η πεμπτούσα όλων των αρετών, είναι το κέντρο στο οποίο αρχίζουν και τελειώνουν όλες οι ιδεολογίες και επομένως είναι ο άξονας, είναι η αιχμή του άξονα εκείνου που θα μπορεί να χτυπήσει τη διαφθορά. Επομένως, ο παιδευτικός ρόλος, τον οποίο υιοθετήσαμε, γίνεται καθημερινά πολιτική μας και κινείται προς τις εξής κατευθύνσεις:

Πρώτα-πρώτα και πάντοτε θέτει προς συζήτηση ορισμένα κυρίαρχα ηθικά ζητήματα μείζονος σημασίας και συγχρόνως επιχειρεί να οδηγήσει σε αλληλεγγύη τους πολίτες και να ενδυναμώσει τους κοινωνικούς δεσμούς και τις αξίες της πολιτείας.

Έρχομαι στις ειδικότερες ρήτρες του νομοσχεδίου, αν και πολλές απ' αυτές αναλύθηκαν και έγιναν τοποθετήσεις, επιτρέψτε μου στα λίγα λεπτά που μου μένουν εν τάχει να αναφερθώ, γιατί νομίζω ότι είναι ρυθμίσεις θετικές, ρυθμίσεις που κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, ρυθμίσεις οι οποίες βοηθούν στην επίλυση του προβλήματος.

Μετατρέπεται με το παρόν σχέδιο νόμου το αδίκημα της δωροδοκίας των δημοσίων λειτουργών σε κακούργημα, αλλά και των Βουλευτών, των νομαρχιακών και δημοτικών αρχόντων, τόσο των εθνικών όσο και των αλλοδαπών.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πρώτα – πρώτα ότι εμείς οι ίδιοι οι πολιτικοί δεχόμαστε να μπούμε σε μια λογική κρίσεως και σε μια εποχή όπου τα πάντα οδηγούνται εναντίον της πολιτικής, των πολιτικών. Εμείς είμαστε οι πρώτοι και νομοθετούμε, θεσμοθετούμε μια τέτοια διάταξη απέναντι στην κοινωνία, που λέμε ότι, ναι, κι εμείς να κρινόμαστε, κι εμείς είμαστε ανοιχτοί σε κάθε κρίση της κοινωνίας.

Δεύτερον, επιδιώκουμε να επεκτείνουμε το αδίκημα της δωροδοκίας και στον ιδιωτικό τομέα και να μετατρέψουμε τα πλημμελήματα σε κακούργημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ελέγχθη από όλους εδώ τους συναδέλφους, από τους περισσότερους μάλλον, αδικήματα διαφθοράς, ή η ίδια η διαφθορά δεν δημιουργείται μόνο από το κράτος, η ίδια η διαφθορά δεν είναι μόνο απότοκος των μεγάλων αλλαγών που γίνονται σήμερα. Είναι συγχρόνως δημι-

ούργημα ορισμένων ατόμων, ορισμένων ιδιωτών που ευθύνονται και στη δημιουργία και στην εξάπλωση της διαφθοράς.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό έρχεται να καλύψει αυτό το κενό, αυτή την ανάγκη, αυτή την αδυναμία η οποία υπήρχε μέχρι σήμερα, αυτό το φαινόμενο που ο Θουκυδίδης το ονόμαζε ως «στάσεις», όχι υπό την έννοια της αντίστασης, υπό την έννοια της αντιμετώπισης των πολιτών, οι οποίοι δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις εκμεταλλεύσεως άλλων πολιτών.

Τρίτον, προχωρεί στην άρση του απορρήτου των επικοινωνιών για τις παραβάσεις που σχετίζονται με τη διαφθορά. Η διάταξη είναι εύλογη. Σε μία περίοδο όπου γνωρίζουμε ότι οι επικοινωνίες έχουν αναπτυχθεί πάρα πολύ και μάλιστα περισσότερο από την ανάπτυξη του κράτους και των αμυνών που έχει το κράτος, έρχεται το νομοσχέδιο και θέτει ορισμένες ρήτρες για να αντιμετωπίσει αυτό το φαινόμενο. Συνεπώς και αυτή η ρύθμιση είναι θετική, ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις και τις ανάγκες των καιρών.

Τέταρτον, με το παρόν νομοσχέδιο προτείνεται η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και για τα εγκλήματα που αφορούν τη σεξουαλική κακοποίηση και πορνογραφία ανηλίκων.

Όπως ξέρετε, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, έχει φέρει νομοθετήματα με ανάλογο περιεχόμενο, έχει ήδη υπ' όψιν του και προχωρεί αντίστοιχα νομοθετήματα και με τούτη τη ρήτρα βοηθιέται προς την κατεύθυνση αντιμετώπισης της πορνογραφίας.

Πέμπτον, προστατεύει τους μάρτυρες και τα θύματα από τον εκφοβισμό ή την πιθανή εκδίκηση, ανάλογη μ' αυτήν που ισχύει στην τρομοκρατία.

Έκτον, καθιερύεται η ευθύνη των νομικών προσώπων για αδικήματα διαφθοράς που τελέστηκαν προς όφελός τους.

Και, τέλος, προβλέπεται η καθιέρωση της δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων. Η δικαιοδοσία αυτή προβλέπεται, ώστε όλα τα αδικήματα που περιλαμβάνονται στη σύμβαση της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε. περί διαφθοράς, να δίδονται αυτεπαγγέλτως οπουδήποτε κι αν τελούνται στην αλλοδαπή, χωρίς να απαιτείται έγκληση ή αίτηση της κυβέρνησης της χώρας του τόπου τέλεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί στη ρίζα του το φαινόμενο της διαφθοράς, το οποίο είναι πολυπλόκαμο, πολυεπίπεδο, πολυσχιδές, πολυπρόσωπο και ούτε είναι εύκολο να αντιμετωπιστεί με ένα ή περισσότερα νομοσχέδια. Θα πρέπει όμως όλοι να αναγνωρίσετε ότι τούτη η Κυβέρνηση -και μ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και με μια σειρά άλλων νομοσχεδίων και πράξεων τις οποίες κάνει- επιχειρεί την κάθετη αντιπαράθεσή της με τη διαφθορά και νομίζω ότι σε πολλά σημεία έχουμε επιτύχει τη νίκη απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο.

Μ' αυτήν τη λογική και μ' αυτές τις σκέψεις, σας καλώ να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, Εισοδηματική Πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 11 Απριλίου του 2007, σε μια δημόσια παρουσίαση της Σύμβασης του Ο.Η.Ε. για την καταπολέμηση της διαφθοράς, που καλείται η Βουλή να επικυρώσει σήμερα, η Υπουργός των Εξωτερικών και ο Υπουργός των Εσωτερικών, που ήταν συνομιλητές μου, δεσμεύτηκαν παρουσία και του Γραμματέα της Διάσκεψης του Ο.Η.Ε., που παρήγαγε τη σύμβαση αυτή, το ταχύτερο δυνατόν να εισαχθεί η σύμβαση για κύρωση στη Βουλή. Πέρασε ένας χρόνος ολόκληρος. Θα κυρώσουμε και τη σύμβαση αυτή.

Υπάρχουν αντίστοιχα κείμενα, φυσικά, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Ο.Ο.Σ.Α., υπάρχει μια πλούσια εθνική νομοθεσία. Δεν μας λείπουν ούτε ελεγκτικοί

μηχανισμοί ούτε ποινικές κυρώσεις. Μας λείπει όμως αξιοπιστία. Το πολιτικό σύστημα έχει πρόβλημα ειλικρινούς σχέσης με την κοινωνία.

Οι πολίτες όταν ακούν, κύριε Υπουργέ, μια τοποθέτηση, όπως αυτή που κάνατε καλή τη πίστη προηγουμένως, δυσανασχετούν. Στην καλύτερη περίπτωση, αδιαφορούν. Έχουν χορτάσει αυτού του είδους τη ρητορεία. Χρειάζεται κάτι παραπάνω. Χρειάζεται να τους πείσουμε ότι πιστεύουμε αυτά που λέμε και ότι είμαστε σε θέση να πάρουμε μέτρα άλλου τύπου, γιατί τα συμβατικά μέτρα έχουν πια ολοκληρώσει την αποστολή τους. Ό,τι ήταν να κάνουν το έκαναν. Με το να αυστηροποιούμε διαρκώς την ποινική νομοθεσία, με το να αυψώνουμε διαρκώς όλα τα εγκλήματα σε κακουργήματα και να απειλούμε με δρακόντειες απειλές, δεν κάνουμε τίποτα. Με το να ενισχύουμε διαρκώς θεσμούς αντίστοιχους με το Γενικό Επιθεωρητή της Δημόσιας Διοίκησης, να δημιουργούμε παράπλευρες διαδικασίες και να θεωρούμε ότι έτσι μπορεί να «συλλάβουμε» τη διαφθορά, νομίζω ότι απλώς ανακυκλώνουμε μια επιχειρηματολογία η οποία δεν έχει καμμία μα καμμία ουσία. Και δεν έχει καμμία ουσία γιατί παράλληλα οι πολίτες παρακολουθούν διάφορα γεγονότα. Τα γεγονότα είναι πάντα και πιο εύγλωττα και πιο αξιόπιστα από τις κοινοβουλευτικού χαρακτήρα δηλώσεις.

Όταν ο πολίτης βλέπει την Κυβέρνηση, την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, να αρνείται συστηματικά την σύσταση εξεταστικών επιτροπών για κραυγαλέες υποθέσεις, για μεγάλα σκάνδαλα, όπως για παράδειγμα η υπόθεση της «SIEMENS» -απερρίφθη θυμίζω η σχετική πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- γιατί να πιστέψει ότι υπάρχει πραγματική πρόθεση της Κυβέρνησης, ότι υπάρχει πολιτική βούληση να καταπολεμηθεί η διαφθορά και στον ιδιωτικό, όχι μόνο στο δημόσιο τομέα, γιατί η «SIEMENS» είναι το χαρακτηριστικό παράδειγμα διαφθοράς -βαθιάς, διεθνούς και εκτεταμένης διαφθοράς- στον ιδιωτικό τομέα, που έρχεται και μολύνει με συστηματικές ενέργειες και για την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών σκοπών, το δημόσιο τομέα, το πολιτικό σύστημα σε διάφορες χώρες.

Όταν, επί σαράντα ημέρες, δεν εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη της Βουλής η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προκειμένου να συσταθεί εξεταστική επιτροπή για την υπόθεση των ομολόγων και όταν η κοινοβουλευτική πλειοψηφία κατευθύνεται πλησίον προς την απόρριψη της πρότασης που θα συζητηθεί την ερχόμενη εβδομάδα, τότε πώς είναι δυνατόν να πιστέψει ο πολίτης ότι γίνεται πραγματική προσπάθεια μεταρρύθμισης στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση που σέβεται την περιουσία και τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και τελικά τη σύνταξη του κάθε ασφαλισμένου, ο οποίος έχει μια προσδοκία ζωής, όταν για όλα τα μεγάλα θέματα που ξέσπασαν με τη μορφή σκανδάλων τα τελευταία χρόνια, δεν υπάρχει καμμία οριστική εκκαθάριση, όπως για την υπόθεση του καρτέλ γάλακτος και της Επιτροπής Ανταγωνισμού, για την υπόθεση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού, για την υπόθεση του παραδικαστικού κυκλώματος που απέκτησε τεράστιες διαστάσεις και τελικά έχασε κάθε επικαιρότητα και κάθε ενδιαφέρον;

Και, επίσης, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να εμφανίζεται με την επιθυμία και τη φιλοδοξία να γίνει πιστευτή, όταν σε όλες αυτές τις υποθέσεις φαίνεται άμεσα ή έμμεσα με δηλώσεις ακόμη και δικές σας, αλλά και του προκατόχου σας, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, να ελέγχετε τους δικαιοδοτικούς μηχανισμούς, να ελέγχετε τις πρωτοβουλίες και το ρυθμό δράσης των εισαγγελικών αρχών.

Και να πω κάτι πάρα πολύ απλό. Όταν η ίδια η Κυβέρνηση σε συνεργασία με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και υφιστάμενους του εισαγγελέως και ιδίως με τον εισαγγελέα Εφετών Αθηνών δείχνει να μη σέβεται τις ανεξάρτητες αρχές, να δημιουργεί δικονομικά προσκόμματα, να εξοντώνει και να ακυρώνει τις ανεξάρτητες αρχές, που είναι θεσμός συνταγματικής περιωπής, πώς μπορεί να πιστέψει ο πολίτης ότι υπάρχει πραγματική πολιτική πρόθεση καταπολέμησης της διαφθοράς;

(Στο σημείο όπου την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Δεν σας απαντώ εγώ. Σας απαντά με συγκλονιστικό τρόπο ο

πρόεδρος της επιτροπής για την καταπολέμηση του βρώμικου χρήματος, ο δικός σας εκλεκτός στη θέση του Γενικού Γραμματέα Εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ο επίτιμος Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ζορμπάς. Η εμφάνισή του την προηγούμενη εβδομάδα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ήταν εντυπωσιακή. Έθεσε ζήτημα δικής σας ευθύνης προσωπικά, ευθύνης του Υπουργού Δικαιοσύνης, γιατί δεν έχετε ασκήσει την πειθαρχική δικαιοδοσία σας σε σχέση με αντιδικονομικές και παράνομες ενέργειες του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Έθεσε ζήτημα πειθαρχικής και ποινικής ευθύνης του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του εισαγγελέα Εφετών στο κορυφαίο ζήτημα των ομολόγων, που είναι η επιτομή της διαφθοράς με κόστος για τον απλό πολίτη, για τον εργαζόμενο και το συνταξιούχο. Έθεσε ζήτημα θεσμών και διαφάνειας, διότι ουσιαστικά παρεμποδίζεται η λειτουργία ενός κεντρικού μηχανισμού για την καταπολέμηση της διαφθοράς, όπως είναι η επιτροπή για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος.

Πώς είναι δυνατόν να έρχεστε ενώπιον της Βουλής, κύριε Υπουργέ, να θέλετε να γίνετε εδώ κήρυκας μίας πανστρατιάς πολιτικού κόσμου και της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να καταπολεμηθεί η διαφθορά και να μη βρίσκετε μία λέξη να πείτε ως απάντηση στις καταγγελίες τις επίσημες, τις συγκεκριμένες, τις επώνυμες του δικού σας εκλεκτού που τώρα θέλετε να τον αποκεφαλίσετε από την προεδρία της επιτροπής αυτής και διαμορφώνετε τις νομοθετικές προϋποθέσεις για την εκδίωξή του από την κομβική αυτή θέση στην οποία προφανώς μετανιώσατε που τον τοποθετήσατε πριν από μερικούς μήνες;

Άρα, λοιπόν, το πρόβλημά μας είναι πρόβλημα αξιοπιστίας, πολιτικής και θεσμικής αξιοπιστίας. Και δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτή η συζήτηση η οποία τελικά δεν έχει κόστος μόνο για την Κυβέρνηση, για την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά ιδίως για την παρούσα που επί πέντε χρόνια χειρίζεται τα δημόσια πράγματα. Έχει κόστος για τη Βουλή, για τα κόμματα, για το πολιτικό σύστημα και για το σύνολο των πολιτικών στελεχών της χώρας. Γιατί έτσι μπορεί ο κάθε επιχειρηματίας, όπως έκανε ο κ. Βγενόπουλος, να εμφανίζεται ως δήθεν ευαίσθητος, να ψέγει τους πολιτικούς αρχηγούς και τα πολιτικά στελέχη, γιατί έχουν μειωμένη ευαισθησία και δεν αντιδρούν με αγωγές ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, όπως αντιδρά αυτός, ενώ είναι μυιγαγίχτοι οι εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου, οι οποίοι δεν αποδέχονται τη δημόσια κριτική και ως πολίτες ασκούν τα δικαιώματά τους, το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, γιατί πρέπει να υπερασπιστούν το κύρος τους και το κύρος των εταιρειών τους.

Μα, ποιος δίνει το δικαίωμα στους εκπροσώπους αυτής της αντίληψης –που δεν είναι η αντίληψη, βέβαια, όλου του επιχειρηματικού κόσμου- να φέρονται έτσι με ιταμό τρόπο απέναντι στους θεσμούς και απέναντι στο πολιτικό προσωπικό της χώρας; Εσείς και –για να το γενικεύσω- εμείς οι ίδιοι οι οποίοι πολλές φορές είμαστε έτοιμοι να αποδεχθούμε τις ευθύνες της πολιτείας και του πολιτικού κόσμου, αλλά δεν έχουμε το αντίστοιχο θράσος που έχουν αυτοί, για να πούμε ποιες είναι οι ευθύνες του ιδιωτικού τομέα, ποιες είναι οι ευθύνες προσώπων –όχι της πλειοψηφίας- του επιχειρηματικού κόσμου στα θέματα αυτά.

Επίσης, πώς είναι δυνατόν να είναι αξιόπιστη η Κυβέρνηση, όταν έρχεται εδώ στο Βήμα της Βουλής και αναπτύσσει ένα λόγο θεσμικό, όταν η μόνιμη καταφυγή της Κυβέρνησης επί πέντε χρόνια τώρα είναι ο συμψηφισμός, η αναζήτηση των ευθυνών στο παρελθόν, ο καταλογισμός της ευθύνης για τα πάντα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., όταν συνεχώς για το παραμικρό ακούμε ότι υπάρχουν κάποιοι σκελετοί του παρελθόντος στα ντουλάπια και στα συρτάκια της Κυβέρνησης, όταν ακόμα και για το ζήτημα της «SIEMENS» ή για το ζήτημα των ομολόγων ο κ. Τραγάκης, Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής για τους εξοπλισμούς, επικαλείται την υπόθεση αυτή και τα στοιχεία τα οποία θα έλθουν από την Ελβετία και τα οποία έρχονται επί πέντε χρόνια;

Τι εικόνα διαμορφώνει ο πολίτης μέσα απ' αυτήν τη λογική του συμψηφισμού; Δεν υπάρχει τίποτα πιο χυδαίο και τίποτα πιο

υπονομευτικό για το κύρος της δημοκρατίας, για το κύρος του κράτους, για το κύρος του πολιτικού συστήματος απ' αυτήν την εύκολη και αβασάνιστη προσφυγή στο συμψηφισμό, που δείχνει και μεγάλη πολιτική αδυναμία. Και όταν η Κυβέρνηση βρίσκεται στριμωγμένη για ένα θέμα, όπως είναι τα ομόλογα για παράδειγμα, τότε έχουμε κήρυκες εκ μέρους της Κυβέρνησης της ανάγκης για συστράτευση, για πανστρατιά, για εθνική συνεννόηση, προκειμένου να διαμορφώσουμε ένα νέο θεσμικό περιβάλλον και να πείσουμε τους πολίτες ότι υπάρχει μία ευαισθησία της Βουλής και του πολιτικού κόσμου. Ε, δεν γινόμαστε έτσι πιστευτοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της διαφθοράς είναι φυσικά πρόβλημα ηθικό, όχι ηθικολογικό. Είναι ηθικό με την κοινωνική έννοια του όρου. Είναι, όμως, και πρόβλημα θεσμικό και κυρίως είναι πρόβλημα αναπτυξιακό.

Το πρόβλημα της διαφθοράς στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες, είναι ουσιαστικά συνδεδεμένο με τις ατυπίες που κυριαρχούν στην ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία. Αυτή η περίεργη ατυπία, η παραοικονομία, η εισφοροδιαφυγή, όλες οι γκρίζες ζώνες που έχουν καλλιεργηθεί από τον δέκατο ένατο 19ο αιώνα μέχρι σήμερα, από τη σύσταση του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, ουσιαστικά γίνονται θερμοκήπια μιας συγκεκριμένης συμπεριφοράς, που είναι συμπεριφορά στα όρια της ανομίας, με την έννοια που έχει ο όρος αυτός όχι στη θεολογία, αλλά στην κοινωνιολογία. Δεν μπορείτε να καταλάβετε ποιοι κανόνες διέπουν μια συμπεριφορά.

Και τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά σε τελική ανάλυση. Ο πολίτης ακόμη και σήμερα πιστεύει ότι το παράνομο είναι πιο γρήγορο, είναι πιο αποτελεσματικό, είναι πιο φθηνό. Αν ο πολίτης δεν πειστεί ότι το νόμιμο συμφέρει, ότι το νόμιμο μπορεί να είναι διαφανές, αξιοκρατικό, γρήγορο, αποτελεσματικό και συμφέρον οικονομικά, αν δεν πειστεί ότι η νόμιμη οδός έχει μικρότερο κόστος και παράγει μεγαλύτερο αποτέλεσμα, δεν πρόκειται ποτέ να συμπράξει όχι στην πολιτική πανστρατιά, αλλά στην κοινωνική πανστρατιά που απαιτείται, προκειμένου να καταπολεμηθεί το φαινόμενο της διαφθοράς.

Θα λύσουμε τα προβλήματα αυτά με την αυστηροποίηση της ποινικής νομοθεσίας; Ούτε κατά διάνοια. Θα λύσουμε τα προβλήματα αυτά με την τροποποίηση του Σωφρονιστικού Κώδικα; Αστεϊευόμαστε προφανώς. Θα λύσουμε τα προβλήματα αυτά με ελεγκτικούς μηχανισμούς συμβατικού τύπου, δηλαδή κρατικούς με την παραδοσιακή έννοια του όρου; Όχι.

Πρέπει να εμπλέξουμε τον πολίτη. Θέλουμε συμμετοχικούς θεσμούς που εγγυώνται τη διαφάνεια. Όταν όλες οι αναθέσεις προμηθειών του δημοσίου και όλες οι αναθέσεις συμβάσεων δημοσίων έργων ή συμβάσεων παροχής υπηρεσιών τελικώς είναι προϊόν μίας διαδικασίας που διεξάγεται παρουσία ομάδων πολιτών που επιλέγονται με μία διαδικασία, ώστε να την παρακολουθούν από τη φάση των προδιαγραφών μέχρι τη φάση της κατακύρωσης, τότε αλλάζουν οι συμπεριφορές συνολικά. Δεν μπορεί να θέλουμε να πάρουμε μέτρα για τους πλειστηριασμούς εναντίον ιδιωτών, έτσι ώστε ο ειρηνοδίκης να είναι αυτός ο οποίος εγγυάται τη διαφάνεια με ενσφράγιστες, γραπτές προσφορές και να μην παίρνουμε αντίστοιχα μέτρα τα οποία εισάγουν τον πολίτη τελικά ως εγγυητή της διαφάνειας στο επίκεντρο όλων των διαδικασιών.

Άρα, το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην ποινική νομοθεσία. Το πρόβλημα βρίσκεται στη διοικητική νομοθεσία. Το πρόβλημα βρίσκεται στη δικονομική νομοθεσία.

Όταν καταργηθούν όλες οι παράπλευρες διαδικασίες ορισμού του δικαστή ή ορισμού του εισαγγελέα ή ορισμού της δικασίμου από το επίπεδο του ανωτάτου δικαστηρίου μέχρι το επίπεδο του ειρηνοδικείου, όταν υπάρχουν σαφείς αδέκαστοι, απροσπολήσιμοι κανόνες που σέβονται την αρχή του νόμιμου δικαστή και την εσωτερική ανεξαρτησία της δικαιοσύνης μπορούμε να πούμε ότι έχουμε νέου τύπου δικονομικές εγγυήσεις. Αυτό δεν απαιτεί καμιά ποινική κύρωση. Απαιτεί τροποποίηση των δικονομικών νομοθεσιών σε όλους τους κλάδους της δικαιοσύνης. Άρα χρειάζεται ριζική εκκαθάριση της νομοθεσίας, εθνική κωδικοποίηση που είναι έργο τεράστιο, αναπτυξιακό, και εφάμιλλο του Εθνικού Κτηματολογίου.

Χρειάζεται να οργανώσουμε οργανισμούς κοινωνικής συμμετοχής πολιτών μέσα από κληρώσεις και χωρίς να δημιουργούνται δεσμεύσεις και πελατειακά δίκτυα νέου τύπου σε όλα τα επίπεδα και να καταστήσουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση το πρώτο πεδίο εφαρμογής και άρα δοκιμασίας αυτών των οργανισμών γιατί το πρόβλημα υπάρχει και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα και σε όλα τα επίπεδα του εν ευρεία εννοία κράτους και όχι μόνο στο επίπεδο της κυβέρνησης όπου οι πάντες είναι εκτεθειμένοι σε δημόσια κριτική και σε έλεγχο από τα Μέσα Ενημέρωσης. Πρέπει να γίνει και στο επίπεδο των περιφερειακών οργάνων και στο επίπεδο των τοπικών οργάνων και στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Βέβαια αυτό αφορά και την Ευρωπαϊκή Ένωση διότι οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πολλές φορές εμπλέκονται δυστυχώς με διαδικασίες σκανδάλων, με διαδικασίες παραγωγής και αναπαραγωγής διαφθοράς. Αυτό διαποτίζει και την αντίληψη του ευρωπαϊκού διοικητικού μηχανισμού.

Φυσικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψηφίζει την κύρωση της σύμβασης του Ο.Η.Ε.. Αλίμονο αν δεν ψήφιζε τέτοια σύμβαση διενθούς επιπέδου. Υπάρχουν νομοτεχνικοί χαρακτηρισμοί παρατηρήσεις που τις διέτυπωσε ο εισηγητής μας κ. Πεταλωτής αλλά που τις διατυπώνει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Το Ποινικό Δίκαιο ως γραμματοπαγές δίκαιο έχει αξιώσεις νομικής ακριβολογίας οι οποίες υπερβαίνουν την πολιτική μας αντιπαράθεση, διότι όταν νομοθετούμε στο πεδίο του ποινικού δικαίου, πρέπει αυτό που λέμε να το εννοούμε και να το λέμε μετά λόγου γνώσεως. Αν μη τι άλλο δεχθείτε τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας και του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Αλλά κυρίως, κύριε Υπουργέ, ας ξεπεράσουμε αυτά τα στερεότυπα. Ας πάσουμε να μιλάμε με αυτό τον τρόπο με τον οποίο οι πολίτες έχουν βαρεθεί πια να μας ακούνε. Πρέπει να στείλουμε άλλα μηνύματα και πρέπει να μοιραστούμε την ευθύνη για την καταπολέμηση της διαφθοράς και για τη διασφάλιση της διαφάνειας με τους πολίτες. Είμαστε εδώ στο όνομα των πολιτών και πρέπει να εμπιστευθούμε τον πολίτη, προκειμένου ο πολίτης στη συνέχεια να εμπιστευθεί τη νομιμότητα και να καταπολεμήσει τη διαφθορά επειδή γίνεται κτήμα του η διαπίστωση πως αυτό είναι που συμφέρει και τον ίδιο και την οικονομία και την ανάπτυξη και την κοινωνία και τη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης έχει το λόγο για να κάνει μια παρέμβαση.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μια σύντομη παρέμβαση. Μπορώ να πω ότι πολλά απ' αυτά κυρίως τα σωστά που είπε ο κ. Βενιζέλος, περιλαμβάνονταν στην πρωτολογία μου. Επομένως δεν θα αναφερθώ σε αυτά.

Ήθελα όμως να κάνω μια, δυο παρατηρήσεις που τις θεωρώ χρήσιμες και αναγκαίες για να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα. Πρώτον, η Κυβέρνηση αυτή και συγκεκριμένα ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν κάνει ευχολόγια, δεν διατυπώνει ιδέες στον αέρα αλλά συγκεκριμένα μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα, με πράξεις με νομοθετήματα και με ακτιβιστικές ακόμη πράξεις μετουσιώνει την ιδέα σε πράξη. Επομένως είναι μακράν από εμάς το ποτήριον εκείνο το οποίο μας λέει ότι πιθανόν ορισμένες από τις πράξεις μας έχουν θεωρητικό χαρακτήρα.

Εμείς μιλάμε στη γλώσσα του κόσμου και πραγματοποιούμε έμπρακτα αυτά τα οποία επιζητεί ο πολίτης. Υπ' αυτήν την έννοια, εγώ τουλάχιστον, αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος και για μένα και για την Κυβέρνηση.

Όσον αφορά τη δεύτερη παρατήρηση την οποία ήθελα να κάνω αυτή αφορά τον κ. Ζορμπά και τις παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Βενιζέλος και οι άλλοι.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μπορείτε να έχετε ένα έλλειμμα ιδεολογίας, πολιτικής, να έχετε προβλήματα εσωκομματικά, να έχετε δηλαδή μια δυσκολία λειτουργίας, νομίζω όμως ότι είναι λάθος το να επιλέγετε να φτιάξετε σύμβολα, να φτιάξετε ιδεολογικά πρόσωπα, τα οποία θα έχετε σαν σημαία και σαν προμετωπίδα της πολιτικής, των θέσεών σας και της ιδεολογίας σας. Κάτι τέτοιο κάνετε αυτόν τον καιρό με τον κ. Ζορμπά.

Ο κ. Ζορμπάς είναι παράγων μιας διαδικασίας. Είπε κάτι, όπως είχε δικαίωμα, όπως έχει δικαίωμα κάθε πολίτης, είτε κατέχει μια θέση είτε δεν κατέχει. Απέναντι σ' αυτά που είπε ο κ. Ζορμπάς, νομίζω ότι απάντησα ξεκάθαρα και θέλω και σήμερα να απαντήσω εξίσου ξεκάθαρα για να είναι η θέση μου ευκρινής και καθαρή σαν τζάμι.

Λέω λοιπόν ότι δεν διέγνωσα όλο αυτό το διάστημα καμία πειθαρχική και καμία ποινική παράβαση από οποιονδήποτε λειτουργό της δικαιοσύνης και από τη δικαιοσύνη. Θεωρώ ότι η ελληνική δικαιοσύνη στέκεται στο ύψος της, κάνει σωστά το καθήκον της, όπως κάνουν σωστά το καθήκον τους και οι λειτουργοί της.

Επομένως, για μένα κανείς δεν μπορεί να είναι πάνω από τους θεσμούς. Για μένα δεν υπάρχουν κήνσορες ή τιμητές του δημόσιου βίου, αλλά είναι οι θεσμοί εκείνοι οι οποίοι προσδιορίζουν και προδιαγράφουν την πορεία της πολιτείας, την πορεία της Κυβέρνησης.

Με βάση λοιπόν αυτό πορευόμαστε και με βάση αυτό απορρίψαμε αυτές τις κατηγορίες, οι οποίες ίσως να είναι και αντιφατικές, αν δε κανείς τι είχε πει πριν από λίγους μήνες ο κ. Ζορμπάς. Τις απορρίπτουμε και για μας είναι ξεκάθαρο το τοπίο.

Όσον αφορά την καλούμενη επιστολή, ως προς την ουσία όπως ξέρετε, δεν είναι αρμόδιο το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Αρμοδίες εστάλη και αρμοδίες εξετάζεται. Αυτή είναι όλη η ιστορία και νομίζω τώρα ότι το να αναμασάτε τα ίδια και τα ίδια με τις ίδιες υποθέσεις, όλο αυτό το διάστημα, είναι προς ζημιά σας και δεν δείχνει τίποτα άλλο παρά μια πολύ μεγάλη αδυναμία που έχετε, μια αδυναμία και ένα έλλειμμα πολιτικής και ιδεολογίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Παναγιωτόπουλος. Και οι δύο από τον Κανονισμό δικαιούστε να πάρετε το λόγο αφού ο ζητήσατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Στις τρειςήμισι φεύγουμε για την Κέρκυρα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να προηγηθεί ο κ. Κακλαμάνης, αρκεί να τηρηθούν οι χρόνοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνω πως θα άκουγα όλους τους ομιλητές, όπως κάνω συνήθως, αλλά στις τρειςήμισι ακριβώς πρέπει να φύγουμε από την Ελευσίνα για την Κέρκυρα.

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι είναι υπερήφανος, προφανώς για όσα συμβαίνουν και με πρωτοβουλίες δικές του στο χώρο του οποίου έχει την πολιτική ευθύνη. Θα είμαστε οπωσδήποτε όλοι εδώ –και εγώ προσωπικά– ευτυχείς αν μπορούσαμε να του πούμε ότι πρέπει να είναι υπερήφανος. Λυπάμαι γιατί πρέπει να του πω το αντίθετο.

Ο συγκεκριμένος πρώην ανώτατος δικαστικός λειτουργός επιλέγεται από την Κυβέρνησή σας ως η αιχμή του δόρατος εναντίον της διαφθοράς σχετικά με τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων και διατυπώνει, όπως μας επανέλαβε ο ίδιος στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, αντιρρήσεις για την περίφημη προμήθεια των F-16, που θα επιβαρύνουν τη χώρα για τα επόμενα χρόνια με το κόστος πλέον των 15.000.000.000 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Σωστά αναφέρθηκε πριν από λίγο ο κ. Βενιζέλος στην εξεταστική επιτροπή για τις εξοπλιστικές δαπάνες. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής και Γενικός Γραμματέας της Κ.Ο. του κόμματός σας συνεχίζει, όπως έκανε και ως Πρόεδρος της Επιτροπής, να μιλάει ακόμα αορίστως για κάτι το οποίο αναμένετε εσείς, το κυβερνών κόμμα, στη λογική αυτή των συμψηφισμών.

Θέλω εδώ να αναφερθώ απλώς και να παραπέμψω, αν δεν το

διαβάσατε θα το διαβάσετε, στη σημερινή πρωτοσέλιδη αναφορά της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» σε ό,τι αφορά την περίπτωση υπόθεσης του C4I, που εκεί πρέπει να αναζητηθούν διαχρονικά -αν υπάρχουν- ευθύνες κι όχι φυσικά προς συμψηφισμόν. Εκεί ο αρμόδιος δικαστικός λειτουργός περιέργως, αναφέρει η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», δεν ζητάει άνοιγμα των λογαριασμών, αν και στους λογαριασμούς και τις εταιρίες του κ. Χριστοφοράκου η εισαγγελία του Μονάχου έχει κάνει αναφορά για διακινήσεις που έγιναν στο ύποπτο αυτό χρονικό διάστημα που καλύπτει και το χρόνο παραγγελίας και το χρόνο παραλαβής του συστήματος αυτού.

Εάν τα αναφέρω αυτά, κύριε Πρόεδρε, είναι γιατί πιστεύω ότι αν δεν απαλλαγούμε από την κακώς νοούμενη κομματική, παραταξιακή, προσωπική, συντεχνιακή, όπως λέει ο απλός πολίτης, αλληλεγγύη, δεν πρόκειται να κατορθώσουμε αυτό που εγώ δεν έχω για κανέναν εδώ αποδείξεις ούτε καν ενδείξεις για να πω ότι δεν θα το θέλαμε, δηλαδή να απαλλαγεί επιτέλους ο πολιτικός κόσμος, ο δημόσιος βίος της χώρας από το στίγμα της συνεχούς για πράγματα που δεν μπορεί κανείς όχι να συμμετέχει, ούτε καν να γνωρίζει αν έλαβαν χώρα ή λαμβάνουν χώρα αυτή τη στιγμή.

Νομοθετούμε σήμερα και ψηφίζουμε το νομοθέτημα του Υπουργού Δικαιοσύνης, αλλά ποιο θα είναι το όφελος; Έχουμε, κύριε Πρόεδρε, -κι εσείς προσωπικά κάνετε αναφορά- σε σωρεία διατάξεων που πάλι διαχρονικώς έχουν ψηφιστεί και με τις οποίες ουσιαστικά -ανεξαρτήτως των προθέσεων όσων εισήχθησαν, όσων υποστήριξαν, διότι το αποτέλεσμα ενδιαφέρει- η διαφθορά έχει διευκολυνθεί. Όταν, όπως λέει εδώ εφημερίδα που πρόκειται σ' εσάς και μάλιστα μαχητικά, ο «Αδελφισμός Τύπου», ήταν στις εξαγγελίες σας η εξουδετέρωση των νταβατζήδων και της διαπλοκής -έτσι λέγατε- η επανίδρυση του κράτους, η καταπολέμηση της διαφθοράς και από τις πρώτες διατάξεις έρχεται η παραγραφή των αδικημάτων αυτών που εξέδωσαν πλαστά και εικονικά τιμολόγια ή που δέχθηκαν και συνηλλάγησαν μ' αυτόν τον τρόπο ή όταν φέρνεται νομοθέτημα που ανεξαρτήτως του πώς, τότε εξήχθησαν και πόθεν προέρχονται, επανεισάγονται κεφάλαια που βρίσκονται εκτός της χώρας, τι νόημα έχει λοιπόν το να ψηφίζουμε εδώ νομοθετήματα, τα οποία στην πράξη δεν αποδίδουν τίποτα απ' αυτό που επιδιώκουμε, αλλά αντιθέτως η διαφθορά διογκώνεται;

Και όπως σωστά είπατε εσείς, η διαφθορά δεν είναι μόνο εκεί που υπάρχει η οικονομική συναλλαγή. Επεκτείνεται διαρκώς. Και βεβαίως είναι διαφθορά το να προσλαμβάνονται κατά χιλιάδες στο δημόσιο και να επιβαρύνονται οι οργανισμοί, οι δημόσιες επιχειρήσεις με μία διάτρητη διαδικασία, την περιφημη διαδικασία των συνεντεύξεων. Πώς θα πείσουμε την κοινή γνώμη επιτέλους;

Και δυστυχώς δεν διαφωτίζουμε την κοινή γνώμη ότι τα κόμματα δεν είναι όπως τα φαντάζεται. Είναι αδειανά πουκάμισα, θα το πω για πολλοστή φορά. Τα κόμματα στην Ελλάδα δεν λειτουργούν όπως -φαντάζεται ο κόσμος- στην Ευρώπη. Εδώ κάνουμε συνέδρια με χιλιάδες ανθρώπων που χειροκροτούν. Δεν λειτουργούν τα κόμματα στην Ελλάδα έτσι, ώστε να μπορεί κάποιος και να αποδέχεται ευθύνες και πολύ περισσότερο να αποδίδει ευθύνες για το ρόλο και τη δράση διαφόρων προσώπων.

Με έχετε ακούσει κι εσείς, κύριε Πρόεδρε, προσωπικά πολλές φορές. Δεν θα πω ότι αυτή η παράταξη είναι έτσι ή αλλιώς. Όμως θα επιμένω ότι οφείλει ο πολιτικός κόσμος, για να γίνει αξιόπιστος και να υπηρετήσει τον τόπο, να συνεργαστεί για την εκκαθάριση του δημόσιου βίου, των κομμάτων, της Δημόσιας Διοίκησης από όλες εκείνες τις εστίες, εξατομικεύοντας ευθύνες ατομικές ή συλλογικές. Διότι αλλιώς, όπως είχε πει ο Ανδρέας Παπανδρέου για το χρέος, εάν δεν εξαφανιστεί, θα εξαφανιστεί το έθνος. Αυτό συμβαίνει με τη διαφθορά.

Ο κ. Ζορμπάς μας είπε στην Επιτροπή Θεσμών, αφού διεκτραγώδησε την κατάσταση -στην οποία προφανώς προσωρινώς εστάλη για να φύγει από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης- μας είπε για την υποδομή και τα μέσα για να εκπληρώσει την αποστολή της η αρχή της οποίας προΐσταται κατά του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος.

Μας είπε επίσης ότι είναι απομονωμένος πλήρως, χωρίς προσωπικό, χωρίς μέσα, η δε διεθνής αρχή που συντονίζει τις ελληνικές αρχές για την αντιμετώπιση του ξεπλύματος του βρώμικου χρήματος κατατάσσει τη χώρα μας -και την αξιολογεί σε σχέση με τις άλλες χώρες- στην κατώτατη θέση της κλίμακας ως περίπου -επί λέξει μας είπε- να αντιστοιχεί σε νομικώς ασύντακτη χώρα.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του πρώην Προέδρου της Βουλής)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια απλή σκέψη. Αυτές τις μέρες όλος ο Τύπος έδειξε μια κατανόηση απέναντι στη Βουλή, όταν δώσαμε την ανακοίνωση ότι και οι δηλώσεις για τις εκλογικές μας δαπάνες δεν είχαν κανένα πρόβλημα, όπως παλαιότερα και οι δηλώσεις μας για το "πόθεν έσχες".

Εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα. Ούτε οι εκπρόσωποι των κομμάτων στην επιτροπή, ούτε οι τρεις ανώτατοι δικαστές προφανώς συγκαλύπτουν. Αλλά έχουμε νομοθεσία που είναι για τα σκουπίδια και οφείλουμε αυτά τα ζητήματα να τα ξεκαθαρίσουμε.

Όταν διαβάζω σήμερα ότι για Υπουργό που χειρίζεται τεράστια οικονομικά ζητήματα, υπάρχει καταγγελία και δεν υπήρξε άμεση αντίδραση αποστολής στον εισαγγελέα του καταγγέλλοντος, ότι οφείλει 280.000 ευρώ για υπηρεσίες ταχυμεταφοράς ψηφοδελτίων και άλλα, εγώ δεν μπορώ να δεχθώ ότι έχει βάση αυτό. Με ενοχλεί όμως ότι όταν εστάλη αυτό το εξώδικο, ο Υπουργός δεν έστειλε αμέσως στον εισαγγελέα τον κύριο αυτόν.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει η εξής απλή πρόταση. Την έχω επαναλάβει, τη διατυπώνω και τώρα. Μπορούμε να νομοθετήσουμε στο πόθεν έσχες, ό,τι δεν καταχωρίζεται στο "πόθεν έσχες" με δήλωση του υποχρέου, εκχωρείται στο ελληνικό δημόσιο. Παρέχεται εξουσιοδότηση αμετάκλητη και εντολή στον Υπουργό Οικονομικών - ή σε όποιον περαιτέρω εκείνος ορίσει - να αναζητήσει οποιοδήποτε στοιχείο, είτε φέρεται επ' ονόματι του δηλούντος, είτε άλλου και ανήκει σ' αυτόν και δίδονται σε συνεργούς -όχι μόνο στις περιπτώσεις των ναρκωτικών και της δωροδοκίας δικαστικού ή άλλου δημοσίου λειτουργού, αλλά σε οποιονδήποτε συνεργό, ακόμα και αναγκαίο συνεργό- κίνητρα απαλλαγής.

Να μην πω ότι πρέπει να επαναλάβουμε ό,τι έκανε ο Ελευθέριος Βενιζέλος και εξάλειψε τη ληστοκρατία. Με αυτό τον τρόπο θα υπάρξει πραγματικά ο φόβος στις δεκάδες χιλιάδες λειτουργών, από τους πολιτικούς μέχρι τους τελευταίους εφοριακούς και τελωνειακούς, και όχι όπως τώρα που "ελαφρά τη καρδιά" απλώς ο νόμος λέει να καταγράφεις τι έχεις και γράφεις και ένα συμβόλαιο από το οποίο το έχεις. Αν κάποιος έχει καταληστέψει τον τόπο, φυσικά δεν θα είναι αφελής να καταγράψει τα προϊόντα της ληστείας.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η βούληση υπάρχει. Υπάρχουν κάποιες αντιλήψεις που κι εμείς οι ίδιοι ίσως τις προωθούμε όταν αυτό το θέμα της διαφθοράς το τοποθετούμε είτε στη μία κυβέρνηση, είτε στην άλλη, είτε στον λεγόμενο δικομματισμό, λες και τα άλλα κόμματα δεν ασκούν διαχείριση σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, λες και το θέμα της διαφθοράς δεν είναι θέμα χαρακτηρισμού του καθενός, αλλά είναι θέμα κοσμοθεωρίας. Μόνο έτσι μπορούμε να βγαίνουμε έξω από το Κοινοβούλιο και να μην αισθανόμαστε ότι μας κοιτάζουν οι πολίτες με αμφιβολία και αμφισβήτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούφρας): Κύριε Υπουργέ, πριν πάρετε το λόγο, θα παρακαλούσα απευθυνόμενος σε σας -ζητώντας την άδεια του Σώματος να μιλήσω για ένα λεπτό- να δείτε ότι το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει σήμερα όχι μόνο επιτρέπει το ξέπλυμα του «βρώμικου» χρήματος, αλλά το κατοχυρώνει και νομοθετικά και ήλθε η ώρα να ληφθούν μεγάλες αποφάσεις.

Θα έλεγα στο σεβαστό Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη ότι το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο διαχρονικά όχι μόνο επιτρέπει το ξέπλυμα του «βρώμικου» χρήματος, αλλά το κατοχυρώνει νομοθετικά και δεν μπορούμε και δεν πρέπει να είμαστε θεατές. Ας υπογράψουμε και οι τριακόσιοι Βουλευτές μία πρόταση κατάργησης των διατάξεων που δεν χρειάζεται να δικαιολογήσεις από πού

βρήκες τα χρήματα αυτά και ποιας προέλευσης είναι τα χρήματα αυτά, από εγκληματικές δραστηριότητες, ναρκωτικά, όπλα κ.λπ.. Ας πάρουμε επιτέλους μία απόφαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είμαστε πρόθυμοι, κύριε Πρόεδρε, πάρετε πρωτοβουλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω το λόγο απλώς γιατί θέλω να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα και δεν θέλω να αφήσω ούτε σκιά υποψίας για τις κινήσεις και τις ενέργειες – τις νομοθετικές και όχι μόνο – τις οποίες κάνει η Κυβέρνηση και για να πω γιατί είμαι υπερήφανος από την πορεία που έχουν οι καλούμενες μεγάλες υποθέσεις που αφορούν τη δικαιοσύνη.

Αναφέρθηκε ο αξιότιμος πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης στη «SIEMENS». Αυτό είναι άδικο. Η Κυβέρνηση τούτη τους τελευταίους τουλάχιστον έξι μήνες έχει επιταχύνει σε τρομακτικό βαθμό τις έρευνες για τη «SIEMENS».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η Κυβέρνηση ή η δικαιοσύνη; **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Η δικαιοσύνη, αλλά...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άρα λοιπόν, είδατε;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ακούστε, μην παίζετε με τις λέξεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, έχει σημασία. Γλώσσα λανθάνουσα τα αληθή λέγει.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Η Κυβέρνηση έχει την υψηλή εποπτεία, είναι η διοίκηση και μπορεί κάθε φορά να εκφράζει μία ευχή και να κάνει μία τοποθέτηση η οποία να επιταχύνει ή όχι τις ενέργειες. Η παράταξή σας είναι εκείνη που κατηγορούσε την Κυβέρνηση γιατί δεν προχωρούσαν οι υποθέσεις. Σήμερα που προχωρούν οι υποθέσεις, μας κάνετε κριτική γιατί προχωρούν οι υποθέσεις. Μάλιστα μας λέτε ότι δεν προχωρούν πρωτοβουλίες. Υπάρχει η πρωτοβουλία της δικαιοσύνης. Είμαστε υπερήφανοι που έχουμε μία δικαιοσύνη που παίρνει πρωτοβουλίες και προχωράει τις υποθέσεις.

Εσείς όμως γιατί την κατηγορείτε; Γιατί μας κατηγορείτε ότι η υπόθεση της «SIEMENS» δεν προχωράει, αναφερόμενος, κύριε Κακλαμάνη, σε μία υποπαράγραφο, σε μία γραμμή της έγκριτης εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», όταν ξέρετε ότι η Κυβέρνηση έστειλε τρεις εισαγγελείς και δικαστές μέσω της δικαιοσύνης, όταν εξετάστηκαν δεκάδες μάρτυρες για τη δίκη αυτή, όταν άνοιξαν φάκελοι, όταν υπάρχουν ύποπτοι, όταν υπάρχει μία διαδικασία τρομακτικής ταχύτητας; Γιατί δεν τα λέτε αυτά και την κατηγορείτε; Γιατί δεν λέτε και για τα άλλα και για τα ομόλογα και για τη «ΜΕΓΒΑΛ» και για όλα αυτά τα οποία «τρέχουν»; Μέχρι πριν από δύο-τρεις μήνες ερχόσασταν εδώ και παριστάνετε τους τιμητές και μας κατηγορούσατε ότι δεν προχωρούν οι υποθέσεις και ότι φταίει η Κυβέρνηση που δεν παρεμβαίνει και η δικαιοσύνη και όλα τα άλλα που λέγατε.

Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση μιλώντας εξ ονόματος της δικαιοσύνης διότι, όπως ξέρετε, η δικαιοσύνη δεν μπορεί να μιλήσει και σας λέει ότι η δικαιοσύνη κάνει αυτά και προχωρεί.

Και περιμέναμε από σας, κύριε Πρόεδρε, που έχετε πολλά χρόνια, όπως κι εγώ, μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο, να πείτε μπράβο στη δικαιοσύνη. Αφήστε την Κυβέρνηση, κάντε της κριτική, αλλά μπράβο στους λειτουργούς της δικαιοσύνης. Μπράβο για τη «SIEMENS», μπράβο για τη «ΜΕΓΒΑΛ», μπράβο για τα ομόλογα.

Έρχεστε και κάνετε μια στενόκαρδη κριτική και συνεχίζετε τον ίδιο το χαβά σας. Με συγχωρείτε, δεν είναι πολιτική αυτή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκατέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το Δημοτικό Σχολείο – κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης – Βασιλικής Τρικάλων.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συνέπεσε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ε, φυσικά συνέπεσε. Δεν νομίζω ότι ήταν προγραμματισμένο.

Ο κ. Παναγιώτοπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζήτησή μας για την κύρωση της Συμβάσεως του Ο.Η.Ε. κατά της διαφθοράς, μια κύρωση στην οποία πιστεύω ότι θα προχωρήσουμε ομόφωνα και ομόθυμα όλοι, είναι φυσικό να διευρύνεται αυτή η συζήτηση ενώπιον της Ολομέλειας της Εθνικής Αντιπροσωπείας και να αντιμετωπίσουμε πλέον συνολικά το φαινόμενο ως φαινόμενο που αφορά τις σύγχρονες κοινωνίες, αφορά τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, αφορά βεβαίως και την ελληνική κοινωνία.

Σωστά ειπώθηκε ότι είναι ένα φαινόμενο ηθικό, κοινωνικό, πολιτικό, αναπτυξιακό, θα προσέθετα φαινόμενο που αφορά στη νοοτροπία στο επίπεδο παιδείας, φαινόμενο που έχει και έντονα χαρακτηριστικά πολιτισμικά από τόπο σε τόπο και από κοινωνία σε κοινωνία.

Γι' αυτό θέλω να σας πω εντελώς προσωπικά ότι είμαι ιδιαίτερα καχύποπτος όταν βλέπω στη δημόσια ζωή είτε στο πεδίο της πολιτικής αντιπαράθεσης είτε στο πεδίο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης – εκεί δα κι αν έχουν προκύψει πολλοί αυτόκλητοι εισαγγελείς του δημοσίου βίου, στο επίπεδο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που κουνάνε κάθε βράδυ τα δάχτυλα των χεριών υποδεικνύοντας ενόχους και αθώους – όταν λοιπόν βλέπω στα διάφορα επίπεδα διατύπωσης του δημοσίου διαλόγου και αντιλόγου – Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πολιτική ζωή, δημόσιος βίος εν γένει – κάποιους να εμφανίζονται σαν αυτόκλητοι εισαγγελείς, να ενδύονται αυθαίρετα την τήβεννο του εισαγγελέως, γίνονται πάρα πολύ δύσπιστος απέναντί τους. Θεωρώ ότι στη συντριπτική πλειονότητα όσοι υποδύονται τον ρόλο, τον αυτόκλητο ρόλο του δημοσίου εισαγγελέως έχουν κάτι δύσσομο στην αυλή τους.

Το θέμα είναι υπαρκτό και είναι πάρα πολύ σημαντικό. Το πρόβλημα της διαφθοράς έχει τεράστιες αρνητικές επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα του δημοσίου και του ιδιωτικού βίου, σε όλα τα επίπεδα. Δημιουργεί φραγμούς στην ανάπτυξη. Είναι κύριος ανασταλτικός παράγων στο να μας εμπιστευτούν ντόπιοι και ξένοι επενδυτές. Δηλητηριάζει την πίστη του καθημερινού πολίτη στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και της πολιτείας. Έχει τεράστιο οικονομικό κόστος για την ελληνική πολιτεία, δηλαδή για τον ελληνικό λαό. Και ταυτόχρονα δημιουργεί μια εικόνα στο χώρο στον οποίο ζούμε, στο παγκόσμιο χωρίο, όπου όλοι επηρεάζουν όλους, μια εικόνα πολύ δυσάρεστη και για την Ελλάδα.

Βεβαίως, δεν προέκυψαν τα φαινόμενα διαφθοράς από Θεού. Εγώ δεν είμαι από εκείνους που υιοθετούν τον μηχανισμό στην πολιτική ζωή και στην οπτική με την οποία αντιμετωπίζω τα πολιτικά φαινόμενα και τις πολιτικές συμπεριφορές. Δεν πιστεύω ότι τα κόμματα χωρίζονται σε κόμματα με μαύρα στελέχη και σε κόμματα με άσπρα στελέχη, σε κόμματα με γκρίζες γωνίες και σε κόμματα όπου το φως είναι άπλετο και λάμπει παντού, καταυγάζει τους πάντες. Αυτά είναι παιδαριώδη, αν δεν είναι ύποπτα.

Το φαινόμενο της διαφθοράς υπάρχει. Δυστυχώς εντοπίζεται σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους χώρους και εκείνο το οποίο προέχει είναι ο αγώνας που κάνουμε, όχι σε επίπεδο προθέσεων. Καλές είναι οι προθέσεις. Έχω κουραστεί σε αυτή την Αίθουσα από το 2000 που είμαι Βουλευτής και τα τελευταία είκοσι χρόνια που παρακολουθώ έχοντας το λειτουργήμα της πολιτικής δημοσιογραφίας και δικηγορίας τα διαδραματιζόμενα στην πολιτική ζωή της Ελλάδας, έχω κουραστεί να αθροίζω καλές προθέσεις και θετικές βουλήσεις.

Όλοι δοκιμαζόμαστε στο επίπεδο της πράξης, στο επίπεδο του καθημερινού πολιτικού και κοινωνικού γίγνεσθαι. Αν, λοιπόν, συμφωνούμε ότι η διαφθορά είναι ένα μείζον πρόβλημα για την ελληνική κοινωνία και συνολικά για τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, θα πρέπει να δούμε, όταν κυβερνάει η κάθε παράταξη, ποια μέτρα παίρνει και εφαρμόζει στην πράξη, γιατί δεν αρκούν

μόνο τα μέτρα στα χαρτιά για να καταπολεμηθεί, να συρρικνωθεί και εν τέλει να εξαφανιστεί το φαινόμενο.

Βεβαίως, εδώ ισχύει το «συμβαίνουν και εις Παρισίους, συμβαίνουν και εις την Εσπερίαν». Δεν είναι μεμονωμένο ελληνικό φαινόμενο. Σας θυμίζω ότι πριν από λίγα χρόνια, η μοναρχία στο Βέλγιο που είναι ενοποιητικό στοιχείο μεταξύ Φλαμανδών, Βαλόνων κ.ο.κ., σε μια χώρα που σπαράσσεται από εσωτερικές έριδες διαφορετικής υφής από αυτές που έχουμε ζήσει στη Νότια Ευρώπη, το σκάνδαλο της παιδεραστίας που ονομάστηκε σκάνδαλο Ντιτρού και ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρθηκε η αστυνομία, αλλά και η δικαστική εξουσία στους πρωταγωνιστές αυτής της εγκληματικής υπόθεσης που συγκλόνισε ολόκληρη την Ευρώπη και όχι μόνο, ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρθηκε η δικαιοσύνη, αλλά και η διοίκηση, η αστυνομία στο Βέλγιο, παραλίγο να κλονίσει τα θεμέλια της βελγικής μοναρχίας.

Σας θυμίζω ότι πριν από λίγο καιρό, με Πρόεδρο της Γαλλίας το Νικολά Σαρκοζί, έγιναν επανειλημμένες διαδοχικές έρευνες στο γραφείο και στο σπίτι του προκατόχου του Πρωθυπουργού από το ίδιο κόμμα Ντομινίκ Ντε Βιλπέν, ο οποίος αντιμετωπίζει την κατηγορία της συμμετοχής σε μια συννομία που είχε ως σκοπό να εκθέσει -με τη συμμετοχή και στρατηγού πρώην ανωτάτου στελέχους των γαλλικών μυστικών υπηρεσιών- το σημερινό Πρόεδρο της Γαλλίας Νικολά Σαρκοζί και να τον εμφανίσει ότι ενέχεται σε σκανδαλώδεις διαδικασίες μαύρου χρήματος που τοποθετήθηκε σε τράπεζα του Λουξεμβούργου.

Να μη μιλήσω για τα σκάνδαλα που βγαίνουν κατά καιρούς για στελέχη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες, να μη μιλήσω για τα όσα στο παρελθόν αποδόθηκαν στον αρχιεπίσκοπο της πολιτικής ενοποίησης της Γερμανίας, τον Χέλμουτ Κολ, με έρευνες κατ' οίκον κ.ο.κ., να μη σας θυμίσω το μεγάλο σκάνδαλο της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής επωνύμων παραγόντων της γερμανικής οικονομίας, διεθνούς βεληνεκούς, το οποίο απεκαλύφθη πριν από λίγο καιρό με τη γνωστή δραστηριότητα παρατραπέζιων κυκλωμάτων που δρούσαν προς όφελός τους στο Λουξεμβούργο και στο Λίχτενστάιν.

«Συμβαίνουν και εις Εσπερίαν», λοιπόν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τα εντοπίζουμε στην Ελλάδα τέτοιου είδους φαινόμενα, δεν πρέπει να ανασυντασσόμεθα ως πολιτικός κόσμος και να αναζητούμε εδώ και τώρα τους θεσμούς, αλλά και τις πρακτικές συμπεριφορές, τις πολιτικές εκείνες στην πράξη που θα οδηγήσουν σε καταστολή του φαινομένου, σε περιστολή των φαινομένων αυτών, με άμεσο στόχο την τελική του εξαφάνιση.

Αλλά επιτρέψτε μου να πω κάτι για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Άκουσα το κατηγορητήριο το οποίο διατύπωσε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος, και άλλα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εναντίον της Κυβέρνησης.

Λυπάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε να είστε περισσότερο περίσκεπτοι, όταν κατηγορείτε την Κυβέρνηση για επιλήψιμες συμπεριφορές και όταν συνδέετε συγκεκριμένες κυβερνητικές αποφάσεις με σκιάς, γκριζες γωνίες περί διαφθοράς.

Θα σας πω γιατί. Δεν είναι η Νέα Δημοκρατία η οποία απέκλεισε από τους εκλογικούς συνδυασμούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προεκλογικά τον κ. Σμπώκο, ένα κορυφαίο κρατικό και κομματικό σας στέλεχος. Και όταν διαμαρτυρήθηκε, σηκώθηκε ενώπιον των συλλογικών οργάνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πει «μα, γιατί γίνεται αυτό;» διατυπώθηκαν ευθέως οι κατηγορίες, «διότι υπάρχουν σκιάς για τη διαχείριση που έκανες στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης».

Δεν είναι η Νέα Δημοκρατία που έβαλε στο στόμα της κ. Βάσως Παπανδρέου, ιστορικού και κορυφαίου ηγετικού στελέχους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα όσα είπε για κάποια στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα οποία πλούτισαν. Τα είπε η ίδια.

Με αυτά δεν θέλω να μετατρέψω και το δικό μου ρόλο σ' αυτήν την Αίθουσα σ' αυτό που απέρριψα μετά βδελυγμίας πριν, σε ρόλο δηλαδή αυτόκλητου δημοσίου κατηγορού και εισαγγελέως.

Μακριά από εμένα τέτοιου είδους σκέψεις. Σας τα λέω αυτά,

γιατί θεωρώ ότι πρέπει να είστε περισσότερο περίσκεπτοι για τέτοια φαινόμενα τα οποία υπήρξαν και τα οποία ήταν πολλά επί των ημερών της δικής σας διακυβέρνησης, όταν το φαινόμενο της διαπλοκής ήταν ένα φαινόμενο που θέριψε.

Και βεβαίως, δεν εγκλώ πολιτικά -για όνομα του Θεού!- ούτε την εκλογική βάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι ένα εκλεκτό κομμάτι του ελληνικού λαού -όπως είναι εξίσου εκλεκτό αυτό που ψηφίζει την κεντροδεξιά, τη Νέα Δημοκρατία, το ΛΑ.Ο.Σ., το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή οποιαδήποτε άλλα πολιτικά κόμματα που βρίσκονται εκτός του Κοινοβουλίου- όπως επίσης δεν εγκλώ το πολιτικό δυναμικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ήταν άμοιρο των αποφάσεων της στενής ομάδας λήψεως αποφάσεων, της ηγετικής ομάδας των «ιερατείου» των εκσυγχρονιστών, το οποίο δημιούργησε την εικόνα που δημιουργήθηκε, μια εικόνα από την οποία δίνει μάχη να απαλλάξει το κίνημα και η σημερινή ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το πρόβλημα, λοιπόν, υπάρχει και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Και η Κυβέρνηση κάνει συγκεκριμένα βήματα για την αντιμετώπισή του. Αυτή είναι η αλήθεια.

Δεν λέμε ότι λύνεται το πρόβλημα σε μία νύχτα ή σε ένα χρόνο. Λέμε ότι χρειάζονται συγκεκριμένα βήματα και αποφασιστικότητα για να «χτυπάμε» διαρκώς το φαινόμενο και -επιτρέψτε μου να πω- να μειώνουμε και να εξαλείφουμε σιγά-σιγά τα αίτια που το προκαλούν.

Σήμερα, έχουμε μία διάχυση των φαινομένων διαφθοράς, εκτός των άλλων, και στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Αν πάτε στο πιο απομακρυσμένο καφενείο της ελληνικής επικράτειας και ρωτήσετε τον απλό πολίτη -κομμουνιστή, δεξιό, κεντρώο, οπαδό του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- για τη γνώμη του όσον αφορά τις υπηρεσίες πολεοδομίας, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς της ελληνικής πολιτείας, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς εφοριών κ.ο.κ., θα σου κλείσει πονηρά το μάτι και θα σου κάνει τη γνωστή συνήθη χειρονομία που συνηθίζουν οι Έλληνες στην καθημερινότητά τους για να δείξουν ύποπτες και επιλήψιμες συμπεριφορές.

Είναι γνωστό ότι τέτοιες εστίες υπάρχουν και είναι πολλές. Και επιτρέψτε μου να πω -θα το πω ευθέως- ότι λειτουργούν ερήμην και των πολιτικών τους προϊσταμένων.

Όμως, τότε ξεκίνησε το φαινόμενο; Πότε δημιουργήθηκε αυτή η αίσθηση ότι, εν πάση περιπτώσει, να διευρύνουμε και να ελαστικοποιήσουμε και τα κριτήρια που έχουμε περί ηθικής και ότι ένα «δωράκι» δεν χαλάει και τη δημόσια ζωή, δεν είναι κάτι επιλήψιμο στο δημόσιο και τον ιδιωτικό βίο;

Λυπούμαι πολύ, αλλά τα άνθη του κακού εφύησαν, φύτρωσαν και απέδωσαν καρπούς στο κομματικό θερμοκήπιο της εικοσαετούς διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και αυτό το λέω ευθέως χωρίς -το τονίζω- να αποδίδω τον ψόγο στο σύνολο των στελεχών του κινήματος, των Βουλευτών, των εκπροσώπων, στο σύνολο των στελεχών, στο σύνολο των ψηφοφόρων. Για όνομα του Θεού! Είναι ένα εκλεκτό, δημιουργικό, παραγωγικό κομμάτι τίμων Ελλήνων, όπως εξίσου παραγωγικά, δημιουργικά, τίμια τμήματα του ελληνικού λαού είναι οι ψηφοφόροι και των υπολοίπων κομμάτων. Άλλωστε, μακριά από εμένα η αντίληψη συλλογικότητας και διάχυσης των ευθυνών κατά ένα τρόπο που γνωρίσαμε και καταδικάσαμε στις εποχές του Μεσοπολέμου.

Το συμπέρασμα είναι το εξής: Ας σκύβουμε όλοι με ενδιαφέρον πάνω στο έργο που επιχειρεί να φέρει σε πέρας η Κυβέρνηση, η οποία σας διαβεβαιώ ότι δεν έχει να φοβηθεί τίποτα όσον αφορά όλα τα θέματα τα οποία έχετε στην πρώτη γραμμή της ατζέντα σας. Δεν έχει να φοβηθεί ούτε στο θέμα της «SIEMENS» ούτε στο θέμα του Ο.Τ.Ε..

Και εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία δήλωση. Τα ζητήματα της πολιτικής κριτικής δεν λύνονται στα δικαστήρια. Τα ζητήματα πολιτικής κριτικής δεν αντιμετωπίζονται με αγωγές. Για να το ξεκαθαρίσουμε και αυτό το θέμα και να μην έχουμε παρεξηγήσεις όσον αφορά τη δική μου στάση.

Ελάτε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλων των πτερύγων της Βουλής να αντιμετωπίσουμε κατάματα το φαινόμενο, να μην βυθιζόμεθα σε μια λεξιλαγνεία και σε μια διαρκή και

ατελέσφορη πολιτική και κομματική αντιπαράθεση, να μην πετάμε τη λάσπη στον ανεμιστήρα, αλλά να πάρουμε συγκεκριμένα θεσμικά μέτρα για την καταπολέμηση, τη συρρίκνωση και ει δυνατόν την εξαφάνισή του και να δείξουμε ότι ο πολιτικός κόσμος παίρνει τα μηνύματα των καιρών.

Γιατί; Διότι αν αφήσουμε τέτοια ζητήματα να επικρέμονται πάνω από τα κεφάλια μας και τριγύρω μας, να είστε βέβαιοι ότι θα έχουμε συμβάλει αποφασιστικότερα στο να πολλαπλασιαστούν τα ερωτήματα της κοινής γνώμης και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων για την τιμή του πολιτικού κόσμου, την οποία ορισμένοι επιμένουν να θεωρούν οριστικά απολεσθείσα. Εγώ προσωπικά θεωρώ ότι υπάρχει και όλος ο πολιτικός κόσμος, ο καθένας από διαφορετικό ιδεολογικό και πολιτικό σημείο εκκίνησης, κάνει ό,τι μπορεί για να τη διατηρήσει, να την υπερασπίσει και να την διευρύνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Ο κ. Αλυσανδράκης έχει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ζητούσα το λόγο, εάν δεν είχαν προηγηθεί οι πολύ ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και τους Κινοβουλευτικούς Επρωσώπους άλλων κομμάτων.

Θα συμφωνήσω με τον κ. Βενιζέλο ότι οι μηχανισμοί και οι κυρώσεις υπάρχουν και ότι τα μέτρα έχουν φθάσει στο όριο τους. Δεν θα συμφωνήσω, όμως, μαζί του ότι η λύση –δεν καταλαβαίνω από πού προκύπτει αυτό– είναι να αυξηθεί η αξιοπιστία του κόσμου. Η λύση για εμάς, όπως είπα και στην εισήγησή μου, είναι στη ριζική αλλαγή του συστήματος.

Θα συμφωνήσω, επίσης, με τον κ. Βενιζέλο ότι δεν είναι καλό πράγμα να αρνείται μία κυβέρνηση εξεταστικές επιτροπές, αλλά δεν νομίζω ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν περισσότερο πρόθυμη απ' ότι είναι η τωρινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γι' αυτό το πράγμα. Ο συμψηφισμός είναι κάτι που λειτουργεί και το είδαμε και σήμερα.

Πέρα απ' αυτά, πάω σε ορισμένα πράγματα που είπε ο κύριος Υπουργός. Δεν είναι ότι η Σύμβαση του Ο.Η.Ε. είναι απλά ατελέσφορη. Εάν ήταν απλά ατελέσφορη, θα μπορούσαμε να την ψηφίσουμε, αλλά όπως είπα και προηγουμένως, διακρίνουμε ορισμένα επικίνδυνα σημεία, όπως για παράδειγμα το σημείο που έχει να κάνει με την επέκταση της άρσης του απορρήτου των τηλεπικοινωνιών. Να σημειώσω ότι και ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το διαπίστωσε αυτό, αλλά γι' αυτόν δεν ήταν λόγος καταψήφισης. Για εμάς είναι λόγος καταψήφισης, γιατί βλέπουμε ευρύτερα και βαθύτερα το ζήτημα. Το γεγονός ότι προέρχεται από τον ΟΗΕ δεν είναι πλέον εχέγγυο. Διαφορετική είναι η κατάσταση στον ΟΗΕ τώρα, διαφορετική ήταν πριν από είκοσι χρόνια, για να μην επεκταθώ περισσότερο.

Περί δογματισμού που ανέφερε ο κύριος Υπουργός, κύριε Υπουργέ, εμείς απλά επιχειρούμε να εφαρμόσουμε τους νόμους της διαλεκτικής. Είμαστε τόσο δογματικοί, όσο δογματικός είναι και ένας φυσικός που επιμένει στο νόμο της βαρύτητας, έτσι όπως διαμορφώθηκε από την θεωρία της γενικής σχετικότητας του Αϊνστάιν. Όπως δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το νόμο της βαρύτητας, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε και τους νόμους που κινούν την κοινωνία.

Πηγαίνοντας και στο ερώτημα κατά πόσον είναι κακός ο καπιταλισμός, για εμάς η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα δεν είναι ένα απλό να ή όχι. Ο καπιταλισμός είχε μεγάλη προσφορά στην κοινωνία όταν πρωτοεμφανίστηκε και βεβαίως στη σύγχρονη εποχή είναι μεν επιβλαβής για τη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων, αλλά για μία μικρή μειοψηφία είναι ωφελιμότερος. Εμείς λέμε απλά ότι η παραγωγή στο επίπεδο ανάπτυξης που έχει φθάσει, μπορεί να λειτουργήσει και χωρίς την ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Δεν χρειάζονται πλέον ιδιοκτήτες. Μπορεί να λειτουργήσουν και από μόνα τους.

Τέλος, περί σοσιαλισμού έγινε μία αναφορά και από εσάς ότι

και στα σοσιαλιστικά καθεστώτα υπήρχαν φαινόμενα διαφθοράς. Εδώ δύο σημεία θέλω να θίξω. Κατ' αρχάς, δείτε την κατάσταση στις χώρες αυτές λίγο μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού και λίγο πριν την ανατροπή του.

Ίδιος γεωγραφικός χώρος, ίδιοι άνθρωποι, τι άλλαξε; Άλλαξε ο χαρακτήρας της εξουσίας. Πιστεύω ότι δεν θα διαφωνήσετε μαζί μου, ότι μετά από τις ανατροπές είχαμε τεράστια ανάπτυξη της διαφθοράς, κάτι που από μόνο του δείχνει ότι το σοσιαλιστικό καθεστώς που υπήρχε πριν είχε το αποτέλεσμά του.

Δεύτερο σημείο. Εμείς δεν είπαμε ποτέ ότι αυτά τα σοσιαλιστικά καθεστώτα ήταν τέλεια. Υπήρχαν προβλήματα. Μάλιστα, αυτές οι ίδιες οι χώρες είχαν σοβαρές ποινές, περιλαμβανομένης και της θανατικής ποινής, για οικονομικά αδικήματα. Ήταν μία ποινή που εφαρμόζονταν. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ορισμένα φαινόμενα ίσως εύνοιας σε κάποιες κατηγορίες ανθρώπων έχουν να κάνουν και με τις αδυναμίες αυτών των συστημάτων, που τα οδήγησαν τελικά στις ανατροπές τους.

Από τη δική μας πλευρά, συνεχίζουμε τη μελέτη των λόγων, των αιτιών των ανατροπών και στους επόμενους μήνες θα δημοσιοποιήσουμε και ένα κείμενο παραπέρα εμβάθυνσης, πέρα απ' αυτό που είχαμε κάνει το 1995.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Αλυσανδράκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο συνάδελφος κ. Βορίδης χαμογελά, γιατί του είπα και προηγουμένως ότι η αναφορά συνεχώς στο παρελθόν γίνεται πάντα για πολιτικούς λόγους, όταν όμως το θέμα του συμψηφισμού, καταλαμβάνει το ήμισυ της ομιλίας και της τοποθέτησης του αξιότιμου, κατά τα άλλα, συναδέλφου, αυτό σημαίνει, κατά τη δική μου εκτίμηση, ότι μάλλον δίνετε εξετάσεις στην Κυβέρνηση. Δεν εξηγείται αλλιώς, το ότι μιλάτε συνεχώς για το παρελθόν.

Κανείς δεν υποστήριξε ότι όλα τα κόμματα και η διαδρομή τους προήλθε από παρθενογένεση. Σε όλα τα κοινωνικά επίπεδα της ζωής, ακόμη και στην πολιτική, διαχρονικά, υπάρχουν και τα σκάνδαλα. Όμως, η πολιτική θέση και βούληση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. νομίζω ότι εκφράστηκε μέσω του Προέδρου του, όταν είπε «όλα στο φως», όταν ζήτησε και ζητά εξεταστικές επιτροπές.

Άκουσα το συνάδελφο της Συμπολίτευσης να αναφέρεται για τη διαφάνεια στο πρόγραμμα «ΟΗΣΕΑΣ». Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε ότι μέχρι και σήμερα τα χρήματα που επενδύονται μέσω του προγράμματος «ΟΗΣΕΑΣ» είναι χρήματα της Αυτοδιοίκησης και ότι επί δύο χρόνια παρακρατούνται τεράστια ποσά από την Αυτοδιοίκηση, υποτίθεται για το πρόγραμμα «ΟΗΣΕΑΣ», που δεν απορροφούνται και κρατούνται στον κρατικό προϋπολογισμό; Αυτή είναι η διαφάνεια; Δώσατε ποτέ ως Κυβέρνηση τα υπεξαίρεθέντα; Έχουν φθάσει τα 3.200.000.000 ευρώ. Με αυτό σημαία στις εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση αποκόμισαν τα αντίστοιχα οφέλη και πίστεψαν οι αυτόδιοικητικοί ότι την επόμενη ημέρα αυτή η Κυβέρνηση θα δώσει τα υπεξαίρεθέντα.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου εκλέχθηκε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, λέγοντας «δημοκρατία και η Ελλάδα στους Έλληνες» και το εφάρμοσε. Ο Κώστας Σημίτης είπε «εκσυγχρονισμός» και έβαλε την Ελλάδα στην Ο.Ν.Ε., έκανε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τις μεγάλες υποδομές και το πέτυχε.

Ο σημερινός Πρωθυπουργός τότε κατέθεσε την πρόταση, που πραγματικά ήταν και συναίσθηση όλων, «επανάδρυση του κράτους, τέρμα τα σκάνδαλα» και τι είδαμε τεσσεράμισι χρόνια τώρα; Είδαμε να ανταποκρίνεται σε αυτό το αίτημα της κοινωνίας ή αυτό το αίτημα μεγαλώνει συνεχώς σήμερα;

Κύριε Υπουργέ, 38.000.000 ευρώ ξοδεύτηκαν για ανακαινίσεις γραφείων και δεξιώσεις. Ρώτησα το δημοσιογράφο Τάσο Παππά προηγουμένως, εάν έχει γράψει κάτι για τα σκάνδαλα. Μου είπε: «Δεν μου παραχωρεί τόσο χώρο η εφημερίδα». Για να καταλάβετε ποια είναι η αντίληψη της κοινωνίας, το τι συμβαίνει σήμερα.

Έχουμε μπροστά μας το μεγάλο διατροφικό σκάνδαλο για το

ηλιέλαιο. Κανένας δεν γνωρίζει από πού αρχίζει και πού τελειώνει, πόσοι έχουν υποστεί βλάβη από τη διατροφή. Κύριε Υπουργέ, και εσείς έχετε παιδιά και εμείς, άντε να μη σκεφθούμε για εμάς, να μη σκεφθούμε όμως και για τα παιδιά μας; Τελικά, πόσες είναι αυτές οι εταιρείες, όταν μιλάμε για «καρτελοποίηση» της αγοράς, όταν το 92% ελέγχεται από δύο εταιρείες; Δεν μπορείτε να τις βρείτε και να τα κατεβάσετε όλα από τα ράφια, αλλά περιμένετε τρεις μήνες, όταν το έχει κάνει όλη η Ευρώπη; Ποια είναι η πολιτική ευθύνη που αναλαμβάνετε; Το ότι παραιτείται ο τρίτος ή ο τέταρτος πρόεδρος του Ε.Φ.Ε.Τ.; Δεν ζητήθηκε ούτε μία συγγνώμη. Όμως, θα μου πείτε, κάηκαν εβδομήντα δύο άτομα στην Πελοπόννησο, ζήτησε κάποιος συγγνώμη; Παραιτήθηκε κάποιος;

Κύριε Υπουργέ, πέρα από όλα αυτά, επειδή είστε και εισηγητής τον τελευταίο καιρό σε πολλά νομοσχέδια που αφορούν τη δικαιοσύνη και που έχουν και θετικά στοιχεία, θα τα αναφέρω. Δεν υπάρχει κάτι θετικό στο οποίο δεν συμπαραστεκόμαστε.

Όσον αφορά, όμως, το θέμα των ανεξάρτητων αρχών, πραγματικά, πιστεύετε ότι υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι θέλετε να τις στηρίξετε; Υπάρχει κάποιος, που όταν εισηγείται ο κ. Ζορμπάς και δεν ξέρει αν θα είναι στη θέση του, απαντάει κατά αυτόν τον τρόπο, όταν η Αρχή Διαφάνειας γίνεται μία απλή Επιτροπή; Εσείς πρέπει να βγείτε, αν πιστεύετε ότι στηρίζετε τον κ. Ζορμπά και να πείτε ότι στηρίζετε αυτήν την Επιτροπή. Να μην υπάρχουν αμφιβολίες. Δική σας επιλογή, χειροκροτήθηκε από τους πολίτες και σήμερα την απαξιώνετε.

Ο Συνήγορος του Πολίτη. Εκατό χιλιάδες υποθέσεις στα δέκα χρόνια. Δέκα χιλιάδες εξακόσιες είναι τώρα, μόνο για το τρέχον έτος. Κατάφερε να διαλευκάνει οκτώ χιλιάδες υποθέσεις με εκατόν ογδόντα εννέα υπαλλήλους. Και υπάρχει και το ερώτημα του συνάδελφου του κ. Γιακουμάτου που αναρωτιέται πόσοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι; Τους υπολογίζει από 1.000.000, μέχρι 1.300.000. Βέβαια, όσο ήταν Υπουργός θα μπορούσε να το είχε δει, να δει και την απασχόληση στην Ελλάδα. Αλλά σήμερα γεννάνται στον ίδιο το ερώτημα, πώς είναι δυνατόν με 1.300.000 υπαλλήλους να μην μπορεί αυτή η πολιτεία να ανταποκριθεί, τουλάχιστον να δίνει μέσα σε δέκα μέρες απαντήσεις πάνω στα ερωτήματα των πολιτών;

Η άρση του απορρήτου. Αυτό το σημείο του νομοθετήματος για εμάς έχει κάποια ερωτηματικά. Θα γίνει η άρση απορρήτου, τη στιγμή που δεν έχει διαλευκανθεί ακόμη το θέμα των τηλεφωνικών υποκλοπών; Πώς θα χρησιμοποιηθεί αυτό; Με θετικό τρόπο ή με ένα τρόπο ο οποίος θα είναι σκοτεινός, αφού μέχρι σήμερα, χωρίς να έχουμε διαλευκάνει τη μία υπόθεση, ερχόμαστε να στηρίζουμε την άρση του απορρήτου;

Στο άρθρο 159 του Ποινικού Κώδικα. Αναφέρθηκε ο εισηγητής για τους Δημάρχους, για τους Νομάρχες, για τους Βουλευτές. Είδα και το συνάδελφο κ. Βελόπουλο να κατακεραυνώνει τους Δημάρχους. Επειδή υπήρξε στην Αυτοδιοίκηση, όσα χρήματα έχουν χαθεί είναι γύρω στα 130.000 ευρώ και δεν έχω δει κανένα Δήμαρχο σήμερα να είναι μπλεγμένος ούτε στη «SIEMENS», ούτε στις υποκλοπές, ούτε στα καρτέλ. Και εδώ μπαίνει ένα ζήτημα, κύριε Υπουργέ, γιατί οι περισσότερες αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων είναι γνωμοδοτικές και θα πρέπει να διευκρινιστεί, αν η δωροδοκία πάει στη γνωμοδοτική απόφαση ή στην αποφασιστική. Γιατί όταν ένας δικαστής αποφασίζει, αποφασίζει τελεσίδικα. Ένα Δημοτικό Συμβούλιο γνωμοδοτεί, γιατί αλλιώς θα πάμε σε μία βιομηχανία καταγγελιών και μηνύσεων των πολιτών για οποιαδήποτε απόφαση παίρνει ένα Δημοτικό Συμβούλιο, ακόμη και για μία απλή τροποποίηση.

Για την ευθύνη των δικαστών απλά ένα ερώτημα θέλω να θέσω. Γιατί να είναι 73.000 ευρώ και όχι 72.000 ευρώ ή 74.000 ευρώ; Είναι ενδεικτικό, αλλά πιθανόν να έχει κάποιο στοιχείο που να πρέπει να είναι 73.000 ευρώ.

Τα θετικά στοιχεία θα σας τα πω. Δεν αναφέρεται στον ιδιωτικό τομέα πλέον ότι υπάρχει και εκεί παρέμβαση και ποινικοποίηση των αδικημάτων. Θα μπορέσετε, όμως να κτυήσετε τα καρτέλ; Όσον αφορά όλη αυτήν τη διαδικασία με τα μονοπώλια, είτε αφορά τον αθλητισμό -το ντόπινγκ, ένα τεράστιο ζήτημα- είτε αφορά το στοίχημα -πόσα δισεκατομμύρια παίζονται καθημερινά, πόσα παιχνίδια είναι στημένα, αυτά που διαβάζου-

με και ακούμε- θα μπορέσετε να πετύχετε ένα τέτοιο στόχο;

Και βέβαια, ήταν θετικά τα μέτρα που πήραμε όλοι μαζί και ψηφίσαμε και στηρίξαμε για το θέμα της EUROPOL της EUROJUST, με το θέμα της παιδικής πορνογραφίας. Ήδη, αυτοί που συνελήφθησαν είναι στη φυλακή. Μέχρι προχθές ήταν πλημμέλημα. Δεν έχουμε εμείς, κύριε Υπουργέ, πάντα την αρνητική στάση, απλά εκφράζουμε την κοινωνία. Αυτό προσπαθούμε από εδώ, να εκφράσουμε την κοινωνία, η οποία αμφιβάλλει και έχει εθιστεί τόσο πολύ στα σκάνδαλα. Υπάρχει μία αθηροσκληρώση της κοινωνίας, γιατί ακούει σκάνδαλα καθημερινά, ακούει μία ληστεία τράπεζας κάθε μέρα και δεν δίνει σημασία. Έχει εθιστεί πάρα πολύ και αυτό έχει σημασία πώς θα το κάνουμε να ανατραπεί. Όσο και αν ψηφίζουμε νόμους, αν δεν τους εφαρμόζουμε, αν δεν αλλάξουμε τη νοοτροπία και την οπτική γωνία με την οποία βλέπουμε τα πράγματα, να είστε σίγουροι ότι δεν θα πετύχουμε τίποτα, γιατί η συμμετοχή της κοινωνίας, η συμμετοχή των πολιτών είναι απαραίτητη και αυτή βγαίνει πάντα μέσα από την κινητικότητα που επιδεικνύει η κοινωνία και βέβαια μέσα από τις δυνατότητες που τις δίνουμε να συμμετέχει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φαρισαισμός και υποκρισία είναι οι λέξεις που ταιριάζουν στη σημερινή συζήτηση. Κύριε Αμοιρίδη, ενοχληθήκατε, διότι ο κ. Βορίδης αναφέρθηκε στην πολιτεία και στα πεπραγμένα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν το είπε μόνο για σας. Το ίδιο είναι και για τη Κυβέρνηση. Τα ίδια ισχύουν, διότι η αντίφασή σας φάνηκε στο τέλος της ομιλίας σας. Εκεί ήταν η δομική αντίφαση της σκέψής σας. Είπατε στο τέλος ότι έχει εθιστεί ο κόσμος. Και το ερώτημα είναι, γι' αυτήν την κατάσταση «μυθριδατισμού» στην οποία φέρατε τον κόσμο ποιος ευθύνεται; Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός που δεν ήσκησε εξουσία; Όχι. ευθύνονται τα δύο μεγάλα κόμματα. Οι «πυλώνες» του δικοματισμού. Είναι μία πραγματικότητα. Τώρα, όταν λέτε ότι «έχει εθιστεί ο κόσμος», βεβαίως συμφωνούμε. Αυτή η κατάσταση του «μυθριδατισμού» οφείλεται στην πολιτική που ακολουθήσατε επί σειρά ετών.

Άρα, μειδιά ο κόσμος για τα όσα συμβαίνουν. Γι' αυτό μην εξάπτεσθε όταν ακούτε την αλήθεια και την πραγματικότητα. Ζητήστε συγγνώμη και κάντε αυτοκριτική. Το λέω για το καλό σας, για να γίνετε πιστευτοί, μπας και ο κόσμος ξαναπιστέψει σ' αυτά που επαγγέλεστε, αν και δεν το βλέπω. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ψήγματα αυτοκριτικής θα σας κάνουν καλό.

Κύριε Υπουργέ, σας θεωρώ ως ένα ευπατρίδη της πολιτικής. Θα ήθελα την άποψή σας, όχι την πολιτική, αλλά την άποψη ενός ανθρώπου που τόσα χρόνια ασχολήθηκε με τα κοινά. Κάνατε μία κοινωνιολογική προσέγγιση του φαινομένου. Είπατε συγκεκριμένα ότι μία σημαντική αιτία είναι η μετάβαση από ένα στάδιο ανάπτυξης σε ένα άλλο. Είναι σωστό, είναι μία προσέγγιση θεωρητική του φαινομένου. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι θέμα πολιτισμικό, ότι είναι θέμα πολιτισμικής κουλτούρας. Ναι. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι θέμα ιστορικών διαδρομών και διάρθρωσης της διοίκησης ενός κράτους στην ιστορική του διαδρομή. Σωστό. Επειδή ακούστηκε και κάτι άλλο ότι είναι ένα διατοπικό και διαχρονικό φαινόμενο, σαν να θέλουμε να περιορίσουμε το κακό που συμβαίνει στη χώρα μας και να βρούμε άλλοι και φύλλα συκής, εγώ θέλω την άποψή σας στο εξής σημείο. Υπάρχουν τα λεγόμενα σκανδιναβικά κράτη -το λέω αυτό για να ακούν και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι προσφάτως ο αξιότιμος Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλκεται πάρα πολύ από το σκανδιναβικό μοντέλο- τα οποία έχουν καταπολεμήσει, έχουν αμβλύνει αυτό το φαινόμενο της διαφθοράς. Αυτό φαίνεται από τους δείκτες. Έχουν τους καλύτερους δείκτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, να καθίσουμε να δούμε αν υπάρχει κάποιος δείκτης που μπορεί να μας δείξει το δρόμο, την κατεύθυνση. Κατά την άποψή μας, κύριε Υπουργέ, υπάρχει. Είναι ο δρόμος που λέγεται ριζική ανατροπή του φαύλου υφιστάμενου πολιτικού συστή-

ματος και της υφιστάμενης πολιτικής διαδικασίας. Να το κάνω πιο συγκεκριμένο αυτό. Αλλάζει η κυβέρνηση και έρχεται μία σωρεία ανθρώπων, διοικητές στην τάδε τράπεζα, στο τάδε νοσοκομείο, στην τάδε εφορία, μία ολόκληρη διοικητική μεταβολή. Φεύγει μία στρατιά κομματικών εγκαθέτων και αντικαθίσταται από μία άλλη στρατιά κομματικών εγκαθέτων. Αυτή είναι η αλήθεια. Και αυτό που συνέβαινε τόσα χρόνια πριν στη Χώρα μας συμβαίνει και σήμερα.

Διερωτώμαι, βγάζοντας τον έναν κομματικό εγκαθέτο και αντικαθιστώντας τον με έναν άλλο, λέτε ότι αυτό είναι η επανίδρυση του κράτους; Πρέπει να σας πω ότι στη Σκανδιναβία, όταν αλλάζει η κυβέρνηση, οι αλλαγές σε επίπεδο διοικητικού προσωπικού σε θέσεις ευθύνης είναι ελάχιστες. Δεν συμβαίνει τίποτε στην κοινωνία και στη διοικητική μηχανή της χώρας. Αλλάζουν μόνο ορισμένα πρόσωπα σε γραφεία Υπουργών. Πέραν τούτου, ουδέν.

Αρα, λοιπόν, πείτε μου σας παρακαλώ πολύ. Πώς θα καταπολεμήσουμε «το αυγό του φιδιού» που λέγεται διαφθορά και διαπλοκή, όταν επωάζεται μέσα στο ίδιο το πολιτικό σύστημα; Και βεβαίως, έχει και προεκτάσεις το θέμα.

Να προχωρήσω τη σκέψη μου και να πω. Γιατί συμβαίνει αυτό; Δεν το βλέπουμε; Αφού το βλέπουμε, το ζούμε. Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι, κύριε Υπουργέ, υπάρχει το άγχος, η αγωνία της επανεκλογής και εκεί πέρα μπαίνει το πελατειακό σύστημα. Θέλει ο Βουλευτής, ο Υπουργός, ο Υφυπουργός να ελέγχει τις υπηρεσίες, να του γίνονται τα ρουσφέτια, προκειμένου να επανεκλεγεί και πάλι, να επανεκλεγεί και πάλι. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ποια η χρεία –και το λέω σε έναν άνθρωπο τον οποίο θεωρώ «ευπατρίδη» της πολιτικής– ποια η ουσία της ύπαρξης βουλευτικών γραφείων; Δεν το καταλαβαίνω. Δηλαδή έχουμε μπροστά μας θύλακες που επωάζουν τη διαφθορά. Διότι, αν πάει κάποιος σε έναν Βουλευτή και ζητήσει ένα ρουσφέτι, να φάει τη θέση κάποιου άλλου δηλαδή, όπως γίνεται πολλές φορές, ο Βουλευτής τι θα κάνει; Δεν θα παρανομήσει; Το ζήτημα, όμως, είναι: Υπάρχουν εκείνοι οι θεσμοί που θα μπλοκάρουν τέτοιου είδους φαινόμενα; Δεν υπάρχουν και δεν θα γίνουν ποτέ και θα ληφθούν ποτέ τέτοια μέτρα, κύριε Υπουργέ, γιατί θέλουμε να υπάρχουν αυτά τα κενά, αυτά τα παράθυρα, προκειμένου να επανεκλεγόμαστε. Το άγχος της επανεκλογής. Και είναι κάποιος τριάντα χρόνια Βουλευτής, είκοσι χρόνια Υπουργός και ούτω καθ' εξής. Αυτοί εκ των πραγμάτων είναι αυτοί που επωάζουν «το αυγό του φιδιού» που λέγεται διαπλοκή και διαφθορά. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και βεβαίως, δεν μπορώ να καταλάβω κάτι και θα ήθελα πάλι να μου το εξηγήσετε. Με βάση το Σύνταγμά μας ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει δύο θητείες και τέρμα. Δεν καταλαβαίνω γιατί εμείς θέλουμε να δημιουργήσουμε επαγγελματίες Βουλευτές, επαγγελματίες δημάρχους, επαγγελματίες νομάρχες, επαγγελματίες Υπουργούς. Να μπει θητεία. Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ροντούλη. Ήρθατε στη Βουλή. Καθίστε δύο θητείες, τρεις θητείες. Γεια σας. Αλλάζουν τα κοινωνικά δεδομένα, περνάμε σε νέες κοινωνικές μεταβολές, υπάρχουν άλλοι άνθρωποι να εκφράσουν τα νέα ρεύματα.

Αρα, λοιπόν, δεν θα πρέπει επιτέλους να δούμε και ένα σύστημα θητειών στους αιρετούς σε όλες τις βαθμίδες του κράτους; Διότι εκεί, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, θα αλλάξουμε το πολιτικό γήπεδο στο οποίο παίζεται το παιχνίδι. Και αν αλλάξουμε το πολιτικό γήπεδο, τότε θα αλλάξουμε και τη νοοτροπία «μυθριδατισμού», που, όπως είπα, έχει επικρατήσει στον Έλληνα. Όταν ο Έλληνας δει ότι το πολιτικό σύστημα και οι πολιτικές διαδικασίες σέβονται τον εαυτό τους, τότε θα πιστέψει ότι κάτι αλλάζει. Διαφορετικά ματαιοπονούμε. Φέρτε όσα νομοσχέδια θέλετε, φέρτε όσες κυρώσεις θέλετε, ο κόσμος στο πεζοδρόμιο θα μειδιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη. Να δούμε, αν περάσουν μερικές τετραετίες, κύριε Ροντούλη, και είστε Βουλευτής, αν θα έχετε την ίδια άποψη.

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Στη συνέχεια της παρατήρησής σας, κύριε Πρόεδρε, θα έδινα τη συμβουλή, αν μου επιτρέπετε, σε όλους τους συναδέλφους, όταν αναφέρονται σε θέματα ηθικής, να σκέπτονται ότι η ηθική ανάγεται πάντοτε στο επίπεδο της ατομικής ευθύνης και συμπεριφοράς και δεν έχει σχέση ούτε με τις θητείες ούτε με τους χρόνους ούτε με τις συλλογικές αποφάσεις των πολιτικών οργανισμών στους οποίους ανήκουν.

Κύριε Υπουργέ, εσείς, και άλλοι συνάδελφοί σας εισηγηθήκατε στο παρελθόν νομοσχέδια που αφορούσαν θέματα διαφθοράς. Είχα την ευκαιρία και από τη θέση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου να ασκήσω τεκμηριωμένη κριτική, να εμφανίσω τις αδυναμίες των νομοθετικών σας ρυθμίσεων, αλλά το αποτέλεσμα ήταν να επιμένει η Κυβέρνηση και συνήθως εκ των υστέρων να δικαιώνεται η κριτική μου, καθώς με νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες της επιχειρούσε να καλυφθούν τα κενά, οι αντιφάσεις που προηγήθηκαν. Θα το κάνω και σήμερα, χωρίς να έχω την ψευδαίσθηση ότι θα ακολουθήσετε το δρόμο της λογικής.

Πρώτη μου παρατήρηση. Από τότε που ίσχυε ο Ποινικός μας Κώδικας μέχρι αυτήν την ώρα, υπάρχει μία σαφής αξιολόγηση της ποινικής συμπεριφοράς των φυσικών προσώπων, ανάλογα με το αξίωμα που κατέχουν, το δημόσιο λειτουργήμα τους, όταν η αξιόποινη συμπεριφορά σχετίζεται με θέματα δωροδοκίας και δωροληψίας.

Στο ποινικό μας σύστημα μέχρι και αυτήν τη στιγμή αξιολογείται ποιος τελεί το αδίκημα της δωροληψίας και τιμωρείται αναλόγως προς τη σημασία του έργου και της θέσης που κατέχει. Γι' αυτό και ο Ποινικός μας Κώδικας περιελάμβανε διακεκριμένες μορφές της δωροληψίας.

Διαφορετικά, τιμωρείται μέχρι σήμερα ένας απλός υπάλληλος από ένα μέλος του νομαρχιακού ή δημοτικού συμβουλίου, διαφορετικά τιμωρείται ο Βουλευτής, όταν υποπίπτει στο αδίκημα της δωροληψίας, διαφορετικά τιμωρείται ο δικαστής. Και ήταν σοφή αυτή η διάκριση, διότι η ηθική απαξία που περιλαμβάνεται στις πράξεις καθενός προσώπου ξεχωριστά είναι διαφορετική.

Σήμερα, ενοποιείτε τη ρύθμιση για όλα τα αξιώματα και όλες τις θέσεις. Με άλλα λόγια, ο υπάλληλος του υποθηκοφυλακείου που θα πάρει μη οφειλόμενο δώρο ή αντάλλαγμα 1000 ευρώ για να κάνει μία πράξη στο υποθηκοφυλακείο και να βοηθήσει κάποιον φίλο του, θα τιμωρηθεί το ίδιο ακριβώς με τον δικαστή που γίνεται δωρολήπτης 50.000 ευρώ, προκειμένου να εκδώσει συγκεκριμένη δικαστική απόφαση. Αισθάνεστε καλά; Εγώ, δεν αισθάνομαι καλά, διότι πλημμέλημα, σύμφωνα με την ενιαία ρύθμιση που προτείνετε, το ένα, πλημμέλημα και το άλλο. Εάν ένας απλός υπάλληλος, ένας κλητήρας, διευκολύνει κάποιον πολίτη στην είσοδό του στο Υπουργείο και στη διεκπεραίωση μιας υπόθεσης και εισπράξει 2000 ευρώ, ως δεν θα όφειλε να το πράξει, διαπράττει πλημμέλημα, αλλά ο Βουλευτής ο οποίος για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο θα πάρει δώρο μη οφειλόμενο 60.000 ευρώ, θα τιμωρηθεί το ίδιο. Αισθάνεστε καλά;

Είναι προφανές, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι η ενιαία ρύθμιση, ο ενιαίος κανόνας που εισηγήστε μέχρι 73.000 ευρώ πλημμέλημα για κάθε φυσικό πρόσωπο, όποιο κι αν είναι το αξίωμα και το λειτουργήμα του και από 73.000 ευρώ και πάνω κακούργημα κατά τον ίδιο τρόπο για όλους ανεξαιρέτως, είναι μία ενιαία ρύθμιση χωρίς βάση, χωρίς ποινικό βάθος, χωρίς να σέβεται τον ποινικό πολιτισμό που διαμορφώθηκε με την εισαγωγή του Ποινικού μας Κώδικα μέχρι σήμερα. Κάνετε λάθος. Κι αυτό το λάθος θα το διαπιστώσετε πολύ σύντομα. Η Κυβέρνησή σας, προσθέτω, το 2005 μετέτρεψε τη δωροληψία δικαστών σε κακούργημα. Η δική σας Κυβέρνηση, επαναλαμβάνω, με δική της νομοθετική πρωτοβουλία το 2005 μετέτρεψε τη δωροληψία από δικαστή σε κακούργημα.

Τι συμβαίνει σήμερα και στα πλαίσια ενιαίου ποινικού κανόνα, ο δικαστής τιμωρείται όπως όλοι οι άλλοι; Υπάρχει κάτι που πρέπει να ξέρουμε; Μπορεί να συνδέεται με πρόσωπα ή πρόσωπα –δεν θέλω να το πιστέψω– που διώκονται από το περίφημο παραδικαστικό κύκλωμα; Μήπως πρέπει να αναζητήσουμε

και τέτοιες εκδοχές; Ελπίζω να μας διαβεβαιώσετε πως όχι.

Θα έλεγα επίσης σε εσάς και στους συμβούλους σας να σκεφτείτε την εξής παράλειψη. Το άρθρο 165 του Ποινικού Κώδικα ανήκει στην ίδια κατηγορία ρυθμίσεων. Αφορά, δηλαδή, κύριε Υπουργέ, την άσκηση επιρροής στον εκλογέα.

Μπορείτε να μου πείτε, γιατί, όταν πληρώνεται συγκεκριμένο ποσό από υποψήφιο Βουλευτή σε εκλογέα, δεν κάνετε την ίδια διάκριση μεταξύ πλημμελήματος και κακουργήματος;

Το άρθρο 165 τυχαίως το ξεχνάτε; Ξέρετε ότι σήμερα, με βάση το 165 του Ποινικού Κώδικα, ένας υποψήφιος Βουλευτής που θα πληρώσει εκλογέα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να πιστεύω ότι βοηθούν την Κυβέρνηση αυτά που λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 165 του Ποινικού μας Κώδικα, όπως ισχύει σήμερα, αν ένας υποψήφιος Βουλευτής, δωροδοκήσει έναν εκλογέα για να μην ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα ή για να το ασκήσει με συγκεκριμένο τρόπο, διαπράττει πλημμέλημα. Ο εκλογέας ο οποίος αποδέχεται το δώρο για να ασκήσει με συγκεκριμένο τρόπο το εκλογικό του δικαίωμα ή να μην το ασκήσει, τιμωρείται με πλημμέλημα. Γιατί δεν εντάσσετε και το άρθρο 165 στον ενιαίο νομικό σας κανόνα; Θα ήθελα μία απάντηση.

Επόμενη παρατήρηση. Στον ν. 3560, που εισηγηθήκατε εσείς το 2007, υπάρχει ένα πρόβλημα με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, με το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος.

Σύμφωνα λοιπόν με τον ν. 3560, όταν νομιμοποιούνται παράνομα έσοδα, τα οποία προέρχονται από δωροδοκία απλού υπαλλήλου ή αλλοδαπού υπαλλήλου ή μετέχοντος σ' ένα διεθνές σώμα συνέλευσης, η πράξη τιμωρείται. Αυτός ο οποίος θα επιχειρήσει να νομιμοποιήσει παράνομα έσοδα από δωροδοκία Βουλευτή ή δικαστή, δεν τιμωρείται. Το έχετε προσέξει αυτό το πράγμα;

Είναι παράλειψη γενετική του νόμου που εισηγηθήκατε, του ν. 3560. Το είχα επισημάνει και τότε. Επαναλαμβάνω για να το κατανοήσετε. Αυτός που θα νομιμοποιήσει παράνομα έσοδα μέχρι 15.000 ευρώ, ξέπλυμα δηλαδή βρώμικου χρήματος, όταν αυτό προέρχεται από δωροδοκία ενός υπαλλήλου, έλληνα ή ξένου ή ενός ανθρώπου που συμμετέχει σε ένα διεθνές σώμα, τιμωρείται.

Αυτός που θα νομιμοποιήσει έσοδα μέχρι 15.000 ευρώ, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, από τη δωροδοκία Βουλευτή, μέλους νομαρχιακής συνέλευσης ή δικαστή, αυτός δεν τιμωρείται. Γιατί, άραγε, το επιτρέπετε αυτό; Επειδή πιστεύετε ότι τα τελευταία πρόσωπα έχουν το τεκμήριο της αθωότητας ή της ηθικής; Για να το πω με ένα πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, αν κάποιος επιχειρήσει εξαιτίας δικαστικής απόφασης, μετά από δωροδοκία, να νομιμοποιήσει έσοδα, αυτός δεν τιμωρείται, κύριοι συνάδελφοι.

Θέλω τώρα να κάνω μια τρίτη παρατήρηση, την οποία σας παρακαλώ να πάρετε σοβαρά υπ' όψιν σας. Μιλώ για την προσφορά σε άσκηση επιρροής. Άλλο πρόβλημα του ν. 3560, του νόμου που εισηγηθήκατε εσείς. Αυτός που θα απαιτήσει στον ιδιωτικό τομέα αντάλλαγμα για να επηρεάσει την απόφαση του επιχειρηματία, ο μεσάζων δηλαδή, τιμωρείται. Αυτός ο οποίος θα προσφερθεί να δώσει αντάλλαγμα, προκειμένου να μεσολαβήσει δεύτερο, ενδιαθέτο πρόσωπο για την άσκηση επιρροής στον επιχειρηματία, τιμωρείται.

Στο δημόσιο τομέα, όμως, όταν κάποιος θα απαιτήσει αντάλλαγμα, κινείται στα όρια της απόπειρας και αυτός που θα προσφέρει ανταλλάγματα στον μεσολαβητή για να επηρεάσει ως πούμε έναν δικαστικό λειτουργό, δεν τιμωρείται καθόλου.

Να σας δώσω πάλι ένα παράδειγμα, κύριε Υπουργέ. Εάν κάποιος πολίτης απαιτήσει με προσφορά δώρων από τη σύζυγο ενός δικαστή να επέλθει στον σύζυγό της δικαστή για να εκδοθεί συγκεκριμένη απόφαση, αυτός ο πολίτης δεν τιμωρείται. Εάν η σύζυγος δικαστή αξιώσει αντάλλαγμα για να επηρε-

άσει τον άνδρα της για να εκδώσει συγκεκριμένη δικαστική απόφαση, αυτό είναι απόπειρα. Εάν, όμως, ένας ιδιώτης ζητήσει από άλλο πρόσωπο να μεσολαβήσει, να ασκήσει επιρροή για να εκδοθεί συγκεκριμένη απόφαση στον ιδιωτικό τομέα, αυτός τιμωρείται. Είναι ολοκληρωμένο έγκλημα.

Είναι δυνατόν να ανεχόμαστε τέτοιες διαφορές; Έχει ασχοληθεί κάποιος σοβαρά σε νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Υπουργείου Δικαιοσύνης με αυτά τα θέματα; Ή απλώς περνούν τα προβλήματα κάτω από το βλέμμα μας;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, μετατρέπεται η δωροληψία μέχρι 73.000 ευρώ σε πλημμέλημα. Οι ειδικές ανακριτικές πράξεις στο ποινικό μας σύστημα, είναι βαριές δικονομικές μέθοδοι και αφορούν κακουργήματα. Ήδη, οι ειδικές ανακριτικές πράξεις κατακρίθηκαν καθώς αυξάνονταν ο αριθμός των βασικών εγκλημάτων για τα οποία μπορούσαν να εφαρμοστούν οι ειδικές ανακριτικές πράξεις. Επικρίθηκαν για τα κακουργήματα. Τώρα μετατρέπεται η δωροληψία, τη δωροδοκία σε πλημμέλημα μέχρι 73.000 ευρώ και επιβάλλετε τις ειδικές ανακριτικές πράξεις σε πλημμελήματα. Οι ειδικές ανακριτικές πράξεις εφαρμόζονται πλέον σε πλημμελήματα, ενώ αυτό δεν ίσχυε μέχρι τώρα.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, τις ειδικές ανακριτικές πράξεις τις επιτρέπετε στον ιδιωτικό τομέα, αλλά για συγκεκριμένες κατηγορίες δημοσίων λειτουργών για τα ίδια αδικήματα δεν τις προβλέπετε στο δημόσιο τομέα.

Σας τα είπα, σας τα εξέθεσα. Δεν γνωρίζω ποιος συλλογικός νους θα τα απαντήσει. Ελπίζω να απαντήσετε. Θα σας τα ξαναθυμίσω την επόμενη φορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ρεθύμνου. Μαζί τους είναι και είκοσι οκτώ γονείς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλή παραμονή στην Αθήνα και επιστροφή στην όμορφη Κρήτη.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ζητήσω την άδειά σας να υποβάλω μία παράκληση στον αξιότιμο κύριο Υπουργό που είναι παρών και που σχετίζεται με τις συνεχείς αναφορές του στην αναζήτηση ιδεολογικών συμβόλων στον πρόσωπο του κ. Ζορμπά, στις οποίες εμείς προβαίνουμε.

Υποθέτω ότι η λέξη «σύμβολο» από παραδρομή αναφέρεται. Θα εννοεί ένδελμα. Τα σύμβολα είναι αντικείμενα, τα ένδελμα είναι πρόσωπα.

Κύριε Υπουργέ, θα ζητούσα επί προσωπικού το λόγο μόνο γι' αυτό το ζήτημα, καθότι θα πρέπει να σας διευκρινίσω, αν δεν το γνωρίζετε, ότι στη δική μας παράταξη οι περισσότεροι από μας, η συντριπτική πλειοψηφία, είχαμε διαφορετικά ιδεολογικά ένδελμα. Είχαμε ένδελμα όπως ο Τσε Γκε Βάρα, ο Κάστρο, ο Σάκο και Βαντσέτι, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, οι μεγάλοι επαναστάτες σε ολόκληρο τον κόσμο. Είχαμε ένδελμα, όπως τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον Ιωάννη Καποδίστρια, τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου και σε καμμία περίπτωση, χωρίς να θέλω να απαξιώσω τον κ. Ζορμπά, τον σέβομαι τον άνθρωπο, αλλά δεν θα μπορούσε να αποτελέσει ιδεολογικό ένδελμα της δικής μας παράταξης.

Επειδή ο κύριος Παναγιωτόπουλος που απουσιάζει τώρα αναφέρθηκε πέντε φορές σε ανυπόστατα παραδείγματα διαφθοράς στο χώρο μας, χωρίς ποτέ να έχει αποδειχθεί τίποτα και επιμένοντας ότι δεν θέλει να είναι κατηγορος, αλλά ότι πρέπει να τα αναφέρει, θα ήθελα να του πω ότι εμείς εδώ πέρα είμαστε αυτοί που επανειλημμένως ζητήσαμε και ξαναζητήσαμε σύσταση εξεταστικών επιτροπών για όλα τα ζητήματα και είναι η παράταξη του κ. Παναγιωτόπουλου αυτή που ουδέποτε ήλθε να αποφασίσει εδώ, στο Εθνικό Κοινοβούλιο, για σύσταση Εξε-

ταστικών Επιτροπών. Εδώ παρακολουθούμε από τη συντηρητική παράταξη μία διαρκή απαξίωση του πολιτικού συστήματος.

Εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να διατρανώσω απ' αυτό εδώ το βήμα ότι η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών, του πολιτικού μας συστήματος, είναι έντιμοι άνθρωποι και οι πολίτες πρέπει να προσβλέπουν με εμπιστοσύνη στο πρόσωπό τους και αν υπάρχουν ελάχιστοι που δεν είναι έντιμοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που πρώτο ζητά εδώ, στο Εθνικό Κοινοβούλιο, με εξεταστικές επιτροπές να αποκαλυφθούν.

Κύριε Υπουργέ, μπαίνοντας στην ουσία του ζητήματος θα ήθελα να σας σημειώσω κάτι που προφανώς από παραδρομή δεν έχετε αντιληφθεί. Διάβασα το κείμενο της σύμβασης που επικυρώνουμε σήμερα και στα αγγλικά και στα ελληνικά. Σας πληροφορώ ότι η μετάφραση που έχει γίνει στα ελληνικά και την οποία όλοι εμείς ψηφίζουμε σήμερα είναι έως τραγική. Απαξιώνει το κείμενο, απαξιώνει τη σπουδαιότητά του. Θα σας διαβάσω μόνο από το προοίμιο, χωρίς να συνεχίσω παρακάτω. Ακούστε στο προοίμιο τι λέει η σύμβαση όπως έχει μεταφραστεί στα ελληνικά: «Εκτιμώντας τη σοβαρότητα των προβλημάτων και των απειλών που θέτει η διαφθορά στη σταθερότητα και στην ασφάλεια των κοινωνιών, που υπονομεύει τους θεσμούς και τις αξίες της δημοκρατίας, τις ηθικές αξίες και τη δικαιοσύνη και διακυβεύει τη διαρκή ανάπτυξη και την επικράτηση του δικαίου». Ακούστε λάθη: «Εκτιμώντας». Μα, η αγγλική λέξη που ψηφίστηκε στα Ηνωμένα Έθνη δεν είναι «εκτιμώντας», είναι «ανησυχώντας» και είναι διαφορετικό να διατυπώνεις την ανησυχία σου για ένα τόσο σοβαρό θέμα και είναι διαφορετικό να το διατυπώνεις ως εκτίμηση. Δεν πρόκειται περί εκτίμησης. Υπάρχει σωρεία τέτοιων λαθών. Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι θα πρέπει να αρχίσετε να ασχολείστε σοβαρά μ' αυτό το ζήτημα των υπηρεσιακών παραγόντων. Δεν έχετε εσείς καμμία ευθύνη και υποθέτω ότι προφανώς δεν διαβάσατε την ελληνική μετάφραση την οποία όμως καλούμαστε εμείς όλοι να ψηφίσουμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο παγκόσμιο βαρόμετρο τα στατιστικά στοιχεία δυστυχώς είναι προσβλητικά για τη χώρα μας. Εγώ αισθάνομαι προσβεβλημένος, όταν βρίσκομαι στο εξωτερικό να ακούω ότι η Ελλάδα στη διαφθορά είναι πρώτη στις δεκαπέντε παλαιότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι είναι τρίτη στις σημερινές είκοσι πέντε χώρες. Αισθάνομαι προσβεβλημένος, όπως φαντάζομαι κι εσείς και όλοι μας. Αισθάνομαι προσβεβλημένος με το να είμαστε στην 56η θέση στη βαθμολογία της παγκόσμιας κατάταξης. Αισθάνομαι προσβεβλημένος, εμείς τελικά να ανεβάζουμε το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία είναι πολύ χαμηλά σε σχέση με τις άλλες ηπείρους του πλανήτη σ' ό,τι αφορά τη διαφθορά.

Ας δούμε όμως επί της ουσίας, γιατί καλό είναι το συγκεκριμένο νομοθέτημα και το ψηφίζει το κόμμα μας, αλλά από εκεί πέρα είναι και μία σειρά από ζητήματα που έθεσαν και ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Καστανίδης και πολλοί άλλοι συνάδελφοι και που κι εσείς θέτετε και θα πρέπει να τα δούμε.

Πώς χτυπάμε τη διαφθορά; Κατ' αρχάς υπάρχει το ιδεολογικό εποικοδόμημα, υπάρχει το ηθικό εποικοδόμημα, υπάρχει η ηθική που περνάμε και αυτή η ηθική, θέλουμε-δεν θέλουμε, σχετίζεται και με την ιδεολογία του καθενός. Όταν υπάρχει μία ιδεολογία που βάζει ως γνώμονα μόνο το κέρδος και το κυνηγητό του κέρδους από τη μικρή ακόμα ηλικία, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε μία κοινωνία που δεν θα έχει μέσα της και τη διαφθορά.

Πώς εξαφανίζουμε τη διαφθορά; «Ακουμπάμε» τις πληγές της διαφθοράς; Αναφερθήκατε προηγουμένως στην επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και δεν αντελήφθη με ποιο τρόπο το νομοθέτημα που ψηφίστηκε στο Εθνικό Κοινοβούλιο για την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης χτυπάει τη διαφθορά. Μήπως υπονοείτε ότι υπάρχουν δικαστές που προσδιορίζουν γρηγορότερα αποφάσεις και δωροδοκούνται γι' αυτό; Μήπως υπονοείτε ότι γίνονται κάποια κόλπα στις γραμματείες των δικαστηρίων και «λαδώνονται» υπάλληλοι; Αυτά ουδέποτε εμείς τα είχαμε ακούσει σ' ό,τι αφορά τους προσδιορισμούς να σχετίζονται με τη διαφθορά και πραγματικά θα ήθελα να ακούσω τι έχετε στο μυαλό σας και αναφέρεστε σ' αυτό το θέμα.

Θέλετε όμως να σας πω ποια είναι τα παραδείγματα της «γροθιάς» στην κυριολεξία στη διαφθορά;

Το πρώτο και μεγαλύτερο – και δεν θα πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ – ήταν ο ν. 1249/1982 του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου, που πρώτος έδωσε τη σημαντικότερη γροθιά στη διαφθορά, καταργώντας το παλιό σύστημα και υιοθετώντας τις αντικειμενικές αξίες στα ακίνητα.

Θα θυμάστε τότε – κι εσείς δικηγόρος ήσασταν και οι περισσότεροι συνάδελφοι που είναι εδώ δικηγόροι ήταν – τι γινόταν με την εκτίμηση των ακινήτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο, θα προσπαθήσω να κλείσω. Τι γινόταν με την εκτίμηση των ακινήτων; Πήγαινε ο κάθε πολίτης που έκανε τη μεταβίβαση με το «φακελάκι» του και με τη φορολογική δήλωση στην Εφορία και έκλεινε την υπόθεση. Γινότουσαν δηλαδή χιλιάδες πράξεις διαφθοράς καθημερινώς σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια. Και ήρθε ο Ανδρέας Παπανδρέου και το κατήργησε.

Πώς καταργείται η διαφθορά; Με τα Κ.Ε.Π. που ίδρυσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τα επτακόσια Κ.Ε.Π., όπου σταμάτησε να έρχεται ο πολίτης σε επαφή με τον υπάλληλο ο οποίος διενεργεί τη διοικητική πράξη. Όλα γίνονται πλέον με έναν διαφορετικό τρόπο, δεν έρχεται σε άμεση επαφή και δεν μπορεί να δωροδοκήσει ο πολίτης τον υπάλληλο και ούτε μπορεί ο υπάλληλος να ζητήσει να δωροδοκηθεί.

Πώς γίνεται η καταπολέμηση της διαφθοράς; Με την απλούστευση των διαδικασιών. Πώς γίνεται; Με το να εντοπίσουμε τους χώρους – και τους ξέρουμε, τους λέει το παγκόσμιο Βαρόμετρο: νοσοκομεία, εφορίες, πολεοδομίες, τελωνεία. Τι κάναμε σ' αυτήν την κατεύθυνση; Πήγαμε να πιάσουμε τον ταύρο από τα κέρατα σ' αυτές τις συγκεκριμένες υπηρεσίες;

Κλείνω με το εξής: καταλήγουν τα βαρόμετρα ότι η ζημία μόνο για το 2007 από τη διαφθορά στη χώρα μας ήταν 613.000.000 ευρώ και ότι οκτακόσιες χιλιάδες κρούσματα διαφθοράς διαπιστώθηκαν. Εγώ σας λέω ότι η ζημία για τη χώρα είναι δισεκατομμύρια με τον αθέμιτο ανταγωνισμό που επιχειρείται και που επιτυγχάνεται με τη δωροδοκία. Εγώ σας λέω ότι η ζημία είναι δισεκατομμύρια, διότι υπάρχουν εκατοντάδες, ίσως και μνη πω χιλιάδες επενδυτές, που δεν θα έρθουν ποτέ στη χώρα μας, γνωρίζοντας ότι λειτουργεί μ' αυτόν τον τρόπο.

Θέλω να σας ευχαριστήσω που με ακούσατε και θέλω να πω για άλλη μια φορά ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα, η συγκεκριμένη σημερινή διαδικασία και η ψήφιση εκ των πραγμάτων, βρίσκει από την αρχή σύμφωνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τη μόνη διαφορά ότι θα πρέπει να δούμε όλες τις διαστάσεις της διαφθοράς, τις τόσο σημαντικές για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Μακεδονίας-Θράκης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τη διάνοξη νέας συνοριακής διόδου και οδικής αρτηρίας μεταξύ των δύο χωρών, που θα συνδέει την πόλη Κυπρίνο της Ελληνικής Δημοκρατίας με την πόλη Ιβαϊλοβγκραντ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας».

Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Πολιτισμού, Τουριστικής Ανάπτυξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κατέθεσαν σχέδια νόμων:

α. «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Μάλτας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος».

β. «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Εσθονίας για την

αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

γ. «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ισλανδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι εδώ ο κ. Ροντούλης, γιατί θα του έλεγα ότι όταν προσπαθεί να βγάλει το κόμμα του από τις όποιες ευθύνες έχουν τα υπόλοιπα κόμματα της Βουλής, δεν πρέπει να ξεχνάει ότι ο Πρόεδρος του, ήταν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας για πάρα πολλά χρόνια και όσα αναφέρει τον πιάνουν κι εκείνον, θέλω να πιστεύω – και αυτό το επισημαίνω απλά.

Ειπώθηκε εδώ και θέλω να το επαναλάβω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το θεσμικό και νομικό πλαίσιο που έχουμε στη χώρα μας είναι επαρκές. Ίσως είναι ανάγκη αυτό που ο κ. Βενιζέλος επεσήμανε, να αρχίσει η κωδικοποίηση, για να πάμε έτσι, λίγο-πολύ, και στον περιορισμό της πολυνομίας. Και αυτό θα είναι πραγματικά μια πολύ μεγάλη τομή επί της ουσίας, εάν, πραγματικά, θέλουμε να διαμορφώσουμε ένα πλήρες θεσμικό και νομικό πλαίσιο για τη χώρα μας.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς και την αντικατάσταση των συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, εμείς την ψηφίζουμε, βέβαια με τις επί μέρους παρατηρήσεις, που εξέφρασε εδώ με πολλή σαφήνεια κι ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος αλλά και άλλοι συνάδελφοι, όπως ο κ. Καστανίδης.

Τι διαπιστώσαμε εδώ σήμερα; Διαπιστώσαμε μία προσπάθεια από την πλευρά της Κυβέρνησης, αλλά, κυρίως, κι από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, να διαμορφωθεί ένα κλίμα εφησυχασμού από τη μια πλευρά και ταυτόχρονα να περάσει μια αντίληψη συμψηφισμού. Γιατί λέω «εφησυχασμού»; Διότι το επιστέγασμα των λόγων του ήταν ότι εντάξει, έχουμε και στη χώρα μας φοβερά και τρομερά, αρνητικά παραδείγματα, αλλά δεν πεiráζει, συμβαίνουν και στην Εσπερία.

Θέλω όμως να υπενθυμίσω στον κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και στην Κυβέρνηση ότι μπορεί να συμβαίνουν ακόμη και χειρότερα πράγματα στην Εσπερία, αλλά εμείς εδώ, πρέπει να υπερηφανευόμαστε γιατί είμαστε η χώρα κι η περιοχή, όπου διαμορφώθηκαν τα πρώτα νομικά κείμενα. Και εντελώς επιγραμματικά, θέλω να αναφέρω και το δίσκο της Φαιστού αλλά και την πλάκα της Γόρτυνας, όπου, πραγματικά, αναφέρονται τα πρώτα στην Ευρώπη νομικά κείμενα, τα οποία νομίζω ότι έπρεπε να μας δημιουργούν την πρόθεση και την τάση για μεγαλύτερη προσπάθεια, ώστε να μην είμαστε τελευταίοι στον πίνακα για τη διαφθορά, να είμαστε δηλαδή η χειρότερη χώρα σε επίπεδο Ευρώπης των «δεκαπέντε» και στις τελευταίες θέσεις από τις είκοσι πέντε χώρες και να βρισκόμαστε σε επίπεδα περίπου Αφρικής, που τώρα κάποια κράτη οργανώνονται, γιατί αυτό, είναι σε πλήρη ανακολουθία με την ιστορία μας και ό,τι, πραγματικά, έχει συμβεί σ' αυτόν τον τόπο.

Η Κυβέρνησή σας, κυρίες Υπουργέ, -και δεν έχω καμμία προσωπική αιχμή, σας εκτιμώ και σας σέβομαι ως κοινοβουλευτικό και ως άνθρωπο, αλλά πρέπει να το τονίσω εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής- επαγγέλθηκε επανίδρυση του κράτους, σεμνότητα και ταπεινότητα, καθώς και κάθαρση. Την επανίδρυση του κράτους τη βλέπουμε να γίνεται, αλλά κατά τα πρότυπα του κομματικού κράτους της Δεξιάς. Και αυτό το αντιλαμβάνεται όλος ο ελληνικός λαός. Τη σεμνότητα και την ταπεινότητα τη βλέπουμε και αυτή, αλλά στους «κουμπάρους», στους «ημέτερους», σ' αυτούς που εκτρέφει ένα σύστημα, το οποίο εσείς υποθάλπετε. Και βέβαια την κάθαρση, για την οποία μιλήσατε, θέλετε να την ταυτίσετε με την συγκάλυψη. Και αυτό είναι το μεγάλο ολίσθημα της παράταξής σας. Και γίνεται συνεχώς μια προσπάθεια εδώ από τους εκπροσώπους σας, να φανεί ότι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρχαν κάποια πράγματα ή έγιναν κάποια πράγμα-

τα. Τα αναδεικνύετε, αναφέροντας και συγκεκριμένα ονόματα.

Αλλά θέλω να σας πω ότι η ανάδειξη από το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτών των περιπτώσεων, των όποιων περιπτώσεων που υπήρχαν υπόνοιες, δείχνει ακριβώς την ευαισθησία της παράταξης, την ευαισθησία του χώρου, που εσείς δεν την έχετε. Διότι αντί να καταδικάζετε φαινόμενα επί των ημερών σας τα οποία είναι πολύ χειρότερα, προσπαθείτε με κάθε τρόπο να τα συγκάλυψετε. Και δεν θέλω να κάνω ιδιαίτερη αναφορά σε πολλά ζητήματα, γιατί είναι γνωστά και δεν θέλω απλά να τα τρώω χρόνο.

Και το λέω αυτό, γιατί θεωρώ ότι είναι εντελώς απαράδεκτο πέντε χρόνια όντας στην Κυβέρνηση, να μην έχετε προχωρήσει να τιμωρήσετε κανέναν ένοχο, σε αντίθεση μ' αυτά που διατυμπανίζατε προεκλογικά και σ' αυτά, που ακόμη και μετά από πέντε χρόνια ισχυρίζεστε ότι δήθεν υπάρχουν ένοχοι; Γιατί δεν προχωράτε όταν μάλιστα ο Πρόεδρος μας Γιώργος Παπανδρέου έχει διαβεβαιώσει την Ολομέλεια της Βουλής και την Κυβέρνηση ότι θα είναι συνήγορος και θα είναι θετικός σε όποια διαδικασία ακολουθήσετε, προκειμένου να ξεκαθαρίσουν αυτά τα φαινόμενα και να υπάρξει άπλετο φως; Διότι εμείς εκτιμούμε ότι μόνο έτσι, πραγματικά, μπορεί να πάει μπροστά η πολιτική ζωή του τόπου. Όσο υπάρχουν φαινόμενα αυτής της μορφής που περνάει η αντίληψη στην κοινωνία ότι υποθάλπονται ότι πάνε να κρυφτούν και να αποσιωπηθούν, τότε ασφαλώς τα πράγματα θα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο.

Ειπώθηκε εδώ συγκεκριμένα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας ότι τα άνθη του κακού βγήκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και διερωτώμαι, γιατί αυτά τα άνθη του κακού που είχατε διαπιστώσει ότι βγήκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. εσείς δεν τα καταστρέψατε, αλλά αντίθετα προσπαθείτε με κάθε τρόπο να τα τροφοδοτήσετε όσο γίνεται καλύτερα, για να καρπίσουν όσο γίνεται περισσότερο προς όφελος «ημετέρων» και άλλων; Διότι περί αυτού πρόκειται. Αντί να τα χτυπήσετε και να τα καταπολεμήσετε, να τα καταστρέψετε, τα αφήνετε να καρπίζονται, μάλιστα, τροφοδοτώντας τα όσο γίνεται εντονότερα, για να αποδώσουν περισσότερους καρπούς. Και έχουμε το χαρακτηριστικό παράδειγμα των τελευταίων ημερών –δεν θα κάνω αναφορά σε προηγούμενα περιστατικά και στην προηγούμενη περίοδο όπου πραγματικά προσπαθείτε να εκποιήσετε τη δημόσια περιουσία χωρίς καν δημόσιο διαγωνισμό. Και είναι η «καραμπινάτη» περίπτωση του Ο.Τ.Ε..

Δεν πρέπει επιτέλους αυτής της μορφής τα φαινόμενα να σταματήσουν; Νομίζω ότι είναι κυρίαρχο ζήτημα και θα πρέπει να το αντιμετωπίσετε ως Κυβέρνηση.

Προσωπικά, πιστεύω στον Υπουργό Δικαιοσύνης ότι μπορεί να κάνει τις παρεμβάσεις που πρέπει προς την κατεύθυνση αυτή, για να σταματήσουν αυτής της μορφής τα φαινόμενα, διότι έτσι δηλητηριάζεται ο δημόσιος βίος. Κανείς δεν μας έχει εμπιστοσύνη ότι μπορεί να είμαστε ηθικά άμεμπτοι, διότι –σου λέει- αφού αφήνουν να καρπίζονται τέτοιας μορφής φαινόμενα, γιατί να υπάρχει αυτή η εμπιστοσύνη;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αν πραγματικά θέλει η Κυβέρνησή σας –από τη στιγμή που έχει την ομόθυμη στήριξη όλων των κομμάτων της Βουλής- μπορεί να προχωρήσει σε πράξεις και ενέργειες, που θα δώσουν πραγματικά την αίσθηση στην κοινωνία ότι, ναι, είμαστε πρόθυμοι να καταπολεμήσουμε τα φαινόμενα της διαφθοράς.

Επισημάνθη και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο κάτι που θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, ότι πρέπει να υπάρξει κοινωνική συμμετοχή, γιατί μέσα απ' αυτήν την κοινωνική συμμετοχή, επιτυγχάνεται και ο κοινωνικός έλεγχος και όλα αυτά τα οποία εμείς νομίζουμε ότι πρέπει να προωθηθούν.

Όμως πρέπει να σας πω ότι ανεξάρτητα και μέχρι να γίνουν αυτά, εκείνο το κλίμα που διαμορφώνεται σε επίπεδο χώρας, είναι ότι υπάρχει μια ανασφάλεια δικαίου και αυτή η ανασφάλεια δικαίου, έχει πολλαπλές επιπτώσεις σ' όλους τους τομείς είτε είναι ο τομέας ανάπτυξης είτε είναι ο τομέας παιδείας και πολιτισμού είτε είναι ένα σωρό άλλα πράγματα, τα οποία επηρεάζονται.

Θέλω να παρατηρήσω, κυρίες Υπουργέ, ότι ένα από τα στοιχεία που συμβάλλει στο να υπάρχει ανασφάλεια δικαίου, είναι η

ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης. Δεν υπάρχει η απαιτούμενη ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, παρά τις όποιες επαγγελίες σας, παρά τα όποια σχέδια νόμου έχετε φέρει εδώ και έχουν ψηφιστεί και πάρα τις όποιες προσπάθειες ενδεχομένως καταβάλλετε.

Για το ότι δεν υπάρχει αυτή η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης, έχω και παραδείγματα να σας πω. Ως Υφυπουργός Μεταφορών, διακόσιες περιπτώσεις είχαμε παραπέμψει στον εισαγγελέα. Πέντε χρόνια μετά, δεν γνωρίζω αν έγινε και τι έγινε, που σημαίνει δηλαδή στην πράξη ότι πάρα πολλά πράγματα μένουν στην αφάνεια ή δεν προχωρούν με τους ρυθμούς που πρέπει να προχωρήσουν.

Πρέπει να σας πω ότι ένα στοιχείο που θα συμβάλει να υπάρχει η σωστή ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι να σταματήσει αυτός ο υδροκεφαλισμός. Τον είδαμε τις τελευταίες μέρες και στο Εφετείο Χανίων. Από την αγωνία του ο δικαστής να βγάλει μια απόφαση, γιατί δεν είχε χρόνο, είχε γράψει την απόφαση πριν καν απολογηθούν οι μάρτυρες!

Και δεν είναι μόνο αυτό το φαινόμενο. Είναι και ένα σωρό άλλα φαινόμενα που παρατηρούνται και αφήνουν την εντύπωση και την αίσθηση στην κοινωνία ότι υπάρχει ένα σύστημα κυκλωμάτων, που δεν αφήνει να προχωρήσουν τα πράγματα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Γ' αυτό εγώ σας καλώ από το Βήμα αυτό, κύριε Υπουργέ, να υιοθετήσετε έστω και με μεγάλη καθυστέρηση την άποψη του Αρείου Πάγου για περισσότερη αποκέντρωση των θεσμών της δικαιοσύνης, δηλαδή των εφετείων και των δικαστηρίων, γιατί είναι ο μόνος τρόπος, πραγματικά, αν θέλουμε να ξεπεράσουμε αυτής της μορφής τα φαινόμενα.

Και δεν το λέω επειδή είμαι από το Ηράκλειο, που, πραγματικά, διεκδικούμε να γίνει το εφετείο. Το λέω, γιατί έχει αποδειχθεί ίσως για πρώτη φορά στα χρονικά ότι το αίτημα αυτό είναι, πέρα από δίκαιο, απόλυτα σωστό, διότι πραγματικά, δείχνει ότι ακόμα και αν γίνει καινούργιο Εφετείο στο Ηράκλειο, το Εφετείο των Χανίων όπως λειτουργεί σήμερα, θα λειτουργεί, με υποθέσεις πολύ περισσότερες από πολλά άλλα εφετεία της χώρας. Και βέβαια είναι απαράδεκτο –και πρέπει να το πούμε– ότι για να οριστεί μία δίκη, πρέπει να περάσουν πέντε χρόνια, με τις σημερινές συνθήκες και με τον όγκο δουλειάς που υπάρχει στο συγκεκριμένο εφετείο.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας τονίσω για άλλη μια φορά ότι υπάρχει αναγκαιότητα προς αυτήν την κατεύθυνση, να προχωρήσετε σ' αυτό που η ολομέλεια του Αρείου Πάγου με πολύ μεγάλη πλειοψηφία πήρε ως απόφαση, γιατί θεωρώ ότι είναι αναγκαίο να γίνει και δεν θα πρέπει να ακούσετε τις όποιες σειρήνες υπάρχουν, οι οποίες δημιουργούν τις εντυπώσεις ότι δήθεν δεν πρέπει να αλλάξουν πράγματα, γιατί θέλω να σας τονίσω, αυτό που η κοινή γνώμη της Κρήτης βγάζει με ομοθυμία προς τα έξω, ότι δεν γίνεται τίποτα, γιατί υπάρχουν κυκλώματα που θα θιγούν και γι' αυτό ακριβώς δεν προχωρά αυτή η διαδικασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Ο κ. Πολατίδης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ'αρχάς να αναφερθώ στην επέτειο της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, που εορτάστηκε σε όλη την Ελλάδα στις 19 Μαΐου. Θα ήθελα να πω ότι το Κοινοβούλιο, κατά την ταπεινή μου γνώμη, δεν έχει τιμήσει την επέτειο αυτή όσο θα έπρεπε. Τήρησε μόνο ενός λεπτού σιγή, σε διαδικασία μάλιστα κοινοβουλευτικού ελέγχου-συζήτησης επερωτήσεως, και δεν έχει κάνει τίποτα επ' αυτού.

Εκτός από τη χρόνια κατάσταση που υπάρχει, χάριν μιας φενάκης υποτιθέμενης ελληνοτουρκικής φιλίας, το μόνο που κάνουν τα δύο μεγάλα κόμματα, τα δύο καθεστωτικά κόμματα, είναι να συναγωνίζονται, ποιος θα βάλει στεφάνι στο τάφο του αρχισπαγέα. Άρα ακόμα και εάν έκαναν αυτήν τη τιμή, θα ήταν μάλλον υποκριτικό.

Έρχομαι στο θέμα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο

συζητάμε σήμερα. Κατ' αρχάς, υπάρχει αυτή η μόνιμη διαδικασία, που βλέπουμε συχνά, η ελληνική Βουλή να μην παράγει νομοθεσία, αλλά να έρχεται και συνήθως να ενσωματώνει τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εθνικό δίκαιο και δευτερευόντως, έχουμε αυτήν εδώ τη σύμβαση, η οποία βγήκε από τον Ο.Η.Ε..

Η γενική συνέλευση του Ο.Η.Ε., η οποία ενέκρινε τη συγκεκριμένη σύμβαση, αποτελείται από κράτη τα οποία μαστίζονται, όπως λένε οι διάφορες οργανώσεις, από τη διαφθορά. Άραγε γιατί όλοι αυτοί ή οι κατά κανόνα δικτάτορες κ.λπ. ψήφισαν στον Ο.Η.Ε., για να ισχύσει αυτή η σύμβαση; Επειδή ακριβώς ξέρουν ότι είναι κενό γράμμα. Δεν πρόκειται να ισχύσει τίποτα από όλα αυτά.

Είχαμε εδώ, στη χώρα μας, χρεία ή έλλειψη περισσότερων νόμων; Ήρθε σε εσάς, κύριε Υπουργέ, ένας δικαστής ή κάποια ένωση των δικαστικών ή των εισαγγελέων, για να σας πει ότι «ξέρετε, υπάρχουν προβλήματα διαφθοράς και το νομικό πλαίσιο, που έχουμε στη διάθεσή μας, δεν επαρκεί, για να μπορέσουμε να τα λύσουμε»; Όχι, φυσικά. Οι νόμοι και αυστηροί είναι και πιστεύω ως ένα βαθμό και αρκετά καλοί. Πολιτική βούληση για στήριξη της δικαιοσύνης, αυτό είναι που λείπει. Διότι η διαφθορά, όπως αναφέρθηκε και από άλλους ομιλητές του κόμματός μου, είναι ενδημική του πολιτικού συστήματος. Αυτή είναι η πραγματικότητα και μπροστά σ' αυτήν κλείνουμε όλοι τα μάτια μας.

Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει στις πολεοδομίες; Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει στις εφορίες; Ανέφερε πριν ο κ. Στρατάκης ότι μετά από τις καταγγελίες που έκανε αυτός ως Υπουργός, δεν φθάνουν ποτέ όλες αυτές οι περιπτώσεις στα δικαστήρια. Είχα διαβάσει σ' ένα άρθρο ότι πεντακόσιες υποθέσεις δωροδοκίας εφοριακών παραγράφηκαν, διότι μέσα στην πενταετία, δεν συνήλθε ποτέ το υπηρεσιακό συμβούλιο.

Για όλα αυτά τα πράγματα, ποιος φταίει; Δεν φταίνει τα δύο κόμματα; Προφανώς δεν μπορούμε να τα ρίχνουμε όλα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Χρειάζεται, όμως, παρ'όλα αυτά, και η αυτοκριτική και θα δώσω μια μικρή απάντηση στον κ. Καστανίδη. Νομίζω ότι, εάν κάποιος γνωρίζει ότι άλλοι έκαναν τα αδικήματα και αυτούς δεν έκανε αυτό που πρέπει για λόγους κομματικούς, είναι και αυτός εξίσου ένοχος. Εάν δεν γνώριζε, είναι ένα άλλο θέμα. Όμως από εκεί και πέρα, θα ήταν πολύ μεγάλη η συζήτηση, για να δούμε ποιοι ξέρουν και ποιοι δεν ξέρουν. Εγώ πιστεύω ότι οι περισσότεροι ξέρουν, αλλά αυτός ο μισθισματισμός, που έχει υπάρξει σ' όλη την κοινωνία, δυστυχώς υπάρχει και στην πολιτική.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτό καταλάβατε από όσα είπα, κύριε συνάδελφε;

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Αυτό κατάλαβα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Λυπάμαι, τι να κάνω;

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Τόσο φθάνει το μυαλό μου, κύριε Καστανίδη, τόσο κατάλαβα.

Η διαφθορά, όμως, τελικά έχει λύσεις. Ποια είναι αυτή η λύση; Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι μας έδωσαν τη λύση, «πόθεν έσχες». Πόθεν έσχες, κύριε δημόσιε υπάλληλε και ξαφνικά εμφανίζεσαι με μετοχές, με ολόκληρα δικά σου ξενοδοχεία, όταν παίρνεις μισθό 1.500 ευρώ; Θα το εφαρμόσουμε ποτέ το «πόθεν έσχες»; Όχι. Υπάρχει πολιτική βούληση; Πώς να υπάρξει πολιτική βούληση, κύριε Υπουργέ; Δεν υπάρχει.

Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και στις προμήθειες. Θέλετε να αναφέρω περιστατικά του παρελθόντος; Το σκάνδαλο Λίπτον. Το σκάνδαλο Λίπτον, αναφερόταν στο σύστημα αυτοπροστασίας των F-16, το οποίο έγινε την περίοδο που ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, προ του 1993. Το 1996, απευθύνθηκαν οι Η.Π.Α., αφού είχε ανακαλυφθεί εκεί το σκάνδαλο, στην Ελλάδα και ζήτησαν ονόματα. Έδωσε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα ονόματα; Όχι. Σε άλλες αντίστοιχες υποθέσεις υπήρξε η απαραίτητη δικαστική συνδρομή; Η έλλειψη νόμων έφταιγε γι' αυτό το πράγμα;

Η διαφθορά, τελικά, είναι πρόβλημα αξιών και όχι νόμων. Τι μαθαίνουμε στα παιδιά στο σχολείο; Τι μαθαίνετε εσείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, στα παιδιά; Κοιτάξετε να βγάλετε λεφτά. Αυτό είναι η κύρια αξία.

Η Εκκλησία; Ακούμε τώρα τελευταία ότι δεν είναι ηθικοπλαστικός μηχανισμός. Άρα τι είναι; Μάλλον είναι φολκλορικός μηχανισμός. Ούτε αυτή πρέπει να λείπει εάν κάποιος πρέπει να κλέβει ή όχι. Η τηλεόραση και τα πρότυπα που περνάνε από τα σήριαλ και απ' όλα αυτά; Σαφές είναι τι πρότυπα περνάνε.

Θα αναφέρω μόνο ένα περιστατικό, για να δείξω ότι οι αξίες είναι πιο πάνω από τις τιμωρίες. Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι όταν κατέβαινε ο Ξέρξης με τη στρατιά του, πριν να συναντήσει για πρώτη φορά τους Έλληνες στις Θερμοπύλες, είχε μαζί του και το Δημάρατο, τον πρώην Βασιλιά της Σπάρτης. Του περιέγραφε ο Δημάρατος τι επρόκειτο να κάνουν οι Σπαρτιάτες στον πόλεμο. Είπε: «Αποκλείεται να το κάνουν αυτό, διότι οι δικοί μου στρατιώτες με φοβούνται, γιατί έχω επάνω τους δικαίωμα ζωής και θανάτου». Του απάντησε ο Δημάρατος ότι οι Σπαρτιάτες φοβούνται την ανυπακοή στους νόμους και τους ίδιους τους νόμους, πολύ περισσότερο απ' όσο φοβούνται το θάνατο.

Εκεί πρέπει να πάμε, σε ένα διαφορετικό σύστημα αξιών, όχι σε τιμωρίες και ποινές. Ανέφερε πριν και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος ότι οι ποινές στο νόμο των ναρκωτικών, για παράδειγμα, είναι αυστηρότατες. Και τι έγινε; Το ίδιο γίνεται και εδώ. Βάζουμε συνεχώς αυστηρότερες ποινές, τις οποίες δεν έχουμε σκοπό να εφαρμόσουμε ποτέ.

Επίσης πολύ αρνητική είναι και η εμπλοκή των μη κυβερνητικών οργανώσεων, οι οποίες είναι σαν να συστήνεται κάποιος και να λέει «Χαίρεται, λέγομαι τάδε, μη απατεώνας». Το πρώτο πράγμα που θα υποψιαστεί κάποιος, είναι ότι αυτός είναι απατεώνας. Γιατί λέει ότι είναι μη κυβερνητική οργάνωση, ενώ κανείς δεν τον ρώτησε αν είναι ή όχι και ούτε μας ενδιαφέρει; Μας ενδιαφέρει να κάνει τη δουλειά του και να είναι έντιμος. Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, είναι ένα εκτροφέο σκανδάλων και διαφθορών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση προσπαθεί η σύμβαση να βάλει το λύκο να φυλάει τα πρόβατα.

Επίσης όσον αφορά τις ανεξάρτητες αρχές, υπάρχει ή δεν υπάρχει λαϊκή κυριαρχία στο Σύνταγμα; Στις ανεξάρτητες αρχές, δηλαδή, έχουμε βρει τους αδιάφθορους και τους έχουμε βάλει εκεί και αυτοί θα μπορέσουν να λύσουν όλα τα προβλήματα, όταν οι περισσότεροι από αυτούς είναι και σε άλλες θέσεις, στις οποίες έχουν αποδειχτεί κατώτεροι των περιστάσεων. Ξαφνικά, όταν ενδύνονται το χιτώνα των ανεξάρτητων αρχών, γίνονται οι καλοί.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι το σύστημα δεν πρόκειται να δουλέψει, διότι ο πυρήνας του είναι σάπιος. Χρειάζεται μια αλλαγή του συστήματος, για να μπορέσουμε να έχουμε και κάποιο περιορισμό της διαφθοράς. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς φιλοσοφικές συζητήσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη, στον οποίο θα ήθελα να πω ότι η Βουλή είναι εκείνη που καθιέρωσε την 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης για τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Τη Δευτέρα τήρησε ενός λεπτού σιγή. Είχαν ενημερωθεί όλα τα κόμματα. Έδωσε όσα χρήματα ζητήθηκαν από ειδικούς επιστήμονες για να αναφερθούν στη γενοκτονία των Ποντίων. Μεταφράστηκαν τα βιβλία αυτά σε πολλές γλώσσες. Όταν καλείται, εκπροσωπείται σε εκδηλώσεις τοπικού χαρακτήρα. Εγώ είχα την τιμή κατά το παρελθόν, να εκπροσωπήσω τη Βουλή στη Θεσσαλονίκη.

Από εκεί και πέρα, είναι θέμα της κάθε τοπικής κοινωνίας. Είναι γεγονός διαπιστωμένο και απ' όλους παραδεκτό ότι σεβόμαστε, τιμούμε, πονάμε, δεν ξεχνάμε αυτό που έγινε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε για μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Για το θέμα που είπατε της εκδόσεως των βιβλίων, υπάρχει επιστολή του κ. Φωτιάδη προς τον Πρόεδρο της Βουλής, γιατί ακριβώς αρνείται να βγάλει στα αγγλικά τον τόμο της γενοκτονίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Για την έκδοση, όμως, η Βουλή πλήρωσε τα χρήματα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Δεν έγινε έκδοση στα αγγλικά. Σε άλλη

γλώσσα εκτός των ελληνικών, δεν έγινε έκδοση και η απάντηση είναι ότι δεν πρόκειται να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έγιναν και θα γίνουν όσα χρειάζονται. Από εκεί και πέρα, είναι υπόθεση του καθενός από εμάς και κάθε τοπικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι πέντε μαθητρίες και μαθητές και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κατ' αρχάς, ήθελα μια φραστική διόρθωση να προτείνω στο άρθρο 237, που αναφέρεται στη δωροδοκία του δικαστή, στην παράγραφο 4. Το κείμενο λέει «η πράξη μένει ατιμώρητη». Να προστεθούν οι λέξεις «της προηγούμενης παραγράφου». Είπε κάτι ο κ. Καστανίδης. Να το διορθώσουμε, ώστε να είναι το κείμενο αρτιότερο.

Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να απαντήσω πολύ γρήγορα σε δύο, τρία ερωτήματα, τα οποία τέθηκαν, κατ' αρχάς, νομίζω, κυρίως από τον κ. Καστανίδη.

Το νομοσχέδιο, όπως είναι γνωστό, βάζει ένα όριο των 73.000 ευρώ και πάνω σ' αυτό προσδιορίζει τα κακουργήματα. Αυτό το όριο μπορεί στη διάρκεια του χρόνου να προσαρμοστεί ανάλογα. Είναι ένα όριο, το οποίο νομίζω ότι έπρεπε να μπει, για να μπορούν όλα αυτά τα πλημμελήματα, να γίνονται κακουργήματα και να υπάρχει μία βαρύτερη ποινή.

Όσον αφορά το παραδικαστικό στο οποίο έγινε η αναφορά, ούτως ή άλλως το παραδικαστικό, λειτούργησε με τον παλιό νόμο, πριν από το 2005 και επομένως εκκρίθησαν, ως πλημμελήματα. Αυτό δεν μπορεί να αλλάξει και θα κριθεί με το παλιό καθεστώς. Νομίζω, όμως, ότι δεν δίνεται η δυνατότητα να ξεφύγει κανείς από την αυστηρότητα ή την επιείκεια του νόμου, όπως ήταν διατυπωμένο. Επομένως δεν έχω να πω τίποτα παραπάνω.

Τώρα, όσον αφορά την παρατήρηση, η οποία έγινε και αφορά τους δικαστές, οι οποίοι τιμωρούνται, όπως και οι άλλοι δημόσιοι λειτουργοί, δεν νομίζω ότι θα έπρεπε οι δικαστές να έχουν μία βαρύτερη ποινική μεταχείριση και βάσει των αρχών της αναλογικότητας που διαχέονται γενικά στον Ποινικό μας Κώδικα, αλλά και γιατί όλοι οι κατ' εξοχήν δημόσιοι λειτουργοί, οι οποίοι έχουν ένα σημαντικό έργο, όπως είναι οι Βουλευτές και οι δήμαρχοι, τιμωρούνται με τον ίδιο τρόπο. Επομένως θα ήταν παράταιρο το να αφήσουμε τους δικαστές να έχουν μία βαρύτερη ή άλλη αυστηρότερη μεταχείριση απ' ό,τι έχουν οι άλλοι πολίτες, οι οποίοι έχουν αντίστοιχα μεγάλα και ισχυρά αξιώματα.

Η τρίτη παρατήρηση, την οποία έχω να κάνω -που είναι και αυτό μία απάντηση- αφορά το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος. Θέλω να σας πληροφορήσω ότι είναι μία διάταξη, η οποία περιλαμβάνεται σ' ένα σχέδιο νόμου, το οποίο ήδη προωθεί το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Δεν ήταν στη δική μου αρμοδιότητα, αλλά πέρασε και από εμάς και προχωρά.

Δεν έχω τίποτα άλλο να προσθέσω, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν θα μακρυνορήσω, ούτε θα επιστρέψω σε εκείνα τα οποία παρατήρησα, κατά την πρωτολογία μου. Θέλω να σας πω, όμως, ότι οι απαντήσεις τις οποίες δώσατε σχεδόν στο σύνολό τους, δεν είναι επί θεμάτων που εγώ έθεσα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Λέω, πιθανόν, για να μην σας αδικήσω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όχι, όχι. Λέω, ότι ενώ απαντούσατε σε εμένα, δεν ήταν επί των θεμάτων που έθιξα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σύμφωνα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεύτερον, πρέπει να σας πω ότι εκλαμβάνω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): ... για το πλημμέλημα των 73.000 ευρώ σ' εσάς απαντούσε, έτσι δεν είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ξέρω τι λέω, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Για να σας πω ένα απλό παράδειγμα. Το άρθρο 165 του Ποινικού Κώδικα αφορά τη δωροδοκία εκλογέας από πολιτικό πρόσωπο. Αυτό ξέρετε ότι το αφήνετε απλό πλημμέλημα; Ενώ όλα τα υπόλοιπα που αφορούν δωροδοκίες τα διαβαθμίζετε: μέχρι 73.000 ευρώ πλημμέλημα, 73.000 ευρώ και πάνω κακούργημα. Γιατί; Είναι συνειδητή η παράλειψη; Σας ξέφυγε; Δίνω μόνο ένα από τα παραδείγματα τα οποία ανέφερα πριν.

Σας έθεσα προηγουμένως ένα άλλο θέμα. Εάν κάποιος νομιμοποιήσει παράνομα έσοδα από δωροδοκία, μέχρι 15.000 ευρώ, για οποιονδήποτε υπάλληλο ελληνικού ή αλλοδαπού σώματος, αυτός τιμωρείται.

Αν η νομιμοποίηση των εσόδων ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καστανίδη, με συγχωρείτε, επανερχόμαστε στα ίδια. Τα έχετε θέσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προσπαθώ να εξηγήσω στον κύριο Υπουργό, για ποιο λόγο δεν απήντησε επί των θεμάτων αυτών. Πάντως, θα είχα τελειώσει τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: ... γιατί προηγουμένως κάνατε τη σημαντική παρατήρηση -κι ελπίζω να σας ενδιαφέρει αυτό που λέω- ότι καμιά φορά και διά του νόμου, με τη σιωπή του νόμου, νομιμοποιείται το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι. Ακόμη και με κρυστάλλινες διατάξεις νομιμοποιείται το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας έλεγα, λοιπόν, το εξής και μ' αυτό κλείνω, κύριε Υπουργέ.

Εάν κάποιος προχωρήσει σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, που προέρχεται από δωροδοκία οποιουδήποτε υπαλλήλου τιμωρείται ενώ εάν έχουμε νομιμοποίηση παράνομων εσόδων, ξέπλυμα δηλαδή βρώμικου χρήματος μετά από δωροδοκία Βουλευτή ή δικαστή, δεν τιμωρείται. Αυτού του είδους τις αντιφάσεις θα έπρεπε να τις έχετε επιλύσει. Επαναλαμβάνω, ελπίζω να τα σκεφτείτε στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επιθυμώ να δηλώσω ότι μετά την παρέμβαση και την προηγούμενη και την τωρινή του κ. Καστανίδη, αναδεικνύεται η αναγκαιότητα την οποία ευθύς εξαρχής θέσαμε. Οι τροποποιήσεις στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που εισάγονται μ' αυτό το νομοσχέδιο, έπρεπε να εισαχθούν σε κανονική διαδικασία ως ξεχωριστό νομοσχέδιο. Και επ' αυτού, κάνω μια τελευταία έκκληση στον κύριο Υπουργό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά το ερώτημα για τον εκλογέα, δεν είναι μείζονος σημασίας και γι' αυτό δεν περιελήφθη. Όσον αφορά τα θέματα που αφορούν το βρώμικο χρήμα, σας είπα ότι περιλαμβάνονται ήδη στο νομοσχέδιο, το οποίο θα καταθέσει πολύ σύντομα το Υπουργείο Οικονομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και της τροπολογίας με γενικό αριθμό 210 και ειδικό 11 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στην ψήφιση των άρθρων:

Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο με τη νομοτεχνική βελτίωση του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό με τη νομοτεχνική βελτίωση του Υπουργού κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο τρίτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο τέταρτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο τέταρτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο πέμπτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο έκτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο έβδομο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο όγδοο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο όγδοο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο ένατο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο ένατο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο δέκατο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο δέκατο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το άρθρο ενδέκατο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το άρθρο ενδέκατο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμ. 210/11 τροπολογία η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η υπ' αριθμ. 210/11 τροπολογία η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό και το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα» έγινε δεκτό και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς και αντικατάσταση συναφών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 31 Οκτωβρίου 2003, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

1. Τα άρθρα 159, 235, 236 και 237 του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985 ΦΕΚ 106 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

**«Άρθρο 159
Δωροδοκία**

1. Όποιος σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή ή κάποια επιτροπή της ή από νομαρχιακό, δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή κάποιου από αυτά, προτείνει, παρέχει ή υπόσχεται σε βουλευτή ή σε σύμβουλο των παραπάνω συμβουλίων ή σε μέλος των επιτροπών αυτών δώρα ή οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα που δεν του οφείλονται ως αντάλλαγμα για να μην λάβουν μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσουν με ορισμένο τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρούνται οι βουλευτές ή οι σύμβουλοι ή τα μέλη επιτροπών που σχετικά με κάποια από τις εκλογές ή ψηφοφορίες της παρ. 1 αυτού του άρθρου δέχονται την παροχή ή υπόσχεση δώρων ή άλλων ωφελημάτων που δεν τους οφείλονται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για να μην λάβουν μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία ή για να ψηφίσουν με ορισμένο τρόπο.

3. Επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών στον υπαίτιο των πράξεων των παραγράφων 1 και 2, αν η αξία των δώρων, ωφελημάτων ή ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.»

**«Άρθρο 235
Παθητική δωροδοκία**

1. Υπάλληλος, ο οποίος, κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.»

**«Άρθρο 236
Ενεργητική δωροδοκία**

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα για τον εαυτό του ή για τρίτο, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

3. Η πράξη μένει ατιμώρητη, αν αυτός με δική του θέληση και πριν εξετασθεί οπωσδήποτε για την πράξη την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση. Στην περίπτωση αυτή το δώρο ή τα ωφελήματα που τυχόν κατασχέθηκαν ή έχουν παραδοθεί στον ανακριτή αποδίδονται σε αυτόν που το έδωσε και δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή η διάταξη του άρθρου 238.»

**«Άρθρο 237
Δωροδοκία δικαστή**

1. Εκείνος που καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν απαιτήσουν ή δεχθούν δώρα ή άλλα ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή την υπόσχεση ότι θα τα λάβουν με το σκοπό να διεξαχθεί ή να κριθεί μια υπόθεση που τους έχει ανατεθεί υπέρ ή εναντίον κάποιου, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

3. Όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιο από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείο τους, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

4. Η πράξη της προηγούμενης παραγράφου μένει ατιμώρητη, αν αυτός με δική του θέληση και πριν εξετασθεί οπωσδήποτε για την πράξη την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση. Στην περίπτωση αυτή το δώρο ή τα ωφελήματα που τυχόν κατασχέθηκαν ή έχουν παραδοθεί στον ανακριτή αποδίδονται σε αυτόν που το έδωσε και δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή η διάταξη του άρθρου 238.»

2. Το άρθρο τέταρτο του ν. 3560/2007 (ΦΕΚ 103 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο τέταρτο
Δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημόσιων συνελεύσεων**

Οι διατάξεις του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των:

α) πράξεων της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας από και προς οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι μέλος δημόσιας συνέλευσης που ασκεί νομοθετικές ή διοικητικές εξουσίες δηλαδή μέλος της Βουλής ή Επιτροπής της ή οποιουδήποτε Συμβουλίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε κάθε άλλο κράτος μέλος της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο και

β) πράξεων ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας από και προς μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών, στους οποίους η Ελληνική Δημοκρατία είναι μέλος.»

3. Το άρθρο δεύτερο του ν. 2656/1998 (ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο δεύτερο
Δωροδοκία αλλοδαπού δημόσιου λειτουργού**

1. Όποιος, κατά την άσκηση διεθνών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και με σκοπό να αποκτήσει ή να διατηρήσει αθέμιτο επιχειρηματικό ή άλλο, μη οφειλόμενο, πλεονέκτημα, χρηματικό ή μη, προσφέρει, υπόσχεται ή δίνει, ο ίδιος ή μέσω τρίτου, δώρα ή άλλα μη οφειλόμενα ανταλλάγματα, σε αλλοδαπό δημόσιο λειτουργό, κατά την έννοια της σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. που κυρώνεται με το άρθρο πρώτο του νόμου αυτού, υπέρ αυτού ή τρίτου, προκειμένου αυτός να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στην υπηρεσία του ή αντίκειται στα καθήκοντά του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Αν η αξία των δώρων ή των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

3. Τα δοθέντα δώρα ή η αξία τους, καθώς επίσης και τα προϋόντα του εγκλήματος, που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, ή η αξία τους, δημεύονται.

4. Το άρθρο 30 παρ. 2 του ΚΠΔ δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις αυτές.»

4. Το άρθρο τρίτο του ν. 2803/2000 (ΦΕΚ 48 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο τρίτο
Δωροδοκία**

1. Οι υπαίτιοι των πράξεων της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας υπαλλήλου, που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του από 27.9.1996 Πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κυρώνεται με το νόμο αυτόν, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

2. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρούνται αν η αξία των δώρων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

3. Στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο διατάσσει τη δήμευση των δώρων που δόθηκαν ή της αξίας τους.»

5. Η διάταξη του άρθρου πέμπτου του ν. 3560/2007 (ΦΕΚ 103 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο πέμπτο
Ενεργητική και παθητική δωροδοκία
στον ιδιωτικό τομέα

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος με πρόθεση, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητάς, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιοδήποτε μη οφειλόμενο πλεονέκτημα ή αντάλλαγμα σε οποιοδήποτε πρόσωπο έχει διευθυντική θέση ή εργάζεται με οποιαδήποτε ιδιότητα σε φορείς του ιδιωτικού τομέα, για τον ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από το νόμο, τη σύμβαση εργασίας, τους εσωτερικούς κανονισμούς, τις εντολές ή οδηγίες των προϊσταμένων του ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης του στην υπηρεσία του εργοδότη. Η πράξη μένει ατιμώρητη, αν συντρέχουν στο πρόσωπο του δράστη οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 236 του Ποινικού Κώδικα και στην περίπτωση αυτή το δώρο ή το ωφέλημα που τυχόν κατασχέθηκε ή έχει παραδοθεί στην αρμόδια αρχή αποδίδεται σε αυτόν που το έδωσε και δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή η διάταξη του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και κάθε διευθυντής ή εργαζόμενος με οποιαδήποτε ιδιότητα σε φορείς του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος με πρόθεση κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας απαιτεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα οποιοδήποτε μη οφειλόμενο αντάλλαγμα για τον ίδιο ή για οποιονδήποτε άλλο ή δέχεται υπόσχεση ενός τέτοιου πλεονεκτήματος ή ανταλλάγματος, για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του.

2. Στον υπαίτιο των πράξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των πλεονεκτημάτων ή ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

3. Η διάταξη του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στα αδικήματα του παρόντος άρθρου.»

6. Η διάταξη της παραγράφου 2 του δωδέκατου άρθρου του ν. 3560/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατά την ποινική προδικασία για τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των καταγγελλόντων τις πράξεις αυτές ή των ουσιαστών μαρτύρων ή των πραγματογνωμόνων ή των θυμάτων ή συγγενών τους ή άλλων προσώπων που συνδέονται στενά με αυτούς, όπου τούτο είναι αναγκαίο, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 9 παραγράφοι 2 έως 4 του ν. 2928/2001.»

7. α) Στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 προστίθενται τα εξής : πριν από το άρθρο 168 παρ. 1 «159 παρ. 3», πριν από το άρθρο 264 παρ. β' «235 περ. β', 236 περ. β', 237 περιπτώσεις β' των παραγράφων 1 και 2» και πριν από το άρθρο 374 «342 παρ. 1 και 2, 348, 348Α παρ. 3».

β) Στην ίδια παράγραφο του παραπάνω άρθρου προστίθενται οι εξής περιπτώσεις : «στ) το άρθρο δεύτερο παράγραφος 1 περ. β' του ν. 2656/1998», «ζ) το άρθρο τρίτο παράγραφος 1 περ. β' του ν. 2803/2000», «η) το άρθρο 2 παρ. 1 περ. α' και β' του ν. 2331/1995».

γ) Στην τελευταία φράση της ίδιας παραγράφου του ίδιου άρθρου, μετά τις λέξεις «...Ποινικού Κώδικα.», προστίθεται η φράση : «καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 342 του ΠΚ και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 348Α του ΠΚ.»

Άρθρο τρίτο
Ορολογία

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι όροι «δημόσιος λει-

τουργός», «ξένος δημόσιος λειτουργός», «λειτουργός δημόσιου διεθνούς οργανισμού», «περιουσία», «προϊόντα εγκλήματος», «πάγωμα» ή «κατάσχεση», «δήμευση», «βασικό έγκλημα», «ελεγχόμενη παράδοση» έχουν την έννοια που ορίζεται στο άρθρο 2 της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο τέταρτο
Δωροδοκία αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών,
λειτουργών διεθνών οργανισμών κ.λπ.

1. Οι διατάξεις των άρθρων 235, 236, 237 και 238 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των πράξεων της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας από και προς δημόσιους υπαλλήλους, λειτουργούς και δικαστές, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι ένορκοι και οι διαιτητές, άλλου κράτους μέρους της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 235, 236 και 238 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των πράξεων της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας από και προς λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση, κατά την έννοια των οικείων κανονισμών προσωπικού, κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελληνική Δημοκρατία είναι μέλος, καθώς και σε κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα που αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι εν λόγω λειτουργοί ή υπάλληλοι.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 237 και 238 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των πράξεων της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας που αναφέρονται σε πρόσωπα που ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή ή ενόρκου σε διεθνή δικαστήρια, των οποίων η δικαιοδοσία είναι αποδεκτή από την Ελληνική Δημοκρατία. Ως προς τις πράξεις της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας από και προς τους λοιπούς αξιωματούχους των εν λόγω διεθνών δικαστηρίων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 235, 236 και 238 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο πέμπτο
Δωροδοκία μελών δημοσίων συνελεύσεων

1. Οι διατάξεις του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί των πράξεων της ενεργητικής και της παθητικής δωροδοκίας από και προς οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι μέλος δημόσιας συνέλευσης που ασκεί νομοθετικές ή διοικητικές εξουσίες, μέλος της Βουλής ή Επιτροπής της ή οποιουδήποτε Συμβουλίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε κάθε άλλο κράτος μέρος της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και επί πράξεων ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας από και προς μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών, στους οποίους η Ελληνική Δημοκρατία είναι μέλος.

Άρθρο έκτο
Νομιμοποίηση εσόδων από αδικήματα διαφθοράς

Μετά το εδάφιο ιστιστ' του στοιχ. α' του ν. 2331/1995, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3424/2005 (ΦΕΚ 305 Α') προστίθεται εδάφιο ιζιζ', το οποίο έχει ως εξής:

«ιζιζ'. Τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις των άρθρων τέταρτου, πέμπτου και όγδου του νόμου, με τον οποίο κυρώνεται η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 31 Οκτωβρίου 2003.»

Άρθρο έβδομο
Μέτρα για τη διευκόλυνση της συλλογής των
αποδείξεων και για την προστασία συνεργατών
δικαιοσύνης και μαρτύρων

1. Κατά την ποινική προδικασία για τις πράξεις που προβλέπονται από την κυρούμενη με τον παρόντα νόμο Σύμβαση μπορεί να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την αποτελεσματική

προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των καταγγελλόντων τις πράξεις αυτές ή των ουσιαστών μαρτύρων ή των πραγματογνωμόνων ή των θυμάτων ή συγγενών τους ή άλλων προσώπων που συνδέονται στενά με αυτούς, όπου τούτο είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφοι 2 ως 4 του ν. 2928/2001.

2. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 235, 236 και 237 του Ποινικού Κώδικα και στα άρθρα τέταρτο, πέμπτο και έκτο του παρόντος νόμου εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 253Α παράγραφος 1 περιπτώσεις γ', δ', ε' και παράγραφοι 2 και 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο όγδοο **Ευθύνη νομικών προσώπων**

Το άρθρο δέκατο του ν. 3560/2007 (ΦΕΚ 103 Α') εφαρμόζεται και σε σχέση με πράξεις που προβλέπονται από την κυρούμενη με τον παρόντα νόμο Σύμβαση και τελούνται σε οποιοδήποτε κράτος μέρος.

Άρθρο ένατο **Ειδικές ανακριτικές αρχές**

Στα αδικήματα που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο οι ανακριτικές πράξεις διεξάγονται από τα αρμόδια όργανα της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων. Παράλληλα διατηρείται και η αρμοδιότητα των κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οργάνων.

Άρθρο δέκατο **Δικαιοδοσία - Αυτεπάγγελτη δίωξη**

1. Τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 42, σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 παράγραφος 1 (α) (i) ή (β) (i) (ii) της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.

2. Τα προβλεπόμενα από τον παρόντα νόμο αδικήματα διώκονται αυτεπαγγέλτως, οπουδήποτε και αν τελέστηκαν.

Άρθρο ενδέκατο **Δηλώσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης της Σύμβασης**

1. Η Ελληνική Δημοκρατία δηλώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 3 της Σύμβασης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο, δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου της Σύμβασης.

2. Η Ελληνική Δημοκρατία δηλώνει ότι αρμόδια Κεντρική Αρχή στην οποία απευθύνονται αιτήσεις που γίνονται σύμφωνα με το κεφάλαιο IV της Σύμβασης είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης και κάθε σχετικό αίτημα, καθώς και τα συνοδευτικά του έγγραφα πρέπει να είναι μεταφρασμένα στην ελληνική γλώσσα.

Άρθρο δωδέκατο

1. Το άρθρο 57 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 57

1. Η εξαίρεση προτείνεται από τον διάδικο πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση στο ακροατήριο, ενώ αργότερα έως ότου περατωθεί η συζήτηση στο ακροατήριο, μόνο αν πιθανολογείται ότι η περίπτωση ή οι λόγοι της εξαίρεσης προέκυψαν ή έγιναν γνωστοί στον διάδικο μετά την πάροδο της πενήντης προθεσμίας. Στην τελευταία περίπτωση, αν η εξαίρεση γίνει δεκτή, μπορούν, ύστερα από αίτηση, να κηρυχθούν άκυρες οι πρά-

ξεις της διαδικασίας στις οποίες είχε συμπράξει εκείνος του οποίου ζητείται η εξαίρεση.

2. Δεν επιτρέπεται αίτηση εξαίρεσης: α) όλων των μελών του δικαστηρίου, στο οποίο υπηρετούν πράγματι περισσότεροι από πέντε δικαστές, β) μελών του δικαστηρίου ή του γραμματέα του δικαστηρίου, το οποίο αποφασίζει για την αίτηση εξαίρεσης κατά το άρθρο 54, γ) περισσότερων των οκτώ δικαστών για κάθε δικαστήριο στο οποίο υπηρετούν πράγματι τουλάχιστον δώδεκα δικαστές, δ) περισσότερων των τεσσάρων δικαστών για κάθε δικαστήριο, στο οποίο υπηρετούν πράγματι τουλάχιστον επτά δικαστές και περισσότερων των δύο όταν υπηρετούν πράγματι λιγότεροι από επτά δικαστές, ε) μελών του δικαστηρίου, το οποίο αποφασίζει για την παραπομπή της αίτησης εξαίρεσης από δικαστήριο σε δικαστήριο κατά το άρθρο 50.

3. Αίτηση εξαίρεσης, η οποία υποβάλλεται παρά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται από το ίδιο το δικαστήριο, του οποίου ζητείται η εξαίρεση μελών του. Η αίτηση αυτή δεν αποτελεί λόγο αποχής από την άσκηση των καθηκόντων τους για τα πρόσωπα των οποίων ζητείται η εξαίρεση.»

2. Το άρθρο 49 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 49

Την παραπομπή έχει δικαίωμα να ζητήσει οποιοσδήποτε διάδικος και αυτεπαγγέλτως ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του συμβουλίου διεύθυνσης του δικαστηρίου εφαρμόζοντας αναλόγως τις διατάξεις του άρθρου 307, στις περιπτώσεις 1 και 2 του άρθρου 48 και μόνον ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στην περίπτωση 3 του ίδιου άρθρου.»

3. Η περίπτωση 1 του άρθρου 48 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. αν από ένα δικαστήριο εξαιρεθούν τόσοι δικαστές, ώστε οι υπόλοιποι να μην αρκούν για τη νόμιμη συγκρότηση του δικαστηρίου.»

Άρθρο δέκατο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 68 αυτής.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 8 Μαΐου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 8 Μαΐου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.23', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Μαΐου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Θέματα Ειδικών Επιδοτήσεων Ανεργίας και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.